El P.e Joseph de Leiva compró
este libro.

THESAVRVS

LITANIARVM AC ORATIONVM SACER.

Cum suis aduersus Sectarios Apologijs.

OPERA

P. Thomæ Sailly, P. S. I. editus.

Nouo ordine dispositus & Litaniis de Martyrologio in singulos anni dies sumptis auctus.

PARISIIS,
Apud CLAVDIVM CHAPPELLET via Iacobea, sub signo Vnicornis.

M.D. XCIX.

Cum Priuilegio Regis.

PRIMA LIBRI PARS,
CONTINENS

Exercitia diuina singulis hebdomadæ diebus assignata.

SECVNDA PARS,

Varias precationes & alia multa pia complectens.

TERTIA PARS,

Quasdam defensiones & nõnulla quæ spectant ad Martyrologium.

THYPOGRAPHVS LECTORI.

QVAMPRIMVM Liber q Thesaur' Litaniarũ sacer dictus est, & typis Belgicis non ita pridem editus, Lutetiam Parisiorum delatus esset, ita quorũdam animos Christianæ Religioni, sanctorúmque cultui addictos permouit, vt mecum agerent de eo recudendo, ac in talem modum redigendo, qui à priori editione non re, sed ordine formáque differret, rati hac ratione & pretium eius fore tolerabilius, & onus ad circumferendum facilius, si præsertim cantus musici non ita omnibus noti separatim prodeant, eorùmque loco perfecta omnium Sanctorum Litania, ac alia nõnulla eiusdem argumenti ad calcem subdantur. Quem laborem eo suscepi libentius, quòd hoc ipso tempore oblatus sit, quo optatissimæ pacis Christianissimum inter Galliæ nostræ, & Catholicum Hispaniarũ Regem fœdera icta sunt, quódque in primis Dei Opt. Max. (qui Ange-

licis vsus spiritibus pacem his nunciatam voluit, qui bonæ sunt voluntatis) fauore ac cælestium ciuium patrocinio opus est, vt quæ tanto molimine acta ac peracta sunt, firmiore concordiæ glutine cohæreant, æuóque durent sempiterno. Quod cùm hisce aliisque pijs ad Deum precationibus, & Litaniarum vsu sperari queat, non amplius exigo præmium, aut prestabilius, hac in mortili vita aut ad futurum fructuosius quàm cernere has meas typographicas operas non irritas cecidisse, & studio meo auctam aliquorum pietatem

EXCELLENTISS.

DOMINO D. FRANCISCO DE MENDOZA ET CARdona, Almiranti Aragoniæ, Marchioni de Guadelesie, &c. Aulæ Regiæ, ac Serenissimi Cardinalis Alberti Austriaci Belgicæ Proregis summo Præfecto, ac Primario Magistro equitum S. P.

QVEMADMODVM non vna est ingenij, quod Deus Opt. Max. homini indidit, ratio atque natura: ita nequaquam vnius sunt generis media, quibus juuari possit, vt cõditorem suum amet & colat: alij namq;, qui in minori numero ponendi, interiore quadã animi collectione, & quodam quasi in Deum ascensu, id assequuntur: alij, quorum pars major, voce & spiritu id efficiunt: quibus ferè externis adminiculis opus est, vt ad excelsiora rerum Diuinarum arcana contemplando, sese queãt attollere. In horum verò comprimis gratiam, graues olim autores, qui varijs seculis diuersos precationum libellos concepêre, constat laborasse: tum vt spiritualium ægritudinũ varijs distinctísque languoribus, qui interiorem illam appetendi facultatem, & (vt ita dicam) animorum orexin deijcere cõsueuêre, præstantem quãdam facerent medicinam: tum

vt ad illius orationis, quam antiqui Ecclesiæ Patres mentalem vocauêre fastigium, via minimè salebrosa sterneretur.

Idem nostra hac tempestate, qua (prò dolor) Dei ac Sanctorum cultus neglectior fieri cœptus est, id illi videntur spectasse, qui vsum sacrarum Litaniarum frequentiorem conati reddere, easdem Romæ & Neapoli in Italia, Parisijs in Gallia, Pragæ in Boëmia, Cracouiæ in Polonia, Ingolstadij, ac Viennæ in Germania, Duaci atque Antuerpiæ in Belgica, suo quique modo magno emolumento in lucem edidêre.

Atenim cùm tanta earundem diuersitas variè distrahat Lectorem, iísque molestiam generet, qui alioqui studiosè pascerentur ac gauderent hoc pietatis genere: operæpretium duxi fore, si quæ huius argumenti ex grauissimis Autoribus collegissem, ita concinnarem, typísque vulganda traderem, vt & Scriptoribus adeo diuersis suus constet labor, & homines pietatis studiosi, nunc legendo, nunc adjuncta tonorum dulcedine modulando, degustent vno velut fonte manantes aquas spiritales, dissimiles illas quidem, si externa spectentur: vniformes tamen, si scopus.

Qui sanè scopus alius omnino esse non potest, quàm vt laude euehatur is, qui est omni laude major, non in seipso duntaxat, sed & in cunctis Sanctis suis, quos nobis amicos, patronos consultorésque esse voluit ac defensores. Quos inter cùm jure Deipara virgo Maria palmam teneat, quam nunc

Sanctam Sanctorum, nunc *altissimæ Trinitatis consecratam habitationem*, nunc *Pincernam vini Virgines germinantis*: nunc *spem vnicam peccatorum*, nunc *gaudium mortalium*, nunc *gloriæ nostræ primatum* vocari, alijsque sexcentis honorum titulis passim coornari videmus: nemo, sat scio, vitio vertet, si quas diximus, Litaniæ in synopsin cōpendiumque cogantur, quo distinctis hebdomadæ diebus, distinctè quoque suppetant, eæque dulcissimo summorum huius æui Musicorū cantu jucundè.

Ber. ser. 4. in Sal. Ang. ser. 18. de tēp. Gre. Naz. de Christo patiente Hild. Cap. 12. de Virgine.

Dubium enim non est, D Bernardo teste, *quidquid in laudibus matris Dei proferim⁹, ad Filium pertinere: & cùm Filium honoramus, nos a gloria matris non recedere*. Vnde nec pertimescendos esse video temporis hujusce Nouatores minúsque candidos Mariæ cultores, quasi tam effusis eius laudibus, Christi Seruatoris gloria dignitásque obscuretur: quippe quem non lateat, grauissimum illud certissimúmque Theologorum axioma, quo quæ per essentiam vel excellentiam Diuinis sunt attributa personis, ea participationis ratione quadam, non modò beatis illis mentibus, sed miseris quoque mortalibus, secundario scilicet, & ex gratia quadam beneficióque diuino licere tribuere. Testis erit Gentium Doctor D. Paulus, Christi gloriæ acerrimus vindex, ipsiúsque Ecclesiæ vsus vetustate confirmatus: dum ille quidē Philippenses ac Thessalonicēses *spem suam, gaudium & coronam gloriæ* nuncupare non formidat, iubétque *verbum Christi habitare in nobis abundanter, in omni sapientia docere, ac com-*

Hom. 4. super Miss.

Phil. 4 1. Thes. 2.

canere nos mutuò in Psalmis, Hymnis & Canticis spiritualibus in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. Hæc vero præcepit, *vt ante chorum huius Virginis dulcia cantica Diuinam frequentemus.*

Cùm si quidem cœlesti prorsus Harmonia ipsæ Angelorum Hierarchię illam quoque beatam prædicent, mirenturque potuisse ex hoc mundi deserto, vbi nihil est nisi labor, dolor & afflictio spiritus, ad sublimia illa tabernacula conscendere spiritualibus delicijs affluentem, quæ sunt, *Virginitatis decus, continentiæ speculum, humilitatis insigne, dilectionis charitatis fomes, misericordiæ viscera, plenitudo & prærogatiua gratiæ singularis: cur non ab istis nos Hierarchiæ terrestres, exaltationes Dei in gutture ferentes siue quòd debemus, siue post mutuò hæc verba sumpserimus, magnis & canoris vocibus eam exaltemus, inexplebili ardore animi encomium illud iterantes Aue Maria gratia plena, &c.*

Athan. serm. de Deip.

Cur non laudemus eam in choro & tympano, in sono tubæ, in psalterio & cythara, in chordis & organo, in cymbalis benesonantibus, in cymbalis iubilationis, quæ aureo D. Chrysostomi testimonio, *sola cælum & terram amplitudine est supergressa, qua inter creatas res visibiles aut inuisibiles nihil maius, aut excellentius inueniri potest? Per quam Trinitas sanctificatur, Crux pretiosa dicitur & adoratur in toto orbe terrarum per quam exultat cælum, lætantur Angeli & Archangeli, fugantur dæmones, & homo ipse ad cælum reuocatur: per quam omnis creatura à cæco Idolorum errore detēta,*

Ser. de B. Virgine.

Cyril. lib. 6. contra Nestor.

du[illegible] ad limina veritatis, & patres [illegible] sanctum Baptisma perceperunt, atque in toto orbe terrarum Ecclesiæ sunt constructæ. Per quam unigenitus Dei filius vera illa lux sedentibus in tenebris & in umbra mortis effulsit: quæ denique tanquam mons sublimis, vt ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum choros vsque ad solium Deitatis erexit. Greg. lib. 1. Reg. cap. 1.

Quæ omnia tametsi Excellentiæ V. & stemmate Matris Dei nomine insignito clarissimæ, ac Mariano ex ipsis cunis obsequio inclytæ non minus perspecta sint, quàm cætera quæ ad alendam hoc afflicto rerum statu pietatem pertinent: placuit tamen ipsam eligere, cui hunc laborem, in hac postrema ad Cæsarem, Regémque Poloniæ, aliósque Germaniæ ac Sarmatię Principes legatione, otij fallendi gratia susceptum offerrem ac dedicarem. Partim quidem vt ipsius patrocinio munitus liber prodeat, ac teratur alacriùs: partim vt qualiscunque tandem laboris ac zeli fructum colligam vberiorem, id vnicè optans, vt non solùm Excellentia V. sed omnes prorsus lectores hunc Thezaurum sacrum boni consulant, vt pote vel ex diuinis sacræ Scripturę diuitiis constructum, vel Patrum priscorum gazis locupletatum, & aduersus hæreticorum calũnias sic cincta Apologia vallatum: eúmque desiderijs seu immoderato frigore, seu lento tepore debilitatis freqũeter subijciant, ac mystica quadam pinguedine ita erga Deũ, ac Matrem ejus, cæterósque cælites inflammant, vt

tota quæ ab ipſis funditur oratio, inſtar incenſi, in conſpectu Domini dirigatur. Ita nãque Excellẽtia V. Diuinę Maieſtati facta conjunctior, non modò proſperam ac diuturnam vitam viuet, ſed afflictiſſimo tot calamitatibus Belgio, penéque emortuo, ſpiritum nouum eſt afflatura, quáque eſt animi fortitudine, conſilij prudentia, pietate priſtinas vires etiam addet, vt ne poſtliminio tandem feliciora ſęcula ſperantur refluxura.

Nam quid non ſperetur ab eo viro qui Sereniſſimo Alberto Auſtriaco S. R. E. Cardinali, ac Belgicæ Proregi diuinitus conceſſo, tam ob generis ſplendorem, quàm rariſſimas animi dotes eſt cõjunctiſſimus? Quid non ab eo quem lætis iuxta ac triſtibus domi foriſque caſibus exercitatum, ſibi ſemper cõſtat conſtitiſſe ſimillimum? Quid non ab eo, qui ex clariſſima Mẽdoziorum familia ortus, nihil æquè deſideret, quam vt non ſtirpe vel hæreditate, ſed virtute potius, ac rebus pręclarè fortitérq; geſtis nobilitetur? Summa promittit ſtemma veſtrum, quod Majores tui a Mauris Barbariſque intemeratæ Virginis infeſtiſſimis hoſtibus, qui nomen vocéſque ſuauiſſimas ab Angelo è cœlis allatas frænis phaleríſque equinis in contumeliam aſfixerãt, obtinuerunt, ac gladio forti ademerunt. Imò ſi te tuóſque mores omni virtute cumulatos ſpectem, confido fore, vt aſſiduis huſce cum hoſte certaminibus ac prælijs, idem illud Deiparæ matris elogium, quod nefanda hæreſis longè jam

infra frænos equorum phalerasque voluntate dejecit, delectus modò Magister equitum tantorum Deipara exercitum comitante, recuperes, & auitis majorum tuorū insignibus, nouū stellę interradiet ornamētum. Scimus nanque necesse esse, ibi esse victoriam, vbi Filia ac mater Domini exercituum, terribilis vt acies castrorum deesse nolit. Quæ vti exercitum Domini Sabaoth, atque Excell. V. in medijs hostium telis, vt hactenus tegat, eámque incolumen quàm diutissimè huic Belgio nostro, cæterisque prouincijs in quibus odorem suarum virtutum late diffudit, ac ingens desiderium sui reliquit, tueatur, etiam atque etiam rogo. Bruxellæ è domo Societatis IESV, CIↃ IↃ. XCVIIJ. Kalendis Ianuarij.

Excell. V.

Addictiss. in Christo Iesu

THOMAS SAILLEVS.

INCLITI PRINCIPIS FRANCISCI DE MENDOZA INSIGNIA.

Dum quondam horibili irrueret grauis agmine Maurus:
Hac, ait, ora uno nostra lauanda Tago.
Audijt hæc Mendoziades longo ordine Auorum
Inclytus; & superæ deuocat arcis opem.
Mitis Aue Virgo, tuus en vocat hostis: cunti
Diua faue, Ensis hebes; cos eris. Vna faue.
Annuit hæc. Tum Religio grauis omnib⁹ anteit:
Sed ad dominant latere zelus, & agmen init.
Maurus, Aue, videns phaleris id figit equorum.
Mentis inops fingit ludibria æquus equus
Tympana, tela, tubæque, & quidquid prælia norunt.
Tum coit. at Zelus per media arma ruit.
Vincit Aue. properat cœlo victoria: Laurus
Multa virens infit: Sit tibi Laurus, Aue.
Stratorum hinc latè phaleras detraxit equorum:
Istud Aue, in torquem ac symbola victor habe.
Mendozam Rex Hesperiæ, ac gens omnis Ibera
Excipit aucta tubis tibia reddit Aue.
Maius habe hoc tibi, quam quoduis de Colchide ***vellus,***
Rex ait. Huic cedas Gryps, Aquila, Vrse, Lea.
Ergo Heros Mendoza quibus Natalibus iste
Irradiet Clypei fulgidus umbo, vides.
Torquatus hic Ausonij te celsius effert:
Vt sis Hesperiæ lumen, & Ausonijs.

Deo IESV ac Deiparæ Virginis gloria.

QVid nubilum, ſuoùmq; per ſummum, per &
Decliue cæli ſtat iubar?
Tuæne vitæ lubricum refert ſtatum
Mendoſa ſolis æmule?
Certè quidem. Namque à juuentæ limine
Ad vſque canentem comam
Afflictionu m paſſus es nimbos graues
Liuoris impotentiâ,
Phœbi inſtar obtendens facem quà militi,
Quà conſulenti Curiæ
Incomparatâ diſciplinâ, moribus,
Fidelitate, induſtriâ.
Quæ tanta virtus inuiden da liuidis,
Cùm te ſupremo identidem
Dignè ſtitiſſet amplitudinis gradu,
Sponte obſequuta nubibus
Iniurioſis, mox ad jmum propulit
Ridente nequicquam inuido.
Nam Phœbus, occidat licet, ſurgit tamen,
Rumpénſque nubilum chaos
Priſcos amœnâ luce vultus purpurat
Summóque ſubſidit polo.
Tanta nigrantem nubis euincunt globum
Virtute Titanis comæ.
Sic occupatum liuidis nimbis tuum
Per quicquid obſtitit, caput
Non infrequenter extuliſti, ab infirmâ
Surgens ruinâ clarior
Valentiórque, quàm ſuo caſu valens
Antæus impar Herculi.
Quæ cauſa? Virtus vſque victrix: arduos
Virtus per obices ruens:
Virtus negatâ quæ petit cælum viâ,

Vt palma non volens premi
Hæc illa virtus innocens, nec vllius
Probri obsoleta sordibus,
Quâ Celtiberos inter omnes emicas
Intaminata gloria
Equestrium Dux auspicatus ordinum
Vt Belgium stratum leues.
Eia fidelis officina consilij
Dignique forma Principis
Mendoza, cuius prima certa Prorex Belgij
Albertus ora consulit,
Perge jrreflexus continente spiritu
Ad summa, quà secat viam
Tua vsque Victrix nubili virtus probri:
Res est gerenda viribus.
Nam quanta Belgas fluctuum nox obruat,
Quàm cæca tempestas diem
Cœlúmque nimbis bellicosis implicet,
Et cernis, & tangis manu
Euge ergò prome feruidus tuum jubar
Differre nubes efficax:
Caliginésque Martiales Belgici
Cœli reterge Adoreâ.
Sic liuor ater te perosus, coccino
Lugubre mutabit sagum.
Aut atriore fœdus ægrimoniâ
Claudetur æterno specu.
Tu, ter quatérque sole pûro clarior
Sedes Beatorum coles.

PRAEFATIO
AD CHRISTIANVM ET PIVM LECTOREM.

HABES Christiane Lector, iam pridem à multis desideratũ Litaniarum Thesaurum sacrum cũ succincta earum Apologia, ac variarũ deprauationum, quas in ijs corrigendis admisêre Sectarij, confutationẽ. Restat vt ijs piè frequenterque ad Dei Opt. Max. ac matris eius sanctissimæ gloriam, cæterorúmq; cœlitũ exaltationem, necnon animi tui consolationem vtaris. Quod vt citius assequaris, non parum iuuerit, si tria hæc perpenderis capita: quorum primum de ijs tractat, quæ ad Sanctorum venerationem iuuant ac mouẽt: Secundum de modo quo sunt honorandi: Tertium de his quæ ad venerationem congruam sunt necessaria.

QVoad primum, ante omnia leges vitam Sanctorum, quod fieri debet in silẽtio, magna cum attẽtione & custodia sensuum: considerando eam sedulò, cum puritatis affectu, pietate & religione Christiana.

De his quæ iuuant ad ss. venerationẽ.

2. Considerabis illos esse cohæredes Christi: & cœli Principes, iámq; in æternæ illius gloriæ splendore collocatos, summa felicitate frui.

3. Beatas illas & felices animas honoratas esse, & honorari ab Angelis sanctis, & inprimis à SS. Trinitate.

4. Sanctos maxima nobis & innumerabilia beneficia à Deo impetrare posse, sicut adhuc

multis alijs imperarunt, atque ita magis agnosces fragilitatem tuam & egestatem animæ indigentis gratia Dei.

5. Pones tibi ob oculos horam periculosissimā mortis, in qua circūdatus eris impuris spiritibus, paratis vt te rapiant, & præcipitent in interitum sempiternum. O quantum iuuerit tunc habere vnum aut alterum Angelum, vel aliquos Sanctos tibi assistentes, qui te adiuuent, furiásque istas tartareas in fugam vertentes, te æternæ beatitudini, in qua illi nunc gloriosè triumphant, adscribendam à Deo impetrent!

De modo quo Sācti debeāt honorari.

QVoad secundum Caput, primò eligas tibi Sanctos ex singulis choris, hoc est, aliquos Angelos, Patriarchas, Prophetas: aliquos ex Apostolis, aliquos ex Martyribus, & sic de alijs iuxta deuotionē & amorē tuū erga illos.

2. Istos Sanctos quos elegeris, singulis diebus honorabis, recitādo aliquas illorum laudes, vt sunt Hymni, Psalmi, aut alia id genus Orationes: vel in honorem illorum euitabis certos quosdam defectus, quos in te agnoueris, ac virtutes aliquas, quibus ipsi dum vixerunt, polluerunt, inferes in mores tuos, eas opere exercendo, faciendo etiam interdum aliquos deuotionis actus, vt sūt genuflexio, tunsio pectoris, refrenatio linguæ, fuga dissolutionis, carnis castigatio, & his similes mortificationes voluntariæ. Nam (vt ait D. Dionysius Areopagita) impossibilium superflua spe ille suspensus, qui Sanctorum flagitat preces, & naturæ ipsorum cōsentaneas sacras operationes abigit. Pulcherrimè etiam D. Chrysostomus modum honorandi Sanctos præscribit his verbis, Qui San-

Li. Ecc. Hier. c. 7.

ctorum merita religiosa charitate miratur, quiq; iustorum glorias frequenti laudē colloquitur, eorum mores sanctos atque iustitiam imitatur: quoniam quam delectat sancti alicuius meritum, delectare debet par circa cultum Dei obsequium. Quare aut imitari debet si laudat, aut laudare non debet, si imitari detrectat: vt qui alium laudat, laudabilem se reddat: & qui Sanctorum merita admiratur, mirabilis ipse vitæ sanctitate reddatur. Nam si propterea iustos fidelésq; diligimus, quòd in ipsis justitiam fidémque suspicimus, possumus nos quoq; esse quod sunt, si faciamus ipsi quod faciunt. Neque enim difficile nobis est, quod ab ipsis geritur imitari, cùm sine præcedenti exemplo, ab antiquis talia gesta conspicimus: vt non ipsi aliorum æmuli redderentur, sed æmulandæ virtutis seipsos nobis præberēt exemplum: vt dum nos ex ipsis & ex nobis alij proficiunt, sic Christus in suis semper seruis in Ecclesia sancta laudetur.

Sermo. de mar. 10. 3.

Nota.

Assiduè autem interdiu recordaberis Sanctos tibi esse præsentes, maximè verò eos, quorum festum eo die celebratur. Quare reuerentiam illis exhibendo, te eorum tutelæ commendabis, memor dicti illius S. Ambrosij, Te tantum apud domesticos Dei intercessionis promereri, quantum venerationis impenderis.

Ambros. Ser. 93.

3. Præter iam dictā electionē Sanctorum iuxta affectionem animi tui erga illos, poteris aut oēs simul quotidie honorare aut aliquos V. g. Die Dominico, Sanctissimam Dei genitricem Mariam.

Feria 2. Sanctos Angelos cum SS. Patriarchis & Prophetis.

Feria 3. SS. Apostolos cum SS. Euangelistis, Discipulis Domini & Innocentibus.

Feria 4. Sanctos Martyres.

Feria 5. Sanctos Confessores, Pontifices, cum SS. Doctoribus.

Feria 6. Sanctos Religiosos, cum SS. Sacerdotibus, Leuitis & Confessoribus Laicis.

Sabbatho, Sanctas virgines cum SS. Viduis & Mulieribus, faciendo opus aliquod particulare, vt dictum est, in honorem illarum, ex ijs præcipuè quæ Ordinis eo die occurentis propria sunt. Die Dominico exẽpli causa, decebit in honorem B. Virginis aliquid facere, quod aut nutriat, aut conseruet, vel augeat humilitatem & candorem animi, &c.

4. Vt omnia ordinatè fiant, & cum maiore feruore, conferet plurimum, non solùm diem præscribere tibi, quo Sanctos venereris, sed certam quoque horam ad id quotidie constituere.

De requisitis ad Sanctorum cultum.

QVoad tertium caput, Primò requiritur, vt habeas contritionem & dolorem de peccatis tuis, quæ te longè à Diuina Maiestate separãt, distingunt à sanctitate & gloria Beatorum.

2. Vt procures tui confusionem, cõferens Sanctorum vitam cum tua: quantum nimirum hæc flagitiosa sit, & differat ab illorum pia cõuersatione: ponderando ita ex vna parte virtutes eorum & mores sanctos, & ex alia multitudinem tuorum peccatorum.

3. Vt excites te ad amorem Dei, considerãdo eum esse authorem & principium cœlestis illius

& æternæ felicitatis, atque ita Sanctorum summam beatitudinem admirando, amabis illos ex intimo corde.

4. *Vt ponas tibi ob oculos Sanctorum labores & ærumnas, quas in hoc mundo pro Christo Domino assiduè pertulerunt: & illorum beatitudinem & gloriam nullum vnquã habituram finem: contrà verò quàm breui felicitas impiorum (si modò felicitas, quæ illos rapit ad æternos cruciatus, appellanda est) finiatur, pœna eam subsequente intolerabili, & in omnem duratura æternitatem.*

5. *Vt agas* Deo *gratias, hoc est, vt Sanctos gratias* Deo *reddentes de gloria sempiterna ab eo sibi concessa adiuues. Quæ in re sine dubio rem gratã illis feceris, quandoquidem ipsi quodcunque creatum ad benedicendum Deo, & gratias illi referendas pro tantis beneficijs, adhortantur & inuitant. Si enim tres illi pueri liberati ex fornace Babylonica Deo in suis creaturis benedicebãt, quantò magis ipsi Beati erepti ab incendio æternæ damnationis?*

6. *Vt habeas spem acquirendi gloriam illam, in qua Sancti sunt collocati. Nã & idem Deus est, & misericors: & qualis tunc fuit: & nos & ipsi homines, sed requiritur vt illorum vitam imitemur.*

7. *Vt excites animũ tuum ad exercitationem virtutum, vt dictum est suprà, eorum præcipuè Sanctorum, quo illos die colis, extirpando defectus, eos præsertim, in quò sæpe grauiter incidis: quibus te piè commendando rogabis, vt te in vincendis & eradicandis vitijs tuis, acquirẽdisq; eorum virtutibus adiuuent: quò eos pos-*

Inuoca. SS. probatur script.

sis habere comites tuæ peregrinationis, vbiq; assistant præsentes & Aduocati in hora mortis tuæ.

Gen. 48. Deut. 9. Tob. 12. Apoc. 5.

Adhæc autem præsidia non eo solùm tēpore, sed toto vitæ curriculo tibi confugiendū esse vetusta discis exēplo Iacob, pia mente Angelum inuocātis, qui se è cunctis malis eripuerat. Hūc virum sanctū, ceterósq; Patriarchas Abraham & Isaac, ad sibi opitulādum Moyses prouocat: cúmque profusis lachrymis Tobias preces funderet, præstò fuit alius Angelus, qui eas offerret altissimo: vt et viginti quatuor Seniores fecêre, qui habentes phialas aureas, plenas odoramentorum, ceciderunt coram Domino, Hos & sanctos Angelos, Prophetas & Martyres: vt pro se apud Deū supplicent diuus rogat Basilius, quò per illorum mediationem propitius sibi sit Deus, & remissionem peccatorum gratis largiatur.

Inuoca. ss. prob. ex patr. Epi. ad Iul. Ap. & Epi. 63. An. 689. Sigebert. in chrō. Prob. ex con. In cō. Aurel c. 20, Gerundensi Tolet. 5. ca. Bracar. II. cap. 9. Leg. 1. cap. de officio praefecti.

Hinc antiquissimus ille Litaniarum introductus vsus, de quibus idem Basilius. Cum eas *(inquit)* dicimus, non humanis verbis, sed oraculis Spiritus Deū placamus. *Hac de causa S. Sergius Pontifex quatuor festis Annunciationis, Purificationis, Natiuitatis & Assūptionis, B. Virgini Litanias assignauit. Accedunt & Orthodoxorum Patrum Cōcilia: quibus præscribitur, vt ante Ascensionem Domini, ipsis Cal. Nouemb. ac Idib. Decēb. Litaniæ cum triduano celebreatur ieiunio. Quod & Iustinianus Imperator non solùm exemplo, dum vt Reipub. Imperioque feliciter præsit, Diuam inuocat Virginem, sed lege quoque lata egregiè comprobat.*

PRIMA LIBRI PARS CONTINENS EXERCITIA DIVINA singulis hebdomadæ diebus assignata.

MODVS ORANDI SINGVLAS Sanctissimæ Trinitatis personas.

QVamuis Sanctißimæ atque indiuiduæ Trinitatis opera à dextra sint indiuisa, & communia tribus Diuinis personis: ad animi tamen affectus sigillatim ergas illas excitandos, iuxta tres animæ potentias, ac tria nostrarum actionū genera, ea spectādo potißimū, quæ à sāctis Doctoribus vnicuique personæ attribuūtur: hoc est, Patri potestas, Filio sapiētia, Sanctoq; Spiritui bonitas, sequens exercitium subijciendum duximus. Qua etiam ratione possent homines Religiosi exerceri, Patri obedientiā offerentes, paupertatem Filio, Spiritui Sancto castitatem, auxilium ad eadem vota seruanda petendo. Postremò ad singulas Diuinas personas addentur Litaniæ ac Orationes ex varijs sacræ scripturæ locis excerptæ.

Dicta ergo primo loco Oratione Dominica, aut alia quapiā Oratione aut Psalmo, gratias agam Patri æterno de cunctis quidem in genus humanum beneficijs, præsertim tamen de creatione. Item de amore, quo sic dilexit mundum,

vt Filium suum vnigenitum daret.

2. Offeram omnia vitæ ac paßionis dilectißimi eius Filij merita, & in illorũ vnionẽ meip[s] totum, præcipuè autẽ memoriam & opera me[a]

Offic. Eccles. — 3. Petam quæ & mihi, & proximis meis neceßaria sunt, præcipuè tamen vt memoriã meam sanctis piisque cogitationibus imbuat: vtque fortitudinẽ ac vires ad bona opera strenuò propaganda, itemque ad dæmonis tentationes pro-

Athan. in Symb. — pulsandas præbeat. Omnia denique per Chri[sti] merita petam, dicens: Per Dominum, &c.

Creatrix & gubernatrix omnium sancta & indiuidua Trinitas

Gen. 17. — Vera & vna Deitas

cap. 1. — Vna & summa Deitas

cap. 24. — Sancta & vna Vnitas

Et Mat. 22. — Vna Diuinitas Patris & Filij & Spirit' S.

Gen. 33. — Qui vnus es in substantia, Trinus in personis

Luc. 6. Exo. 34 — Qui semper idem es, viuis & intelligis

Spes nostra, Salus nostra, Honor no[ster]

ſter, ó beata Trinitas.		Deu.32.
Liberator, Saluator, viuificator noſter ó beata Trinitas		Pſalm. 7. 8.
Sancte Deus fortis, S. & immortalis		
Deus omnipotens		
Deus qui cælum & terram creaſti		
Deus Abraham & Deus Iſaac, ac patrum noſtrorum		Iſai.10.
Deus Iſraël fortiſſime		1. Pe. 5.
Deus altiſſime		
Deus Dominator		2 Mat.1.
Deus miſericors & clemens		Acto.17.
Deus fidelis, & abſque vlla iniquitate		
Deus ſcrutans corda & renes		2.Cor.1.
Deus Iudex, iuſtus fortis		Rom.15.
Deus Iacob ſuſceptor noſter	Miſerére nobis.	Timo. 1.
Deus noſter refugium & virtus		
Deus qui facis mirabilia ſolus		
Qui notam feciſti in populis virtutem tuam.		
Qui redemiſti in brachio tuo populum tuum.		Rom.15.
Deus Exercituum fortis		Symb. Athan.
Deus auctor omnis gratiæ		
Deus benedictus per omnia		
Deus in quo viuimus, mouemur & ſumus.		
Deus qui conſolatur nos in omni tribulatione noſtra.		
Deus patientiæ, ſolatij & ſpei		
Deus Rex ſeculorum immortalis & inuiſibilis.		Eph. 3.
Deus & Pater Domini noſtri IESV CHRISTI.		Ioan. 4 Mar.14

Ioan. 3. Pater misericordiarum
cap. & 10. Pater qui cum Filio & Spiritu Sancto vnius es diuinitatis, coæqualis gloriæ, coæternæ maiestatis.
Pater increate, immense, & æterne
Ioan. 6. Qui à nullo es factus, nec creatus nec
Ioan, 17. genitus.
Eph. 1. Pater ex quo omnis paternitas in cæ-
Heb. 12. lis & in terra nominatur.
Pater qui quæris in spiritu te adorantes
Pater cui omnia sunt possibilia
Pater Christi qui vsque modò operaris
Pater qui es, & manes in filio
Pater viuens, qui filium diligis & ipsum misisti.
Pater iuste & sancte
Pater gloriæ
Pater spirituum

Miserere nobis.

Kyrie eleyson, &c. Pater noster, &c.
Vers. Benedicamus Patrem & Filium cum sancto Spiritu.
Luc. 11. Resp. Laudemus & superexaltemus
Sap. 12. eum in secula.
Psal. Vers. Benedicat nos Deus noster, be-
142. nedicat nos Deus.
Eze. 36. Resp. Et metuant eum omnes fines terræ.

ORATIO AD S. TRIN.

Omnipotens sempiterne Deus, qui dedisti famulis tuis, in confessione veræ fidei æternæ Trinitatis gloriam agnoscere, & in potentia Maiestatis adorare vnitatem: quæsumus vt eiusdem fidei firmitate ab omnibus semper muniamur aduersis. Per Dominum nostrum, &c.

ORATIO AD PATREM.

PAter noster cœlestis, da nobis Spiritum tuum bonum & suauem, qui deducat nos in terram rectam, aufer cor lapideum de carne nostra, & da nobis cor carneũ, & fac vt in præceptis tuis ambulemus, & iudicia tua custodiamus, ac operemur. Trahe nos ad filium tuum, quem misisti Iesum Christum pro nobis crucifixum Dominum nostrum. O Domine messis, mitte operarios in messem tuam, & concede propitius, vt in tuo diuino seruitio incipiamus & perseueremus vsque in finem. In nomine eiusdem dilectissimi filij tui Domini nostri Iesu Christi: Qui tecum, &c. *Finem faciam benedictionem petendo illis verbis*, Benedictione perpetua benedicat nos pater æternus.

Luc. 15.
Sap. 12.
Ps. 142.
Eze. 36.

ALIA ORATIO AD PATREM, Filium, & Spiritum Sanctum.

PAter cęlestis qui creasti me cùm non essem, qui redemisti me cùm perditus essem, qui regis & gubernas me ab infantia mea, & ad vltimum beatitudinis æternæ finem tã multis auxilijs, tanta cum beneficẽtia deducis, quam ego charitatem huic charitati tuæ rependam? Tribue ipse mihi tu pater pijssime eam, quam ego possem tibi dignè retribuere. Dirige precor cor meum in dilectione tui. Da mihi charitatem rectam, vt amem in te quod debeo, congaudeam ex præcordijs meis tibi, de interno bono infinitæ tuæ perfectionis essentialis, de Maiestate, de sapientia, de bonitate, de beatitudine tua superfelicissima, æterna, indepen-

denti, prima, & à qua esse, & perfectio omnium creaturarum procedit, conseruatur & consummatur. Congaudeam de æterno bono & gloria nominis tui. Concupiscat anima mea incessanter in se, & in omnibus rebus augeri hunc ipsum honorem tuum & beneplacitum. Occupa Deus totum cor meum, quod tam multis modis totũ tuum est, vt te solum, & quæ tecum viuunt diligam, vt terrena omnia, honores, diuitias, delicias tanquam stercora reputem, vt prosperis & aduersis casibus sim superior. Tribue Deus meus vt in omnibus beneplacitũ tuum intendam & quæram, nec rem nec personam vllam nisi propter ipsum amem, & non solum statum vitæ meæ, sed singulos etiam actus, ad ipsum dirigam, ad alia omnia cogitanda & operanda languens & ineptus.

Amem & te Domine Iesu Christe qua intẽtione debeo, non tantùm propter me, quia protector meus, salus mea, iustitia, sapientia, virtus, beatitudo, & bonum omne meum tu es: sed potiùs diligam te propter te, quia benefactor es, quia prior dilexisti me, qui summè bonus, & summè amari dignus es.

Amem & te Spiritus alme quomodo debeo. Auge in me lumen discretionis, ad inueniendam & implendã voluntatem tuam, vt te secundùm te diligam, & non aliter, quàm vt tibi placet: ne proprium quidem bonum vitæ, aut patriæ velim, vt vnus tecum spiritus fiam, vt in te totus per omni-

modam voluntatis conformationem transformer, à me prorſus egrediens, & in te toto corde tranſiens, qui es ſumma & perfecta bonitas, & ſolùm amabilis in ſempiterna ſecula ſeculorum. Amen.

Alia oratio ad inflammandum animum in Deum.

OMnipotens ſempiterne Deus, cõditor cœli & terræ, vniuerſorum Dominus & conſeruator, moderatórque infallibilis, quem nulla latet cogitatio, qui me ad imaginem & ſimilitudinem tuam creaſti, & in præſens tempus in eſſe tam nobili conſeruas, per vnigenitum Filium tuum laborioſiſſimè ex mera charitate liberaſti, ad nominis tui benedicti agnitionem, & ad tam ſanctam Religionem Chriſtianam & dignitatem peruenire feciſti: à multis animæ & corporis malis, periculis atque tribulationibus, ab innumeris quoq; peccatis, & peccatorum voraginibus, & à dãnatione perpetua ſæpiſſime liberaſti, ad æternam denique beatitudinem elegiſti, prout me confidere de tua miſericordia feciſti. Pro his & innumeris alijs bonis: quæ operatus es in me, & in omni creatura, tibi ſit honor & gloria, & gratiarum actio, cordiale ſeruitium, caſtus timor, & ſincera dilectio in omnia ſæcula.

OPtime Domine, fac me tandem eſſe gratum, & peſſimis ingratitudinibus, & peccatis meis infinitis tibi (non mihi) perfectè cognitis, clementer ignoſce. Vince malitiam meam tua clementia. Dona mihi

humilem, & discretam recognitionem, veram pœnitentiam & emendationem. Fac vt in posterum non ampliùs te offendam, sed amicitiam tuam perdulcissimam, & gratiam tuam pretiosissimam affectuosissimè diligam, studiosissimè requiram, statim inueniam cum perseuerantia, per tuam infinitam dignationem & misericordiam. Fortifica me in corpore, & in anima, ad seruiendum tibi. Fac me debitè vti creaturis, & sobriè tantummodò pro nominis tui gloria.

PIjssime Iesu, tibi & Sancto Spiritui gratiarum actiones refero æqualiter, sicut æterno patri, qui voluisti de eodem spiritu concipi, nasci de purissima Virgine Maria, & homo fieri; Quid tantæ charitati & misericordiæ rependam? Quid mortali vitæ, & perpetuæ pœnitentiæ, quam nobis exhibuisti? Et quòd te totum nobis impendisti scilicet te ipsum tam gratiosum, & virtuosum, & gloriosissimum exhibendo in familiari conuersatione cum hominibus, maximè pauperibus, atq; simplicibus, in exemplari vita omnis perfectionis, in dulcissima prædicatione regni Dei, & gloriosissimorum miraculorum ostensione. Quid obsecro benignissime Iesu, & verissime amator reddam pro persecutionibus, insidijs, tristitijs, sanguineo sudore, derelictione, captione, iniurijs totius noctis, nudatione, flagellatione, coronatione, crucifixione, tormentis crucis, crudeli morte, & tanta charitate, atque dulcissima affectione, nec non pro tam

ſuaui corporis & ſanguinis tui refectione: Gratias ago, quantas valeo, optime Domine, & rogo fac me participem omnium meritorum, & bonorum tuorum, fac me gratum exiſtere & te redamare, vicemq; reddere. Rogo inſuper, vt circa hoc Reuerendiſſimum Euchariſtiæ ſacramentum indignitati meæ, vilitati, irreuerentijs, & negligentijs clemẽter ignoſcas. Es pijſſime Ieſu, tu qui es æterna patri ſapientia, doce me ſapientiam (vt tu ſolus mihi ſapias, & alia omnia deſipiant) prudentiã, recta conſilia, diſcretionem in conſcientia mea, & ſancto ſeruitio tuo. Fac me ſtrenuum, adiuua me contra puſillanimitatem, errores, phantaſias, ſcrupuloſitates: aperi mihi intellectum in ſacra ſcriptura, non pro curioſitate, ſed pro vera ſapientia & charitate tua cõquirendis. Fac me intelligere beneplacitum tuum, & gaudioſè adimplere. Fac me reuerẽter ſtare in oculis tuis ſicut oportet. Libera me à cura, & ſollicitudine ſuperflua terrenorum, vt valeam tibi magis placere, & ad te ſecuriùs & citiùs peruenire. Conforma me tibi in moribus, dona modeſtiam, humilitatem, obedientiam, patientiam, ſobrietatem, caſtitatem, & quæcunque ſunt ad ſtatum meum neceſſaria.

O benigniſſime Domine Spiritus ſancte, viuifica me, vt odio habeam quæ odis, & diligam quæ diligis. Fac me fortiter in virtutibus proficere. Confirma me in ſancta fide catholica debitè intellecta, in certa ſpe, vt innitar ſuper te, & rogo, fac me bene de

te ſentire, & dona mihi tui fiduciam. Dona mihi ſemper te colere pura mente & ſecura conſcientia, te caſtè reuereri & diligere, ardenti affectu ad te anhelare, à te numquam ſeparari. Occide omnes carnales, ſeculares, creaturaléſque affectiones in me. Fac me filium gratiæ & gloriæ tuæ, pro tua liberalitate, & maxima dignatione. Te vnice Domine Deus, Trinum in perſonis confiteor, Patrem & Filium & Spiritum Sanctum, & vnum in eſſentia. Et tibi Domino Deo meo, ex cuius bonitate, & in cuius poteſtate omnia ſubſiſtunt, quem nihil latet, qui præſens es, & cor meum nunc & ſemper intueris, me totum commendo, & te ſecundùm quod in teipſo es, ſimpliciter veneror & adoro, ſubdendo me iugiter optabiliſſimo beneplacito tuo.

Pater de cœlis Deus.		
Fili Redemptor mundi Deus.		
Spiritus Sancte Deus.		
Sancta Trinitas vnus Deus.		
Verbum quod erat in principio.		Ioan. 1.
Iesu admirabilis Consiliarie.		
Iesu ad quem omnia respiciunt.		
Afflictorum consolatio.		Ps. 70.
Adiutor fortis.		Ps. 16.
Amator humanæ salutis		Is. 109.
Agnus Dominator		
Ante Luciferum genite		
Bellator fortis		
Caput iustorum		
Contemplatio Patriarcharum		
Confortatio Confessorum	Miserere nobis.	
Corona Virginum.		
Castitas Viduarum.		
Cui data est omnis potestas.		
Clauis domus Dauid.		Isa. 22.
Candor lucis æternæ.		Sap. 7
Dator Spiritus.		Isa. 20.
Desiderium animæ.		
Decus cœleste, & Dei nostri,		
Defensor Ecclesiæ militantis,		Cap. 9.
Declarator sanctissimæ Trinitatis,		
Delectatio mentium,		[illegible]
Domine Dominantium, & Rex Regũ,		Ioan. 13.
Domine & Magister,		[illegible] 3.
Doctor iustitiæ		
Deus meus & saluator,		[illegible] 19.
Deus fortis,		[illegible]
Deus omnipotens		[illegible]
Dux noster,		Dan. 9.

Aeternitas viuentium,
Ier.14. Expectatio Iſraël & gentium,
& Gen. Electe ex millibus,
49. Fili Altiſſimi, & Mariæ virginis.
Cant.5. Fili Dauid,
Luc.1. & 2.cap. Fili Dei viui.
Flos campi.
Pro. 30. Fructus vitæ perpetuæ.
& Fortitudo pauperum.
Mat.16. Fons vitæ.
Cant. 2. Gloria Domini
Iſa.25. Gloria Mariæ Virginis matris.
Iſa.5. Hilaritas mœrentium.
Honor curiæ triumphantis.
Illuminatio prophetarum.
Iuſte Iudex
Lapis probate & pretioſe.
Iſa.c.28 Lapis angularis,
Lætitia fidelium,
Liberatio tentationum,
Luc. 24. Lignum vitale, ac viride,
Cant. 2. Lilium conuallium,
Iſa. 49. Lympiditas omnium angelorum.
Lux mundi,
Lumen cæli,
Manna ſuauiſſimum,
Merces omnium ſanctorum.
Mel in ore.
Melos in aure.
Mediator Dei & hominum.
1.Tim. 2 Ieſu qui ſolus habes immortalitatem, & lucem habitas inacceſſibilem.
1.Tim.6 Ieſu Nazarene Rex Iudæorum,
Ioan. 19. Nectar cælitum.

Miſerere nobis.

Norma Apostolorum.
Odor agri pleni. *Gen. 27.*
Oleum effusum. *Cant. 1.*
Ostium paradysi.
Oriens ex alto.
Pastor bone omnium pastorum. *Luc. 1.*
Pauor inferni, *Ioan 10*
Propheta magne,
Princeps pacis. *Isa. 9.*
Perfecta fœlicitas.
Plena iucunditas,
Refugium peccatorum,
Rex gloriæ, *Ps. 23.*
Rex gentium, *Zach. 9.*
Rex mansuete,
Resurrectio mortuorum,
Remunerator animarum,
Redemptor viuens
Redemptor sancte. *Iob. 19.*
Refectio pœnitentium *Isa. 45.*
Robur cordium
Sacerdos sanctissime *Cap. 49.*
Salus gentium
Sapientia patris
Sanitas languentium *Ier. 14.*
Saluator in tribulatione
Scutum bonæ voluntatis
Sempiternum gaudium
Speculorum omnium beatorum
Speciose forma præ filiis hominum *Ps. 4.*
Speciosior sole *Sap. 7.*
Splendor gloriæ
Iesu suauis, mitis, & multæ misericor- *Heb. 1.*
diæ. *Ps. 85.*

Miserere nobis.

Aggæi.11 Sol iustitiæ
Malac.4 Sol oriens ex alto
Solatium hierarchiæ cælestis
Testimonium fidele
Triumphator mortis
Prou.18. Turris fortitudinis
Vitæ & mortis dominus
Victoria martyrum
Virtutum augmentatio
Vitiorum exterminatio
Via, veritas & vita
Ioan.14. Viatorum directio
Ioan.15. Via errantium & vita viuentium
Vera vitis
Vera satietas
Veritas loquentium
Vbertas gentium
1 Io.5. Iesu vere Deus, & vita æterna

Miserere nobis.

Ab omni malo & peccato
Ab execranda iurandi consuetudine
Ab omni periurio & blasphemia
A duro & ingrato corde
A potestate Diaboli
Per sanctam circumcisionem tuam
Per sanguinem pretiosum quem pro nobis infans fundere cœpisti.
Per lachrymas sacratissimas quibus infantiles genas rorasti
Per cælestem nominis Iesu impositionem
Per gloriosam in cruce Nominis Iesu Hebraicè, Græcè & Latinè inscriptionem

Libera nos, Iesu.

Peccatores

Vt dulcem mellifluí nominis Ieſu memoriam, in tabulis cordis noſtri digito tuo inſcribere digneris.	Te rogamus audi nos.
Vt nomen hoc ſanctiſſimum, & viuentes in opere, & morientes in ore habere mereamur	
Vt benigniſſime Ieſu ſis nobis Ieſus	
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis Ieſu	
Agnus Dei, &c. Exaudi nos Ieſu	
Agnus Dei, &c. Miſerere nobis Ieſu.	

Interponi poteſt deuotionis ergò Pſalmus ſequens.

ORATIO.

DEus qui glorioſo, ac mirabili nomine dilectum vnicum tuum Redemptorem noſtrum Ieſum appellari voluiſti: concede propitius, vt qui eiuſdem benedicti Saluatoris nomen celebriter veneramur in terris, eius felici conſortio perenniter perfruamur in cælis. Amen.

LITANIAE ET ORATIONES De Spiritu Sancto.

PRimò pro beneficiis omnibus tibi collatis gratias age, præcipuè hoc nomine, quòd te ad ſacri baptiſmatis gratiam perduxerit, & ex Chriſtianis te natis parentibus ac ab iiſdem in fide catholica educari voluerit: quòdque à priſtino tuo viuendi more ad frequentem Sacramentorum

vsum traduxerit.

2. *In vnione meritorum & Sanguinis Domini nostri* IESV *Christi totum te illi offeres, præsertim verò voluntatem & cogitationes.*

3. *Beneficia tibi tuisque proximis necessaria petes: præcipuè vt voluntatem tuam tanto charitatis igne inflammet, vt nulla eum tentationis, vel tribulationis procella extinguat: vt tua voluntas, diuinæ ipsius voluntati semper sit conformis: tuas item cogitationes castas & puras efficiat, tibique bonitatem ac sanctitatem, & septem illa sua dona largiri dignetur, quò anima tua suum templum effici mereatur, eáque omnia per* IESV *Christi pretiosum sanguinem pete, ac Litanias adiunctas deuotè, vt decet, perlege.*

Rom. 5.

Ioan. 15.

2.Reg.23	Dominator hominum	Miserere nobis.
Sap.7.& 1.	Replens orbem terrarum,	
	Habens omnem virtutem,	
1.Cor.12.	Omnia bona operans, & omnia prospiciens,	

Ornans cœlos, stabilis & securus, *Sap.7.*
Spiritus veritatis omnia suggerens & distribuens. *Iob 6.*
Spiritus Sapientiæ & intellectus, *Io.16.*
Spiritus consilij, fortitudinis, scientiæ & pietatis *14. Heb. 2.*
Spiritus timoris Domini & prudentiæ, *Isa.11.*
Spiritus quo inspirante loquuti sunt sancti Dei homines, *Exod.28*
Quæ ventura sunt annuntians, *2. Pet.1.*
Donum & promissio Patris,
Spiritus sancte paraclite arguẽs mũdũ, *Io.16.*
Spiritus in quo dæmonia eijciuntur,
Spiritus ex quo renascimur, *Act.2.*
Spiritus per quem charitas Dei diffusa est in cordibus nostris *Io.16.* *Mat 12*
Spiritus adoptionis filiorum Dei, *Io.1.*
Spiritus gratiæ & misericordiæ,
Spiritus adiuuans infirmitatem nostram, & reddens testimonium spiritui nostro, quòd simus filij Dei. *Rom.5.* *Cap.4.* *Zach.12*
Spiritus suauis, benigne, super mel dulcis. *Rom. 8.*
Spiritus pignus hæreditatis nostræ, deducens nos in terram rectam.
Spiritus principalis, viuificans & confortans, *Ps.142.* *Sap.7.*
Spiritus salutis, iudicij & gaudij, *Eccl. 24.*
Spiritus fidei, pacis, ardoris, *Eph.1.*
Spiritus humilitatis, charitatis & castitatis,
Spiritus benignitatis, bonitatis, longanimitatis ac mansuetudinis.
Spiritus lenitatis, veritatis, vnitatis ac

Miserere nobis.

ac consolationis.
Spiritus compunctionis, promissionis,
Renouationis ac sanctificationis.
Spiritus vitæ, patientiæ, continentiæ ac modestiæ
Spiritus omnium gratiarum,
Propitius esto, Parce nobis Domine.
A spiritu erroris.
A spiritu immundo.
A spiritu blasphemiæ.
Ab omni obstinatione & desperatione.
Ab omni præsumptione, & veritatis contradictione.
Ab omni malitia & praua consuetudine.
Ab inuidia fraternæ charitatis.
A finali impœnitentia.
Per æternam à Patre & Filio processionem tuam,
Per inuisibilem vnctionem tuam,
Per omnem gratiarum plenitudinem, qua virginem Mariam semper possedisti,
Per supereffluentem sanctitatis abyssum, qua in conceptione verbi Matrem Dei inundare fecisti,
Per sanctam in baptismo Christi apparitionem tuam,
Per salutarem super Apostolos aduentum tuum.
Per ineffabilem bonitatem tuam, qua Ecclesiam gubernas, concilia præsides, martyres corroboras, doctores

Libera nos spiritus Dei viui.

illuminas, religiones instituis.
Peccatores,
Vt in spiritu ambulemus, & desideria carnis non perficiamus.
Vt te numquam contristemus,
Vt omnes ecclesiasticos ordines in sancta religione, & vero spiritu conseruare digneris,
Vt cuncto populo Christiano cor vnum & animam vnam donare digneris.
Vt virtutum omnium complementum nobis donare digneris,
Vt nos exaudire digneris.
Spiritus Deus.

Te rogamus audi nos.

Vers. Emitte spiritum tuum, & creabuntur,
Resp. Et renouabis faciem terræ.

ORATIO.

DEus qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem spiritu recta sapere, & de eius semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum, &c.

ALIA ORATIO EX MEDIT. D. August. cap. 9.

OMnipotens paraclite spiritus clementissime, mœrentium consolator, cordis nostri penetralibus potenti vi tuæ illabere, & tenebrosa peccatoris nostri latibula coruscis luminis fulgore lætifica, tuíque

ris intima aspersione fœcunda: saucia interioris hominis arcana amoris tui iaculo, & torpentis medullas iecoris flammis salutaribus succende. Pota nos torrente voluptatis tuæ, vt nihil iam mundanorum degustare lubeat, aut venenatæ dulcedinis. Veni benignissime dolentis animæ consolator, protegens in oportunitatibus, in tribulatione adiutor, veni mundator scelerum, curator vulnerum, fortitudo fragilium, humilium doctor, superborum destructor, orphanorum pius pater, viduarum dulcis iudex, spes pauperum, refocillator deficientium, nauigantium sydus, naufragantium portus, veni omnium viuentium singulare decus, morientium vnica salus. Veni sanctissime spiritus, & miserere nostri.

ORATIO EX SCRIPTVRA. S.

Io.12.& 14. SPiritus Sancte Deus, ex patre filióque procedens, animarum nostrarum paraclite suauissime, Numine tuo omnia *Sap.12.* fouens & viuificans. Adiuua infirmitatem no- *Gen.1.* stram, nam quid oremus sicut oportet, nes- *Io.7.* cimus: ideo tu postulare nos fac gemitibus *Rom. 8.* inenarrabilibus. O pignus hæreditatis no- *Eph.1.* stræ, deduc nos in terram rectam, & indue *Ps. 142* virtute ex alto, inducens nos in omnem ve- *Luc.24.* ritatem. Veni Auster persla hortum tuum, *Io.14.* & fluant aromata eius, orna tuis cælestibus *Cant. 4.* donis animas nostras, à quibus obstetri- *Iob. 26.* cante manu tua educatur tortuosus colu- *Gal.4.* ber. Tu corda nostra posside, & mane no- *Io.14.* biscum in æternum.

HYMNVS AD S. SPIRITVM.

VEni Sancte Spiritus, & emitte celitus lucis tuæ radium.

Veni pater pauperum, veni dator munerum, veni lumen cordium.

Consolator optime, dulcis hospes animæ, dulce refrigerium.

In labore requies, in æstu temperies, in fletu solatium.

O lux beatissima, reple cordis intima tuorum fidelium.

Sine tuo numine, nihil est in homine, nihil est innoxium.

Laua quod est sordidum, riga quod est aridum, sana quod est saucium.

Flecte quod est rigidum, foue quod est frigidum, rege quod est deuium.

Da tuis Fidelibus, in te confidentibus, sacrum septenarium.

Da virtutis meritum, da salutis exitum, da perenne gaudium.

AMEN.

Vers. Spiritus Domini repleuit orbem terrarum.

Resp. Et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis.

ORATIO.

ACtiones nostras quæsumus Domine aspirando præueni, & adiuuãdo prosequere, vt cuncta nostra oratio & operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiatur.

ALIVS HYMNVS AD Spiritum Sanctum.

VEni Creator Speritus
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia
Quæ tu creasti pectora.
Qui paraclitus diceris,
Donum Dei Altißimi.
Fons viuus, ignis, charitas,
Et Spiritalis vnctio.
Tu septiformis munere,
Dextræ Dei tu digitus,
Tu rite promissum Patris
Sermone ditans guttura.
Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpetim.
Hostem repellas longiùs,
Pacémque dones protinus,
Ductore sic te præuio
Vitemus omne noxium.
Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium,
Té vtriusque Spiritum
Credamus omni tempore.
Gloria Patri Domino,
Natóque qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito
In sæculorum sæcula.
AMEN.

V. Repleti sunt omnes Spiritu Sancto.
R. Et cœperunt loqui.

ORATIO.

VRe igne sancti spiritus renes nostros, & cor nostrum Domine, vt tibi casto corpore seruiamus, & mundo corde placeamus.

COROLLA SIVE ROSArium Sanctissimæ Trinitatis.

DUm graue adeò, et periculosum contra Turcas bellum geritur, [illegible] [illegible] Antitr[illegible]. Cum enim, vt alibi dicit Tertullianus, Diabolus Dei Opt. Max. Simia sit, ita Christianorum veterum Rosaria & Corollas imitati [illegible] potius Turcæ ipsi [illegible]. [illegible] frequenti Dei viuus professione nos [illegible], in SS. Trinitate Deos tres veneraremur, impietatis damnare student, eamque ad rem Coronam quandam, quam Tespe *vocant, excogitarunt cuius tres partes sunt, & partis cuiuslibet Decades tres, tresque insuper globuli, seu quæ hisce significantur precatiunculæ, ita vt omnium summa sit* IC. *In prima parte ter & tricies dicunt.* Subhan Allah. *In secunda toties,* Ell hemdu n'illah. *In tertia totidem vicibus* Allah hecuer. *Et quidem suis in Meschitis, præeunte illo, quem* Imam *nominant, quotidie quinquies ista commemorant: quidam domi multò etiam sæpius. Contra Caninos igitur istorum impios, blasphemósque latratus* Deum vnum & Trinum, *quàm sæpissimè religiosissimèque profiteatur, laudet ac benedicat verus piusque Christianus.*

Potest pro cuiusque arbitrio & deuotione s[illegible]

plus aut rarius Doxologia hæc vsurpari, et quidem vel continenter Decades aliquot recitando, vel interruptè vnam tantùm Decadem vel alteram. vel Decadis vnius vnam vel alteram Doxologiam breuissimarum, et quasi iaculatarum, vt S. Augustinus epistola 121 cap,10. nominat, orationum instar. Corollam tamen orare si volumus, intelligendum fieri hoc posse dupliciter, primò propriè scilicet orando, secundò quasi metaphoricè.

PRIOR MODVS.

In modo isto priore duo seruanda. Vnum pertinet ad modū simpliciter et piè corollam istam orandi, & quatuor hisce regulis continetur.

1. *Efformanda statim initio Sancta crux, & dicendum,* † In nomine Patris & Filij & Spiritus S. Amen. *Et hoc materiata crucicula indicatur.*
2. *Dicendum **Sacræ Litaniæ initium.***
   - *1. Pater de cœlis Deus*
   - *2. Fili Redemptor mundi **Deus***
   - *3. Spiritus Sancte Deus*
   - *4. Sancta Trinitas vnus **Deus.***

   Miserere nobis.
3. *Dicenda oratio Dominica cum Angelica salutatione, quoties ad consequentium globulorum maiorem aliquem ventum fuerit.*
4. *Ad omnes verò globulos minores dicendum, Gloria Patri & Filio, & Spiritui Sancto, Sicut erat in principio & nunc & semper, & in secula seculorum, Amen.*

Alterum spectat ad modum maiore cum fructu & affectu eandem recitandi.

Et his sex veluti capitibus explicatur.
1. *Quid*
2. *Qua de caussa*
3. *A quo*
4. *Cum quo*
5. *Quibus verbis*
6. *Quibus circumstantiis.*
Tēp. lo. &c.

1. *Doxologia ipsa (præter generalia plurima quæ concurrunt) tria potissimum agere possumus. 1. Deum laudare, omnesque SS. Trinitatis personas. 2. iisdem gratias agere. 3. ab iis aliquid petere. Cogita igitur primum antequam coroliam incipias, quid horum velis: an omnia simul, an duo, an quod sæpe utilius, unum tantum. Si tamen omnia velis, potes vel simul, vel in una Decade hoc, in alia aliud.*

2. *Propone tibi causam vel communem vel singularem ob quam Deum sic laudare velis, vel si plures vis potes eodem modo illas simul intueri, vel in diversis decadibus. V. G. volo gratias agere, aut Deum laudare ob Jesu Christi sacrosanctam nativitatem, passionem, resurrectionem, ascensionem, descensum spiritus Sancti, ob conversionem meam, vel huius aut illius, ob beneficium aliquod divinitus privatim aut publicè acceptum, &c. Similiter expende quid petere velis, an virtutem aliquam et gratiam, an liberationem à tentatione aliqua, an in studiis tuis opem & auxilium divinum. In omnibus enim petis, ut sit Deo gloria.*

3. *Pone tibi ante mentis oculos Sanctissimam Trinitatem è summo divinitatis suæ throno te aspectantem, attendentem ad laudationes tuas. Vel unam saltem personam Divinam tibi obiice, V. G. filium incarnatum, passum, crucifixum, Spiritum Sanctum descendentem super Apostolos, &c.*

4. Licet etiam versari cum sanctis Angelis, vel potius eos cum illis Deũ glorificare: adsistere cum eadem summa humilitate Beatissimam illam Dominam nostram, Dei matrem, cælorum Reginam Clementissimam, cum salutationem recitas, adesse simul Sanctos Patriarchas, Prophetas, Apostolos, Martyres, Confessores, Virgines, aliósque beatos cælites, sed maximè eos quos patronos habes, aut quorum festus dies, aut memoria agitur. Imò & inferiores creaturas, Solem, Lunam, ventos, tempestates, arbores, flores. Hæc enim etiam Deum benedicunt, & quantum in se est laudant.

5. Potes etiam cùm lubebit, maximo cum fructu singula doxologiæ huius verba expendere, & quasi ruminare. V. G. Gloria, non mihi, vilissimo peccatori, sed Patri, qui Creator omnipotens: & Filio, Redemptori meo, qui pro me natus, crucifixus. Nunc, in hac vita, hoc anno, hac hora, hoc momento, in hoc negotio, lectione. Et Semper, post hanc vitam, annum, diem, horam, non tantùm istam laudem, sed semper. Et in secula sæculorum. Amen, ita fiat. Vide D. Augustinum in Psal. 144.

6. Adiuuabit etiam multùm consideratio, Primò temporis, V. G. Festi SS. Trinitatis, Natiuitatis, Circuncisionis, Secundò, loci (verbi gratia) in Templo, Schola, Musæo, campo. Tertiò, circunstantiarum aliarum (verbi causa) gestus, quo ad pietatis sensum afficeris, vt est Genuum flexio, &c.

POSTERIOR MODVS.

EST is, vt dictu est, Metaphoricus, ea scilicet ratione, qua Patrum nonnulli dixerunt, eum

ſemper orare, qui ſemper bene agit. Lucæ 18. & 21. 1. Theſſ. 5. Luc. 18. Auguſt. ep. 121. cap. 9. Baſilius in Iulittam.

Si ergo tuæ omnes actiones, totaque vita tua ſemper ad Dei Opt. Max. gloriam referatur, Doxologia optima fuerit.

O Christiane, *bono animo* Gloriam *redd.* Deo, *Eccl. 35.*

Canta in viis Domini, quia magna eſt Gloria *Domini.*

Pſal. 37. Glorifica & *porta* Deũ *in corpore tuo 1. Cor. 6. Siue manducatis, ſiue bibitis, ſiue aliud quid facitis.*

Omnia *in* Dei Gloriam facito. 1. *Cor.* 6.

Orationes aſſignatæ diei Dominicæ & reliquis diebus habentur in ſecunda libri parte.

Primæ Litaniæ B. Virgini Laureti dici ſolitæ die Dominica, quæ cum aliis reliquis diebus hebdomadæ aſſignatis habentur infra in eadem ſecunda libri parte

Meditatio de beneficijs glorificationis, quę cum alijs meditationibus omnium dierum hebdomadæ habetur ibidem.

SEPTEM PSALMI POENITENTIALES.

CVM LITANIIS ROMANIS ad Deum,& ad omnes Sanctos.

Tob.3. ✝ In nomine Patris,& Filij,& Spiritus Sancti. Amen.

Antiphona. *Ne reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrorum, &c.*

Psalmus 6.

Domine ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum, sana me Domine, quoniam conturbata sunt omnia ossa mea.

Et anima mea turbata est valdè:sed tu Domine vsquequò?

Conuertere Domine & eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui:in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboraui in gemitu meo, lauabo per singulas noctes lectum meum:lachrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus:inueteraui inter omnes inimicos meos.

Disce-

Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem : quoniam exaudiuit Dominus vocem fletus mei.
Exaudiuit Dominus deprecationẽ meam: Dominus orationem meam suscepit.
Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei : conuertantur & erubescant valdè velociter.
Gloria patri & filio,&c.
Sicut erat in principio,&c.

Psalmus 31.

BEati quorum remissæ sunt iniquitates: & quorum tecta sunt peccata.
Beatus vir cui non imputauit Dominus peccatum:nec est in spiritu eius dolus.
Quoniam tacui, inueterauerunt ossa mea: dum clamarem tota die.
Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua : conuersus sum in ærumna mea, dum configitur spina.
Delictum meum cognitum tibi feci : & iniustitiam meam non abscondi.
Dixi, confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino : & tu remisisti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore oportuno.
Veruntamen in diluuio aquarum multarum:ad eum non approximabunt.
Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me : exultatio mea , erue me à circundantibus me.

intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradieris, firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus: quibus non est intellectus.

In chamo & fræno maxillas eorum constringe: qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris: sperantem autem in domino, misericordia circundabit.

Lætamini in Domino & exultate iusti: & gloriamini omnes recti corde

Gloria patri, &c.

Psalmus 37.

DOmine ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me,

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: & sicut onus graue grauatæ sunt super me.

Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ: à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum & curuatus sum vsque in finem: tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: & non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine ante te omne desiderium meum

& gemitus meus à te non eſt abſconditus.
Cor meum conturbatum eſt, dereliquit me virtus mea: & lumen oculorum meorum, & ipſum non eſt mecum.
Amici mei & proximi mei: aduerſum me appropinquauerunt & ſteterunt.
Et qui iuxta me erant de longè ſteterunt: & vim faciebant qui quærebant animam meam.
Et qui inquirebant mala mihi locuti ſunt vanitates: & dolos tota die meditabantur.
Ego autem tanquam ſurdus non audiebam: & ſicut mutus non aperiens os ſuum.
Et factus ſum ſicut homo non audiens: & non habens in ore ſuo redargutiones.
Quoniam in te Domine ſperaui: tu exaudies me Domine Deus meus.
Quia dixi, nequando ſupergaudeant mihi inimici mei: & dum commouentur pedes mei, ſuper me magna locuti ſunt.
Quoniam ego in flagella paratus ſum, & dolor meus in conſpectu meo ſemper.
Quoniam iniquitatem meam annunciabo: & cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuunt, & confirmati ſunt ſuper me: & multiplicati ſunt qui oderunt me iniquè.
Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi, quoniam ſequebar bonitatem.
Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne diſceſſeris à me.
Intende in adiutorium meum: Domine Deus ſalutis meæ.
Gloria patri, &c.

Sicut erat in principio, &c.

Psalmus 50.

MIserere mei Deus: secundùm magnam misericordiam tuam.

Et secundùm multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam.

Ampliùs laua me ab iniquitate mea: & a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me Domine hyssopo, & mundabor: lauabis me, & super niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam: & exultabunt ossa humiliata.

Auerte faciem tuam à peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: & spiritum rectum innoua in visceribus meis.

Ne proijcias me à facie tua: & Spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam salutaris tui: & spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur.

Libera me ſanguinibus Deus, Deus ſalutis meæ: & exultabit lingua mea iuſtitiam tuam.
Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam.
Quoniam ſi voluiſſes ſacrificium, dediſſem vtique: holocauſtis non delectaberis.
Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum Deus non deſpicies.
Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion: vt ædificentur muri Hieruſalem.
Tunc acceptabis ſacrificium iuſtitiæ, oblationes, & holocauſta: tunc imponent ſuper altare tuum vitulos.
Gloria patri & filio, &c.
Sicut erat in principio.

Pſalmus 101.

DOmine exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat.
Non auertas faciem tuam à me: in quacunque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.
In quacunque die inuocauero te: velociter exaudi me
Quia defecerunt ſicut fumus dies mei: & oſſa mea ſicut cremium aruerunt.
Percuſſus ſum vt fœnũ, & aruit cor meum: quia oblitus ſum comedere panem meum.
A voce gemitus mei adhæſit os meum carni meæ:

Similis factus sum pellicano solitudinis: & factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilaui, & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me, aduersum me iurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducabam: & potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ indignationis tuæ: quia eleuans allisisti me.

Dies mei sicut vmbra declinauerunt: & ego sicut fœnum arui.

Tu autem Domine in æternum permanes: & memoriale tuum in generatione, & generationem.

Tu exurgens Domine misereberis Sion: quia tempus miserendi eius, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius: & terræ eius miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum Domine: & omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificabit Dominus Sion: & videbitur in gloria sua.

Respexit in orationem humilium: & non spreuit preces eorum.

Scribantur hæc in generatione altera: & populus qui creabitur, laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo: Dominus de cœlo in terram aspexit.

Vt audiret gemitus compeditorum: vt solueret filios interemptorum.

Vt annuncient in Sion nomen Domini: & laudem eius in Hierusalem.
In conueniendo populos in vnum: & reges vt seruiant Domino.
Respondit ei in via virtutis suæ: paucitatem dierum meorum nuncia mihi.
Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generatione & generationem anni tui.
Initio tu domine terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt cœli.
Ipsi peribunt, tu autem permanes: & omnes sicut vestimentum veterascent.
Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.
Filij seruorum tuorum habitabunt: & semen eorum in seculum dirigetur.
Gloria, &c.

Psalmus 129.

De profundis clamaui ad te Domine: Domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendentes: in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates obseruaueris Domine: Domine quis sustinebit?
Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam sustinui te Domine.
Sustinuit anima mea in verbo eius: sperauit anima mea in Domino.
A custodia matutina vsque ad noctem, speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: & copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israel, ex omnibus iniquitatibus eius.
Glória patri, &c.

Psalmus. 142.

DOmine exaudi orationem meam, auribus percipe obsecrationem meam: in veritate tua, exaudi me in tua iustitia.
Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.
Quia persecutus est inimicus animã meam, humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: & anxiatus est super me spiritus meus: in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: & in factis manuum tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me Domine: defecit spiritus meus.
Non auertas faciem tuam à me: & similis ero descendentibus in lacum.
Auditam fac mihi manè misericordiam tuam, quia in te speraui.
Notam fac mihi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuum, Domine, viuificabis me in æquitate tua.
Educes de tribulatione animam meam: & in misericordia tua disperdes omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meam, quoniam ego seruus tuus sum.
Gloria patri, &c.
Sicut erat in principio & nunc & semper, & in secula seculorum. Amen.
Antiph. Ne reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris.

LITANIAE.

Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson, Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserere nobis.
Fili redemptor mundi Deus, miserere nobis.
Spiritus sancte Deus, miserere nobis.
Sãcta Trinitas vnus Deus, miserere nobis.
Sancta Maria, ora pro nobis
Sancta Dei genitrix ora.
Sancta virgo virginum ora.
Sancte Michael ora.
Sancte Gabriel. ora.
Sancte Raphael ora.
Omnes sancti Angeli & Archangeli, orate.
Omnes sancti beatorum Spirituum ordines orate.

Sancte Ioannes Baptista ora pro nobis.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophetæ orate.
Sancte Petre ora.
Sancte Paule ora.
Sancte Andrea ora.
Sancte Iacobe ora.
Sancte Ioannes ora.
Sancte Thoma ora.
Sancte Iacobe ora.
Sancta Philippe ora.
Sancte Bartholomæe ora.
Sancte Matthæe ora.
Sancte Simon. ora.
Sancte Thadæe ora.
Sancte Mathia ora.
Sancte Barnaba ora.
Sancte Luce ora.
Sancte Marce ora.
Omnes sācti Apostoli & Euāgelistæ orate.
Omnes sancti discipuli Domini orate.
Omnes Sancti Innocentes orate.
Sancte Stephane ora.
Sancte Laurenti ora.
Sancte Vincenti ora.
Sancti Fabiane & Sebastiane orate.
Sancti Ioannes & Paule orate.
Sancti Cosma & Damiane, orate.
Sancti Geruasi & Prothasi orate.
Omnes sancti martyres, orate pro nobis.
Sancte Syluester ora.
Sancte Gregori ora.
Sancte Ambrosi ora.
Sancte Augustine ora.

Sancte Hieronyme ora.
Sancte Martine ora.
Sancte Nicolae ora.
Omnes sancti Pontifices & Confessores, orate.
Omnes sancti Doctores orate.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Antoni ora.
Sancte Bernarde ora.
Sancte Dominice ora.
Sancte Francisce ora.
Omnes sancti Sacerdotes & Leuitæ, orate.
Omnes sancti Monachi & Eremitæ, orate.
Sancta Maria Magdalena ora.
Sancta Agatha ora.
Sancta Lucia ora.
Sancta Agnes ora.
Sancta Cecilia ora.
Sancta Catharina ora.
Sancta Anastasia ora.
Omnes sanctæ virgines, & viduæ orate.
Omnes sancti & sanctæ Dei, intercedite pro nobis.
Propitius esto, parce nobis Domine.
Propitius esto, exaudi nos Domine.
Ab omni malo, libera nos Domine.
Ab omni peccato, libera.
Ab ira tua, Libera nos Domine.
A subitanea & improuisa morte, libera.
Ab insidiis diaboli. libera.
Ab ira, & odio, & omni mala voluntate, libera.
A spiritu fornicationis, libera
A fulgure & tempestate, libera.

A morte perpetua, libera.
Per mysterium sanctæ incarnationis tuæ, libera.
Per aduentum tuum, libera.
Per natiuitatem tuam, libera.
Per baptismum, & sanctum ieiunium tuum, libera nos Domine.
Per crucem & passionem tuam, libera.
Per mortem & sepulturam tuam, libera.
Per sanctam resurrectionem tuam, libera.
Per admirabilem ascensionem tuam, libera.
Per aduentum Spiritus Sancti paracliti, libera.
In die iudicij, libera nos Domine.
Peccatores, Te rogamus audi nos.
Vt nobis parcas, te rogamus.
Vt nobis indulgeas, te rogamus.
Vt ad veram pœnitentiam nos perducere digneris, te rogamus audi nos.
Vt Ecclesiam tuam sanctam regere & conseruare digneris, te rogamus, audi nos.
Vt Dominum Apostolicum, & omnes Ecclesiasticos ordines in sancta religione conseruare digneris, te rogamus audi nos.
Vt inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogamus audi nos.
Vt regibus & principibus Christianis pacem & veram concordiam donare digneris, te rogamus.
Vt cuncto populo Christiano pacem & vnitatem largiri digneris, te rogamus audi nos.
Vt nosmetipsos in tuo sancto seruitio con-

fortare & conseruare digneris, te rogamus, audi nos.

Vt mentes nostras ad cœlestia desideria erigas, te rogamus, audi nos.

Vt omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogamus, audi nos.

Vt animas nostras, fratrum, propinquorum, & benefactorum nostrorum, ab æterna damnatione eripias, te rogamus audi nos.

Vt fructus terræ dare & conseruare digneris. te rogamus, audi nos.

Vt omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rogamus, audi nos.

Vt nos exaudire digneris, te rogamus.

Fili Dei, te rogamus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis Domine.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere.

Christe audi nos. Christe exaudi nos. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster, secretò. Vers. Et ne nos inducas in tentationem. Resp. Sed libera nòs à malo.

Psalmus 69.

DEus in adiutorium meum intende: Domine ad adiuuandum me festina. Confundantur, & reuereantur: qui quærunt animam meam.

Auertantur retrorſum, & erubeſcant: qui volunt mihi mala.
Auertantur ſtatim erubeſcentes: qui dicunt mihi, euge, euge.
Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te: & dicant ſemper, magnificetur Dominus, qui diligunt ſalutare tuum.
Ego verò egenus & pauper ſum: Deus adiuua me.
Adiutor meus, & liberator meus es tu: Domine ne moreris. Gloria.
Verſ. Saluos fac ſeruos tuos. Reſp. Deus meus, ſperantes in te. V. Eſto nobis Domine turris fortitudinis R. A facie inimici. V. Nihil proficiat inimicus in nobis. R. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. V. Domine non ſecundùm peccata noſtra facias nobis. R. Neque ſecundùm iniquitates noſtras retribuas nobis. V. Oremus pro Pontifice noſtro N. R. Dominus conſeruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra, & non tradat eum in animam inimicorum eius. V. Oremus pro benefactoribus noſtris. R. Retribuere dignare Domine omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam æternam. V. Oremus pro fidelibus defunctis. R. Requiem æternam dona eis Domine, & lux perpetua luceat eis. V. Requieſcant in pace. R. Amen. V. Pro fratribus noſtris abſentibus. R. Saluos fac ſeruos tuos, Deus meus, ſperantes in te. V. Mitte eis Domine auxilium de ſancto. R. Et de Sion tuere eos
V. Domine exaudi orationem meam. R. Et

clam or meus ad te veniat.

Oremus.

DEus, cui proprium eſt miſereri ſemper, & parcere: ſuſcipe deprecationem noſtram: vt nos, & omnes famulos tuos, quos delictorum catena conſtringit, miſeratio tuæ pietatis clementer abſoluat.

EXaudi, quæſumus Domine, ſupplicum preces, & confitentium tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiam tribuas benignus, & pacem.

INeffabilem nobis, Domine, miſericordiã tuam clementer oſtende: vt ſimul nos & à peccatis omnibus exuas, & à pœnis, quas pro his meremur, eripias.

DEus, qui culpa offenderis, pœnitentia placaris: preces populi tui ſupplicantis propitius reſpice: & flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccatis noſtris meremur, auerte.

OMnipotens ſempiterne Deus, miſerere famulo tuo Pontifici noſtro N. & dirige eum ſecundùm tuam clementiam in viam ſalutis æternæ: vt te donante tibi placita cupiat, & tota virtute perficiat.

DEus, à quo ſancta deſideria, recta conſilia, & iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illam, quam mundus dare non poteſt pacem: vt & corda noſtra mandatis tuis dedita, & hoſtium ſublata formidine, tempora ſint tua protectione tranquilla.

VRe igne ſancti Spiritus renes noſtros, & cor noſtrum, Domine: vt tibi caſto

corpore seruiamus, & mundo corde placeamus.

FIdelium Deus omnium conditor, & redemptor, animabus famulorum, famularúmque tuarum, remissionem cunctorum tribue peccatorum, vt indulgentiam, quam semper optauerunt, piis supplicationibus consequantur.

ACtiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præueni, & adiuuando prosequere: vt cuncta nostra oratio & operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiatur.

OMnipotens sempiterne Deus, qui viuorum dominaris simul & mortuorũ, omniúmq; misereris, quos tuos fide & opere futuros esse prænoscis, te supplices exoramus: vt pro quibus effundere preces decreuimus, quósque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet, vel futurum iam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus sanctis tuis, pietatis tuæ clementia, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum: qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus: per omnia sæcula sæculorum.

Resp. Amen.

Vers. Domine exaudi orationem meam.

Resp. Et clamor meus ad te veniat. Vers. Exaudiat nos omnipotens & misericors Dominus. R. Amen. V. Et fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

Litaniæ pro infirmis & afflictis quas habes infra in secunda parte libri.

Litaniæ pro deffunctis, quæ sunt ibidem.

Orationes, cum Litaniis B. Virginis & meditatione huius feriæ secundæ habentur ibidem.

FERIA TERTIA.
MEDITATIO DE SANCTIS Angelis, & Prophetis.

HOc die si placet recordaberis Sanctorum Angelorum, omniúmque spirituum cælestium, quorum tibi magnam cohortem, & multitudinem cogitabis esse præsentem.

Ac ad iuuandam faciliùs memoriam, vimque imaginatiuam in consideratione substantiarum planè spiritualium, vti poteris subiectis nouem Iconibus (quibus nouem Angelorum Ordines pro captu humano adumbrantur aliquantulum) iuxta exemplar vetustissimum, quod in Templo Collegij Cæsarij Societatis IESV *Viennæ Austriæ visitur, expressis. Cateráque facies, quæ in præcedenti meditatione notantur. Fol. 63.*

Primò considera, vt beati illi Spiritus curam gerant vniuersalem omnium rerum sublunarium, earum præsertim, quæ nobis necessariæ sunt ac vtiles, & vt ab ipsis moueantur orbes cælestes. Quare omnia quæ à natura acquirimus bona in hac vita, administratione Angelorum acquirimus.

2. Considera Deum præter naturalia, multa etiam dona cælestia, Angelorum ministerio nobis largiri, sicut passim in Sacris Literis & alibi videre licet.

3. Considera singulis hominibus vnum aliquem

eorum custodem, & animæ rectorem adiunctum esse: sine quorum custodia proculdubio essemus nequissimi. Ipsi enim inspirant & suggerunt nobis omnia bona, auferentes a nobis prauitatem nostrã, & à Dæmonibus nos defendentes. Vnde rectè ait Climachus: Nisi Angeli appropient nobis, inutilis & infructuosus est omnis labor noster. Neque enim habet vim confidentiæ oratio nostra, neque munditiæ pennas, vt ingredi ad Deum possit, nisi hanc è proximo assumant Angeli, qui nobis præsunt, eámque offerunt Domino.

4. Considera illos nostra bona opera ante Dei tribunal offerre, intercedere ac orare pro nobis, procurantes conuersionem nostram, in eáque mirifice lætantes, de animarum nostrarum salute. Sibimutuo gratulando propter magnum amorem quo nos prosequuntur.

5. Considera supplere eos apud Deum vicem nostram, dum ea quæ nos facere debebamus, ipsi pro nobis faciunt.

Quare nascentem Dominum pro nobis susceperunt, ac se illi associarunt: aßistentes etiam Sanctißimo Sacramento pro nobis. Poteris etiam hoc loco considerare ipsorum perfectionem, quòd nimirum sint puri, immortales ac intelligentes, creati in gratia Dei, quem nunquam offenderunt, pleni sapientia & potentißimi.

Colloquiũ fiat ad eosdem, præsertim ad Angelum custodem, ac ad sanctos Prophetas, petendo ab eis vt præter cætera à Deo tibi impetrent promptitudinem, alacritatem, & feruorem in rebus spiritualibus, necnon vehementem amorem in salutem proximi tui: auferendo abs te negligentiam, teporem, & alia vitia contraria.

In fine, Pater, & Aue, & Hymnum sequentem.

HYMNVS.

AVete mentes lucidæ,
Nostræ salutis vindices
Cælestis oræ nuncij.
Regis superni milites.
Intra Tonantis Regiam
Choros agentes psallite
Lyris, molaunis, organis,
Tribunal ante Iudicũ.
Vos in Dracones tartari
Bellum cietis perpetim,
Et nos ab Orci faucibus
Manu potenti tollitis.
Aue Propheta nobilis,
Vatúmque longè maxime,
Olim Dei qui Filium
Iordanis vnda laueris.
Adeste cœtus inclyti,
Adeste tot periculis,
Et nos volatu perpeti,
Inferte cœli sedibus.
Summo parenti cœlitum,
Magnæque proli virginis
Sancto simul Paraclito
Sit summa laus & gloria.

AMEN.

ALIVS HYMNVS AD Angelum Custodem.

Angelus nobis datus est patronus,
Dux vitæ nostræ, medicus salutis,
Tutor, & recti monitor, Magister
Semper & equi.

Noster est custos, socius, minister,
Præses, adiutor, columénque tutum,
Et decus magnum, Volucer parentis,
Nuncius alti.

Erigit lapsos, releuat dolentes,
Sanat ægrotos, recreat iacentes,
Dirigit cæcas, timidásque firmat
Robore mentes.

Corripit lapsus hominum benignè,
Eripit magnis animos periclis,
Hostis immitis, validè sagittas
Teláque frangens.

Gloriam Patri tribuamus omnes,
Filij nomen celebrent, & hymni,
Spiritus Sancti resonent perennes
Carmina laudis.

Vers. *Angeli eorum semper vident, Alleluia.*
Resp. *Faciem patris mei qui in cælis est, Alleluia.*

ORATIO AD ANGELVM Custodem.

Omnipotens sempiterne Deus, qui me licèt indignum ad imaginem tuam creasti, & Angelum tuum sanctum ad mei custodiam deputasti, da mihi seruo tuo, il-

lius ducatu & custodia, malorum omnium tam animæ quàm corporis pericula fœliciter pertransire, & post huius vitæ curriculum ad gaudia sempiterna facias peruenire, Per Dominum nostrum, &c.

Angele Dei qui custos es mei, me tibi commissum pietate superna.

Hodie illumina, custodi, rege, & guberna. Amen.

Pater de cælis Deus omnium conditor spirituum,	Miserere nobis.
Filj Redemptor mundi Deus, in quem desiderant Angelorum ordines prospicere.	
Spiritus sancte Deus, fœlicitas supernarum mentium.	
Sancta Trinitas vnus Deus, gloria sanctorum Angelorum.	

Sancta Maria Angelorum puritas,
S. Maria Archangelorum lætitia.
S. Maria virtutum fortitudo,
S. Maria Thronorum maiestas,
S. Maria Dominationum Regina,
S. Maria Potestatum gloria,
S. Maria Principatuum Dominatrix,
S. Maria Cherubin scientia,
S. Maria Seraphin feruor,

Miserere nobis.

Dan. c. 10. S. MICHAEL Princeps Angelorum pacis,
Iud. in cano. Præliator fortissime,
Victor Draconis antiqui,
Apoc. 10. Qui populo Dei semper defensor fuisti.
Qui Luciferum cum complicibus rebellibus de cælo deturbasti.
Qui accusatorem fratrum nostrorum in profundum inferni deiecisti.
Animarum susceptor,
Inductor in paradysum exultationis,
Solatium fidelium,
Protector te colentium,
Dan. 8. S. GABLIEL qui Danieli diuinam visionem patefecisti.
Luc. 1. Qui Ioannis Baptistæ ortum & ministerium prænunciasti.
Ibid. Qui incarnationis verbi Domini nuncius extitisti.
Custos B. Virginis Mariæ,
Comes infantiæ saluatoris,
Minister Christi fidelis,
S. RAPHAEL angele salutis,

Ora pro nobis.

S. Raphael vnus ex septem angelis qui assistunt ante Dominum.
Ananiæ magni filii. *Tob. 5.*
Tobiæ ductor & reductor fidelissime.
Dæmonis effugator sapientissime, *Cap. 8.*
Oblator orationum ante Dominum,
Cæcitatis expulsor efficacissime.
Adiutor in tribulationibus,
Consolator in angustiis,
Tobiæ senioris illuminator optime,
Gaudium faciens deuotè tibi seruientibus,
Ora pro nobis.

SANCTI Angeli electos Dei conseruantes. Orate pro nobis.
Dignissimi munera cælestia deferentes, Orate.
Præclarissimi, regna terræ custodientes. Orate pro nobis.
Nobilissimi, Principatus protegentes
Prudentissimi, Dominos & Reges peculiari cura regentes,
Fortissimi, Dæmonis potentiam comprimentes.
Fidelissimi, Dei ministri homines custodientes,
Dulcissimi, hominum malitias temperantes.
Benignissimi, in conuersione peccatorum lætantes.
Piissimi, bona omnium mortalium Deo præsentantes,
Humanissimi, Prophetas erudientes,
Nuncij præstantissimi, Apostolis occurrentes,
Orate pro nobis.

Potentissimi, Ecclesiam Dei defendentes,
Sancti omnes Angeli ante thronum Dei seruientes. Purgate nos.
Per nobilissima naturæ vestræ diuina munera, Illuminate nos.
Per virtutem vestram nobis ineffabilem, Perficite nos.
Per voluntatum vestrarum ardentissimam charitatem, Defendite nos,
Per gloriam & beatitudinem vestram, Dirigite nos.

Christe beatitudo Angelorum.
Christe decus cœlestium Spirituum,
Christe splendor supernorum exercituum,
Gen. 3. Per Cherubin lignum vitæ custodientes,
Cap. 16. Per Angelum humiliantem Agar sub manu Dominæ suæ,
Cap. 22. Per Angelum benedictionem tuam Abrahæ denunciantem,
Cap. 18. Per Angelum immolationem Isaac prohibentem.
Cap. 28. Per Angelos ortum Isaac prædicantes,
Per Angelos ascendentes & descendentes super scalam Iacob,
Cap. 19. Per Angelos Loth è medio peccatorum educentes,
Act. 7. Per Angelos Diuinam legem Moysi tradentes.
[illegible]. 6. Per Sanctos Angelos iugiter Deo Sanctus, Sanctus, Sanctus concinentes.
Per Angelorum multitudinem simul laudantium te, & dicentium, Gloria

Te rogamus audi nos.

in excelsis Deo,
Per Angelos Natiuitatem tuam pastoribus nunciantes, *Matt. 4.*
Per Angelos tibi in deserto ministrantes, *Luc. 22.*
Per Angelum te in Agonia confortantem,
Per Angelos iuxta sepulchrum tuum in albis sedentes, *Ioan. 20.*
Per Angelos te in cœlum ascendente, tuis Discipulis apparentes, *Act. 1.*
Per Angelum Lazari animam in Sinu Abrahæ deportantem, *Luc. 16.*
Per Angelos hostium exercitus frequenter dissipantes,
Per Angelos, SS. Martyres in tormentis consolantes,
Archangele Michael veniens in adiutorium populo Dei,
Archangele Gabriel protegens nos,
Archangele Raphael liberans nos,

Te rogamus audi nos.

Kyrie eleyson, &c. Pater noster.
Vers. Et ne nos inducas in tentationem,
Resp. Sed libera nos à malo. Amen.

PSALMVS AD ANGELOS Sanctos è variis Psalmis.

Laudate Dominum de cœlis, laudate eum in excelsis.
Laudate eum omnes Angeli eius, Laudate eum omnes virtutes eius.
Benedicite Domino omnes Angeli, potentes virtute, facientes verbum illius,

ad audiendam vocem ſermonum eius.

Benedicite Domino omnes virtutes eius: miniſtri eius, qui facitis voluntatem e- ius.

Benedic anima mea Domino, & noli obli- uiſci omnes retributiones eius.

Qui redimit de interitu vitam tuam, qui coronat te in miſericordia, & miſeratio- nibus.

Quoniam angelis ſuis mandauit de te, ut cuſtodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te, ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aſpidem, & baſiliſcum ambulabis, & conculcabis leonem & Draconem.

Immittet Angelus Domini in circuitu ti- mentium eum, & eripiet eos.

Gloria Patri & Filio, &c.

Verſ. In conſpectu Angelorum pſallam ti- bi Deus meus.

Reſp. Adorabo ad templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo Do- mine.

ORATIO.

DEus qui miro ordine Angelorum mi- niſteria, hominúmque diſpenſas, con- cede propitius: vt quibus tibi miniſtranti- bus in cœlo ſemper aſſiſtitur, ab his in terra vita noſtra muniatur. Per Dominum no- ſtrum Ieſum Chriſtum Filium, &c.

ORATIO AD S. MICHAElem Archangelum.

DEus qui B. Michaeli Principi aſtanti, & ſummo cæleſtium copiarum prælianti, ſub auxilio ſalutiferæ crucis ab æterno præuiſæ, glorioſum de ſuperbiſſimo Dæmoniarcha triumphum dediſti: te quæſumus, vt nobis armantibus frontem noſtram ſigno ſalutari, noménque prædicti Michaelis triumphatoris inuocantibus, fortitudinem ac victoriam contra viſibiles, & inuiſibiles hoſtes concedas, vt nos liberi ab eorum impedimento, ſecundùm tua diuina mandata, vitam noſtram deducere valeamus.

ORATIO AD S. GABRIElem Archangelum.

DEus humanæ ſalutis amator, qui beatum Gabrielem principem adſtantem, & tuæ fortitudinis miniſtrum legaſti, ad annunciandum glorioſæ virgini immaculatæ ſacramentum incarnationis filij tui Domini noſtri IESV Chriſti: humiliter petimus, vt confugientibus nobis ad præſidium tanti paranymphi, eius interceſſione fortitudinem aduerſus viſibiles, & inuiſibiles hoſtes concedere digneris.

ORATIO AD S. RAPHAElem Archangelum.

DEus qui ex tua ineffabili bonitate beatum Raphaelem fidelibus tuis viatoribus Ductorem, maléque habentibus medicum ab initio constituisti, te suppliciter rogamus, vt nobis implorantibus opem dicti principis adstantis, patefacias semitam salutis, & ægritudinum tam animæ quàm corporis salutarem medelam concedas. Amen

CONSIDERATIONES ALIquot de Angelis.

Considera diligenter Anima deuota, quæ de Angelorum erga homines officiis scripsit S. Augustin. lib. Soliloq. ca. 27. vbi sic loquitur.

DIlexisti me vnice amor meus, antequam diligerem te: & ad imaginem tuam creasti me, omnibus creaturis tuis præposuisti me: quā dignitatem tum quidem seruo, cùm nouerim te, propter quem fecisti me. Insuper facis Angelos tuos spiritus propter me, quibus mandasti vt custodiant me in omnibus viis meis, ne fortè offendam ad lapidem pedem meum. Hi enim sunt custodes super muros ciuitatis tuæ nouæ Hierusalem, & montes in circuitu eius vigilantes & custodientes vigilias noctis super gregem tuum, ne quando rapiat vt leo animas nostras, dum non esset qui eriperet, ille antiquus serpens, aduersarius noster Diabolus,

quasi leo rugiens semper circuit, quærens quem deuoret. Hi sunt ciues beatæ Ciuitatis supernæ Hierusalem, quæ sursum est mater nostra, in ministerium missi, propter eos qui hæreditatem capiunt salutis, vt eos liberent ab inimicis suis, & custodiant in omnibus viis suis: confortent quoque & moneant, & orationes filiorum tuorum offerant in conspectu gloriæ maiestatis tuæ. Diligunt nempe conciues suos, per quos suæ ruinæ scissuras instaurari expectant. Ideóque magna cura & vigilanti studio adsunt nobis omnibus horis & locis, succurrentes & prouidentes necessitatibus nostris, & solliciti discurrentes inter nos & te Domine, gemitus nostros atque suspiria referentes ad te, vt impetrent nobis facilem tuæ benignitatis propitiationem, & referant ad nos desideratam tuæ gratiæ benedictionem. Ambulant enim nobiscum in omnibus viis nostris, intrant & exeunt nobiscum, attentè considerantes, quàm piè, quámque honestè in medio prauæ nationis conuersemur: quantóque studio & desiderio quæramus regnum tuum & iustitiam eius: quantóque timore & tremore seruiamus & exultemus tibi in lætitia cordis nostri. Adiuuant laborãtes, protegunt quiescentes, hortantur pugnantes, coronant vincentes, congaudent gaudentibus, de te, inquam gaudentibus: grandis est eis cura de nobis. Magnus est affectus dilectionis eorum erga nos: & hoc totum propter honorem tuæ inæstimabilis charitatis, qua dilexisti nos. Diligunt enim quos tu diligis: custodiunt quos tu custodis: & deserunt quos tu deseris: nec diligunt operantes iniquitatem: & perdent omnes qui loquuntur mendacium. Quoties benè agimus, gaudent Angeli, & tristantur dæmones.

Quoties verò à bono deuiamus, Diabolum lætificamus, et Angelos tuos suo gaudio defraudamus: gaudium est enim eis super vno peccatore pœnitentiam agente: sed Diabolo super vno iusto pœnitentiã deserente. Da igitur, da Pater, eis semper gaudere de nobis, vt & tu semper per eos lauderis in nobis, & nos cum eis in vnum ouile tuum adducamur, vt confiteamur simul nomini sancto tuo, Creator hominum et Angelorum. Hæc ipse commemorans coram te confiteor, laudans te, quoniam beneficia tua magna sunt hæc, quibus nos honorificasti, dans nobis Angelos tuos Spiritus in ministerium nostrum. Dederas enim quidquid cæli ambitu continetur, et quasi parua reputas hæc, quæ sub cælo sunt, nisi adderes etiam ea, quæ sunt super cælos.

CONSIDERATIO PRIMA de Seraphinis.

PVtemus Seraphim Spiritus totos Diuino igne succensos, succendere vniuersa, vt singuli ciues Hierusalem singulæ sint lucernæ ardentes & lucentes: ardentes charitate, lucentes cognitione. Hæc operatur in illis qui condidit illos, vnus atque idem supremus spiritus, sed aliter. Ardent Seraphim, sed igne Dei, vel potiùs igne Deo quod præcipuum est in eis amant, sed non quantum Deus, nec quomodo. Cernere est in his quomodo amet, qui vnde amet non habet, sed est: & qui nihil horum quæ fecerit odit, quos saluandos fecit quomodo foueat: quomodo prouehat, quomodo am

plexetur, quomodo delicta electæ iuuentutis, & paleas ignorantiarum eius ignis ille consumens ipsam sibi purgatissimam, & suo amore dignissimam reddat.

CONSIDERATIO SECVNDA de Cherubinis.

PVtemus Cherubin ex ipso sapientiæ fonte ore altissimi haurientes & refundentes fluenta scientiæ vniuersis ciuibus suis, & vide ne hic sit, quem propheta loquebatur, fluminis impetus lætificans ciuitatem Dei. *Ps. 45.* Cernere est in iis Deum scientiarum Dominum esse, qui solus solam nesciat ignorantiam, qui totus sit lux, & tenebræ in eo non sint vllæ: totus sit oculus, & qui minimè aliquando fallitur, quia minimè clauditur, qui extra se non quærat lumen, cui admoueatur vt videat, ipse qui videt, ipse vnde videt. Lucent ergo & scientia, eminent Cherubin, sed participio veritatis: ac per hoc non sicut veritas, nec quantum.

CONSIDERATIO tertia de Thronis.

PVtemus Thronos, alto etiam ab his euolasse recessu, qui ex eo quòd sedent, throni dicuntur: & ex eo sedent, quod sedet in iis Deus. Neque enim sedere in eis qui non sederent posset. Quæris quid illam sentiam sessionem? summam tranquillitatem, placidissimam serenitatem, pacem quæ

exuperat omnem intellectum. Talis est qui sedet in Thronis Dominus Sabaoth, iudicans omnia cum tranquillitate, placidissimus, serenissimus, pacatissimus, & tales sibi constituit Thronos simillimos sibi. In his cernere est quàm non suspectus omnis innocentiæ iudex sedeat in his, qui circumuenire nolit, circumueniri non possit, quippe qui sit amans & videns. Nec vacat sessio, tranquillitatis insigne est. De vultu tali iudicium meum prodeat opto, cui insit amor, error absit, absit & perturbatio. Throni ergo sedent, sed insidentis beneficio iudicant & ipsi cum tranquillitate, sed non ad mensuram modúmve pacis pacantis, pacis quæ exuperat omnem sensum.

CONSIDERATIO QVARTA de Dominationibus.

PVtemus Dominationes adeo cunctis supereminere sequentibus ordinibus vt respectu horum, cæteri videantur omnes administratorij spiritus, & ad istos tamquam ad Dominos referri regimina Principatuum, tutamina Potestatum, operationes Virtutum, reuelationes Archangelorum curam & prouidentiam Angelorum. In his cernere est quantæ sit Dominus maiestatis, cuius nutu imperium constat, & imperij vniuersitas, atque æternitas termini sunt. Dominantur ergo Dominationes, sed sub Domino dominantur, sed seruiunt pariter. Quid hoc ad summum, sempiternum, sin-

gularéque dominium?

CONSIDERATIO QVINTA de Principatibus.

PVtemus principatus his quoque prælatos, quorum moderamine & ſapientia omnis in terris principatus conſtituitur, regitur, limatur, transfertur, mutilatur, mutatur. In his cernere eſt principium ex quo omnia, & quomodo à cardine oſtium, ſic ab ipſo regi vniuerſitatem. Præſunt ergo principatus & regunt, ſed reguntur & ipſi: ita vt regere iam non norint, ſi regi deſierint.

CONSIDERATIO SEXTA de Poteſtatibus.

PVtemus Poteſtates ſuperiores Virtutibus, quarum virtute poteſtas tenebrarum comprimitur, & coërcetur malignitas aëris huius, ne quantum vult noceat, ne malignari niſi vt proſit, poſſit. Cernere eſt in iis quàm poteſtatiuè idem princeps quos regit, protegit: contrarias poteſtates arcens, & propulſans. Præcellit ergo in poteſtatibus fortitudo, ſed cui debent quòd fortes ſunt: & aliter eſt fortis & plus. Nec tam fortis quàm ipſa fortitudo eſt.

CONSIDERATIO SEPTIMA de Virtutibus.

PVtemus super Archangelos Virtutes esse, quorum nutu vel opere signa & prodigia in elementis, siue ex elementis facta apparent, ad commonitionem mortalium. Cernere est in his vnam vbique æquabiliter prestò esse virtutem, pérque omnia, viuificam, efficacem, inuisibilem, immobilémque, omnia tamen mouentem vtiliter, tenentem fortiter. Quæ cùm in minùs vsitata effecta apud mortalem eruperit, miracula siue prodigia vocant. Virtutes ergo pro suo ministerio, & potentatu satagunt excitare corda torpentia hominum, innouatione signorum. Virtus verò in eis manens ipsa facit opera, faciunt & illæ, sed in comparatione eius non faciunt.

CONSIDERATIO OCTAVA de Archangelis. D. Bernardi. ibid. & hom. 2. super Missus, &c.

PVtemus hos Angelis præesse, qui conscij diuinorum mysteriorum, non nisi ob præcipuas, & maximas caussas mittuntur: è quibus magnus ille Archangelus Gabriel missus legitur ad Mariam, ob caussam vtique, qua maior esse non potuit. Cuius nomen meritò interpretatur fortitudo Dei, quia non alio aliquo fortè excellentiore se (vt assolet) spiritu, sed ab ipso Deo mit-

ti perhibetur. Vel ideo dictum est à Deo, ne cui vel beatorum spirituum, suum Deus antequam virgini, reuelasse patetur cõsilium, excepto dumtaxat Archangelo Gabriele, qui vtique tantæ inter suos inueniri potuit excellentiæ, vt tali & nomine dignus haberetur & nuncio. Nec discordat nomen à nuncio. Dei quippe virtutem Christum, quem melius nunciare decebat, quàm hũc, quem simile nomen honorat? Nam quid est aliud fortitudo quàm virtus? Non autem dedecens, aut incongruum videatur, Dominum & nuncium communi censeri vocabulo, cùm similis in vtroque appellationis, non sit tamen vtriusque similis caussa. Christus Dei virtus & dicitur & est, quæ forti armato, qui suum atrium in pace custodire solebat, fortior superueniens, ipsum suo brachio debellauit, & sic ei vasa captiuitatis potenter eripuit. Angelus verò, vel quòd eiuscemodi meruerit prærogatiuam officij, quo eiusdem nũciaret aduentum virtutis: vel quia Virginem natura pauidam, simplicem, verecundam, de miraculi nouitate ne expauesceret, confortare deberet.

CONSIDERATIO NONA de Angelis. D. Bernar. in variis locis.

PVtemus Angelos dici qui singuli singulis hominibus dati creduntur missi in ministerium, propter eos qui hæreditatem capiunt salutis, de quibus saluator: Angeli

Lib. 5. de Consid.

Heb. 1. Mat. 18 Ps. 90. eorum semper vident faciem patris. Cernere in iis est veritatem atque experientiam vocis illius: Angelis suis mandauit de te: & alibi: Quoniam ipsi cura est de vobis, qui talium nos & tantorum non desinit iucundare visitationibus, instruere reuelationibus, suggestionibus commonere, sedulitate solatiari a. Quantam tibi debent hæc verba inferre reuerentiam, afferre deuotionem, conferre fiduciam: reuerentiam pro præsentia, deuotionem pro beneuolentia, fiduciam pro custodia. Cautè ambula, vt videlicet cui adsunt Angeli in omnibus viis tuis. In quouis diuersorio, in quouis angulo, Angelo tuo reuerentiam habe. Tu ne audeas illo præsente, quod, vidente me non auderes? An præsentem esse dubitas, quem non vides? Quid si audires? quid si tãgeres? quid si olfaceres? Vide quia non solo visu rerum præsentia comprobatur. Non omnia visui subiacent, nec corporalia quidem: quanto magis spiritualia procul sunt ab omni sensu corporeo, & spiritualiter potius inuestiganda? b. Laborandum nobis potius est, vt dignos exhibeamus eorum frequentia, & eo modo conuersemur in conspectu Angelorum, ne fortè sanctos offendamus obrutos: & necesse non habeamus, & nos ipsos plangere, ac dicere cum propheta, Amici mei & proximi mei aduersum me appropinquauerunt & steterunt, & vim faciebant qui quærebant animam meam: elongatis nimirum eis, quorum præsentia protegere nos, & propulsare poterat inimicum. In his autem

a, ser. 12. in Psal. 90.

b, Serm. de S. Michael.

maximè exerceri debemus, quibus eos nouimus oblectari, vt est sobrietas, castitas, paupertas voluntaria, crebri in cœlum gemitus, & orationes cum lachrymis, & cordis intentione. Attamen super omnia hæc vnitatem & pacem à nobis exigunt Angeli pacis c. Et cùm eos adstare credamus psallentibus in medio iuuencularum tympanistriarum, offerréque Deo preces & vota hominum, dolendum valdè est, aliquos graui in sacris vigiliis deprimi somno, nec cæli ciues revereri, sed in præsentia principum tamquam mortuos apparere, & verendum ne ob hanc desidiam longè recedant. Si enim se à nobis elongauerint, impetus malignorum quis sustinebit? d. Memores simus, exultasse Angelos, quando conuersi sumus ad pœnitentiam, proficiamus & festinemus complere de nobis eorum lætitiam. Væ tibi quicunque es, qui deliberas redire ad lutum, reuerti ad vomitum. Putásne placatos habebis in iudicio, quos tanto & tam sperato priuare vis gaudio? Exultauerunt inquam, cùm nos ad pœnitentiam venimus, tamquam super his, quos ab inferi porta cernerent euocari. Quid nunc erit, si ab ipsa paradysi ianua reuerti viderint, & abire retrorsum eos, qui iam pedem alterum in paradyso posuerunt e? Quoties ergo grauissima cernitur vrgere tentatio, & tribulatio vehemens imminere, inuoca custodem tuum, inclama eum, & dic, Domine salua nos: perimus. Non dormit, neque dormitat, & si ad tempus quandoque dissimu-

c. Serm. 7. in cãt. Psal. 67. & 137.

d. Serm. 2. de Natiu. Dni.

e. Serm. 12. in Ps. 90.

let, ne fortè periculosiùs ab illius te manibus ipse præcipites, si te eis ignorauerit sustentatum.

EX STATVTIS SYNODI Diocesanæ Atrebatensis anni 1584. De Sanctorum Angelorum veneratione & officiis.

VSque adeo multum subsidij, & fauoris, ab Angelica natura suscipit humana, vt notam ingratitudinis incurrere videri possit, nisi, quam vicem potest, rependere studeat. Siquidem saluti nostræ inuigilant, ac tuitioni, contra malignorum spirituum incursus: & singuli singulos habemus Angelos animæ nostræ custodes, imò omnes Angeli in ministerium sunt missi, propter eos qui hæreditatem capiunt salutis. Hinc est quod gratitudinis ergò monemus omnes, & singulos nobis subditos, vt deuotione quadam speciali venerentur Angelos, et eorum festa, piis operationibus, orationibus, et alüs exercitüs religionis colant, videlicet prima Martij, qua festum celebratur Angelorum custodum animarum nostrarum, & eiusdem Martij decima octaua, qua Gabrielis, nostræ redemptionis Paranymphi memoria colitur, et octaua Maij, qua Apparitio S. Michaelis solemnisatur. et S. Michaelis dedicatio, quæ celebratur Septembris penultima. Atque eum ipsum S. Michaelis diem mensis Septembris ita obseruent, vt ab omni opere seruili, tamquam in summo festo Natalis Omnium Sanctorum, abstineant: vt sic sibi beneuolentiam ipsius S. Michaelis, & reliquorum omnium Spirituum Sanctorum concilient, & sub eo

rum tutela salutem suam melius operari possint, & valeant ad honorem Maiest. Diuinæ, cui perpetuò adstare creduntur.

Orationes & Litanias beatę Virginis, cum meditatione huius feriæ tertiæ habes infra in secunda libri parte.

FERIA IIII.

DE SANCTIS APOSTOLIS & Innocentibus.

MEDITATIO.

Hoc Die recordaberis Sanctos Apostolos te circumstare, tanquam Stellas duodecim, quibus te inclinando facies vt suprà.

PRimò considera, quando Deus humanam carnem assumpsit, Apostolos tantùm eos fuisse, qui eum singulari reuerentiæ significatione exceperunt loco totius generis humani, præcipuè verò electorum, ac magno cum amore eidem se associarunt: deinde verò Christo seruisse valdè humiliter propter te, & alios homines: tertiò eidem fuisse à secretis in sacrosanctis reconditisque mysteriis, ac aliis rebus ad salutem nostram pertinentibus.

2. Considera ipsos esse Patres Christianæ Religionis, & columnas, quibus salus animarum nostrarum sustinetur.

Ipsi namque Maiores nostros à cultu Dæmonum, Furiarúmque omnium Infernalium, & ab infi-

nitis superstitionibus, quibus tenebantur implicit liberarunt, ostendentes eis verum Deum, & viam salutis æternæ.

3. Considera, sicut Deus olim Hebræis propter Abraham, Dauid & alios Patriarchas seruos suos et electos sæpe pepercit, ita nobis iam parcere, & frequenter delicta nostra condonare, propter feruentem amorem Sanctorum Apostolorum, et aliorum amicorum Dei: ipsi enim sunt veri nostri Patres, & aßidui apud Deum deprecatores.

4. Considera illos iam nostros esse Aduocatos, et præsertim die, quo illis honorem exhibemus: Iudices etiam aliquando fore, non solùm nostros, sed etiam totius mundi. Quocirca illos vereri, teque eis commendare debebis, vt in luctuoso illo & tremendo iudicij die pietatem et misericordiam in te exerceant suam.

Colloquium fiat ad eosdem, petendo humiliter, vt præter cætera tibi impetrent vehemens desiderium et zelum iuuandi animas: auertendo abs te vitia contraria, ea præsertim quæ in præiudicium cedunt & damnum proximi tui. Denique dices Pater. & Aue. vel Hymnum sequentem.

HYMNVS AD SANCTOS Apostolos & Innocentes.

AVete cœli Principes,
Auete mundi lumina:
Christi sequela nobilis;
Mundi trementis arbitri.
Omnes in oras gentium
Cœli tulistis dogmata,
Pulsis malis erroribus

Vitæ dedistis semina.
Vos effugastis Dæmonum.
Tot spectra, tot ludibria
Vos Inferorum inuidis.
Nos eruistis faucibus.
Iuuate nunc ô Cœlites,
Quos procreastis filios,
Vestris manum Nepotibus
Ne corruant obtendite.
Et vos beati Infantuli,
Auete ô integelluli,
Cœlestes oræ flosculi,
Vitæ perennis stellulæ.
Summo parenti Cœlitum,
Magnæque proli virginis
Sancto simul paraclito
Sit summa laus & gloria.

AMEN.

Verſ. In omnem terram exiuit ſonus eorum.
Reſp. Et in fines orbis terræ verba eorum.

ORATIO AD SS. Apoſtolos.

DEus qui nos per beatos Apoſtolos tuos, ad agnitionem nominis tui venire tribuiſti, da nobis eorum gloriam ſempiternam, & proficiendo celebrare, & celebrando proficere.

ORATIO AD SS. Innocentes.

DEus cuius præconium innocentes Martyres, non loquendo, sed moriendo confessi sunt omnia in nobis vitiorum mala mortifica, vt fidem tuam, quam lingua nostra loquitur, etiã moribus & vita fateatur.

AMEN.

Similes olim editæ pro Germania authoritate Ill. D. Othonis S.R.E. Cardin. & Episcop. August. Anno Domini. 39. & 68.

postolorum, Catholicæ & Romanæ ecclesiæ post Christum caput ac decus: & S. Paule gentium in fide, & veritatis Doctor, Qui Antiochiam, Pontum, Capa-

doctam, Galatiam, Bithiniam, Asiam, Græciam, Cyprum, Italiam, Romam, &c. lumine fidei illustrastis, Orate pro nobis.

S. Andrea crucis amator, Achaiæ & Scytharum Apostole,
S. Iacobe Hispanorum Apostole, & inter Apostolos protomartyr.
S. Ioannes dilecte Christi discipule, Euangelista, propheta, & Asiaticorum Apostole.
S. Iacobe frater Domini, & prime Hierosolymorum Episcope.
S. Philippe Phrygiæ, & Scytharum Apostole,
S. Thoma Germanorum, Medorum & Persarum Apostole.
S. Bartholomæe Indorum Apostole.
S. Matthæe Euang. & Aethiopum Apostole.
S. Symon in Aegypto, Cirene & Aphrica Apost.
S. Iuda Thad. in Perside & Mesopotam. Apost.
S. Matthia Aethiopum Apostole, nunc apud Treuiros corpore requiescens.
S. Marce Euangel. & Alexandriæ Apost.
S. Luca Medice nobilis & Euangelista

Ora pro nobis.

Omnes sancti Apostoli & Euangelistæ, Christianæ fidei atque vnitatis maximi propugnatores Orate pro.
Septuaginta duo discipuli Domini, & primi post Apostolos Presbyteri. Orate pro.

S.Dionysi qui primus Galliæ fidem or-
thodoxam annunciasti. Ora pro.
Anno S.Materne, Euchari, Valeri primi Ger-
101. maniæ ac Belgij Apostoli, ac Treui-
renses Episcopi.
ann. S.Remigi qui opus Euangelij à S.Dio-
499. nysio cœptum in Gallia perfecisti.
a nn. S. ilueſter qui baptizato Constantino
314. toti Imperio fidem annunciasti.
ann. SS. Damiane, Fugate & Augustine
150. Anglorum Apostoli.
& a. S.Paladi Scotorum Apostole.
590. SS. Egberte & Patrici Hyberniæ Apo-
ann. stoli,
203. S. Leander Episcope, & fidei in Hispa-
ann. nia restaurator.
423. S. Martine qui Sueuiam ab Arianismo
ann. reuocasti,
590. S. Vigberte Traiecti
a'ij. S.vvillibrorde, Frisiæ
600. S.vvilliberte Hollandiæ
ann. S.vvilliberte Axeliæ
540. S.vvillibalde, Hulstij
ann. S.vvinibolde BiervI. — Apostoli,
528. S.Lobuine,
ann. S.Evvalde,
690. S.Svverenfride Gelriæ
an.609. S.Marcelline vvestphal.
ann. S.Adalberte,
686. SS. Emertine & Arnolphe, Brabantiæ,
ann. Flandriæ & Hannoniæ apost.
770. S. Rumolde Mechliniæ apostole.
Coiit.cal. S.Bonifaci qui in Germania fidem re-
Iulij. staurasti,

Ora pro nobis.

	ann.
S. Heridage Danorum apoſtole,	716.
S. Angari Datiæ, Suetiæ, Gottiæ, Gro-	*ann.*
landiæ & Boemiæ apoſtole,	710.
S. Adelberte Pannoniæ, Ruſſiæ, Litua-	*ann.*
niæ, Moſcouiæ, Pruſſiæ, Poloniæ a-	[illegible]
poſtole,	*ann.*
S. Bruno Ruthenorum apoſtole,	816.
S. Otho Pomerauiæ apoſtole,	*ann.*
S. Amelberga cum filiabus Pharailde,	980.
Reinelde, *Corpus quieſcit Gandaui*, &	*ann.*
Gudula, *Bruxellæ Patrona.*	1025.
S. Bertilia cum filiabus vvaldetrude,	*ann.*
Aldegonde *Mareolis*, *Mont. Hanno-*	1123.
niæ. Malbodij.	*Coluntur*
S. Arnulphe, *Ciſonij*,	*In Ianu.*
S. Berlendis	*die 7. 4.*
Merbecæ iuxta Niniuen,	*3 Janu.*
S. Vedaſte, *Atrebati*,	*& 9. a-*
S. Amande *In monaſterio eiuſdem.*	*prilis 28.*
S. Chryſoli *Cominij*,	*Ianu. die*
S. Lamberte *Leodij.*	*3. feb co-*
S. Syluine, *Audomaropoli.*	*litur*
S. Salui cum ſocio Superio,	*Die. 6.*
Iuxta Valencenas,	*Die 7.*
S. Eleutheri, *Tornaci.*	*Die 17.*
S. Aldetrudis cum ſorore Magdelberta.	*Die 20.*
Malbodij, *Leodij.*	*Die 25.*
S. Vindeciane Atreb. Epiſc. *In monte S.*	*& 7.*
Eliſij.	*ſeptẽb.*
S. Aldelſende *Marchianis.*	*Mart. 11*
S. Gertrudis, *Niuellæ.*	*Die 16.*
S. Amanti, *Gandaui.*	*Die 17.*
S. Drogo, *Valencenis.*	*Die 19.*
S. Erkembodo, *Audomaropoli*,	*April. 9.*
	Die 12.

Ora pro nobis.

Die 25.	S.Floriberte, *Gandaui in S.Petro.*
May 1.	S.VValburgi, *Furnis in Flandria,*
Die 2.	S.Alberte, *Crispinij,*
	S.VValberte Comes Arkensis,
Die 4.	S.Mauronte, *Duaci,*
Die 12.	S. Rictrudis cum filiabus Clotsende, Eusebia, *Marchianis.*
Die 13.	S.Seruati, Tougrensium Episcope, *Traiecti*
	S.Dympna, *in Ghele.*
Die 27.	S.Adriane, *Montibus S.Gerardi,*
Junij 15.	S.Landeline, *Lobiis,*
Die 16.	S.Cyrice, *in Monasterio S. Amandi.*
Die 20.	S.Itisberga soror Caroli magni, *Iuxta Aeriam*
Die 23.	S.Hidulphe, Dux Lobiensis, *Binchij.*
Die 25.	S.Oduine, *Hougardiæ,*
Julij 1.	S. Regina cum filiabus Rafrende & Aua. *Donenij iuxta Valencenas.*
Diè 10.	S.Etto, *Letiis.*
Die 24.	S.Levvina, *Bergis.*
Aug.1.	S.Bauo *Gandaui in S.Petro.*
	S.Ionathe, *Martianis.*
Die 5.	S.Abel, *Binchij.*
Die 11.	S.Gaugerice Cameracens. Episc. *Coloniæ.*
Die 22.	S.Maure, *In Abbatia Florinensi.*
Septēb. 5	S.Bertine, *Audomaropoli.*
Die 7.	S.Madelberta, *Leodij.*
Die 10.	S.Orgere *Ruremondæ.*
Die 11.	S.Vinciana, *Gandaui.*
Die 12. *An.1112.*	S.Guido & Vvanedulphe, *qui iuxta Bruxellam in Anderlaco floruistis.*
Die 27.	S.Hiltrudis, *Letiis.*

Ora pro nobis.

S. Piate Tornacen. Apost. *Sidmij corpus quiescit.*	Ora pro nobis.	*Octob. 1.*
S. Gerarde, *Bronij iuxta Namurcum.*		*Die 3.*
S. Valeria, *In Hunolcourt.*		*Die 8.*
S. Gissene *In Hannonia.*		*Die 9.*
S. Olla *Iuxta Cameracum.*		*Die 10.*
S. Venanti, *Iuxta Aeriam.*		*Die 11.*
S. Guminare, *Lyræ in Brabantia.*		*Die 14.*
S. Donatiane, *Burgensium Patrone.*		*Die 16.*
S. Gosuine. *Aquicincti.*		
S. Gurdinelle, *Duaci.*		
S. Amate, *Duaci.*		*Die 19.*
S. vvillebrorde, *Grauelinganorum Patrone Luxemburgi.*		
S. Oelberte *Iuxta Antuerpiam.*		*Die 22.*
S. Oda, *Prope Huvvum.*		*Die 23.*
S. Vulgane, *Lendij.*		Noueb. 2.
S. Huberte, *Andanij.*		*Die 3.*
S. vvlnoce, *Bergis.*		*Die 6.*
S. Maxellendis, *partim Cameraci, partim Cameracesij.*		*Die 13.*
S. Trudo, *In oppido eiusdem,*		*Die 23.*
S. Sari, *Cameraci.*		
S. Maxime, *Ypris.*		*Die 27.*
S. Radbode, *Dauentriæ.*		*Die 29.*
S. Eligi, *Partim Brugis, partim Nouiomij.*		
S. Autberte, *Cameraci.*		*Deceb. 1.*
S. Euerarde *Dux Foroiuliensis, Cameraci.*		*Die 13.*
Omnes Sancti Martyres, Confessores, Virgines, atque Viduæ, quorum reliquiæ in Belgio quiescunt & coluntur, Intercedite pro nobis.		*Die 16.*

Propitius esto, Parce nobis Domine.

A contemptu, ac neglectu rerum sacrarum,

Libera nos Domine.

A profanatione Templorum & omni sacrilegio libera.

Ab omni rebellione, libera.

A [illegible] & ferocia hæreticorum & in-f[illegible], libera.

[illegible] tu Christe Fili Dei viui. libera.

Vt pontificem nostrum N. & episcopos, omnes ad pacificandam, & reformandam ecclesiam excites atque dirigas.

Vt Imperatorem N. & Regem nostrum N. omnésque principes verè Catholicos, & fidei propugnatores efficias.

Vt clerum nostrum, ac omnes viros ecclesiasticos à scandalis, om[illegible]que vitæ licentia ac turpitudine liberes.

Vt omnes populos ad studium pacis ac vnitatis reuoces.

Vt vnicum & perpetuum Ecclesiæ sacrificium, vbique locorum retineas, & ritè celebrari concedas.

Vt Catholicorum pios gemitus exaudías,

Te rogamus audi nos.

Agnus Dei, &c.

ORATIONES.

DEus qui errata corrigis, & dispersa congregas, & congregata conseruas, quæsumus, super populum Christianum tuæ vnionis gratiam clementer infunde, vt diuisione reiecta, vero pastori Ecclesiæ tuæ

ſe vniens, tibi dignè valeat famulari.

PRopitiare quæſumus Domine nobis famulis tuis, per omnium ſanctorum, ſanctarumque Belgij merita glorioſa, vt eorum pia interceſſione, ab omnibus ſemper muniamur aduerſis.

DEus qui errantibus, vt in viam poſſint redire iuſtitiæ, veritatis tuæ lumen oſtendis, da cunctis qui Chriſtiana & Catholica profeſſione cenſentur, illa reſpuere, quæ huic inimica ſunt nomini, & quæ ſunt apta ſectari, Per Chriſtum Dominum noſtrum.

...pim... ctos ac Sanctas Galliæ, vel quorum reliquiæ in ea quieſcunt.

Apoſtoli Galliarum.

S. Epiphani, her. 81.
S. Trophime, Arelate. 29. Nouem.
S. Creſcens Viennenſ.
S. Irenee, Lugd. cum ſociis. 28. Iunij
S. Vrſine, Bituricenſ. 6. Nouemb.
s. Serg. Paule, Narbon. 22. Mart.
s. Saturnine, Tholoſ. 29. Nou.
S. Auſtremoni, Aruernis, 1. Nouemb.
s. Martialis, cum ſoc. Lemouic. Picton. Burdeg. 30. Iun.

Ora pro nobis.

s. Fronto, cum soc. Petragoriis
s. Eutropi, Santonib. 30. April.
s. Gatiane, Turonec. 18. Decemb.
s. Iuliane, Cenomens. 27. Ian.
s. Dionysi, cum soc. Paris. 9. Oct.
s. Sauiniane, Potent. 31. Decemb. Senon.
s. Luciane cum soc. Bellouac. 8. Ian.
s. Andochi cum soc. Augustodũ. 24. Sept.
s. Benigne. Lingonen. 1. Nouemb.
s. Lazare Episcop. Massiliens. 17. Decemb.
s. Maimine Epis. Agnens. 8. Iunij
s. Felix presb. } Valētiæ. 23.
s. Fortunate } Diaconi April.
s. Achillæe
s. Marcelline cum Sociis Ebredunens. 20. April.

Ora pro nobis.

S. MARTYRES.

s. Crispine & Crispiniane Suessione 25. Octob.
s. Valeri & Ruffine Suessione 14. Iunij
s. Agoarde & Agliberte in vico Gistolio Parisiens. territ. 24. Iunij.
s. Alexander Lugduni cum 34. sociis. 24. April.
s. Alexander, cum sociis Nouioduni, 6. Iunij.
s. Victor cum sociis Massiliæ, 21. Iulij.
s. Amaranthe Albigens. 7. Nouembr.

s. Antholiane Aruernis, 6. Februar.
s. Apolinaris & Timothee, Blicmis 23. Aug.
s. Aquiline cũ ſociis Nouioduni. 17. Maij.
s. Photine cum ſociis, Lugd. 2. Iun.
s. Baudeli, Nemauſij, 10. Maij.
s. Canti, Cantiane, Cantianilla Germani Martyres, Stempis, 31. Maij.
s. Captaſine martyr, Agenij, 20. Octob.
s. Cacaume, Carnoti, 28. Maij.
s. Iuſte, Iucundine cum ſociis, Trecis, 21. Iul.
s. Deſideri Lugonen. cũ ſociis 23. Maij.
s. Deſideri Vienn. Epiſc. & mart. 11. Feb.
s. Donatiane & Rogatiane, Nannetis 24. Maij.
s. Eleazare & Minerues cum filiis Lugd. 23. Aug.
s. Eleuſippe & Speuſippe, &c. Lingonis, 17. Ianuar.
s. Exuperi, Viennæ, 19. Nouemb.
s. Felix cum ſociis, Valentiæ, 23. April.
s. Ferreole, in territ. Vienn. 18. Sept.
s. Firmine epiſcope & mart. Ambian. 25. Sept.
s. Flocelle puer Auguſtod. 17. Sept.
s. Florenti Epiſc. & mart. Vienn. 3. Iun.
s. Fuſciane & Victorice, Ambian. 11. Decemb.
s. Geneſi martyr, Arelate, 25. Aug.
s. Gentiane Ambian, 11. Decemb.
s. Gordiane & Valeriane, Nouiod. 17. Sept.
s. Hadrian. & Hermes Maſſiliæ, 1. Mart.

Ora pro nobis.

s. Iulianni mart. Bellouaci, 8. Ian.
Iuliane, mart. Lugduni, 13. Feb.
Iuliane martyr Brinate, 28. Aug.
Iustine martyr in territ. Parisien. 1. Aug.
Iuste mart. Threcis 21. Iul.
Longine Masiil. 21. Iul.
Lucane Paris. 30. Oct.
Macrine Nouiodun. 17. Sept.
Marcelle Cabiloe, 4. Sept.
Mature & Photine Lugd. Iun
Mauriti cum sociis. 22. Sept
Maure & socij martyres Rhemis, 22. Aug.
Maxime Leuita & mart. Ambian. 20. Octob.
s. Alitey, Aquis 13. Nou.
Nemori Diac. cum sociis Græcis 7. Sept.
Nicasi Episc. Rhemen. & martyr cum soc. 14. Dec.
Paterne, mart. Senonen. 22. Noueb.
Patrocli, mart. Preces, 21. Iann.
Paule, mart. Nouiodun. 17. Maij.
Platon Presbyt. & mart. Tornaci, iacet Carnoti 1. Oct.
Procule, Augustodun.
Ruffine & Valeri mart. Suessione 14. Iun.
Sabiniane mart. Preces, 29. Ianuar.
Salui, ep. Engolismen. & Superiores martyr. 26. Iun.
Sidroni mart. Senonen. 11. Iulij.
s. Simphoriane Puer Augustod. 22.

Ora pro nobis.

Aug.
s. Quintine Augustæ Veromandorũ. 31. Octob.
Valerine Mart. Cabilonen. 15. Sept.
Venerande mar. Trecen. 14. Nou.
Victor & Vincenti car. Ebroduni, 22. Ian.
Victor cum soc. mart. Massiliæ 21. Iul.
Victorine Episc. pictauien. cum mart. 2. Nou.
Vincenti Leuit. & mart. Agenui, 9. Iun.

S. EPISCOPI.

S. Lupe Senonens. 1. Sept.
s. Lupe Trecen. 29. Iul.
s. Lupe Lugdun. 25. Sept.
s. Adelphe Episc. Metens. 29. Aug.
s. Ado, Vien. 16. Decemb.
s. Atheri, Vien. 14. Iunij.
s. Aetheri Antissiodoren 27. Iul.
s. Agerice Virodunen. 1. Decem.
s. Agricola Cabilonens. 17. Martij.
s. Albine Andegauens. 1. Mart.
s. Albine Lugdunen. 15. Septemb.
s. Amande Burdegalen. 18. Iun.
s. Amator Altissiodorens. 1. Maij.
s. Amator Augustodunens. 26. Nouembr.
s. Amate Senonens. 13 Sept.
s. Anachari Altissiodorens. 25. Septemb.
s. Amiane Aurelianens. 17. Nouembr.

Ora pro nobis.

s. Ausberte Rhotomagen. 9. Februar.
s. Antioche Lugdunen. 15. Octob.
s. Apollinaris Valentiæ. 5. Octob.
s. Apre Tullen. 15. Sept.
s. Aquiline Ebroicen. 19. Octob.
s. Arnulphe Meten. 18. Iul.
s. Arnulphe Sueßionen. 15. Aug.
s. Audoëme Rhotomagen. 24. Aug.
s. Auite Viennens. 5. Febr.
s. Aureliane Arelatens. 16. Iunij.
s. Austregisile Bituricens. 20. Maij.
s. Auberte Cameracens. 13. Decemb.
s. Baßiane Laudunen. 19. Ianuar.
s Bonauētura, Albanens. Lugd 14. Iulij.
s. Bricti Turonens. 13. Nouemb.
s. Cæsari Arelatensis, 27. Aug.
s. Caßiane Augustodunens. 5. Aug.
s. Censuri Altißiodoren. 10. Iun.
s. Clarenti Viennens. 26. April.
s. Clare Episc. Nannetens. 12. Oct.
s. Cleodulphe Metens. 8. Iun.
s. Delphine Burdegalensis, 24. Decemb.
s. Desideri Lugdunens. Episc. & martyr.
s. Dionysi Viennens. 8. Maij.
s. Domitiane Catalaunens. 9. Aug.
s. Domnole Cenomanens. 16. Maij.
s. Domne Viennen. 3. Nouemb.
s. Maglori Episcop. Armarinus Paris. 24. Oct.
s. Donatiane Catalaunens. Episcop. 7. Aug.
s. Donatiane Bliennens. 14. Octob.

Ora pro nobis.

S. Eleuteri Antissiodorens. 16. Aug.
S. Eligi Nouiomens. 1. Dec.
S. Elpidi Lugdunens. 2. Sep.
s. Euchere Aurelianens. 20. Feb.
s. Eucheri Lugdunens. 16. Nou.
s. Euodi Rhotomagens. 8. Octob.
s. Euorti Aurelianens.. 7. Sept.
s. Emphroni Augustodunens. 3. Aug.
s. Emphroni Turonens. 4. Aug.
s. Eustochi Turonens. 19. Sept.
s. Exuperi Tolossane, 28. Sept.
s. Faro Melden. 28. Octob.
s. Felix & Lupicine, Lugd. Episc. 3. Feb.
s. Felix Metens. 21. Febr.
s. Flauiane Augustodun. 23. Aug.
s. Fidole Trecensis, 16. Maij.
s. Firmine Episc. Metens. 18. Aug.
s. Floscule Aurelian. 2. Feb.
s. Fraterne Altissiodorens. 29. Sept.
s. Georgi Viennens. 2. Nou.
s. Gerarde Tullen. 23. April.
s. Germane Parisiens. 28. Maij.
s. Germane Altissiodorens. 31. Iul.
s. Gildarde Episc. Rhotomagen. 8. Iun.
s. Godesfride Ambian. 8. Nouemb.
s. Gregori Lingonens. 4. Ian.
s. Gregori Turonens. 17. Nou.
s. Gregori Altissidorens. 19. Dec.
s. Guilel. Bituricens, 10. Ianuar.
s. Guilel Briocens. 29. Iul.
s. Gundulphe Bituricens 17. Iun.
s. Helladi Antisiodorens. 8. Maij.
s. Heracli Senonens. 8. Iunij.
s. Hilari Pictauiens. 13. Ian.

Ora pro nobis.

s Hilari Arelatenſ.5.Maij.
Honorate Arelatenſ.16.Ian.
Honorate Ambian.16.Maij.
Hugo Gratianopolitan.1.April.
Hugo Rhotomagen.9.April.
Ioannes Auguſtodun.29.Oct.
Iuſte Lugdunenſ. 2.Sept.
Lamberte & Lugdun. 14. April.
Leo Senonenſ.21.April.
Leobine Carnotenſ.15.Sept.
Leodegarie Auguſtodun.2.Oct.
Liborie Cenomanenſ.23.Iul.
s.Licinie Andegauen.13.Feb.
Ludouice Tholoſan.
Malachias Epiſcop. Cornutenſ. iacet Clareual.3.Nouemb.
Mamerte,ep.Viennenſ.11.Maij.
Manſuete, ep.Tullenſ.3.Sep.
Marcelle,ep.Pariſienſ.3.Nou.
S. Martine Turonenſ.11. Nouemb.
Martine Viennenſ.1.Iul.
Maurilli Andegauenſ.13.Sept.
Maurice, epiſc. Virodunenſ. 8. Nouemb.
Medarde,ep.Nouiomenſ.8.Iunij.
Melani, ep. Rhedonenſ.6.Ian.
Melani, ep.Rhotomagenſ.22.Oct.
Memmi Cathalaunenſ.5.Aug.
Monitor ep.Aurelia.10.Nou.
Nicaſi ep.Rhotomagen.11.Oct.
Niceti ep. Lugdunen.2.April.
Niceti ep. Viennenſ.5.Maij.
Optate,Epiſc. Antiſſiodorenſ.31.Aug.
s.Pantagate,ep.Viennen.17.Apr.

Ora pro nobis.

s. Pascali ep. Viennen. 22. Feb.
Pastor & Aurelianens. 30. Mart.
Paterne, ep. Abricensis, 16. Apr.
Patiens ep. Metensis, 8. Ian.
Patiens ep. Lugdun. 11. Sept.
Paule ep. Trecen. 1. Feb.
Paule ep. Virodunen. 8. Feb.
Paule ep. Narbonens. 22. Mart.
Peregrine ep Antissiodorens. 16. Maij.
Perpetue ep. Turonens 8. April.
Firmine ep. Meldens. 3. Nouemb.
Prætextate ep. Rhotomagen. 24 Feb.
Pragmati ep. Augustod. 22. Nou.
Principi ep. Suessionen. 25. Sept.
s. Prosper ep. Aurelianen. 29. Iul.
Remigi ep. Rhemen. 1. Oct.
Reueriane, ep. Augustodun. 1. Iun.
Rigoberte ep. Rhemen. 4. Ian.
Romane, Episcop. Rhotomagens. 23. Octob.
Romane, ep. Antissiodorens.
Ruffe, ep. Meten. 7. Nouemb.
Romane ep. Auenionen. 12. Nouemb.
Rustice ep. Narbonens. 26. Oct.
Sacerdos ep. in territ. Petragoricen. 4. Maij.
Sacerdos ep. Lugdun. 12. Sept.
Renate, ep. Andegauens. 12. Nouemb.
Salini, ep. Ambianens. 11. Ianuar.
Salini, ep. Albigen. 10. Sept.
Sanson Epis. in Brit. Armoric. 28. Iul.
Sanctine, ep. Meldensis 22. Sept.
Siluester ep. Cabilonen. 20. Nou.
s. Siluine, ep. Tolosan. 17. Febr.

Ora pro nobis.

s. Similiane, ep. Nannetenſ.16.Iun.
s. Simplici, ep. Auguſtodun 24.Iun.
s. Sindulphi ep. Viennen.10.Dec.
s. Solemni, ep. Carnoten.25.Sept.
s. Stephane, ep. Lugdun.13.Feb.
s. Sulpici Pie, ep. Bituricenſ.17. Ianu.
s. Sulpici Seuere ep. Bituricen. 23. Ian.
s. Syagri, ep. Auguſtod.27.Aug.
s. Taurine, ep. Ebroicenſ.11.Aug.
s. Theodoſi, ep. Antiſſiodorenſ.17.Iul.
S. Thoma Aquina. Eccleſiæ Doctor, Tholoſæ.7.Mart.
s. Troiane, Epiſc. Santonenſ. 30.Nou.
s. Turiane, Epiſc.in Brit.minori, 17.Iul.
s. Turibi, ep. Cenoman.
s. Vecane, ep.in territ. Aurelian 19.Oct.
s. Verane, ep. Lugdun.11.Nouemb.
s. Vere, ep. Vienn.1.Aug.
s. Victori, ep. Cenoman.1.Sept.
s. Victrice, ep. Rhotomagen.7.Aug.
s Vigor, ep. Baiocen.1.Nou.
s Viuentiole, ep. Lugdun.12.Iul.
s. Viuiane, ep. Santonen.28 Aug.
s. Voluſiane, ep. Turonen.18.Ian.
s. Vrbane, ep. Lingon.2.Apr.
s. Vſircine, ep. Senonenſ.24.Iul.
s. Vrſine, ep. Bituricen.9.Nouemb.
s. Vrſe, ep. Antiſſiodoren.30.Iul.
s. Vvlfranne, ep. Senonenſ.20.Mart.
s. Xiſte, Epiſc. Rhemen.1.Sept.
s. Zacharia, ep. Viennenſ.26.Maij.

Ora pro nobis.

S. ABBATES.

S. Philiberte, Triuorcerij in Burgund. 20. Aug.
S. Roberte, Abb. Cistercienſ. 29. April.
S. Bernarde, Abbas Clareual. 20. Aug.
S. Bernarde, Abb. Premonſtrat. Episc. Magdeburgen. 6. Iu.
S. Franciſce de Paula obiit Turoni. 2. April.
S. Aegidi, in Prouin. Narbonen. 1. Septemb.
S. Bruno Cartuſien. fundator, 6. Octob.
S. Gulielme, prime Eremitarum Montis Virginis 25. Iun.
S. Adiute, Abbas Aurelianen. 19. Decemb.
S. Attala, Abbas Lexouienſ. 10. Mart.
S. Cypriane, Abbas Petragoricenſ. 9. Dec.
S. Domitiane in territ. Lugd. 1. Iul.
S. Droctouee, Diſcip. S. Germani Pariſ. 10. Mart.
S. Eparcli, Abbas Engoliſmen. 1. Iul.
S. Eugende, Abb. in territ. Lugd. 1. Ian.
S. Euſtaſi, Abb. Lexouien. 29. Mart.
S. Firmine Abb. Ambian. 11. Mart.
S. Geremate Bellouacen. 24. Sept.
S. Hugo Cluniacen. 29. April.
S. Hugo Carthuſian. Episc. Lincobrien. 17. Nouemb.
S. Leutfride Abb. Ebroicen. 21. Iun.
S. Lupicine, in territ. Lugdun. 21. Mart.
S. Maïole Cluniacen. Abb. 11. Maij.

Ora pro nobis.

s. Martine Abb. mon. Vertani 24. Octob.
S. Martine Abb. Sanctonen. 7. Decemb.
s. Maure Abb. in territ. Andegauenſ. 15. Ian.
s. Odilo Abb. Cluniacen. 1. Ian.
s. Odo Abb. Cluniacen. 18. Nouemb.
s. Patrici Abb. Niuernis, 24. Aug.
s. Romane Abb. in territ. Lugdunenſ 28. Feb.
s. Romane Abb. in pago Antiſſiodorenſ. 22. Maij.
s. Pontiane Abb. in territ. Aruernien. 24 Nou.
s. Romanice Abb. Lexouien. 8. Decemb.
s. Siuiarde Abb. apud Cenomanos. 1. Mart.
s. Stephane Abbat. Ciſtercienſ. 17. April.
s. Theodore Abb. Viennæ. 29. Oct.
s. Venantie Abb. Turonit. 13. Oct.
s. Vvalerice Abb. Ambian. 1. April.
s. Ludouice Rex. 25. Aug.
s Mederice Presb. Pariſ. 29. Aug.
s. Gontramne Rex Franc. Cabilone 28. Mart.
s. Roche Conf. in monte Peſſulano, 16. Aug.
s. Serenede, obiit in territ. Cænomanen. quieſcit Andib.
Aemiliane Confeſſ. Rhedonen. 11. Octobr.

Ora pro nobis.

s. Anthoni Paduane. 13. Iunij.
Auentine Trecis, 4. Febr.
Clodoalde Presbyt. Parif. 7. Sept.
Augufte Presb. Bitur. 7. Oct.
Auite, Presb. Aurelian. 17. Iun.
Aureli Parif.
Georgi Diac. Parif. 20. Octob.
Auftricliniane Lemouic. Presbyt. 30. Iunij.
Baldomere, Lugdunenf. Confeff. 27. Febr.
Bafole Confeff. Piliemen. 26. Nouemb.
s. Beate, Confeff. Vindocini, 9. Maij.
Benedicte, Confeff. Pictauienf. 23. Octob.
Clare Turonen. Presb. 8. Nouemb.
Curcodome Diacone Antiffiodor. 4. Maij.
Domiti Ambian Presb. 23. Octob.
Elzeari Comes, Parif 27. Sept.
Fiacri, in territ. Melden. 30. Aug.
Florenti Presb. Pictauien. 22. Sept.
Furfe Conf. Peronæ, 16. Ian.
Georgi Diacon. & Aureli. Parif 20. Oct.
Georgi Helane Presb. Rhemen. 7. Octob.
Ioannes Presb. Rhemen. 28. Ianuar.
Ioannes Presb. Turonice, 27. Iunij.
Iuo Presb Armorice, 19. Maij.
s. Lete, Presb. Aurelian. 5. Nou.

Ora pro nobis.

Dominicus.

s. Leo, Confess. Trecassin. 15. Maij.
s. Leobarde recluse Turonis, 18. Ian.
s. Leonarde Conf. Lemouicus, 6. Nouemb.
s. Lipharde, Presb. Aurelialen. 3. Iun.
s. Marciane, Presb. Antissiodoren. 20. April.
s. Mariane, Confess. Bituricen. 19. Aug.
s. Maturine, Conf. in Pago Vastinens. 1. Nou.
s. Maxenti, Presb. Pictauien. 26. Iun.
s. Maximine, Confess. Aurelianen. 19. Decemb.
s. Peregrine, Presb. Lugdun. 28. Iul.
s. Sabine, Conf. Pictauien. 11. Iul.
s. Sequane, Presb, Lingonen. 19. Sept.
s. Seuerine, Monach. Lutetiæ, 27. Nouemb.
s. Seuere, Presb. Vien. 8. Aug.
s. Siluane, Confess. Bituricen. 22. Sept.
s. Sindulphe, Confess. Rhemen. 20. Oct.
s. Theodorice, Presb. Rhenien. 1. Iul.
s. Vincenti, apud Ambones.
S. Anna in insula prope Lugdunum.
S. Maria Magdalena Massil. 22. Iul.
S. Martha, Taraci, 29. Iul.
S. Marcella Pedissequa.
S. Genouefua Virg Paris. 3. Ian.
S. Scholastica soror S. Benedicti, iacet Cenomanis, 10. Febr.
S. Aurea Virgo Paris 4. Octob.
S. Austreberta virgo Rhotomagen. 10. Febr.
s. Bathildes regina, 26. Ian. Paris.

Ora pro nobis.

s. Benedicta virgo Senonen. 29. Iun.
s. Benedicta virgo & Mart. Lugdun. 8. Octob.
s. Blandina & Biblides Martyres Lugd. 2. Iun.
s. Bona & Doda Virgines Rhemen. 24. April.
s. Cilinia mater S. Remigij Rhemen. 21. Octob.
s. Columba virg. & Mart. Senon. 31. Decemb.
s. Consortia virgo apud Cluniacum, 22. Iun.
s. Clotildes regina Paris. 3. Iun.
s. Eutropia virgo & Martyr Rhemis, 14. Decemb.
s. Exuperantia virgo Virg. Trecis, 26. April.
s. Fides virgo & Mart. Agenni, 6. Octobr.
s. Flauiana virg. & Mart. Antissiod. 5. Octob.
s. Georgia virgo, Aruernis 12. Febr.
s Helena Virgo Antissiodor. 22. Maij.
s. Iulia virgo & Martyr Trecis 21. Iul.
s. Leonilla Mart. Lingonis, 17. Ian.
s. Macra, in territ. Rhemen. 6. Ian.
s. Monegundes Turonen. 2. Iulij.
s. Delphina virgo & coniux. 5. Eleazrij.
s. Phara Virgo Melden. 7. Decemb.
s. Pientia virgo & Mart in Pago Vilcassino 11. Oct.
s. Radegundes, Regina, Pictauis 13. Aug.

Ora pro nobis.

s. Raineldes virgo & Mart. Sanctis 17. Iul.
Regina virgo & Mart. Augustod. 7. Sept.
Sibina virgo Trecen. 29. Aug.
Salaberga Abbatissa Lauduni, 22. Sept.
Valeria virgo & Mart. Lemouicis. 9. Decemb.
S. Oildis virgo Trecis.
S. Mastidia virgo Trecis.
S. Maura virgo Trecis.
S. Tancha virgo & Mart. Trecis
S. Syria virgo Trecis.

Ora pro nobis.

Omnes Sancti Apostoli, Martytes, Episcopi, Abbates, Confessores, Sanctæ Virgines, atque Viduæ Galliæ, vel quorum reliquiæ in ea requiescunt & coluntur, Intercedite pro nobis.

PROPITIVS ESTO, vt supra.

ORATIO.

PRopitiare quæsumus Domine nobis famulis tuis per omnium sanctorum, sanctarúmque Galliæ merita gloriosa, vt eorum pia intercessione, ab omnibus semper muniamur aduersis per Christum Dominum nostrum.

AMEN.

SANCTI VICTORIS VTIcensis Episcopi, pro Africa à Vandalis afflicta ad Sanctos.

ORATIO.

Ad præsentem Ecclesiæ statum accommodatissima.

ADeste Angeli Dei mei, qui nũquam deestis, constituti in ministerio vestro, propter eos qui hæreditatem capessuri sunt æternæ salutis, & videte tot prouincias dudum tantarum ecclesiarum cuneis fultas, nunc ab omnibus desolatas, tantis ordinibus sacerdotum ornatas, modò sedentes viduas & abiectas.

Considerate & videte quia Sion ciuitas Dei nostri facta est vilis: facta quasi polluta menstruis inter inimicos suos. Manũ suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius, quia vidit gentes inuadere, & ingredi atria sua, de quibus præceperas, ne introirent ecclesiam tuam. Viæ eius lugent, eò quòd nemo veniat in die festo. Egressus est à facie eius omnis decor, & deliciæ, didicerunt asperas hæresum, & difficiles peccati vias ambulare. Virgines & iuuenes eius in aulis educati monasteriorum, abierunt in captiuitatem mortis, dũ lapides sancti eius disperguntur, in capitibus omnium platearum. Dicite Deo nostro susceptori, & habentes fiduciam supplicandi, quoniam tribulatur,

& venter illius turbatus est à fletu eius, quia sedit inter gentes, & requiem non inuenit, nec est qui consoletur eam. Quæsiuit qui simul contristaretur, & non fuit: consolantem, & non inuenit: dum manducaret in esca sua fel, & in siti sua potaretur aceto: sponsi & Domini sui passiones imitando, qui idcirco passus est pro ea, vt sequatur vestigia eius.

Deprecamini Patriarchæ, de quorum stirpe nata est, quæ nunc laborat in terris, ecclesia. Orate Sancti Prophetæ, cognoscentes afflictam quam antea vaticinante præconio cecinistis. Estote Apostoli suffragatores eius, quam vt congregaretis, vniuersum, orbem, ascendente in vobis Domino, vt equi velocissimi, cursitastis. Præcipuè tu Beate Petre, quare siles pro ouibus, & agnis, à communi Domino, magna tibi cautela, & sollicitudine commendatis?

Tu Sancte Paule gentium magister, qui ab Hierusalem vsque ad Illyricum prædicasti Euangelium Dei? Agnosce quid hæretici faciunt, & filij tui gemunt afflicti. Vniuersi ingemiscite sancti simul pro nobis Apostoli, & cæteri sancti Dei.

Sed scimus quia indignum est vobis pro nobis orare: quia ista quæ venerunt nobis, non ad probationem, quomodo sanctis, sed malis meritis supplicia debebantur: sed & pro malis orate iam filiis, quia & Christus orauit etiam pro inimicis Iudæis, sufficiant castigationes quæ iustè illatæ sunt nobis, & iam iámque delinquentibus venia postule-

tur. Dicatur Angelo percutienti: ſufficit, iam cohibe manum. Quis ignoret hæc nobis probrorum noſtrorum ſcelera procuraſſe, aberrantibus à mandatis Dei, & in lege eius nolentibus ambulare? ſed proſtrati rogamus, vt non ſpernatis veſtros miſeros peccatores, per eum qui vos ad Apoſtolicum culmen, & cœleſtis gloriæ prouexit, Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum qui eſt benedictus in ſecula.

Hic Pſal. indictus fuit à SS. D. Clem. 8. pro vnione Principũ Chriſt. Anno. 1597.

Pſalmus 45.

DEus noſter, refugium, & virtus: adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur, terra: & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, & turbatæ ſunt aquæ eorum, conturbati ſunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat Ciuitatem Dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus.

Deus in medio eius non commouebitur adiuuabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ ſunt gentes, & inclinata ſunt regna: dedit vocem ſuam, & mota eſt terra.

Dominus virtutum nobiſcum: ſuſceptor noſter Deus Iacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ poſuit prodigia ſuper terram: auferens bella

vſque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma, & ſcuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego ſum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiſcum: ſuſceptor noſter Deus Iacob.

Gloria patri, &c.

Verſ. Domine clamaui ad te, exaudi me.

Reſp. Intende voci meæ cum clamauero ad te.

V. effundo in conſpectu tuo orationem meam.

R. Et tribulationem meam ante te pronuntio.

V. Rogate quæ ad pacem ſunt Hieruſalem.

R. Et abundantia diligentibus te.

Verſ. Fiat pax in virtute tua.

Reſp. Et abundantia in turribus tuis.

V. Suſcipiant montes pacem populo.

R. Et colles iuſtitiam.

V. Exurgat Deus, & diſſipentur inimici eius.

R. Et fugiant qui oderunt eum, à facie eius.

V. Deus ne elongeris à me.

R. Deus meus in auxilium meum reſpice.

V. Adiutor meus, & liberator meus es tu.

R. Domine ne moreris. V. Domine exaudi, &c.

R. Et clamor meus, &c. V. Dominus vobiſcum.

R. Et cum ſpiritu tuo.

DEus, qui conteris bella, & impugnatores in te ſperantium, potentia tuæ defenſionis expugnas, auxiliare famulis tuis, implorantibus miſericordiam tuam, vt omnium inimicorum ſuorum feritate depreſſa, inceſſabili te gratiarum actione laudemus.

ORATIO FRANCISCI Xaucrij pro conuerſione Infidelium.

AEterne rerum omnium effector Deus, memento abs te animas infidelium procreatas, eſſéque ad imaginem & ſimilitudinem tuam conditas. Ecce, Domine in opprobrium tuum, his ipſis infernus impletur. Memento Ieſum filium tuum pro illorum ſalute, atrociſſimam ſubijſſe necem. Noli, quæſo Domine, vltra permittere, vt Filius tuus ab infidelibus contemnatur: ſed precibus ſanctorum virorum, & Eccleſiæ ſanctiſſimæ, Filij tui ſponſæ placatus, recordare miſericordiæ tuæ: & oblitus idololatriæ & infidelitatis eorum, effice vt ipſi quoque agnoſcant aliquando, quem miſiſti Dominum Ieſum Chriſtum, qui eſt ſalus, vita, & reſurrectio noſtra, per quem ſaluati ac liberati ſumus, cui ſit gloria per infinita ſæcula ſæculorum. Amen.

huius feriæ quartæ ſunt infra in ſecunda libri parte.

FERIA V.

DE SANCTIS MARTYribus, Meditatio.

Quæ applicari poteſt SS. Militibus, qui numero maximo pro Chriſto Ieſu, mortem crudeliſſimam obierunt.

HOc die recordaberis magnum exercitum Martyrum tibi adſtare: reliqua facies vt ſuprà.

Primò conſidera ſanctos Martyres propter amorem Chriſti diriſſimè trucidatos fuiſſe, & quidem ab hominibus crudeliſſimis, qui nihil humani, niſi corpus & nomen referentes, in reliquis rebus Diabolis ipſis erant quàm ſimilimi: tales fuerunt Imperatores Nero, Diocletianus, Maxentius, & alia humanæ naturæ monſtra atque portenta.

Secundò conſidera eos non vno in loco, aut in vna ciuitate tantùm: ſed in variis, imò ferè in omnibus locis paſſos eſſe, quales potiſſimùm erant, qui per præcipuas Italiæ ciuitates crudeliſſimè rapiebantur, in ſingulis earum aliqua perpeſſi tormenta: ſed nec mors illis poſt vnam vel alteram torturam ſubitò accelerabatur, ſed longis variiſque affecti cruciatibus & quaſi oppreſſi lenta nece extincti ſunt.

Tertiò conſidera acerbitatem tormentorum, & infinita genera inſtrumentorum, quibus S. Mar-

tyres dirissimè cruciabantur, cuiusmodi erant, rotæ, laminæ candentes, pali, cruces, equulei, vngulæ, scorpiones, plumbatæ, culei, plumbum liquatum, & alia quamplurima tam crudelia, vt penè ipsimet Deo aspectu horrenda visa fuerint.

Quartò considera, Sanctos non solùm tormentis afflictos fuisse, sed & variis propositis rerum caducarum præmiis allectos, vt quorum inuictos animos infringere tyrannica crudelitas non posset, voluptatum saltem illecebræ emollirent: sed strenui Christi Athletæ contemptis omnibus deliciis, honoribus, diuitiis, & quidquid in mundo est delectabile, immobiles in confessione fidei perstitère.

Quintò, considera, quemadmodum Apostoli fuerint duces & capita veræ Religionis, & primi Idololatriæ destructores: ita Sanctos Martyres rem ab illis incœptam persequutos fuisse, absoluisséque sanguine suo, diruentes templa Diaboli: & contrà dilatantes, augentésque fidem Catholicam. Vnde & propriam præ cæteris in cœlis gloriam, quæ aureola vocatur, sunt consequuti.

Colloquium fiat ad eosdem, petendo humiliter, vt præter cætera tibi à Deo impetrent fortitudinem spiritualem contra laqueos Diaboli: & patientiam tollerandi quæcunque aduersa. In fine Pater & Aue, vel Hymnum sequentem.

AD SANCTOS MARTYRES Hymnus.

AVe Cohors fortissima.
Testes auete strenui.
Quos mortis horror imminens

Non flexit à sententia.
Vos pertulistis fortiter,
Acerbiora funera,
Quàm parricidis debita
Parata vel latronibus.
Non palluistis forcipes,
Ferrum, faces, nouaculam,
Tormenta mille, lugubri
Quæ prodiêre Tartaro,
Nunc bella post acerrima,
Cœlo triumphum ducitis,
Lætique tot victorijs
Palma decori viuitis.
Ne nos cadentes, viribus
Nec debiles relinquite,
Ne fortè nos vis impia
Sternat nigranti turbine.
Summo parenti cœlitum
Magnæque proli virginis,
Sancto simul paraclito
Sit summa laus & gloria.

V. Prætiosa in conspectu Domini
R. Mors Sanctorum eius.

ORATIO.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus, vt qui gloriosos martyres fortes in sua confessione cognouimus, pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per Christum Dominum nostrum.

AMEN.

,, Sancta Maria turris Dauid, Ora pro nobis.
,, S. Maria bellatrix egregia, ora.
,, S. Maria acies castrorum ordinata, ora pro nobis.
,, S. Michael Princeps exercituum Dei, ac Imperij Romani, ora.
,, Omnes Sancti beatorum Spirituum ordines, orate.
,, S. Abraham,
,, S. Moyses,
,, S. Iosue,
,, S. Isaia,
,, S. Hieremia,
,, S. Elizee
,, S. Ioannes Baptista,
,, S. Petre
,, S. Paule
,, S. Andrea,
,, s. Iacobe,
,, s. Ioannes
,, s. Philippe,
,, s. Marce,

Ora pro nobis.

Sancti tres Reges, qui Christum in cunis adorastis, Orate pro nobis.
s. Carole,
s. Henrice,
s. Sigismunde,
s. Otho,
s. Hermenigilde,
s. Eadmonde
s. Richarde,
s. Osvvalde,
Eduarde

Orate pro nobis.

s.Edilberte,
s.Stephane,
s.Emerice,
s.Olane,
s.Rannee
s.Ludouice, — Ora pro nobis
Omnes Sancti Imperatores & Reges, Orate pro nobis.
s.Longine,
s.Corneli
s.Sebastiane,
s.Agathi,
s.Marcelle,
„s.Georgi
s.Gulielme,
„s.Demetri,
„S.Dionysi,
s.Artemi
s.Gerarde
s.Theodore,
s.Leonti,
s.Leopolde,
s.Bauo. — Ora pro nobis.
„s.Mauriti cum sociis tuis Orate.
„S.Gereon cum sociis tuis, Orate.
Omnes Duces & Comites sancti Dei milites, Orate.
„S.Meleti,
s.Alexander
s.Victor,
„s.Mercuri,
s.Claudi,
s.Valentine,
s.Heliodore — Ora pro nobis

s. Martialis,
s. Zenon,
s. Fauste,
s Marcelline.
s. Rogate,
s. Modeste
s. Quirine
s. Anastasi
s. Symphoriane,
s. Theophile,
,, s. Eustachi
,, s. Martine
,, s. Ambrosi
,, s. Augustine,
s. Menna,
Sancte Gomare,
Sancti 40. milites
Sancte Basilides cum sociis, orate.
Sancte Processe & Martiniane, orate.
Sancti Ioannes & Paule, orate.
,, s. Sergi,
,, s. Gallicane,
,, s. Hilari,
,, s. Germane,
,, S. Isidore,
,, s. Eimare,
,, s. Stephane,
,, s. Vencislae,
,, s. Francisce,
,, s. Antoni,
,, s. Bernarde,
,, s. Hilarion,
s. Iudith,
s. Maria Magda.

Ora pro nobis.

Ora pro nobis.

„s. Clara, ora.
„s. Vrſula, ora.
Omnes S. Dei milites Martyres & Confeſſores orate.
Omnes S. & Sanctæ Dei orate.
Pater noſter, &c.

ORATIO EX S. Bernardo.

O Glorioſiſſimi S. Dei milites, qui Chriſtianę militiæ duros labores in Angelicæ fœlicitatis requiem commutaſtis, reſpicite ad imbelles, & imbecilles commilitones veſtros, qui inter hoſtiles gladios, & ſpiritales nequitias veſtris laudibus occupamur: Dulces patroni, aduocati fideles, fortes athletæ, exurgite in adiutorium nobis, vt & nos de noſtra ereptione gaudeamus, & vos de plena victoria gloriemini. O piiſſime IESV da illis ſic de ſua gloriari victoria, vt noſtrorum non obliuiſcentur certaminum, ſed noſtram in tuo iudicio ſuſcipiant & agant cauſam.

ORATIO.

OMnipotens ſempiterne Deus, in cuius manu ſunt omnium poteſtates, & omnium iura regnorum, reſpice in auxilium Chriſtianorum, vt gentes paganorum, & hæreticorum, quæ in ſua feritate confidunt, dexteræ tuæ potentia conterantur.

ORATIO.

OMnipotens æterne Deus qui dirigis viam iuſtorum, intercedentibus Sanctis, Imperatoribus, Regibus ac cæteris propugnatoribus noſtris, dirige famulos tuos N. Imperatorem, Regem, N. ceteróſque principes Catholicos via recta, vt vbicunque perrexerint, ſint ſemper cum protectione tua, & manus dexteræ tuæ eos benedicat, vt ingrediantur per viam, quam eis diſpoſuiſti ſani & illæſi, ab omnibus impedimentis viſibilium & inuiſibilium omnium inimicorum ſuorum. Da eis Angelos tuos cuſtodes, viróſque ab aure, & à ſecretis ſtrenuos, zelo tui enutritos, non quæ ſua ſunt, ſed quæ Chriſti, & reipublicæ Chriſtianæ quærentes. Da eis cordis & corporis ſanitatem, corrige cogitationes eorum, & actus dirige. peccata dele, tu eos benedic, tu eos ſalua, tu eos viſita, tu eos illumina. Et angeli tui in hac die, & omnibus locis eos cuſtodiant, & poſt longiora tempora ad vitam æternam eos perducant.

AMEN.

NOTAE ALIQVOT IN Litanias de SS. Militibus.

PRima ſit de B. Virgine Maria. Quam ad fui[...]e ſæpius Principibus Chriſtianis contra a[...][...]eios pugnātibus, templa ob hāc causā [...]

sim erecta testantur. Quorum omnium instar esse potest B. Mariæ in Zel, quod ob patrocinii aduersus Turcas Vngaris præstitum, erectum est.

2. *De S. Michaele, qui vocatur Princeps exercituum Dei, & Princeps Iudæorum ac Ecclesiæ. Daniel. 10. Nicephor. libro 7. cap. 10. Herman. Gigas in sua historia circa annum 330. narrant Sanctum Michaelem in traiectu Bosphori apparuisse in somnis Constantino Imperatori, & dixisse: Ego sum Michael archangelus Domini Sabaoth, Christianorum tutor, qui tibi contra impios tyrannos auxilium præbui: & eam ob causam Constantinum ibidem duas Ecclesias Archang. Michaelis extruxisse. Narrat Cromerus li. 10. histo. Leseum Polonorum principem cum parua manu insequutum multa Lituanorum millia, qui Poloniam diuexabant, cúmque ex labore itineris paululum requieuisset, Michael Archangelus illi adstitit, & suum illi auxilium promisit, ac de victoria certum reddidit, qui victor rediens eidem Angelo Lublini Templum extruxit.*

Refert Niceph. lib. 14. hist. c. 21. imperante Theodosio in Oriente, Ioannem quendam in Occidente arripuisse imperium, & Theodosium misisse aduersus eum exercitum, quem exercitum, Angelus pastoris habitu ducens per occulta loca, subito Rauennam occupauit, & Ioannem oppressit. Tradit Luitprandus lib. 2. hist. c. 14. Venceslaum Boemiæ Regem occurrisse in finibus Duci Curimensi, qui fines regni huius vastabat, eique obtulisse singulare certamen, vt multorum cædibus parceret. Vbi ventum est ad manus, Angeli apparuere, qui Venceslaum protegentes arma ministrabant. (b)

Dux petiit veniam, eáque obtenta discessit. Notum 4. Reg. 19.
quoque est quomodo Angelus Domini in castris Assyriorum vna nocte deleuerit 185. millia, Hierosolymámque liberauerit.

Gen. 14. 3. *Abraham paruo numero Domesticorum diuina potius quàm humana virtute quattuor Reges debellauit.*

Exod. 14 Num. 13 4. *Moyses extendens manus contra mare, fecit vt Aegyptij submergerentur, & ipso orante vicit populus Israel, cùm vero cessaret, vicit Amalec.*

Iosu. 10. 5. *Loquente Iosue Domino, &c. sol contra Gabaonne mouearis, & luna contra vallem Ailon, steterunt sol & luna donec vlcisceretur se gens de inimicis suis.*

1. Reg. 17 6 *Triumphus Dauidis pueri de gigante Goliath, refertur in libro Regum, ac victoriæ eius cælesti planè virtute parta.*

4. Reg. 19. 7. *Precibus Isaiæ ab Angelo cæsa sunt 185. millia Assyriorum.*

2. Mach. 15. 8. *Hieremias orat pro Juda Machabeo, eique gladium tradit, dicens, Accipe sanctum gladium munus à Deo, in quo deiicies aduersarios populi mei Israel.*

4. Reg. 6. 9. *Ad preces Elisei Exercitus Regis Syriæ cæcitate percussus est.*

Sab. lib. 7. Enead. 10. 10. *Cùm Mahometes obsedisset olim Rhodum, & hoc seculo nostro Solimannus Melitam, vir quidam visus est in aere, qui Turcas ab ingressu insulæ arceret, quem plerique Ioannem Baptistam militum patronum esse crediderunt.*

[illegible] vã. 11. *Anno 915. Cùm Ioannes decimus exercitum misisset in Apuliam aduersus Saracenos, ait Petrum & Paulum in iis prælis conspectos, victoriam Christianis maximam peperisse. Eodem*

quoque in oppugnatione Rhodij conspectus noctu incensis facibus circa mœnia excubando, ac vbi iam ferè oppidum caperetur, minaci vultu Barbaros repulisse, refert Sabellicus. Lib. 1. dec. 4.

12. *Anno 198 cùm Antiochia premeretur à Turcis, S. Andreas apparuit Petro cuidam clerico, monens, vt Christianæ militiæ Principibus suo nomine ediceret, vt in Ecclesia Principis Apostolorum Lanceam qua transfixus est Christus, defossam humi quærerent, qua cùm vsi essent, victoriam reportarent.* Tyrius l. 6. c. 4.

13. *Post annum Domini 826. cùm Ranimirus totum diem aduersus Saracenos pugnasset, noctu ipsi S. Iacobus adstitit, qui iussit vt omnes peccata sua confiterentur, & Eucharistiam sumerent. Quod vbi factum est, sexaginta millia hostium fusa sunt. Et in prælio ipse Apostolus equo candido vectus cum vexillo niueo, quod rubra crux transuersa distinguebat, apparuit. Quo signo gens ea etiamnum vtitur, quando ad bella procedit. Simile quid hac nostra ætate in India accidisse, refert Cardanus, cùm pauci Hispani à 40. millibus Indorum premerentur.* Rober Tole. Archiep. in histo. & Vaseus lib. 1. c. 6. De rerum varieta. l. 11. c. 8.

14. *Theodosius Imperator aduersus Eugenium pugnans, nec suis fidens viribus, sed totam noctem precibus transigens, sub galli cantu somno oppressus, vidit duos viros albo habitu indutos, qui animum adderent, dicerentque se fore antesignanos. Horum alterum fuisse Ioannem Euangelistam, alterum Philippum Apostolum testantur Theodoretus & Cuspinianus.*

15. *Cum Henricus 2. Imperator Polonum debellaret, visi sunt sancti martyres Georgius, Laurentius & Adrianus exercitus ducere, ...*

cunctos dissipare. Æmilius refert Georgium, Demetrium, Mercurium Romanis ante Syriæ Metropolim pugnãtibus auxilium tulisse, fuisséque non tantùm à Christianis, sed etiam ab aduersariis animaduersos tres equites qui hostes fugarent.

Cedrenus.

15. Sic Thessalonicenses à Bulgaris per S. Demetrium liberati sunt, ex cuius equo ignis exiliens magnum incussit hostibus terrorem.

Euagrius lib. 4. c. 3.

16. Rex Persarum obsidens Sergiopolim, existimans eam defensoribus vacuam, vidit innumeros milites in mœnibus dispositos, atque optimè armatos: cúmque id fieri naturaliter non posse cognosceret, tribuit hoc sancto martyri Sergio, obsidionémque soluit.

17. Gallicanus voto Deo facto, scilicet, fore se Christianum, idque ex instinctu Pauli & Ioannis, si ab hostibus liberaretur, Scytas ex Thracia eiecit, fecitque Romani Imperij Tributarios. Vide quæ habet Surius in vita Gallicani 26. Iunij, vbi concludit horum Sanctorum ope ac consilio victoriam esse concessam.

Guichard. lib. 2. hist.

18. Carolus 8. Galliarum Rex cùm à Francisc. Gonsaga fermè opprimeretur, voto Sancto Martino, & Dionysio nuncupato victor, euasit.

19. Cùm Sabbaria à Turcis obsideretur, & mœnia in ipsorum quasi potestate essent, apparuit in aere eques, qui stricto gladio minitans hostes abegit. Existimarunt ciues Martinum fuisse loci illius quondam incolam. Visum quoque fuisse Ambrosium cùm Conradus 2. Imperator Mediolanum obsideret, exitiúmque minatum esse, nisi obsidionem solueret, Cuspinianus it, & Paulus Diac. dicit Azazilam Imperij Romani Ducem instructum ab An

brosio, quomodo superandi essent in Africa Barbari. Ita cùm Mediolanū à Methis & Heluetijs anno 1330. vexaretur, visus est idem Ambrosius flagello Barbaros insectans. Inde factum est, vt deinceps cum flagello depingeretur. Fulgos. l. 1. c. 6.

D. Augustinus moriens obtinuit, vt ciuitas sua liberaretur ab hostibus, vt patet in eius vita.

20. *Pharos ignea de Hilarij basilica egressa visa est Alarico Regi tanquam super se aduenire, atque ita territus à cœptis recessit. Hæc tempore Clodouci Regis Franciæ, vt refert Gregor. Turon. Et Germanus Saxones Gallos graui bello infestantes, sola diuini nominis acclamatione fugauit.* Libr. 2. hist. ... Bonfin. lib. 4. decade 1.

21. *Post annum 1126. Alphonsus Rex Hispaniæ cùm Bœotiam obsidione cinxisset, in somnis admonitus & confirmatus à S. Isidoro, prælio commisso victor euasit. Teste Rod. Tol.*

22. *Quo die Godefridus Bolionius Hierosolymā expugnauit, visus est S. Eimarus Episcopus præire, & alios ad strennuè pugnandum excitare.* Fulgos. lib. 1. c. 6.

23. *Cùm Conradus Imperator aduersus Regem Vngarorum S. Stephanum, exercitum duxisset, pridie eius diei quo pugna erat indicta, tessararius quidam per Cæsarianorum militum contubernia & tentoria discurrit, qui Imperatoris edicto Germanum quemque solutis castris domum repetere iubet. Nocte insequenti antequam lucesceret, Conradus conspicit soluta Castra, nec potuit author huius facti inueniri: quare hoc existimauit oratione Stephani esse dissi... & datis simul dexteris domum rediit. ... Franciscum plurimas compelcuisse ...*

ipsius Annales perhibent.

De sancto Anthonio refert Athanas. sæpe ipsum discipulis suis referre solitu, imperatores à se auxilium in bellis expetiisse: nec dubium est quin obtinuerint. Ita S. Bernar. grauissima dissidia ad arma deducta leni sermone suo terminauit.

In vita S. Bernardo.

24. S. Hilarion, primum in Licinio militauit, sed postmodum ad fidem conuersus extitit lumen monachorum.

25. S. Iudith. victoriam de Holoferne reportauit vt sacra narrat Historia. Tertius Alexander Mag. conspectu Iaddi Summi Sacerdotis, pepercit Hierosolymis, teste Ioseph.

Lib. XI. c. vl.

Surius in vita S. Mag. 21. Iul.

26. Carolus Rex Siciliæ bello nauali cum Rege Aragonum congressus circa annum Domini 1279. apud Barcinonem capitur, obscuróque carceri mancipatur: in quo cum se ieiunio & oratione B. Mariæ Magdalenæ commendasset, pridie festi ipsius astitit inuocata, Regique præcepit, vt se sequeretur, quem intra breue tempus proprio Regno restituit.

27. S. Clara iussit deferri ad hostium monasterij venerabile Eucharistiæ Sacramẽtum, & in oratione posita, vrbem à Saracenorum crudelitate liberauit. Ita Surius in vita ipsius. Cap. 14. & 15.

Bre. lib. 4. c. 22.

28. Temporibus Clemẽtis 4. anno Domini 1266. cùm Colonia obsidione cingeretur, Comes Cliuensis & Stephanus de Vvylen vno in tentorio nocte quiescentes, viderunt Sanctam Vrsulã radianti corona, præfulgidam, cum turba vndecim millium Virginum, SS. quoque Maurorum ac Thebæorum agmina (vt antiquæ [illegible] in monasterio Pantaleonis, & in an-

tiqua Basilica S. Gereonis testantur, ciuitatem & portas roseis crucibus consignare, & contra hostium vim ac potentiam præmunire. Hoc **miraculo territi hostes, abierunt.**

Denique testatur Eusebius post Tertullianum in exercitu Marci Antonini Imperatoris, dum pugnaret aduersus Marcomannos & Quados, fuisse Legionem Christianorum, quæ cum siti extrema premeretur exercitus, precibus a Deo pluuiam, & fulmina impetrasse, quibus hostes debellati sunt. Et anno decimo Leonis Isauri Imperatoris, Sarraceni Nicæam Bithyniæ obsidebant: verùm post deiectos muros, apparitione Sanctorum qui in ea coluntur, territi, re infecta **recesserunt.** Cedrenus.

Litaniæ de venerabili Sacramento, quæ sunt infra in secunda libri parte.

Orationes & Litaniæ, ac meditatio huius feriæ quintæ, ibidem.

FERIA SEXTA.

DE SS. CONFESSORIBVS Pontificibus, & de SS. Monachis & eremitis.

Meditatio prima de sanctis confessoribus Pontificibus.

HOc die recordaberis Sanctorum Episcoporum, Confessorum, vt supra.

PRimo considera Sanctos Episcopos fuisse successores Apostolorum, per quos longè latéque aucta fuit & propagata Catholica Religio. cuius rei illustre habemus exemplum in Sancto Bonifacio Apostolo Germaniæ, qui teste Gregorio Papa secundo, vltra centum millia hominum in vna illa prouincia ad fidem Romanam reduxit, exceptis infinitis alijs vicinarum regionum populis ab eodem ad dictam fidem conuersis. Item de Sancto Vincentio, quem aiunt conuertisse 8000. millia Saracenorum, Iudæorum 25000. peccatorum verò 100000.

Secundò, illos fuisse patres ac lumina mundi, præcipuè verò earum prouinciarum ac ciuitatum quibus ipsi præerant: atque virtutibus suis & miraculis tam ethnicorum quàm prauorum Christianorum saluasse animas.

Tertiò, considera eos difficilia valdè & ardua, vt ad summam perfectionem pertingerent, superasse, dum contemplatione rerum cælestium, & assiduis occupationibus circa salutem animarum, certam Saluatoris nostri viam, & vestigia tenuerunt: neque dies quietos habẽtes, neque noctes: quippe qui has in orationibus, illos in piis operibus trãsigebãt.

Quartò considera eos non solùm cultum Dæmonum ex hoc mundo sustulisse, aut innumerabilia eáque enormia radicitus euulsisse peccata: sed etiam pestilentissimas quasque hæreses funditus extirpasse: quod multò est difficilius, quàm aut conuertere Ethnicos, aut malos Christianos in viam salutis perducere.

Quintò considera eos non solùm in vita, sed etiam [post] mortem, Christi fidelium curam habere, earum Ciuitatum & Prouinciarum, quas ipsi

olim tamquam vigilantissimi Pastores salutari doctrina gubernabant, atque pascebant: pro iisdem nunc apud Deum existentes assidui deprecatores & aduocati.

Colloquium fiat ad eosdem, petendo humiliter, ut tibi præter cætera, à Deo impetrent cognitionem rerum cælestium, & puram rectámque in omnibus actionibus tuis intentionem.

In fine Pater noster, vel hymnum sequentem, vel Litanias.

HYMNVS.

AVete sacri præsules,
Antistites iustissimi,
Iter salutis inuium,
Qui reddidistis peruium.
Virtutis almæ semitam,
Qui tradidistis gentibus,
Qui veritatis candidæ
Pugnastis ob sententiam.
Tot impiorum dogmata,
Tot inquinatas hæreses,
Sermone, signis, moribus,
Nostro fugastis climate.
Tristi migrastis seculo,
Estis tamen superstites,
Vestris notata literis,
Imago viuit nobilis.
Quis posse det vestigiis,
Hærere nobis talibus,
Præcepta quis salubria,
His figat in præcordiis?
Summo parenti cælitum,

Magnæque proli virginis,
Sancto simul paraclito,
Sit summa laus & gloria.

AMEN.

Vers. *Elegit vos Dominus sacerdotes sibi,*
Resp. *Ad sacrificandum ei hostiam laudis.*

ORATIO.

EXaudi quæsumus Domine, preces nostras, & per Beatos Confessores tuos, Pontifices atque doctores, qui tibi dignè meruerunt famulari, ab omnibus nos solue peccatis. Per Christum Dominum nostrum.

AMEN.

MEDITATIO DE SANCTIS Monachis & eremitis.

HOc die recordaberis sanctorum Religiosorum, eo modo quo supra.

1. *Considera, sanctos Religiosos in tenera sua ætate, & à primis quasi annis mundum reliquisse, petiuisse loca deserta & inculta, ad vnius Dei seruitutem tantùm apta: vt ita statim post receptam per baptismum innocentiam, perfectionis vitam ingrederentur, vitam in caducentes Angelicam*

... omnes res terrenas, & caducas, propter

quas Homines hoc iam tempore, vt eas acquirant et conseruent, passim se mutuo trucidant, sine planctu, sine lachrymis, sine vllis suspiriis, imò cum ingenti gaudio reliquisse, paupertatem reputantes diuitias, tribulationes, consolationem, contemptum verò honorem.

3. *Eos non solum ab hominibus, sed multo grauius à Dæmonibus ipsis afflictos fuisse, atque tentatos: sicut legimus de sanctissimis viris, Antonio, Hilarione, ac Patre illo qui per quatuor continuos annos, ne vnicam quidem horam quietam habebat.*

4. *Eos, quamuis non minus ac nos, omnibus subiecti fuerint necessitatibus humanis, in tanta tamen vixisse abstinentia, vt homines sine corpore videri potuerint, preces interim fundentes ad Deum continuas, Angelorum instar, qui semper diuinam contemplantes maiestatem, eam laudant atque glorificant.*

5. *Vitam illorum plenam fuisse stuporis, et admirationis, Primò ob eximiam eius puritatem: Secundò propter magnitudinem, & frequentiam miraculorum quæ faciebant: Tertiò propter conuersionem infinitarum animarum: ex quibus aliqui illorum, multorum millium Seruorum Dei extitêre rectores: Quartò, quòd illorum mors non solùm hominibus caussa fuerit planctus, et lacrymarum: sed ab ipsis etiam mutis animalibus deplorata: quorum merita tánta erant, vt simul ac mortui sunt, visi fuerint inter Angelos habitare solis instar coruscantes.*

Colloquium fiat ad eosdem, petendo humiliter, vt tibi præter cetera impetrent attentionem & cordis puritatem in oratione, abnegationem omnium [illegible]

rum terrenarum, & maxime tui ipsius, & propria voluntatis, carnisque (per veram pœnitentiam) mortificationem.

In fine Pater, & Aue. Vel hymnum sequentem. Vel litanias de passione Christi.

AD SS. RELIGIOSOS ac Eremitas.

HYMNVS.

AVete solitudinis,
Claustrique mites incolæ
Qui pertulistis impios,
Cœtus furentis Tartari.
Gemmas & auri pondera,
Et dignitatum culmina
Calcastis, & fœdißima,
Quæ mundus offert gaudia.
Vobis olus cibaria
Fuere, vel legumina,
Potúmque lympha prębuit,
Humúsque dura lectulum.
Vixistis inter aspides,
Sæuisque cum Draconibus,
Portenta nec teterrima,
Vos terruere Dæmonum.
Rebus procul mortalibus,
Mens auolabat feruida,
...mque iunctis cœtui,
...ebat inter sydera.

Summo parenti, &c.

Verſ. *Iuſtos deduxit Dominus per vias rectas.*

Reſp. *Et oſtendit illis regnum Dei.*

ORATIO.

ADeſto Domine ſupplicationibus noſtris, quas in beatorum confeſſorum tuorum memoria deferimus: vt qui noſtræ iuſtitiæ fiduciam non habemus, eorum qui tibi placuerunt precibus adiuuemur. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Litaniæ de vita & Paſſione Domini noſtri Ieſu Chriſti quæ ſunt infra in ſecunda parte libri cum hymnis Sancti Bernardi.

Litaniæ de Sanguine Domini. Ibidem.

OFFICIVM DE Paſſione Chriſti.

ADoramus te Chriſte, & benedicimus tibi, quia per ſanctam Crucem tuam redemiſti mundum. Gratias tibi ago Domine Ieſu Chriſte, cuius gratia ſum id quod ſum, cuius miſericordia viuo, morior & ſubſiſto. Dignare me laudare te benigniſſime Ieſu Chriſte, & ſacratiſſimæ tuæ paſſionis laudes decantare. Qui viuis & regnas, &c.

AD MATVTINVM.

DOmine labia mea aperies. Resp. Et os meum annunciabit laudem tuam. Vers. Deus in adiutorium meum intende. Resp. Domine ad adiuuandum me festina, Gloria Patri, &c. Alleluia. vel Laus tibi Domine, rex æternæ gloriæ. Pro tempore Inuitatorium. Regem Christum Dominum pro nobis in Cruce passum, Venite adoremus. Psalm. Venite exultemus, Vt supra, fol. 91.

HYMNVS.

IN passione Domini,
Qua salus datur homini,
Sit nostrum refrigerium,
Et cordis desiderium.
Portemus in memoria,
Tot pœnas, & opprobria,
Christi coronam spineam,
Crucem, clauos & lanceam.
Et plagas sacratissimas,
Omni laude dignissimas,
Acetum, fel, arundinem,
Mortis amaritudinem.
Hæc omnia nos satient,
Et dulciter inebrient,
Nos repleant virtutibus,
Et gloriosis fructibus.
Te crucifixum colimus,
[illegible]t toto corde poscimus,
[illegible] nos sanctorum cœtibus

Coniungas in cœlitibus.
Laus, honor Christo vendito,
Et sine causa prodito,
Passo mortem pro populo,
In aspero patibulo.

AMEN.

Antiphona. Misericors.

PSALMVS.

MEmoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus: escam dedit timentibus se.
Et cibauit eos ex adipe frumenti: & de petra melle saturauit eos.
Panem cœli dedit eis, panem angelorum manducauit homo: filij tui sicut nouellæ oliuarum in circuitu mensæ tuæ.
Parasti in conspectu meo mensam aduersus eos qui tribulant me: & calix meus inebrians quàm præclarus est!
Gloria patri & filio.
Antiph. *Misericors & miserator Dominus, mortis suæ tempore escam dedit timentibus se.*
Antiph. *Homo pacis.*

PSALMVS.

QVare fremuerunt gentes: & populi meditati sunt inania?
Acuerunt linguas suas sicut serpentes: venenum aspidum sub labiis eorum.

Cor meum conturbatum est in me: & formido mortis cecidit super me.
Etenim homo pacis meæ in quo speraui: qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem.
Fiant dies eius pauci: & episcopatum eius accipiat alter.
Gloria patri & filio.
Antiph. *Homo pacis meæ, qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem.*
Antiph. *Contritum est.*

PSALMVS.

SAluum me fac Deus: quoniam intrauerunt aquæ vsque ad animam meam.
Timor & tremor venerunt super me: & contexerunt me tenebræ.
Tribulationes cordis mei multiplicatę sunt de necessitatibus meis erue me.
Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt & ceciderunt.
Confortati sunt qui persecuti sunt me iniustè: quæ non rapui tunc exsoluebam.
Gloria patri & filio.
Sicut erat in principio.
Antiph. *Contritum est cor meum in medio mei, et contremuerunt omnia ossa mea.*
Vers. Reliqui domum meam: & dimisi hæreditatem meam.
Resp. *Dedi dilectam animam meam in manibus inimicorum meorum.*
[illegible] solutio. Qui ligari dignatus est mani[illegible] [illegible]micorum, absoluat nos Dominus Ie-

ses à vinculis peccatorum. Amen.
Iube Domine benedicere.
Resp. Per suam sanctissimam passionem det nobis Iesus Christus gratiam & benedictionem.

LECTIO PRIMA.

Quis credidit auditui nostro, & brachium Domini cui revelatum est? & ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, & vidimus eum, & non erat aspectus. desideravimus eum despectum, & novissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem, & quasi absconditus vultus eius & despectus. Unde nec reputavimus eum. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit: & nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo, & humiliatum. Esa. c. 53.
Tu autem Domine.
Resp. *In monte Oliveti oravi ad patrem: Pater si fieri potest, transeat à me calix iste. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.*
Vers. *Verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu vis, fiat voluntas tua. Spiritus quidem promptus, &c.*
Iube Domine benedicere.
Gloriosa passio Domini nostri Iesu Christi perducat nos ad gaudia Paradisi. Amen.

LECTIO SECUNDA.

Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostræ super eum, & livore eius san-

[illegible] Omnes nos quasi oues errauimus, unusquisque in viam suam declinauit, & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, & non aperuit os suum, sicut ouis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. Tu autem Domine.

Resp. *Tristis est anima mea usque ad mortem, sustinete hic, & vigilate mecum, nunc videbitis turbam quæ circumdabit me, vos fugam capietis, & ego vadam immolari pro vobis.*

Vers. *Ecce appropinquabit hora, & filius hominis tradetur in manus peccatorum. Vos fugam capietis, &c.*

Iube Domine benedicere.

Per sanctam crucem suam Dei filius sit nobis clemens, pius, & propitius.

AMEN.

LECTIO TERTIA.

DE angustia & de iudicio sublatus est, generationem eius quis enarrabit, quia abscissus est de terra viuentium: propter scelus populi mei percussi eum, & dabit impios pro sepultura, & diuitem pro morte sua, eò quòd iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius, & Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longæuum, & voluntas Domini in manus eius dirigetur. Pro eo quod laborauit anima eius, videbit & saturabitur. In scientia sua iustificabit ipse iustus seruus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit.

Ideo dispertiam ei plurimos, & fortium diuidet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est, & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogauit. Tu autem Domine.

Resp. *O vos omnes qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor similis sicut dolor meus.*

Vers. *Attendite vniuersi populi, & videte, si est dolor.*

Gloria Patri, &c.

CANTICVM.

TE Deum laudamus.
Te Iesum benedicimus.
Te Regem regum & Dominum confitemur.
Te crucifixum colimus gloriosum, dulcem, & amabilem redemptorem.
Qui nos aspersione tui sanguinis abluisti.
Dignus es Domine Iesu Christe, Deus noster, accipere laudem & benedictionem, gloriam & honorem.
Exultet tibi omnis caro, & omnis viuens glorificet nomen tuum.
Humilietur omnis facies pedibus tuis.
Omnis creatura iubilet, & seruiat tibi.
Laudet & extollat, benedicat, & glorificet te in æternum.
Amen. Ad laudes.
Deus in adiutorium. Gloria. Alleluia. Antiph. Anxiatus est.

PSALMVS.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insurgunt aduersum me. Aperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens & rugiens.
Amici mei & proximi mei: aduersum me appropinquauerunt & steterunt.
Et qui iuxta me erant, de longè steterunt: & vim faciebant qui quærebant animam meam.
Considerabam ad dexteram & videbam & non erat qui cognosceret me.
Gloria Patri, &c.
Sicut erat in principio & nunc & semper & in secula seculorum, Amen.

Antiph. *Anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.*

CAPITVLVM.

Recogitato eum qui talem sustinuit à peccatoribus aduersus semet ipsum contradictionem, vt non fatigemini animis vestris deficientes. Heb c.12.
Resp. *Deo gratias.*

HYMNVS.

Christum ducem qui per crucem.
Redemit nos ab hostibus,
Et cœtus noster lætus,

Exultet cælum laudibus.
Pœna fortis tuæ mortis,
Et sanguinis effusio
Corda terant, vt te quærant,
Iesu nostra redemptio.
Per fœlices cicatrices,
Sputa, flagella, verbera,
Nobis grata sint collata,
Aeterna Christi munera.
Nostrum tangat cor, vt plangat
Tuorum sanguis vulnerum,
In quo toti simus loti,
Conditor alme siderum.
Passionis tuæ donis,
Saluator nos inebria,
Qua fidelis dare velis,
Beata nobis gaudia.
Laus, honor, &c.

Vers. *Dedit percutientibus se maxillam.*
Resp. *Saturabitur opprobriis.*
Antiph. Proprio filio. Canticum. Benedictus, vt suprà.
Antiph. *Proprio filio suo non pepercit Deus, sed pro nobis omnibus tradidit eum.*

ORATIO.

Domine Iesu Christe, fili Dei viui, qui hora matutina pro salute humana nasci, tradi, capi, alapis cædi, ligari, & conspui voluisti, fac nos quæsumus cõtumelias & opprobria tui nominis gloria libenter & patienter suscipere, & hanc tuæ sanctissimæ passionis memoriã assiduè celebra...

eius resurrectionis gloriam & consortium mereamur feliciter peruenire. Qui viuis & regnas, &c. Ad Primam.

DEus in adiutorium meum intende. R. Domine ad. &c.

HYMNVS.

QVi mane coram præside,
Reus à multitudine,
Multorum factus criminum,
Fuisti iudex omnium.
Te petimus attentius,
Vt sis nobis propitius,
Et per tuam clementiam,
Perducas nos in gloriam.
Laus, honor Christo vendito,
Et sine causa prodito,
Passo mortem pro populo,
In aspero patibulo. Amen.

Antiph. *Dominus tanquam ouis.*

PSALMVS.

AStiterunt reges, & principes conuenerunt in vnum: aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

Circundederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me.

In eo dum conuenirent simul aduersum [illegible] accipere animam meam consiliati [illegible]

[illegible] rebant mala mihi, locuti sunt

vanitates: & dolos tota die meditabantur. Ego autem tanquam surdus, non audiebam: & sicut mutus non aperiens os suum. Gloria patri, &c.

Antiph. *Dominus tanquam ouis ad victimam ductus est, & sicut mutus non aperiens os suum.*

CAPITVLVM.

Sicut ouis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. Isa. 53.

Resp. *Deo gratias.* Respons.

Christe fili Dei viui, miserere nobis.

V. *Qui pro salute mundi crucem subiisti, miserere nobis. Gloria patri, &c. Christe.*

V. *Exurge Christe adiuua nos.*

R. *Et libera nos propter nomen tuum.*

ORATIO.

Domine Iesv Christe, fili Dei viui, qui hora diei prima Pilato præsentatus, Iudex cœlestis iudici terreno & reus falsorum criminum, ab iniquis pontificibus factus fuisti, tibi deuotissimè supplicamus, vt nobis miseris peccatoribus subuenias in iudicio, vt non æternis suppliciis cum impiis condemnemur, sed eius fidelibus iungi in cœlestibus mereamur.

AD TERTIAM.

DEus in adiutorium meum intende.
R. Domine ad, &c.

HYMNVS.

TV qui cæsus verberibus,
Fuisti à crudelibus,
Gerens coronam spineam,
Et chlamydem coccineam.
Fac nos sic te diligere,
Sanctámque vitam ducere,
Vt mereamur requie
Frui cœlestis patriæ.
Laus, honor Christo vendito,
Et sine causa prodito,
Passo mortem pro populo,
In aspero patibulo.

AMEN.

Antiph. Quotidie.

PSALMVS.

EGo sum Vermis & non homo: opprobrium hominum & abiectio plebis.
Et fui flagellatus tota die: & castigatio mea in matutinis.
Tu scis improperium meum & confusionem meam: & reuerentiam meam.
[illegible]am lumbi mei impleti sunt illusioni-

bus: & non est sanitas in carne mea.

Dissipati sunt, nec compuncti, tentauerunt me, subsannauerunt me subsannatione: frenduerunt super me dentibus suis.

Gloria patri & filio. &c.

Antiph. *Quotidie apud vos eram in templo docens, & non me tenuistis, & ecce flagellatum ducitis ad crucifigendum.*

CAPITVLVM.

CHristus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum vt sequamini vestigia eius, qui peccatū non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius. 1. Petr. 2

Resp. *Deo gratias.*

R. *Proposito sibi gaudio sustinuit crucem.*

V. *Omni confusione contempta. Sustinuit. Gloria. Proposito.*

V. *Oblatus est quia ipse voluit.*

R. *Et non aperuit os suum.*

ORATIO.

DOmine Iesu Christe fili Dei viui, qui hora diei tertia flagellis cæsus, & spinis coronatus fuisti, te suppliciter exoramus, vt per virtutem tuæ sanctissimæ passionis omnia peccata nostra deleas, & ad tuæ beatitudinis gloriam peruenire concedas. Qui viuis & regnas.

AD SEXTAM.

DEus in adiutorium meum intende. Domine ad, &c.

HYMNVS.

CRucem pro nobis subiit,
Et stans in illa sitiit;
Iesus sacratis manibus,
Fossis clauis & pedibus.
Honor & benedictio,
Sit crucifixo filio,
Qui nos suo supplicio,
Redemit ab exilio.
Laus, honor Christo vendito,
Et sine causa prodito,
Passo mortem pro populo,
In aspero patibulo. Amen.

Antiph. *Posuerunt.*

PSALMVS.

PAuper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea: exaltatus sum, humiliatus sum, & conturbatus.

Foderunt manus meas, & pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea.

Ipsi verò considerauerunt & inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Omnes videntes me, deriserunt me: locuti

funt labiis, & mouerunt caput.

Et dederunt in escam meam fel: & in siti mea potauerunt me aceto.

Gloria patri & filio, &c.

Antiph. *Posuerunt super caput eius caussam ipsius scriptam: Iesus Nazarenus Rex Iudæorum.*

CAPITVLVM.

HVmiliauit semetipsum factus obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis. Phil. 2.

R. *Deo gratias.*

R. *Oblatus est quia ipse voluit.*

V. *Et non aperuit os suum. Quia ipse voluit.*

Gloria patri. Oblatus.

V. *Tradidit in mortem animam suam.*

R. *Et cum sceleratis reputatus est.*

ORATIO.

DOmine Iesu Christe fili Dei viui, qui hora diei sexta in Golgotha, cum magno tumultu crucis patibulum ascendisti, & in ea salutem nostram sitiens, felle & aceto potari te permisisti, te suppliciter deprecamur, vt accenso & inflammato corde, sitire nos facias calicem passionis tuæ, & in te solo Domino crucifixo iugiter delectari, Qui viuis.

AD NONAM.

DEus in adiutorium meum intende.
R. Domine ad. &c.

HYMNVS.

Beata Christi passio,
Sit nostra liberatio,
Vt per hanc nobis gaudia,
Parata sint cœlestia.
Gloria Christo Domino,
Qui pendens in patibulo,
Clamans emisit spiritum,
Mundúmque saluat perditum.
Laus, honor Christo vendito,
Et sine causa prodito,
Passo mortem pro populo,
In aspero patibulo. Amen.

Antiph. *Iesus autem.*

PSALMVS.

DEus ostendit mihi super inimicos meos: non occidas eos, nequando obliuiscantur populi mei.

Deus Deus meus respice in me, quare me dereliquisti? longè à salute mea verba delictorum meorum.

Afflictus sum & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit: & qui consolaretur, & non inueni.

In manus tuas Domine commendo spiritum meum, redemisti me Domine Deus veritatis.

Gloria patri, &c.

Antiph. *Iesus autem cum accepisset acetum, di.*

xit, consummatum est: & inclinato capite tradidit spiritum.

CAPITVLVM.

CHristus semel pro peccatis nostris mortuus est. iustus pro iniustis, vt nos offerret Deo, mortificatos quidem carne, viuificatos autem spiritu. 1. Pet. 3.

R. *Deo gratias.*

R. *Tradidit in mortem animam suam.*

V. *Et cum sceleratis reputatus est.*

Animam suam. Gloria. Tradidit.

V. *Verè languores nostros ipse tulit.*

R. *Et labores nostros ipse portauit.*

ORATIO.

DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui hora diei nona expansis in cruce manibus, & inclinato capite Deo Patri spiritum tradidisti, & claue dignissimæ mortis tuæ, vitæ aditum reserasti, concede nobis supplicibus tuis, vt in hora mortis nostræ, animas nostras ad te, qui verè Paradisus es, facias misericorditer peruenire. Qui viuis, &c.

AD VESPERAS.

D*Eus in adiutorium meum intende.*

R. *Domine ad, &c.*

Antiph. *Plangent eum.*

PSALMVS.

QVæ vtilitas in ſanguine meo: dum deſcendo in corruptionem?
Quoniam defecit in dolore vita mea: & anni mei in gemitibus.
Infirmata eſt in paupertate virtus mea: & oſſa mea conturbata ſunt.
Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit faucibus meis: & in puluerem mortis deduxiſti me.
Qui viderunt me foras fugerunt à me: obliuioni datus ſum, tanquam mortuus à corde.
Gloria patri & filio, &c.
Antiph. *Plangent eum quaſi vnigenitum, quia innocens Dominus occiſus eſt.*

CAPITVLVM.

Ioan. 3. *SIc Deus dilexit mundum, vt filium ſuum vnigenitum daret, vt omnis qui credit in eum, non pereat, ſed habeat vitam æternam.*
R. *Deo gratias.*

HYMNVS.

QVi preſſura mortis dura
Soluiſti noxas criminum,
Nos ad pacem duc veracem,
Ieſu corona virginum.
In flagellis, potu fellis,
Bibiſti amariſſimè,

Pro peccatis perpetrátis,
Aeterne Rex altißime.
Nostræ genti recolenti,
Tuæ mortis supplicium,
Da virtutem & salutem,
Iesu redemptor omnium.
In amara crucis ara,
Fudisti riuos sanguinis,
Iesu digne, rex benigne,
Consors paterni luminis.
Sanguis Christi qui fuisti,
Peremptor hostis inuidi,
Fac securè nos venire
Ad cœnam agni prouidi.
Laus, honor Christo vendito,
Et sine causa prodito,
Passo mortem pro populo,
In aspero patibulo. Amen.
V. *Disciplina pacis nostræ super eum.*
R. *Et liuore eius sanati sumus.*
Antiph. *O magnum.*
Canticum B. Mariæ Virginis. Magnificat: *Luc. 1.*
vt supra fol. 103

ORATIO.

DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui hora vespertina in morte peremptus, de cruce deponi, & in tuæ matris manibus recipi voluisti: concede propitius, vt depositis peccatorum nostrorum sarcinis, ante conspectum diuinæ maiestatis præsentari valeamus. Qui viuis.

AD COMPLETORIVM.

Conuerte nos Deus salutaris noster.
R. *Et auerte iram tuam à nobis.*
V. *Deus in adiutorium meum intende.*
R. *Domine ad adiuuandum me festina.*
Gloria patri & filio, &c.
Antiph. *Caro mea.*

PSALMVS.

Longè fecisti notos meos à me: posuerunt me abominationem sibi.
Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor ampliùs: & ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferiori: & in tenebris, & in vmbra mortis.
Super me confirmatus est furor tuus: & omnes fluctus tuos induxisti super me.
Gloria patri & filio, &c.
Antiph. *Caro mea requiescet in spe, quoniam non dabis sanctum tuum videre corruptionem.*

HYMNVS.

Qui iacuisti mortuus,
In petra Rex innocuus
Fac nos in te quiescere,
Vitámque sanctam ducere.

Succurre nobis Domine,
Quos redemisti sanguine,
Et duc nos ad suauia
Aeternæ lucis gaudia.
Laus honor Christo vendito,
Et sine causa prodito,
Passo mortem pro populo,
In aspero patibulo, Amen.

CAPITVLVM.

CHristo in carne passo, & vos eadem cogitatione armamini. 1. Petr. 4

R. *Deo gratias.*

R. *Oportuit Christum pati.*

V. *Et ita intrare in gloriam suam.*

V. *Mortuus est propter delicta nostra.*

R. *Et resurrexit propter iustificationem nostram.*

Antiph. *Salua nos.*

CANTICVM SIMEONIS.

NVnc dimittis seruum tuum Domine: secundùm verbum tuum in pace. Luc. 2.

Quia viderunt oculi mei: salutare tuum.

Quod parasti: ante faciem omnium populorum.

Lumen ad reuelationem gentium: & gloriam plebis tuæ Israël.

Gloria patri, &c.

Antiph. *Salua nos Iesu Christe Saluator, qui tuam recolimus sanctissimam passionem, vt per ipsam ab omnibus insidiis inimicorum defensi, tibi semper placeamus & requiescamus in pace.*

V. *Christus factus est pro nobis obediens vsque ad mortem.*

R. ***Mortem autem crucis.***

V. ***In pace in idipsum.***

R. *Dormiam & requiescam.*

V. *Domine exaudi orationem meam.*

R. *Et clamor meus ad te veniat.*

ORATIO.

DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui hora completorij in sepulcro quieuisti, & à matre tua mitissima, & ab aliis mulieribus planctus & lamentatus fuisti, fac nos quæsumus tuæ passionis lacrymis abundare, & tota cordis deuotione, ipsam tuam sanctissimam passionem plangere, & eam semper quasi recentem ardenti cordis desiderio retinere. Qui viuis & regnas, &c.

HYMNVS DE PASSIONE Domini, quem Beata Virgo, Indianum quendam Regni Peruani ab inflatione tibiarum liberans docuit, ex lingua Indica ad verbum conuersus à P. Francis. **Bencio S.I.**

PAter en noster, genitor noster
Rigidis clauis in cruce fixus?
Cruor è toto corpore manans
Omnes circum proluit artus.
Cernisne caput, decliue caput,
Caput hoc flauæ simile aristæ

Viden' vt cingunt spinea serta
Vsque ad tenerum fixa cerebrum,
Patris heu nostri cerne capillum,
Sparsum, incomptum, sanguine fœdum:
Oculi tristes, lumina mœsta,
Roseas lacrymas large effundunt,
Fluxisse putes molle corallum,
Heu confudit iam decus oris
Pallórque genis sedet exanguis,
Etiam ne manus Patrísue manus
Patris nostrì pulchræne manus
Ferro affixæ sanguine rorant.
Os mellifluum Patris nostri
Pro me misero iam conticuit.
Extra Solymæ mœnia terræ
Crucis exuit mole grauatus
Et pro scelerum mole meorum
Extra Solymam crucifixus obit.

ORATIO.

DA quæsumus omnipotens Deus, vt qui in tot aduersis ex nostra infirmitate deficimus, intercedente vnigeniti tui passione respiremus.

ALIA ORATIO EX DANIELE ad auertendam iram Diuinam. *Dan. c. 9*

DOmine Deus noster qui eduxisti populum tuum de terra Aegypti in manu forti, & fecisti tibi nomen secundum diem hanc: peccauimus, iniquitatem fecimus Domine in omnem iustitiam tuam,

auertatur obſecro, ira tua, & furor tuus a ciuitate tua Hieruſalem, & à monte ſancto tuo: propter peccata enim noſtra, & iniquitates patrum noſtrorum, & Hieruſalem, & populus tuus in opprobrium ſunt omnibus per circuitum noſtrum. Nunc ergo exaudi Domine Deus noſter orationem ſerui tui, & preces eius, & oſtende faciem tuam ſuper ſanctuarium tuum, quod deſertum eſt propter temetipſum. Inclina Deus meus aurem tuam, & audi: aperi oculos tuos & vide deſolationem noſtram, & ciuitatem ſupra quam inuocatum eſt nomen tuum. Neque enim in iuſtificationibus noſtris proſternimus preces ante faciem tuam: ſed in miſerationibus tuis multis. Exaudi Domine: attende & fac, ne moreris propter temetipſum Deus meus: quia nomen tuum inuocatum eſt ſuper ciuitatem & ſuper populum tuum Domine Deus noſter. Amen.

ORATIO I. IN QVA A DEO petitur Obedientia.

Obedientia. *Pſal. 4.*

QVia vero ſpes ſecura non eſt abſque obedientia, ſicut in pſalmis dicitur, Sacrificate ſacrificium iuſtitiæ, & ſperate in Domino: ideo ô Domine concede mihi, vt cum hac ſpe miſericordiæ tuæ, iungam & obedientiam mandatorum tuorum, cùm non minus tibi hanc debeam, quàm cæteros omnes virtuoſos affectus. Quoniam tu Rex meus es, Dominus meus, & Imperator

meus, cui obediunt cœli, terra, mare & omnes aliæ creaturæ, quæ semper obseruarunt, & obseruaturæ sunt legem mandatorum tuorum: da Domine, vt perfectius his omnibus obediam tibi, qui plus sum obligatus diuinæ tuæ Maiestati: fac, ò mi Rex, vt morem tibi geram, & integrè seruem mandata tua sanctissima. Tu Domine regna in me, non mundus, vel princeps eius, non caro, nec propria mea, sed tua sola voluntas fiat. Expelle omnes istos tyrannos, inuasores regni & sedis tuæ, fures gloriæ tuæ, euersores iustitiæ tuæ, Tu solus impera, tu solus omnia dispone & ordina. Tu solus, & sceptrum tuum agnoscatur. Tibi & sceptro tuo obtemperetur, vt voluntas tua fiat in terris, sicut & in cælo. O quando tandem aderit optata ista dies! O quando me liberum ab his tyrannis videbo? O quando in anima mea non alia vox quàm tua resonabit? Quando sic sceptrum Madian & inimicorum meorum vires attritas, ac depressas videbo, vt ad implendam sanctam tuam voluntatem nulla in me restet contradictio? Quando hoc mare ita placidum erit, & cœlum serenum, quando tam mutæ, & mortificatæ erunt passiones meæ, vt ampliùs non latrent, nec compareant fluctus, neque nubes, neque clamor, nec alius tumultus, qui hanc pacem, atque obedientiam alterent ac perturbent, & regnum tuum in me impediant? Impertire mihi Domine hanc obedientiam, aut (vt melius dicam) largire mihi istud in cor meum ius & dominium, vt

illud mihi obediens, tibi numquam obstreperum sit, donec in omnibus subiciatur tibi. Atque ita subiectus intimo corde cum
Ps. 118. propheta dicam. Legem pone mihi Domine viam iustificationum tuarum, & exquiram eam semper. Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam, & custodiam illam in toto corde meo. Deduc me in semita mandatorum tuorum, quia ipsam volui. Inclina cor meum in testimonia tua, & non in auaritiam. Auerte oculos meos, ne videant vanitatem, in via tua viuifica me. Gloria patri, &c.

ORATIO II. AD PETENdam à Deo virtutem obedientiæ.

Obedientia. DOmine Iesu Christe, qui adeo exacte obedientiam seruasti, vt, ne illius iacturam faceres, vitam ipsam perdideris, æterno tuo patri obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis: peto, Domine, perfectam hanc obedientiam, gratiámque qua omni loco & tempore animo voluam, quod à me exigis, omnibúsque viribus, & maximo quo possim conatu animæ meæ studeam adimplere. Da mihi, Domine, simplicem ac perfectam erga superiores meos, ministros tuos obedientiam, tam in arduis, quàm in iis quæ facilia sunt, tam in asperis quam in iucundis, & vt in illorum manibus velle nolléque meum cum perfecta mei re-

[ab]gnatione reponam. Afficiar quæso, amplectárque libentiùs humilia, & quibus labor aut confusio coniuncta sunt, cum mihi iniungentur, quam alta, & quibus requies & honor insunt. O Domine, qui non solum excellentissimam hanc obedientiam nos docuisti, dum æterno tuo Patri illam exhibuisti, sed dum hominibus non bonis tantum, sed iniquis etiam eandem præstitisti: ac voluisti vt cæteræ omnes creaturæ, eandem nobis commendarent, dum incredibili promptitudine ad nutum tibi omnes obtemperant, imo & homini quodam modo, iuxta præscriptum tuum, vt ab eis discat homo tibi, & iis, quos tuo loco ad ipsius gubernationem statuis, obedire. Ne quæso, Domine, meos vnquam superiores iudicem, néue contra illos in corde meo obmurmurem: ne me excusem, aut in mandatis impossibilitatem prætendam: nec media vlla ad impediendum quæram: sed simplici, prompta, hilari, perfecta, ac constanti voluntate ob tui amorem præstem, quidquid fuerit mihi ab illis iniunctum.

ORATIO III. AD MISERIcordiæ virtutem à Deo petendam.

Misericordia.

QVis, Domine, in vilium horum ac perituorum bonorum distributione pauperibus facienda tenax sit & auarus? qui tuam erga se liberalitatē & misericordiam

expertus, ad hoc sibi nouerit eadem bona concessa, vt si per indigentium manus tibi restituerit, suorum à te obtineat veniam peccatorum. Infunde igitur mihi, Deus meus pium hunc erga pauperes affectum, vt eorum necessitatibus subleuandis omnia illa bona ex animo impendam: quæ vbi defuerint, affectum saltem semper offerã cordis. Nec satis esse ducam si vilia hæc leuísque momenti bona, hilari vultu egentibus distribuero, nisi multo etiam hilariori, illatas ita condonauero iniurias, vt tui amoris intuitu, non expectem veniam a me peti, sed misericordia præueniam eum, qui me affecisset iniuria: magísque doleam de illius culpa, quàm de iniuria mea, ideóque lachrymis, & ex totis visceribus meis ductis suspiriis, veniam illi à tua impetrem bonitate.

ORATIO IIII. AD PEtendum à Deo spiritum paupertatis.

Paupertas.

SAluator benignissime, qui ditissimus, Deúsque maiestatis immensæ existens, pauper pro me homo factus es, vt tua me paupertate ditares: Quid quæso tibi in terra quæsiuisti? quid inuenisti? quid elegisti? paupertatem omnino, eámque exactam adeo, vt in paupere præsepio nasci, & nudus in cruce mori volueris, vbi nec haustum aquæ, nec vbi sacrum reclina

res caput, habere potueris: vt hoc me exemplo doceres, quanti facere me par esset, quod tanti tu faceres, quo affectu desiderare, quæ tu in hoc mundo eligeres. tuámque amplecti paupertatem, vilitatem induere, & in cruce denique ita gloriari. Fac me igitur, mi Rex, ex nunc per gratiam tuam, omnibus mundi pompis & superfluis valedicere: omnem contemnere voluptatem: cúmque mihi deerit quippiam, gaudere ex animo, ob tui amorem, & imitationem ne decipiar, existimans necessarium, quod verè est superfluum: ne me teneat eorum sollicitudo, quæ ad miseram hanc vitam ducendam conducunt, certo persuasum, te verè patrem esse, qui ineffabili tua prouidentia auiculis per aera, & vermiculis per terram discurrentibus omnia præbeas necessaria. Illa verò spiritualia diuináque dona animæ meæ peto communicari, quorum tuos tantùm amicos participes facis: temporalia verò ac peritura ita securè ac confidenter fac me contemnere, vt cum eisdem tuis amicis te ad viuorum mortuorúmque iudicium venientem merear comitari.

ORATIO V. AD PETENDAM à Deo virtutem mansuetudinis.

VEræ mansuetudinis magister, qui dixisti: Discite à me, quia mitis sum & humilis corde, concede mihi altissimã hanc, & excellentissimã virtutem, cuius tu & ma *Mansuetudo.*

gister nobis & exemplum esse voluisti, fac me absolutissimam illam tuam mansuetudinem imitari, ne vlla in corde meo lateat amaritudo: nulla in verbis impatientiæ, aut iræ appareant signa: nulla in operibus vindicta sequatur: sed constans semper sit anima mea, instar agni mansueti, ad bonum & malum, cum tanta inter iniurias, & miseræ huius vitæ incursus pace & quiete, vt gratum tibi sit in ea habitare, & gratiæ tuæ donorúmque plenitudine eãdem ditare velle.

ORATIO VI. AD PETENdam à Deo virtutem Prudentiæ.

Prudentia.

NOuerim te Domine, nouerim me, meditetur frequenter anima mea, quid post miseram hanc vitam bonos maneat & iniquos: tibi charos & inimicos: fugiat propterea quæcunque ipsam possunt à te separare: amplectatur verò quæ vt magis tibi vniatur, tuæque dulcedine & familiaritate fruatur, iuuare illam possunt. Et cùm huius mundi sapientes omnia contempserint, quæ à vili abiectáque creatararum cognitione illos retardabant, ne sim illis insipientior, vt non parui ducam quæcunque mihi creaturæ omnes offerre possunt, te omnium factorem cognoscam. Compone, Domine omnes animæ meæ cogitatus & affectus, voluntatem, intentionem, iudicia, suspiciones, verba, opera: & omnia ad te ipsum recta dirige, qui rerum omnium prin-

cipium es & finis, centrúmque, & omnis beatitudinis meæ compendium.

ORATIO VII. AD SPIRITUM solitudinis à Deo petendum.

QVàm solum, quámque bene associatum est Domine, illius cor, qui tecum habitat, quàm verò inquietum illud quod à te separatum, creaturarum strepitui est immersum? Quomodo illi loqueris, qui solitarius est & collectus? quàm securum reddis, quàm illi te communicas familiariter? quot aperis secreta? quomodo superinduis, & supernæ tuæ lucis splendore clarificas? Propterea enim Domine, multi serui tui, hominum conuersationem fugerunt, & quæsiuerunt solitudinem, vt te in illa inuenirent, tuam audirent vocem, & conuersationem iucundam. Recollige quæso spiritũ meum, ô Diuine spiritus, & solitudine, recessúque ab omnibus creaturis, & à seipso, deduc eum ad sacrum pectus tuum, vt in illo requiescens, rebúsque omnibus visibilibus dormiens, ineffabilis tuæ dulcedinis ac suauitatis fruatur amplexibus. *Solitudo.*

AMEN.

HYMNVS.

De planctu B. Mariæ Virginis.

STabat mater dolorosa,
Iuxta crucem lachrymosa
Dum pendebat filius.
Cuius animam gementem,
Contristantem & dolentem,
Pertransiuit gladius.
O quàm tristis & afflicta,
Fuit illa benedicta
Mater vnigeniti.
Quæ mærebat & dolebat,
Et tremebat cum videbat
Nati pœnas inclyti.
Quis est homo qui non fleret
Christi matrem si videret
In tanto supplicio?
Quis posset non contristari,
Piam matrem contemplari,
Dolentem cum filio?
Pro peccatis suæ gentis,
Vidit Iesum in tormentis,
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem natum,
Morientem desolatum,
Dum emisit spiritum.
Eia mater fons amoris,
Me sentire vim doloris,
Fac, vt tecum lugeam.
Fac vt ardeat cor meum,
In amando Christum Deum,

Vt sibi complaceam.
Sancta mater istud agas,
Crucifixi fige plagas,
Cordi meo validè.
Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati.
Pœnas mecum diuide.
Fac me verè tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Iuxta crucem tecum stare,
Te libenter sociare,
In planctu desidero.
Virgo virginum præclara,
Mihi iam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac vt portem Christi mortem,
Paßionis eius sortem,
Et plagas recolere.
Fac me plagis vulnerari,
Cruce fac inebriari,
Ob amorem filij,
Inflammatus & accensus,
Per te virgo sim defensus
In die iudicij.
Fac me cruce custodiri,
Morte Christi præmuniri
Confoueri gratia.
Quando corpus morietur,
Fac vt animæ donetur
Paradisi gloria. Amen.

ORATIO.

INterueniat pro nobis quęsumus Domine Iesu Christe, nunc & in hora mortis nostræ apud tuam clementiam beata virgo Maria mater tua: cuius sacratissimam animam meam, in hora tuæ passionis doloris gladius pertransiuit. Per te Iesu Christe saluator mundi. Qui viuis.

Orationes, Litanias beatæ Mariæ virginis, ac meditationem huius feriæ sextæ infra requiras in secunda libri parte.

FERIA VII.

DE GLORIOSISSIMA DEI genitrice Maria, & de sanctis virginibus sanctísque viduis.

MEDITATIO PRIMA DE sancta Maria Virgine.

HOc die simulac euigilaueris, aut quando integrum fuerit facto signo Crucis, recordaberis Beatiss. Virginem Mariam adstare tibi, Solis instar, cui inclinando te, exhibebis ex intimo corde reuerentiam, dicendo Aue Maria, &c. aut aliam breuem oratiunculam: postea facta Oratione præparatoria, & præmissa loci imaginatione, meditaberis sequentia puncta.

PRIMO *considera post Christum Dominũ, gloriosa Virgine Maria, quæ plena est gratia Dei, sicut paradysus terrestris, floribus & herbis odoriferis ornata, beatius aut melius esse nihil. Tam magis expolitam, & omnibus virtutibus absolutam esse, quàm templum Salomonis lignis Cedrinis, laminisque aureis & argenteis. Item B. Virginem esse talem qualem esse decebat, quæ domicilium erat futura altissimi.*

2. *Considera B. Virginem multa habere priuilegia inexplicabilia, illud præcipuè, quod & virgo sit & mater Dei: secundò, quòd ab omni peccato immunis, nec veniale quidem toto vitæ suæ tempore commiserit: tertiò vbi mortua est, quomodo cum corpore & anima in cælum assumpta, super omnes choros angelorum, & quidquid in cælo &*

terra continetur, sit exaltata.

3. Considera ordinem vitæ ipsius fuisse sanctissimum, nam præter deuotissimas suas orationes quas assiduè ad Deum fundebat, præter etiam quotidianam cum Angelis conuersationem, id quoque studiosissimè agebat, vt in omnibus exercitijs suis, siue domesticis, siue externis, publicis aut priuatis, cor suum & mentem in Deo semper haberet defixam.

4. Considera ea quæ frequentius à Deo petere solebat: primò enim petebat, vt Deum nosse posset, & amore eundem cunctis rebus anteponens, & diligere proximum, iuxta voluntatem Dei: deinde petebat humilitatem & obedientiam tam erga Deum quàm erga homines, tanquam duas præcipuas virtutes ac fundamenta aliarum omnium.

5. Considera B. Virginem cuidam animæ piæ reuelasse, se tot virtutes, ac gratiam tantam nō potuisse acquirere, sine multis orationibus & lachrymis, & dona cælestia non intrare in animum sine precibus assiduis, & carnis mortificatione.

Deniquè fiat colloquium ad eandem Virginem, humiliterque ab ea pete, vt præter alia impetret tibi à Deo profundissimam humilitatem, ac firmam tum animi tum corporis puritatem, extirpétque in te vitia contraria. subiunge, Pater, & Aue. vel hymnum sequentem. vel Litanias de beatiss. Virgine.

HYMNVS AD B. VIRGINEM Mariam.

AVe maris stella,
Dei mater alma,

Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Aue
Gabrielis ore.
Funda nos in pace
Mutans nomen Euæ.
Solue vincla reis.
Profer lumen cæcis.
Mala nostra pelle.
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos.
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram.
Iter para tutum,
Vt videntes Iesum,
Semper collætemur.
Sit laus Deo patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Trinus honor vnus.

AMEN.

Verset. *Dignare me laudare te virgo Sacrata.*
Respons. *Da mihi virtutem contra hostes tuos.*

ORATIO.

Concede nos famulos tuos quæsumus Domine Deus perpetua mentis & corporis sanitate gaudere, & gloriosa Beatę Mariæ semper virginis intercessione, à præsenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia. Per Christum Dominum nostrum.

MEDITATIO II. DE SANctis Virginibus.

Hoc die recordaberis sanctarum virginum, eo modo quo suprà.

Primò considera ingenuum Virginum candorem, puritatem animi, atque integritatem: quæ tanta fuit, vt per eam sibi societatem & familiaritatem cum Angelis comparauerint. Sicut legimus de Sancta Agnete, Cæcilia, &c.

2. *Quamplurimas illarum seruasse virginitatem vsque ad extremam ætatem, & quòd vixerũt, non in cœnobijs aut heremis tantùm, sed in proprijs quoque domibus non tamen sine multo labore ac difficultate, macerando se ciliciis, ieiuniis, & aliis carnis afflictionibus.*

3. *Eas nec blanditiis, nec minis puritatem violasse, sed illam in carceribus, in tormentis, atque adeo in ipsa morte integram, inuiolatámque seruasse.*

4. *Virgines in tolerandis suppliciis, ac morte subeunda (Si sexum spectes ac tenerrimam aliqua*

rum ætatem) aut fortiores alijs martyribus fuisse, aut æquales: imbecilliores numquam. Tales fuere Sancta Catharina, Sancta Agatha, Sancta Apollonia.

5. Virgines gloriosas præter singularem quandam reuerentiam, & familiaritatem, quam cum filio Dei sponso suo contraxerunt, alijs etiam eminentioribus coronis, quas laureolas appellant, insignitas esse, & ornatas: ex quibus multæ sunt quæ duabus decorantur, vna per martyrium, altera per integerrimam cordis munditiem.

Colloquium fiat ad easdem, petendo humiliter, vt præter cætera à Deo tibi impetrent solidam puritatem, auertendo abs te non solùm cogitationes impuras, sed vanas etiam, & quouis modo perniciosas distractiones: ac denique illa omnia, quæ corpus & animam fœdare possunt.

HYMNVS.

Ad sanctas Virgines.

AVete sanctæ virgines,
Pares beatis mentibus
Quæ puritate sydera,
Solísque flammas vincitis
Vos nil superbus terruit
Vultu tyrannus horrido,
Nec perculêre barbaro,
Traiecta ferro viscera.
Non blanda mundi gaudia,
Flexêre vos ô virgines,
Sed depulistis fortiter,
Carnis ferocis impetum.

Agnum proinde proximè,
Quocunque pergit, cingitis,
Per vos cohors cælestium,
Nouo resultat cantico.
Mentis perustæ maculas,
Lauate rore mystico,
Vt corde puro lampades,
Christo feramus obuiam.
Summo parenti cælitum,
Magnæque proli virginis
Sancto simul paraclito,
Sit summa laus & gloria.

AMEN.

Verset. *Adducentur Regi virgines post eam.*
Respons. *Proximæ eius afferentur tibi.*

ORATIO.

DA nobis quæsumus Domine Deus noster, Sanctarum virginum palmas incessabili deuotione venerari, vt quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

MEDITATIO TERTIA de Sanctis Viduis.

Hoc die recordaberis magnum cœtum viduarum tibi adstare, reliqua facies vt suprà.

Primò considera viduas, quæ verè viduæ sunt, de quibus S. Paulus plerumque in caussa esse, vt plurimæ virgines animæ & corporis integritatem conseruent, dum ab illis incommoda & salutis pericula discunt, quæ in matrimonio expertæ fuere, & hoc modo instrumentum esse B. Virginis ad conseruandum statum Virginitatis quem ipsa mirè veneratur.

2. *B. Virginem singulariter amare viduas, primò ratione maximi doloris, quem sentiunt ob neglectum statum Virginitatis, quem, si fieri posset (intelligentes nunc eius excellentiam & summam quietem) etiam propria morte reuocarent: secundò ratione singularis in hoc statu corporis & animæ sanctitatis, ac voti quo se Deo perpetuò obstrinxerunt.*

3. *Huius status beneficio homines diuinis rebus peculiariter curandis, fieri idoneos: nempe solutos mundanis curis, valentésque in omni loco puras manus leuare ad Deum: exemplo Melaniæ senioris, cuius maritus cum diem suum obijsset, calente adhuc defuncti corpusculo, aduoluitur illa ad pedes Christi, ac veluti arridens dixit, Expeditiùs posthac tibi seruitura sum, Domine. Exemplo quoque B. Anna & Iudith, quarum hæc mox à mariti morte se in claustrum abdidit. Illa verò in templum migrauit, ibidémque orationi ieiuniisque noctes diésque impenderunt.*

4. *B. Virginem peculiari modo fauere, & adesse afflictis & desolatis, ac instar turturis gementibus, vt solent viduæ. Nam vt sancta fides, teste Ambrosio, plurimos habuit persecutores, ita & viduæ.*

5. *Humilitatem, fidem, ac honestatem, quæ in hoc statu vigere debet. Cùm enim afflictio maximè has virtutes foueat, fit vt viduæ B. Virgini his ornamentis reddantur similes, & coniunctiores.*

6. *Labores ac ministeria, quæ magna cum deuotione exhibuerunt, & exhibent viduæ electis & sanctis, qui peculiari affectu Beatiss. Virginem Mariam colunt. Nam magis decet Viduam suscipere peregrinos, illisque ministrare, quàm Virginem: quòd status hic solitudine & clausura conseruetur ac vigeat, qui proinde occasionem non habet præstandi hæc officia charitatis. Ac vt reperiantur Virgines, quæ extra claustra cum laude viuant, non tamen decorum est vt cum viris familiariter agant, iisque seruiant, aut charitatis officia exhibeant. Quod vbi, qua decet modestia à viduis præstatur, nemo est qui iure offendatur, aut vitio vertat.*

Colloquium fiat ad easdem petendo humiliter vt præter cætera tibi vel aliis impetrent constantiam, fidémque in statu viduali, luctum spiritualem, charitatem in proximos perfectam, &c. ac denique illa omnia, quæ statui isti possint esse necessaria: sub finem Pater & Aue Maria.

HYMNVS AD SS. VIDVAS.

AVete sancta viduæ,
Assuetæ piis fletibus,
Quas Christi mater optima,
Veris solatur gaudiis.
Vos semper fide stabiles
Mansistis: instar Turturis

Pudici; nouos Thalamos
Abhorruistis iugiter.
Non vana vobis gaudia
Sed cælitum deliciæ
Precésque ad Deum impigræ
Sunt cordi, vt esca spiritus.
Summo parenti cælitum
Magnæque proli virginis
Sancto simul paraclito
Sit summa laus & gloria.

ORATIO.

EXaudi nos Deus salutaris noster, vt sicut de Beatarum N.N. viduarum commemoratione gaudemus, ita piæ deuotionis erudiamur affectu, per Dominum nostrum Iesum Christum.

Orationes, Litaniæ, & meditatio huius diei infra in secunda libri parte.

SECVNDA LIBRI PARS VARIAS PRECATIONES ET alia multa pia complectens.

DE AETERNA SAPIENTIA, Preces Horariæ,

Ante annos CC. ab H. Susone conscriptæ. Quas consultissimum foret studiosis Adolescentibus quotidie legere: vt à Christo, qui est fons Sapientiæ, & Sapientia ipsa, veræ Sapientiæ ac perspicacis intelligentiæ lumen, & gratiam obtineant: sine qua omnis scientia, nedum vana, sed etiam perniciosa est.

SALVTATIO MATVTINA ad æternam Sapientiam.

ANima mea desiderauit te de nocte, sed & spiritu meo in pręcordiis meis, de manè euigilaui ad te, ô pręclarissima Sapiētia, petens vt desiderata præsen-

tia tua cuncta nobis aduersantia remoueat, penetralia cordis nostri sua multiformi gratia perfundat, & in amore tuo vehementer accendat: Et nunc dulcissime Domine Iesu Christe ad te diluculò consurgo, téque ex intimo cordis affectu saluto. Millia quoque milium cœlestium agminum tibi ministrantium te ex me salutent, ac decies millies centena millia tibi assistentium te ex me glorificent. Vniuersalis etiam harmonia omnium creaturarum te ex me collaudet, ac nomen tuum gloriosum protectionis nostræ clypeum benedicat in sæcula, Amen.

SINGVLIS HORIS PRÆ mittitur hic versiculus.

Salutem mentis & corporis, donec nobis JESVS, Sapientia Patris.

AD MATVTINAS.

Domine labia mea aperies.
Et os meum annunciabit laudem tuam.
Deus in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & filio: & spiritui sancto.
Sicut erat in principio, & nunc, & semper: & in sæcula sæculorum. Amen, Alleluia.

A SEPTVAGESIMA VSQVE ad Paſcha dicitur.

Laus tibi Domine, Rex æternæ gloriæ.

Inuitatorium.

Aeternæ ſapientiæ fontem adoremus.
Et pro gloria nominis eius iubilemus.

PSALMVS.

VEnite, exultemus Domino, iubilemus Deo ſalutari noſtro: præoccupemus faciem eius in confeſſione, & in pſalmis iubilemus ei.

Aeternæ ſapientiæ fontem adoremus.

Et pro gloria nominis eius iubilemus.

Quoniam Deus magnus Dominus, & rex magnus ſuper omnes Deos, quoniam non repellet Dominus plebem ſuam: quia in manu eius ſunt omnes fines terræ, & altitudines montium ipſe conſpicit.

Et pro gloria nominis eius iubilemus.

Quoniam ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud, & aridam fundauerunt manus eius: venite adoremus, & procidamus ante Deum, ploremus coram Domino, qui fecit nos, quia ipſe eſt Dominus Deus noſter: Nos autem populus eius & oues paſcuæ eius.

Aeternæ Sapientiæ fontem adoremus.

Et pro gloria nominis eius iubilemus.

Hodie ſi vocem eius audieritis, nolite

obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundùm diem tentationis in deserto, vbi tentauerunt me patres vestri, probauerunt & viderunt opera mea.

Et pro gloria nominis eius iubilemus.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic, & dixi, Semper hi errant corde: ipsi verò non cognouerunt vias meas, quibus iuraui in ira mea, Si introibunt in requiem meam.

Aeternæ Sapientiæ fontem adoremus.

Et pro gloria nominis eius iubilemus.

Gloria Patri, &c.

Sicut erat in principio, &c.

Et pro gloria nominis eius iubilemus.

Aeternæ Sapientiæ fontem adoremus.

Et pro gloria nominis eius iubilemus.

HYMNVS.

Iubilus S. Bern.

Iesu dulcis memoria,
Dans vera cordis gaudia:
Sed super mel & omnia,
Eius dulcis præsentia.
Nil canitur suauius:
Auditur nil iucundius:
Nil cogitatur dulcius,
Quàm Jesus Dei filius.
Jesus spes pœnitentibus,
Quàm pius es petentibus:
Quàm bonus te quærentibus,
Sed quid inuenientibus?
Iesu dulcedo cordium,
Fons viuus, lumen mentium,

Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium.
Nec lingua valet dicere,
Nec littera exprimere,
Expertus potest credere,
Quid sit Iesum diligere.
Aeterna Sapientia,
Tibi Patrique gloria,
Cum Spiritu paraclito,
In sempiterna secula.

AMEN.

PSALMVS.

IVbilate Deo omnis terra, Psalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius. *Ps. 63.*
Dicite Deo, quàm terribilia sunt opera tua, Domine, in multitudine virtutis tuæ, mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te, & psallat tibi: Psalmum dicat nomini tuo.
Gloria Patri & Filio, & Spiritui sancto.
Sicut erat, &c.

ANTIPHONA.

SApientia ædificauit sibi domum: excidit columnas septem, subdidit sibi gentes superborum, & sublimium colla propria virtute calcauit. *Sap. 9.*

V. Ego autem in Domino gaudebo.
R. Et exultabo in Deo Iesu meo.

Pater noster, &c.
Et ne nos inducas in tentationem, &c.
Iube Domine benedicere:
IESVS sapientia Patris, depellat cuncta aduersantia nobis.

AMEN.

Lectio Prima.

O Sapientia æterna, splendor gloriæ, & figura substantiæ Patris: qui vniuersa de nihilo creasti & vt hominem ad paradisi gaudia reduceres, in hanc vallem miseriæ descendisti, eíque viam redeundi per tuam dulcissimam conuersationem demonstrasti, & pro satisfactione cunctorum, tanquã agnus innocens Patri immolari voluisti: aperi per tuam pretiosam mortẽ cor meum, vt te regem regum, & Dominum dominantium oculis integræ fidei semper aspiciam. Pone meam in tuis vulneribus Philosophiam, in tuis stigmatibus Sapientiam, vt vlterius in te solo charitatis libro, & morte tua proficiam, & omnibus mutabilibus rebus deficiam, ita vt ego, iam non ego, sed tu in me, & ego in te indissolubili vinculo amoris æternaliter maneamus. Tu autem Domine miserere nostri. Deo gratias.

Resp. Emitte Domine Sapientiam de sede magnitudinis tuæ, vt mecum sit & mecum laboret, vt sciam quid acceptum sit coram te omni tempore.

Vers. Da mihi Domine sedium tuarum assistricem Sapientiam. Vt sciam quid acce-

ptum ſit coram te omni tempore.

Iube Domine benedicere. Aeterna Sapientia illuminare dignetur ſenſus & corda noſtra, Amen.

Lectio Secunda.

O Ieſu mi dulciſſime, & Sapientia feliciſſima, verbum Patris, principium & finis omnium entium: piis oculis quæſo me intuere, quia puluis ſum & caro, ſciens quod non ſit volentis neque currentis, ſed tui Deus miſerentis. Recogita obſecro amariſſimam paſſionem, quam pro me indigno peccatore pertuliſti, & bonam voluntatem à te inchoatam piè cuſtodias. O miſericordia mea, ne derelinquas me. O refugium meum, ne diſceſſeris à me. O liberator meus, intende in adiutorium meum: & me huic mundo mortuum, in ſepulchro tuo tecum ſepelias, & ab omnibus inimicorum inſidiis abſcondas, vt me à te nec vita, nec mors, nec vlla fortunæ ſors ſeparet, ſed permaneat morte fortior amor noſter nunc & in æuum. Tu autem Domine miſerere noſtri Deo gratias.

Reſponſorium.

Da mihi Domine ſedium tuarum aſſiſtricem Sapientiam, & noli me reprobare à pueris tuis. Quoniam ſeruus tuus ſum ego, & filius ancillæ tuæ.

Versus.

Mitte illam, à sede magnitudinis tuæ, vt mecum sit, & mecum laboret. Quoniam seruus tuus sum ego, & filius ancillæ tuæ.

Iube Domine benedicere. Dono Sapientiæ & intellectus, impleat nos Spiritus sanctus, Amen.

Lectio Tertia.

O Refugium meum & liberator meus, per immensum amorem, qui te in patibulo Crucis amarissimam mortem pro me subire coëgit, peccata quæ ego immundus peccator commisi, misericorditer indulgeas: à committendis, & à cunctis periculis in vulnere lateris tui piè me custodias: gressus meos in huius vitæ fluctibus ad sanctum finem dirigas, & ad conspectum gloriæ tuæ me peruenire concedas. Tu autem Domine miserere nostri. Deo gratias.

Responsorium.

Super salutem & omnẽ pulchritudinem dilexi sapientiam, & proposui pro luce habere illam: Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illâ.

Versus.

Dixi Sapientiæ: Soror mea es, & pruden-

tiam vocaui amicam meam: venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa.
Gloria patri, &c.
Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa.

EX CANTICO D. AMBROſij, & Auguſtini.

TV Rex gloriæ Chriſte.
Tu Patris ſempiternus es Filius.
Tu ad liberandum ſuſcepturus hominem, non horruiſti Virginis vterum.
Tu deuicto mortis aculeo, aperuiſti credentibus regna cœlorum.
Tu ad dexteram Dei ſedes in gloria Patris.
Iudex crederis eſſe venturus.
Te ergo quæſumus tuis famulis ſubueni, quos pretioſo ſanguine redemiſti.
Aeterna fac cum ſanctis tuis in gloria munerari.
Saluum fac populum tuum Domine, & benedic hæreditati tuæ.
Et rege eos, & extolle illos vſque in æternum.
Per ſingulos dies benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in ſeculum, & in ſeculum ſeculi
Dignare Domine die iſto, ſine peccato nos cuſtodire.
Miſerere noſtri Domine, miſerere noſtri.
Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos, quemadmodum ſperauimus in te.

In te Domine speraui: Non confundar in æternum, Amen.

Qui tamen volet, poterit huius loco sequentem canticum legere.

Te Christum laudamus. Te Iesum benedicimus. Te Regem regum, & Dominum dominantium confitemur. Te crucifixum colimus, dulcem & amatissimum redemptorem. Qui nos aspersione tui sanguinis redemisti. Dignus es Domine Iesu Deus noster, accipere laudem, benedictionem, gloriam & honorem. Exultet tibi omnis caro, & omnis viuens glorificet nomen tuum. Humilietur omnis facies pedibus tuis, & omnis creatura tua seruiat tibi. Laudet & extollat te, benedicat te & glorificet te in æternum.

AD LAVDES.

Salutem mentis & corporis,
Donet nobis Iesus Sapientia Patris.

Deus in adiutorium, &c.
Domine ad adiuuandum, &c.
Gloria Patri, & Filio, &c.

Psalmus.

Ps. 116. LAudate Dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia eius, & veritas Domini manet in æternum.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum, Amen.

Antiphona.

Sapientia clamitat in plateis: si quis diligit Sapientiam, ad me declinet, & eam inueniet: & eam cùm inuenerit, beatus erit si tenuerit eam. Sap. 8.

Capitulum.

Hanc (sapientiam) amaui & exquisiui à iuuentute mea, & quæsiui mihi sponsā assumere, & amator factus sum formæ illius. Deo gratias.

HYMNVS.

IEsu Rex admirabilis, Bernard.
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis:
Totus desiderabilis.
Mane nobiscum Domine.
Et nos illustra lumine,
Pulsa mentis caligine,
Mundum replens dulcedine.
Quando cor nostrum visitas,
Tunc lucet ei veritas.
Mundi vilescit vanitas,
Et intus feruet charitas.
Amor Iesu dulcißimus,
Et verè suauißimus,
Plus millies gratißimus,
Quàm dicere sufficimus.
Hoc probat eius paßio,

Hoc sanguinis effusio,
Per quam nobis redemptio
Datur, & Dei visio.
Aeterna sapientia
Tibi Patrique gloria.
Cum Spiritu paraclito,
In sempiterna secula.

AMEN.

V. *Sapientia requiescit in corde eius.*
R. *Et prudentia in sermone oris illius.*
Ad benedictus Antiph. *O sapientia.*

CANTICVM ZACHARIAE.

BEnedictus Dominus Deus Israël, quia visitauit, & fecit redemptionem plebis suæ.
Et erexit cornu salutis nobis, in domo Dauid pueri sui.
Sicut locutus est per os sanctorum, qui à seculo sunt prophetarum eius.
Salutem ex inimicis nostris: & de manu omnium qui oderunt nos.
Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, & memorari testamenti sui sancti.
Iusiurandum quod iurauit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis.
Vt sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, seruiamus illi.
In sanctitate & iustitia coram ipso, omnibus diebus nostris.
Et tu puer propheta altissimi vocaberis,

præibis enim ante faciem Domini parare vias eius.

Ad dandum scientiam salutis plebi eius, in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus visitauit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris & in vmbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Gloria patri, &c.

Sicut, &c.

Antiph. *O Sapientia, quæ ex ore altissimi prodiisti, attingens a fine vsque ad finem, fortiter suauiterque disponens omnia, veni ad docendum nos viam prudentiæ.* Sap. 8.

Domine exaudi orationem meam.

Et clamor meus ad te veniat.

Oremus.

DEus qui per coæternam tibi Sapientiam hominem cùm non esset, condidisti, perditúmque misericorditer reformasti, præsta quæsumus, vt eadem corda nostra inspirante te tota mente amemus, & ad te toto corde curramus.

Per eundem Dominum, &c.

Benedicamus Domino.

Deo gratias.

Aeterna Sapientia benedicat ✝ & custodiat corda & corpora nostra, Amen.

Ita terminantur omnes horæ.

AD PRIMAM.

Salutem mentis & corporis donet nobis Iesus Sapientia Patris.
Deus in adiutorium meum intende.
Domine, &c.

HYMNVS.

IESVM omnes agnoscite
Amorem eius poscite,
Iesum ardenter quærite,
Quærendo inardescite.
Sic amantem diligite,
Amoris vicem reddite,
In hunc odorem currite,
Et vota votis reddite.
IESVS *auctor clementiæ,*
Totius spes lætitiæ,
Dulcoris fons, & gratiæ,
Vera cordis deliciæ.
IESV *mi bone sentiam*
Amoris tui copiam,
Da mihi per præsentiam,
Tuam videre gloriam.
Cum dignè loqui nequeam,
De te tamen ne sileam,
Amor fecit vt audeam,
Cum de te solùm gaudeam.
Aeterna Sapientia,
Tibi, Patrique gloria,

Cum Spiritu paraclito.
In sempiterna sæcula.
AMEN.

PSALMVS. 142.

AVditam fac mihi manè misericordiã tuam, quia in te speraui.
Notam fac mihi viam in qua ambulem, quia ad te leuaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis, domine, ad te cõfugi: doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.
Gloria patri, & filio, &c.
Sicut erat in principio, &c.

Antiph. *Ego diligentes me diligo, & qui manè vigilauerit ad me, inueniet me.*

CAPITVLVM.

Sapientia vincit malitiam: attingit à fine vsque in finem fortiter, disponit omnia suauiter. Deo gratias. Respon.

IESV Christe fili Dei viui, miserere nobis.
Versus. *Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis, Gloria Patri, & filio: & spir. &c. Iesu Christe fili Dei viui, miserere nobis.* Verset. *Exurge Domine adiuua nos.* Respon.
Et libera nos propter nomen sanctum tuum.
Domine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat.

OREMVS.

Corda nostra, quæsumus Domine, æternæ Sapientiæ splendor illustret, quo mundi huius tenebris carere valeamus & perueniamus ad Patriam claritatis æternæ, per eundem Dominum nostrum. &c.
Benedicamus Domino, &c. vt suprà.

AD TERTIAM.

Salutem mentis & corporis, donet nobis Iesus Sapientia Patris
Deus in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & filio. &c.
Sicut erat in principio. &c. Alleluya.

HYMNVS.

TVa Iesu dilectio,
Grata mentis refectio.
Replens sine fastidio,
Dans famen desiderio.
Qui te gustant, esuriunt
Qui bibunt, adhuc sitiunt
Desiderare nesciunt,
Nisi Iesum quem diligunt,
Quem tuus amor ebriat
Nouit quid Iesus sapiat;
Quàm felix est quem satiat!
Non est vltra quod cupiat.
Iesu decus Angelicum,

In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cælicum.
Desidero te millies:
Mi Iesu quando venies:
Me latum quando facies?
Me de te quando saties?
Æterna Sapientia,
Tibi patrique gloria,
Cum Spiritu paracleto,
In sempiterna sæcula,
AMEN.

PSALMVS.

SPiritus tuus bonus deducet me in terram rectam, propter nomen tuum.
Domine viuificabis me in æquitate tua.
Educes de tribulatione animam meam, & in misericordia tua disperdes omnes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animam meam: quoniam ego seruus tuus sum.
Gloria Patri, & filio. &c.
Antiph. *Fili concupiscens Sapientiam conserua iustitiam, & præbebit eam tibi Dominus.*

CAPITVLVM.

Hanc (sapientiam) *amaui, & exquisiui à iuuentute mea, quæsiui eam mihi in sponsam assumere, & amator factus sum formæ illius.*
Deo gratias.
Respons. *Ego autem in Domino gaudebo.*

Vers. *Et exultabo in Deo IESV meo.*
In Domino gaudebo.
Gloria patri, & filio: & spiritui sancto. &c.
Ego autem in Domino gaudebo.
Vers. *Sit nomen Domini benedictum.*
Respons. *Ex hoc nunc & vsque in seculum.*

OREMVS.

DEus qui per coæternam tibi sapientiam hominem, cùm non esset, condidisti, perditúmque misericorditer reformasti, præsta quæsumus: vt eadem pectora nostra inspirante, tota mente amemus, & ad te toto corde curramus, Per eundem Dominum nostrum. vt supra.
Benedicamus, vt supra.

AD SEXTAM.

Salutem mentis & corporis, donet nobis Iesus sapientia Patris.
Deus in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & filio, &c.

HYMNVS.

A Mortuus continuus,
Mihi languor assiduus
Mihi fructus mellifluus,
Est & vitæ perpetuus.
Iesu summa benignitas:
Mira cordis iucunditas:
Incomprehensa bonitas:

Tua me stringat charitas:
Bonum mihi diligere
Iesum, nil vltrà querere:
Mihi prorsus deficere,
Vt illi queam viuere.
Iesu mi dilectißime,
Spes suspirantis animæ,
Te quærunt piæ lachrymæ,
Et clamor mentis intimæ,
Æterna sapientia.
Tibi, Patríque gloria;
Cum Spirtu paraclito,
In sempiterna secula.

PSALMVS.

ANima nostra sustinet Dominum: quoniam adiutor, & protector noster est.
Quia in eo lætabitur cor nostrum, & in nomine sancto eius sperauimus.
Fiat misericordia tua Domine super nos, quemadmodum sperauimus in te.
Gloria patri, & filio: & spiritui sancto. &c.
Antiph. *Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quicquam faceret à principio, dicit Dominus.*
Capit. *Candor est enim lucis æternæ & speculum sine macula diuinæ maiestatis, & imago bonitatis illius.* Respons. *Deo gratias.*
Respons. *Sit nomen Domini benedictum.*
Vers. *Ex hoc nunc & vsque in seculum.*
Gloria patri, & filio. Sicut erat in pricipio, &c.
Sit nomen Domini benedictum.
Ex hoc nunc & vsque in seculum.
Vers. *A solis ortu vsque ad occasum.*

Respons. *Laudabile nomen Domini.*

OREMVS.

EXaudi nos misericors Deus, & mẽtibus nostris apientiæ tuæ lumen ostende. & te super omnia diligere concede. Per eundem Dominum nostrum, &c. Benedicamus Domino, vt suprà.

AD NONAM.

Salutem mentis & corporis donet nobis Sapientia Patris.
Deus in adiutorium meum intende. &c.

HYMNVS.

QVocunque loco fuero,
Semper Iesum desidero:
Quàm lætus cum inuenero!
Quam fœlix cùm tenuero!
Tunc amplexus, tunc oscula.
Quæ vincunt mellis pocula.
Sed in his parua morula,
Iesum sequar per secula.
Iam quod quæsiui video,
Quod concupiui teneo,
Amore Jesu langueo,
Et corde totus ardeo.
IESVS cùm sic diligitur,
Hic amor non extinguitur
Non tepescit nec moritur
Plus crescit, & accenditur.

Hic amor ardet iugiter,
Dulceſsit mirabiliter,
Sapit delectabiliter,
Delectat & fæliciter.
Hic amor miſſus cælitus,
Hæret mihi medullitus,
Mentem incendit penitus,
Hoc delectatur ſpiritus.
O beatum incendium,
Et ardens deſiderium!
O dulce refrigerium,
Amare Dei filium!
Æterna Sapientia,
Tibi Patrique, gloria,
Cum Spiritu paraclito,
In ſempiterna ſæcula.

PSALMVS.

COr mundum crea in me Deus, & ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis.

Ne proijcias me à facie tua, & ſpiritum ſanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætiam ſalutaris tui, & ſpiritu principali confirma me.

Gloria Patri, & filio, &c.

Antiphona. *Necdum erant abyſsi, & ego parturiebar: quando præparabat cælos, aderam, cum eo eram cuncta componens.*

Capit. *Sapientia ſpecioſior eſt ſole, & ſuper omnem diſpoſitionem ſtellarum, luci comparata inuenitur prior.* Reſpons.

Deo gratias.

Respons. *A solis ortu vsque ad occasum.*
Vers. *Laudabile nomen Domini.*
Vsque ad occasum. Gloria Patri, &c.
Vers. *Sapientia requiescit in corde eius.*
Resp. *Et prudentia in sermone oris illius.*

OREMVS.

INfunde, quæsumus Domine, cordibus nostris lumen Sapientiæ tuæ, vt te veraciter agnoscamus, & fideliter diligamus, per eundem Dominum nostrum, &c. vt supra.
Benedicamus, &c.

AD VESPERAS.

SAlutem mentis & corporis donet nobis Iesus Sapientia Patris.
Deus in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuuandum.
Gloria patri, & filio. Sicut erat. &c.

PSALMVS.

REdemptionem misit Dominus populo suo, mandauit in æternum testamentum suum.
Sanctum & terribile nomen eius: Initium sapientiæ timor Domini.
Intellectus bonus omnibus facientibus cũ: laudatio eius manet in seculum seculi.
Gloria patri, & filio: & spiritui sancto.
Sicut erat in principio, &c.

Antiph. *Omnis sapientia à Domino Deo est, cum illo fuit semper, & est ante æuum.* Eccle.12.

Capit. *Hanc* (sapientiam) *amaui & exquisiui à iuuentute mea, quæsiui mihi sponsam assumere, & amator factus sum formæ illius.*

Respons. *Deo gratias.*

HYMNVS.

IEsu Sole serenior, Bernard.
Et balsamo suauior,
Omni dulcore dulcior,
Præ cunctis amabilior.
Cuius gustus sic afficit,
Cuius odor sic reficit,
In quo mens mea deficit
Solus amanti sufficit.
Tu mentis delectatio:
Amoris consummatio:
Tu mea gloriatio,
Iesu mundi saluatio.
Iesu auctor clementiæ:
Totius spes lætitiæ,
Dulcoris fons, & gratiæ,
Veræ cordis deliciæ.
AEterna sapientia tibi Patrique gloria cum Spiritu, &c.

Vers. *Ego autem in Domino gaudebo.*

Respons. *Et exultabo in Deo Iesu meo.*

Ad Magnificat. Antiphona. O oriens.

MAgnificat anima mea Dominum.
Et exultauit spiritus meus: in Deo

ſalutari meo.

Quia reſpexit humilitatem ancillæ ſuæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen eius.

Et miſericordia eius à progenie in progenies, timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio ſuo, diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depoſuit potentes de ſede, & exaltauit humiles.

Eſurientes impleuit bonis, & diuites dimiſit inanes.

Suſcepit Iſraël puerum ſuum, recordatus miſericordiæ ſuæ.

Sicut locutus eſt ad patres noſtros Abraham, & ſemini eius in ſecula.

Gloria Patri, &c.

Sicut erat in principio, & nunc, &c.

Antiph. *O Oriens ſplendor lucis æternæ, & Sol iuſtitiæ, veni & illumina ſedentes in tenebris & vmbra mortis. Domine exaudi, vt ſuprà.*

OREMVS.

DEus qui per coæternam tibi Sapientiam hominem cùm non eſſet, condidiſti, perditúmque miſericorditer reformaſti, præſta quæſumus, vt eadem corda noſtra inſpirante, te tota mente amemus, & ad te toto corde curramus. Per eundem Dominum noſtrum, vt ſuprà. Benedicamus, vt ſuprà.

AD COMPLETORIVM.

SAlutem mentis & corporis, donet nobis Iesus Sapientia Patris. Conuerte nos Deus salutaris noster, & auerte iram tuam à nobis. Deus in adiutorium meum intende. Domine ad adiuuandum me festina. Gloria Patri,&c. Amen. Alleluya.

PSALMVS. 12.

ILlumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus, Præualui aduersus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua speraui.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi, & psallam nomini Domini altissimi.

Gloria Patri,&c.

Sicut.&c.

Antiphona. *Eccl.24.*

Ego in altissimis habito, & thronus meus in columna nubis.

Capitulum.

Sobrietatem & Sapientiam docet, & iustitiam, & virtutem quibus nihil est vtilius in vita hominibus. Deo gratias.

Resp. *In pace in idipsum. Dormiam & requiescam.*

Verſus.

Si dedero ſomnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem. Dormiam & requieſcam.
Gloria Patri, &c.
Sicut. &c.
In pace in idipſum.
Dormiam & requieſcam.

HYMNVS.

IESVS in pace imperat,
Qui omnem ſenſum ſuperat,
Hunc mea mens deſiderat.
Et illo frui properat.
Te cœli chorus prædicat,
Et tuas laudes replicat,
IESVS orbem lætificat,
Et nos Deo pacificat.
Quem proſequamur laudibus,
Votis hymnis & precibus,
Vt nos donet cœleſtibus,
Secum perfrui ſedibus.
Aeterna Sapientia,
Tibi Patrique, gloria.
Cum Spiritu paraclito,
In ſempiterna ſecula.
V. *In pace factus eſt locus eius.*
R. *Et habitatio eius in Syon.*

Antiph. *O Rex glorioſe.*

NVnc dimittis seruum tuum Domine, secundùm verbum tuum in pace.
Quia viderunt oculi mei salutare tuum.
Quod parasti ante faciem omnium populorum.
Lumen ad reuelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israel.
Gloria patri, & filio: & spiritui sancto.
Sicut erat. &c.

ANTIPHONA.

O Rex gloriose, qui inter sanctos tuos semper es laudabilis, & lumen ineffabile: tu in nobis es, Domine, & nomen sanctum tuum inuocatum est super nos: ne derelinquas nos Deus noster, vt in die iudicij nos collocare digneris inter Sanctos & electos tuos, Rex benedicte. Domine exaudi, vt supra.

OREMVS.

FRagilitatem nostram quæsumus, Domine, propitius respice, & saporem nobis æternæ Sapientiæ benignus infunde, vt eius dulcedine melliflua prægustata, omnia terrena valeamus despicere, & tibi summo bono ardenti desiderio iugiter adhærere. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum. Benedicamus Domino. vt supra.

Bern. ser 5. in cant.

HOc tibi electuarium habes ô anima mea reconditum in vasculo vocabuli huius quod est IESV. Salutiferum certè, quod nulli vnquam pesti tuæ inueniatur inefficax, semper tibi in sinu sit, semper in manu quò tui omnes in IESVM et sensus dirigantur & actus.

Iesu Fili Dei viui,
Iesu potentissime,
Iesu fortissime,
Iesu perfectissime,
Iesu gloriosissime,
Iesu mirifice,
Iesu iucundissime,
Iesu charissime
Iesu clarior Sole,
Iesu splendidior stellis,
Iesu admirabilis,

Miserere nobis.

Ieſu delectabilis,
Ieſu honorabilis,
Ieſu humillime,
Ieſu pauperrime,
Ieſu mitiſſime,
Ieſu patientiſſime,
Ieſu obedientiſſime,
Ieſu caſtiſſime,
Ieſu amator caſtitatis,
Ieſu amator pacis,
Ieſu amor noſter,
Ieſu ſpeculum vitæ,
Ieſu exemplar virtutum,
Ieſu decus morum,
Ieſu zelator animarum
Ieſu refugium noſtrum
Ieſu pater pauperum
Ieſu conſolator afflictorũ,
Ieſu theſaurus fidelium
Ieſu gemma pretioſa,
Ieſu armariũ perfectionis
Ieſu bone paſtor ouium
Ieſu ſtella maris,
Ieſu lux vera,
Ieſu ſapientia æterna
Ieſu bonitas infinita,
Ieſu gaudium Angelorum
Ieſu rex patriarcharum
Ieſu inſpirator prophetarum,
Ieſu magiſter apoſtolorum,
Ieſu doctor Euangeliſtarum,
Ieſu fortitudo martyrum,
Ieſu lumen Confeſſorum
Ieſu ſponſe & puritas virginum,

Miſerere nobis.

Iesu corona sanctorum omniū. Miserere.
Agnus Dei, &c.
Pater noster, &c.

ORATIO.

DEus qui gloriosissimnm nomen Iesu Christi Filij tui Domini nostri fecisti fidelibus tuis summo suauitatis affectu amabile, & malignis spiritibus tremendum atque terribile: concede propitius vt omnes qui hoc nomen IESV deuotè venerantur in terris, sanctæ consolationis dulcedinem in præsenti percipiant, & in futuro gaudium exultationis, & interminabilis beatitudinis obtineant in cœlis. Per eundem Dominum nostrum, &c.

CANTICVM DE NOMINE DOMINI.

Ex Psal. 112. & alijs contextum, alludens ad hæc verba,

Laus IESV Christo, Messiæ perbenigno Deóque nostro.

L LAudate pueri & serui Dominum, laudate nomen Domini;
Laudate nomen eius, quoniam suauis est Dominus, in æternum misericordia eius, & vsque in generatione & generationem veritas eius.
A A solis ortu vsque ad occasum laudabile

nomen Domini.

Vſquequò Deus improperabit inimicus; irritat aduerſarius nomen tuum in finé? V

Sit nomen eius benedictum in ſecula, ante ſolem permanet verbum eius. S

Iubilate Deo omnis terra, pſalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius. I

Et benedictum nomen maieſtatis eius in æternum, & replebitur maieſtate eius omnis terra, fiat, fiat. E

Sanctum & terribile nomen eius, initium ſapientiæ timor Domini. S

Vt annuncient in Sion nomen Domini, & laudem eius in Ieruſalem. V

Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile & ſanctum eſt, & honor Regis iudicium diliget. C

Hi in curribus, & hi in equis, nos autem in nomine Dñi Dei noſtri inuocabimus. H

Refugium meum es tu, & propter nomen tuum deduces me, & enutries me. R

Iter facite ei qui aſcendit ſuper occaſum, Dominus nomen illi. Illuc enim aſcenderunt tribus. I

I tribus Domini teſtimonium Iſrael: ad confitendum nomini Domini. S

Sperent in te qui nouerunt nomen tuum, quoniam non dereliquiſti quærentes te, Domine. T

Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt, tuum brachium cum potentia.

O Domine ſaluum me fac. Domine bene proſperare, benedictus qui venit in nomine Domini. O

M Moyses & Aaron in sacerdotibus eius, & Samuel inter eos qui inuocaut nomen eius. Memores erunt nominis tui in omni generatione & generationem.

E Exurge Domine adiuua nos, & redime nos propter nomen tuum.

S Si obliti sumus nomen Dei nostri, & si expandimus manus nostras ad Deum alienum, nonne Deus requiret ista?

S Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ, iustitia plena est dextera tua.

I In Deo laudabimur tota die, & in nomine tuo confitebimur in seculum.

E Effunde iram tuam in gentes quæ te non nouerunt, & in regna quæ nomen tuum non inuocauerunt.

P Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo, multum est enim: propterea confitebor in nationibus, Domine, & nomini tuo psalmum dicam.

E Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, quoniam tu benedices iusto.

R Reges omnes terræ timebunt gloriam tuam, & gentes nomen tuum, Domine.

B Bonum est confiteri Domino, & psallere nomini tuo, altissime, &, Beatus vir cuius est nomen Domini spes eius, & non respexit in vanitates, & insanias falsas.

Et tu Domine, Domine fac mecum propter nomen tuum.

N Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

Ne auertatur humilis factus, confusus: pauper & inops laudabunt nomen tuum.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu, & in nomine tuo spernemus insurgentes in nos. I

Gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum, quoniam tu benedices iusto. G

Non dixerunt qui præteribant, benedictio Domini super vos, benediximus vobis in nomine Domini. N

Omnes gentes circuierunt me, & in nomine Domini, quia vltus sum in eos. O

Dominus nomen tuum in æternum, Domine memoriale tuum in generatione & generationem, Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra! D

Exaltabo te Deus meus Rex, & benedicam nomini tuo in sæculum, & in sæculum sæculi. E

Orationem meam quoniam exaudisti tu Deus meus, dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum. O

Quid retribuã Domino, pro omnibus quæ tribuit mihi? Calicem salutaris accipiam & nomen Domini inuocabo Q

Quia in eo lætabitur cor nostrum, & in nomine sancto eius sperauimus.

Vt notam faceret potentiam suam, saluauit eos propter nomen suum. V

Educ de custodia animam meam, ad confitendum nomini tuo, me expectant iusti donec retribuas mihi E

N Non discedimus à te, viuificabis nos, & nomen tuum inuocabimus.

O Os meum loquetur laudationem Domini, & benedicat omnis caro nomini sancto eius in sæculum, & in sæculum sæculi.

S Saluauit nos propter nomen suum, vt notam faceret potentiam suam.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam, propter nomen tuum viuificabis me in æquitate tua.

T Tuo nomini sic psalmum dicam, vt reddam vota mea de die in diem.

R Reges terræ & omnes populi: principes & omnes iudices terræ: Iuuenes & virgines, senes cum iunioribus laudent nomen Domini: quia exaltatum est nomen eius solius.

O Omnia quæ intra me sunt, benedicant nomini sancto eius.

Gloria Patri, &c.

ORATIO VT SVPRA. FOL. 18.
Deus qui, &c.

PETITIONES DEVOTAE ad Dominum Iesum Christum ex S. Augustino.

Domine Iesu, nouerim me, nouerim te.
Nec aliquid cupiam nisi te.
Vt odiam me, & amem te.
Quidquid agam propter te.
Humiliem me, exaltem te,
Nihil cogitem, nisi te.

Mor-

Mortificem me, & viuam in te.
Quæcumque veniant, accipiam à te.
Persequar me, sequar te.
Semper optem sequi te.
Fugiam me, confugiam ad te.
Dignus sim defendi à te.
Timeam mihi, timeam te.
Simque de electis à te.
Diffidam mihi, fidam in te.
Obedire velim, propter te,
In nullo afficiar, nisi in te.
Aspice me, vt diligam te.
Voca me, vt videam te.
Et in æternum potiar te.

ORATIO S. BERNARDI ad Iesum.

O Bone Iesu, ô piissime Iesu, ô dulcissime Iesu, ô Iesu fili Mariæ virginis, plene misericordia & pietate. O dulcis Iesu secundùm magnam misericordiam tuam miserere mei. O clementissime Iesu te deprecor per illum sanguinem pretiosum, quem pro peccatoribus effundere voluisti, vt abluas omnes iniquitates meas: & in me respicias miserum & indignum humiliter veniam petentem, & hoc nomen sanctum Iesus inuocantem.

O nomen Iesu, nomen dulce, nomen Iesu, nomen delectabile: nomen Iesu, nomen confortans. Quid est enim Iesus nisi Saluator? Ergo Iesu propter nomen sanctũ tuum esto mihi Iesus, & salua me: ne permittas

me damnari, quem de nihilo creaſti.
O bone Ieſu, ne perdat me iniquitas mea, quem fecit omnipotens bonitas tua. O dulcis Ieſu, recognoſce quod tuum eſt, & abſterge quod alienum eſt.

O benigniſſime Ieſu, miſerere mei dum tempus eſt miſerendi, ne damnes me in tẽpore iudicandi. Quæ vtilitas in ſanguine meo, dũ deſcendero in æternam corruptionem? Non mortui laudabunt te Domine Ieſu, neque omnes qui deſcendunt in infernum. O amantiſſime Ieſu, ô deſideratiſſime Ieſu, ô mitiſſime Ieſu. O Ieſu, Ieſu, Ieſu, dimitte me intrare in numerum electorum tuorum.
O Ieſu ſalus in te credentium. O Ieſu ſolatium ad te confugientium. Ieſu dulcis remiſſio omniũ peccatorũ. O Ieſu Fili Mariæ virginis, infunde in me gratiam, ſapientiam, charitatem, caſtitatẽ, humilitatem, vt poſſim te perfectè diligere, te laudare, te perfrui, tibi ſeruire, & in te gloriari, & omnes qui inuocant nomen tuũ, quod eſt Ieſus. Amen.
V. Exaudiat nos Ieſus.
R. Et cuſtodiat nos ſemper.

L M

† I ... ſpiritus ſ.
Amen.
Antiph. *Humiliauit ſemetipſum Dominus noſter*

Iesus Christus, factus obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen, quod est super omne nomen, vt in nomine Iesu omne genu flectatur, cælestium, terrestrium & infernorum, & omnis lingua confiteatur, quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei patris. Phil. c. 2.

DIE DOMINICA, Feria II. & V.

Io. 2.
Heb. 1.
Pro. 8.
Sap. 7.

Iesu,

Specu[illegible] macula,
Per quem facta sunt omnia,
Verbo virtutis tuæ omnia portans, *Ioan. 1.*
Magni consilij Angele,
Princeps pacis, *Isa. 9.*
Iesu sanctis patribus promisse, *Gen. 22.*
Cunctis gentibus desiderate, *Agg. 2.*
In mundum à patre misse, *Luc. 1.*
De spiritu sancto concepte, *Ioa. 1.*
Verbum caro factum, *Mat. 1.*
Nobiscum Deus, *Isa. 7.*
In formam serui facte, *Phil. 2.*
De Maria virgine nate, *Luc. 2.*
A tua Genitrice adorate, *Off. eccl.*
Pannis inuolute, *Luc. 2.*
Iesu in præsepio reclinate, *Off. eccl.*
Vbere virgineo lactate,

Miserere nobis.

Iesu, … Miserere nobis.

Luc. 2. A pastoribus in præsepio cognite,
Gal. 4. Per circumcisionem sub lege facte,
Mat. 2. A Magis adorate,
Luc. 2. In templo præsentate,
In vlnis Simeonis excepte,
Mat. 2. In Ægyptum delate,
Luc. 2. Ab Herode ad mortem quæsite,
In Nazareth nutrite,
In Templo inuente,
Parentibus subdite,
Matt. 3. A Ioanne Baptizate,
& 4. In deserto tentate,
Bar. 3. Cum hominibus conuersate,
Mat. 4. Pauperibus discipulis sociate,
Joan. 8. Lux mundi,
Ioel. 2. Doctor iustitiæ,
Ioan. 14. Via, veritas, & vita,
& 13. Exemplar virtutum omnium,
Ma. 14. Omnibus languentibus misericorditer opitulate,
& 3. A tuis furiosus reputate,
Psal. 34. Gratis odio habite,
Mat. 11. Contumeliis vexate,
Lapidibus impetite,
Mat. 19. In monte coram patribus transfigurate.

FERIA III. ET VI.

Zach. 9. Iesu Rex mitis Hierusalē ingresse
Luc. 19. Præ compassione lachrymate,
Mat. 26 Triginta argenteis appretiate,
Io. 13. & 6. Ad discipulorum pedes inclinate,
Ps. 103 Panis viue nos confirmans,

Iesu,

Potus verè nos lætificans,
In oratione prostrate, *Mat.26*
In agonia sanguineo sudore perfuse, *Luc. 22.*
Ab Angelo confortate,
Osculo à Iuda tradite,
A ministris ligate,
Iesu à discipulis derelicte,
Annæ & Caiphæ præsentate,
A lapa à ministro percusse, *Io.18.*
Falsis testibus accusate, *Mat.14.*
Reus mortis iudicate, *& 26.*
In faciem conspute,
Oculis velate,
Colaphis cæse,
Cuius corpus percutientibus, & genæ vellentibus datæ, *Isa. 50.*
A Petro ter negate, *Mat.26.*
Vinctus Pilato tradite, *& 27.*
Ab Herode & eius exercitu sprete & illuse, *Luc.23.*
Veste alba indute,
Barrabæ postposite, *Mat.26.*
Flagellis cæse, *Io.19.*
Propter scelera nostra attrite, *Isa.53.*
Quasi leprosus reputate,
Veste purpurea indute, *Mar.15*
Spinis coronate, *Io.19.*
Arundine percusse,
A Iudæis ad Crucem postulate, *Mat.27*
Morte turpissima condemnate, *Sap.2.*
Voluntati Iudæorum tradite, *Luc. 23.*
Crucis pondere grauate, *Io 10.*
Tanquam ouis ad occisionē ducte, *Isa.53.*

Miserere nobis.

FERIA IIII. ET SABBAT.

Mat. 7. Iesu vestibus exute,
Ioan.19. Clauis in Cruce confixe,
Isa.53. Iesu propter iniquitates nostras
Luc. 23. vulnerate,
Isa.53. Pro inimicis Patrem deprecate,
Ps.21. Cum iniquis reputate,
Mat.27 Opprobrium hominum facte,
Luc.2. A prætereuntibus blasphemate,
A Iudæis derise.
Mar. 15 A militibus in Cruce illuse,
Thre.3. Iesu à latrone iniuriis lacessite,
Luc. 23. Opprobriis saturate,
Latroni pœnitenti paradysum pollicite,
Io.19. Qui Ioannem Matri tuæ in filium
Mar.15. tradidisti,
Psal. 68. Te à Patre derelictum attestate,
Luc. 18. Felle & Aceto in siti potate,
Et 23. Consummata omnia de te scripta testate,
Cuius spiritus in manus Patris commendatus,
Heb.5. A Patre pro tua reuerentia semper exaudite,
Phil.2. Vsque ad mortem Crucis obediens facte,
Io.19. Lancea transfixe,
Iesu de cuius latere exiuit sanguis & aqua,
Isa.56. Cuius liuore sanati sumus,
Io.12. Propitiatio nobis facte,

Iesu, — Miserere nobis.

Iesu,

De Cruce deposite, *Mar.15*
In syndone munda inuolute, *Mat.27*
In monumento nouo tumulate, *Io.19.*
Vinctos tuos de lacu inferni prædate, *Zach. 9.*
IESV ab inferis victor reuerse, *Mar.16.*
Post resurrectionem cum discipulis conuersate, *Act.1.*
Iesu in cœlum eleuate,
In patris dextera collocate *Mar. 16.*
Gloria & honore coronate, *Ps.8.*
Iesu Rex regum & Dominus Dominantium,
Noster apud patrem aduocate, *1.Io.2.*
Spiritum paraclitum discipulis elargite, *Act.2.* *Off. eccl.*
Matrem tuam super choros angelorum exaltans,
Viuos & mortuos iudicature, *2.Tit.4.*
Reprobos in igné æternũ missure, *Mat.25*
Paratum electis regnum collature, *Ps.35.*
Vbertate domus tuæ Sanctos omnes inebrians,
Iesu pater futuri seculi, *Isa.9.*
Iesu iubile Angelorum, *Job. 39.*
Rex patriarcharum,
Vt supra fol.105.
Kyrie eleison, &c.

Miserere nobis.

ORATIO.

RESpice quæsumus Domine super hãc familiam tuam, pro qua Dominus noster Iesus Christus non dubitauit manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum. Qui tecum viuit, &c.

D. BERNARDI ABBATIS Rythmica oratio ad vnum quodlibet membrorum Christi patientis, & à cruce pendentis, cum aliis septem P. Pet. Canis. Societ. IESV interpositis.

AD PEDES.

Salue mundi salutare,
Salue, salue Iesu care,
Cruci tuæ me aptare,
Vellem verè, tu scis quare,
Da mihi tui copiam.
Ac si præsens sic accedo,
Imò te præsentem credo,
O quàm nudum hic te cerno?
Ecce tibi me prosterno,
Sis facilis ad veniam.
Clauos pedum, plagas duras
Et tam graues impressuras,
Circumplector cum affectu,
Tuo pauens in aspectu.
Tuorum memor vulnerum.
Grates tantæ charitati,
Nos agamus vulnerati;
O amator peccatorum,
Reparator confractorum,
O dulcis pater pauperum.
Quidquid est in me confractum
Dissipatum aut distractum,

Dulcis Iesu totum sana,
Tu restaura, tu complana,
Tam pio medicamine.
Te in tua cruce quæro,
Prout queo corde mero,
Me sanabis hîc, vt spero,
Sana, & saluus ero,
In tuo lauans sanguine,
Plagas tuas rubicundas,
Et fissuras tam profundas,
Cordi meo fac inscribi,
Vt configar totus tibi,
Te modis amans omnibus.
Dulcis Iesu pie Deus,
Ad te clamo licet reus,
Præbe mihi te benignum,
Ne repellas me indignum,
De tuis sanctis pedibus,
Coram cruce procumbentem,
Hósque pedes complectentem,
Iesu bone non me spernas,
Sed de cruce sancta cernas
Compaßionis gratia.
In hac cruce stans directe,
Vide me, ô mi dilecte.
Ad te totum me conuerte,
Esto sanus, dic apertè,
Dimitto tibi omnia.

ORATIO PRIMA DE Christi Humilitate.

DOmine IESV Christe fili Dei viui, ipse verus Deus, potentissimus rerum

omnium conditor & moderator, qui vt humilitatis exemplum nobis relinqueres, è sublimi cœlo in hanc descendisti humanam nostram infirmitatem atque abiectionem assumens, à seruóque tuo Ioanne velut impurus peccator, baptizari voluisti, & passione tua iam instante, charis discipulis cordis tui tristitiam patefecisti, prostratúsque in terram, sudore sanguineo emisso, humillimè voluntatem tuam in voluntantem patris resignasti, aliáque quàm plurima egisti, quæ summæ humilitatis sunt argumentum: precor vt profundam dones mihi humilitatem, qua me omnibus facilè lubénsque subiiciam, neque altè de meipso sentiam, sed vilis sim, abiectúsque semper in oculis meis, & talis ab omnibus haberi cupiam. Qui viuis, &c.

AD GENVA.

Salue Iesu Rex Sanctorum
Spes votiua peccatorum,
Crucis ligno tanquam reus
Pendens homo verus Deus,
Caducis nutans genibus.
O quàm pauper, ô quam nudus
Qualis es in cruce ludus,
Derisorum iocus factus,
Sponte tamen, non coactus,
Attritus membris omnibus.
Sanguis tuus abundanter,
Fusus, fluit incessanter,
Totus lotus in cruore,

Stas in maximo dolore,
Præcinctus vili tegmine,
O Maiestas infinita,
O egestas inaudita,
Quis pro tanta charitate,
Quærit te in veritate,
Dans sanguinem pro sanguine
Quid sum tibi responsurus?
Actu vilis, corde durus,
Quid rependam amatori,
Qui elegit pro me mori,
Ne dupla morte morerer?
Amor tuus, amor fortis,
Quem non vincunt iura mortis
O quàm pia me sub cura;
Tua foues in pressura,
Ne morsu mortis vulnerer.
Ecce tuo præ amore,
Te complector cum rubore,
Me coapto diligenter;
Tu scis causam euidenter,
Sed suffer, & dissimula.
Hoc quod ago non te grauet,
Sed me sanet, & me lauet,
Inquinatum & ægrotum
Sanguis fluens hîc per totum,
Vt non supersit macula.
In hac cruce te cruentum,
Te contemptum & distentum,
Vt requiram me impelle,
Et hoc imple meum velle,
Facturus quod desidero.
Vt te quæram mente pura,
Sit hæc mea prima cura,

Non est labor, nec grauabor,
Sed sanabor & mundabor,
Cùm te complexus fuero.

ORATIO II. DE CHRISTI mansuetudine.

DOmine IESV Christe præclarũ omnium virtutum exemplar, qui summã semper omnibus mansuetudinem præbuisti, tam in Natiuitatis tuæ exordio, quando te mundo ostendisti inimicissimo, quàm per totam reliquam vitam, in qua modestia summa cum discipulis rudibus, & Iudæis continenter insidiantibus, versatus es: quàm denique passionis tempore, cùm & proditorem Iudam mansuetissimè deosculabaris, & Iudæis eadem semper modestia teipsum exhibuisti, quantumuis duriter ligarent, cæderent, in faciem conspuerent, multásque irrogarent iniurias. Rogo humillimè, vt veram mihi largiaris mansuetudinem, qua sedato animo, mea omnia peragam, modestéque me apud alios habeam, atque mansuetè cum omnibus verser, siue benignè, siue duriùs mecum agant.

AD MANVS.

SAlue Iesu pater bone,
Fatigatus in agone,
Qui per lignum es distractus
Et ad lignum es compactus,
Expansis sanctis manibus,

Manus sanctæ vos auete,
Rosis nouis adimplete,
Hos ad ramos durè iunctæ
Et crudeli ferro punctæ,
Tot guttis decurrentibus.
Ecce fluit circumquaque,
Manu tua de vtraque,
Sanguis tuus copiosè,
Rubicundus instar rosæ,
Magnæ salutis pretium.
Manus clauis perforatas,
Et cruore purpuratas,
Corde premo præ amore,
Sitibundo bibens ore,
Cruoris stillicidium.
O quàm large te componis,
Promptus malis atque bonis,
Trahis pigros, pios vocas,
Et in tuis vlnis locas,
Paratus gratis omnibus.
Ecce tibi me præsento,
Vulnerato & cruento,
Semper ægris misereris,
De me ergo ne graueris,
Qui præsto es amantibus.
In hàc cruce sic extensus,
In te meos trahe sensus,
Meum posse, velle, scire,
Cruci tuæ fac seruire,
Me tuis apta brachiis.
In tam lata charitate,
Trahe me in veritate,
Propter crucem tuam almam,
Trahe me ad crucis palmam

Dans finem meis vitiis.
Manus Sanctæ, vos amplector,
Et gemendo condelector,
Grates ago plagis tantis,
Clauis duris, guttis sanctis
Dans lachrymas cum osculis.
In cruore tuo locum,
Me commendo tibi totum,
Tuæ sanctæ manus istæ,
Me defendant Iesu Christe,
Extremis in periculis.

ORATIO III. DE CHRISTI Patientia.

DOmine Iesu Christe patientiæ speculum, & auctor omnium bonorum, qui tener infantulus circumcisionis dolorem patientissimè tulisti, in omnibúsque Iudæorum conuitijs, & quas intulerunt plagis, atque diris flagellis infractum semper animum & benignum exhibuisti: obsecro vt hanc mihi infundas gratiam, qua summa constantia, quę Christianum hominem, officiúmque meum decent, perficiam, iniurias omnes illatas fortiter perferam, neque prorsus ad vllas aduersitates cõmouear, sed æquabili sim animo, tam in contrarijs, quàm rebus secundis.

AD LATVS.

SAlue Iesu summe bonus,
Ad parcendum nimis pronus

Membra tua macilenta,
Quàm acerbè sunt distenta,
In ramo crucis torrida.
Salue latus saluatoris,
In quo latet mel dulcoris;
In quo patet vis amoris,
Ex quo scatet fons cruoris
Qui corda lauat sordida.
Ecce tibi appropinquo,
Parce Iesu si delinquo,
Verecunda quidem fronte,
Ad te tamen veni sponte,
Scrutari tua vulnera.
Salue mitis apertura,
De qua manat vena pura,
Porta patens & profunda,
Super rosam rubicunda,
Medela salutifera.
Odor tuus super vinum,
Virus pellens serpentinum,
Potus tuus potus vitæ,
Qui sititis huc venite,
Te dulce vulnus aperi.
Plaga rubens aperire,
Fac cor meum te sentire,
Sine me in te transire,
Vellem totus introire,
Pulsanti pande pauperi.
Ore meo te contingo,
Et ardenter ad me stringo,
In te meum cor intingo,
Et feruenti corde lingo,
Me totum in te traijce.
O quam dulcis sapor iste,

Qua te gustat Iesu Christe
Tuo deuictus à dulcore,
Mori posset præ amore,
Te vnum amans vnicè.
In hac fossa me reconde,
Infer meum cor profundè,
Vbi latens incalescat,
Et in pace conquiescat,
Nec prorsus quemquam timeat.
Hora mortis meus status,
Intret Iesus tuum latus,
Hinc exspirans in te vadat,
Ne hunc leo trux inuadat,
Sed apud te permaneat.

ORATIO IIII. DE CHRISTI Obedientia.

DOmine Iesu Christe summe totius orbis Imperator, cui ad nutum omnia obediunt, cui se reges inclinant, & cui subsunt cunctæ prorsus creaturæ, Rogo te per insignem illam obedientiam, qua te totum ita patris voluntati subdidisti, vt fatereris esse cibum tuum, eius iussionem implere. Neque illi tantùm paruisti, verùm etiam hominibus quantumuis improbis, vt Iudici Pilato in suscipienda mortis sententia, & impijs tortoribus, in his quæ ad inferendas pœnas iniquè præcipiebant. Rogo, inquam, vt gratiam mihi largiaris, qua tuis imprimis sanctissimis mandatis, & pijs internis spiritus sancti suggestionibus obtéperem, cæcá, velocem, alacrem atque humilem obedié-

tiam ſuperioribus meis libenter præſtem.

AD PECTVS.

Salue ſalus mea Deus,
Ieſu dulcis amor meus,
Salue pectus reuerendum,
Cum tremore contingendum,
Amoris domicilium.
Aue thronus Trinitatis,
Arca latæ charitatis,
Firmamentum infirmatis,
Pax & pauſa fatigatis,
Humilium triclinium.
Salue Ieſu reuerende,
Dignè ſemper inquirende,
Me præſentem hîc attende
Accendentem me ſuccende,
Præcordiali gratia.
Pectus mihi confer mundum,
Ardens, pium, gemebundum,
Voluntatem abnegatam,
Tibi ſemper conformatam,
Iuncta virtutum copia.
Ieſu dulcis, paſtor pie,
Fili Dei & Mariæ,
Largo fonte tui cordis,
Fœditatem meæ ſordis,
Benigne pater dilue.
Aue ſplendor & figura,
Summa Dei genitura,
De theſauris tuis plenis,
Deſolatis, & egenis,
Munus clementer profiue.

Dulcis Iesu Christi pectus,
Tuo fiam dono rectus,
Absolutus à peccatis,
Ardens igne charitatis,
Vt semper te recogitem.
Tu abyssus es sophiæ,
Angelorum harmoniæ,
Te collaudant: ex te fluxit
Quod Ioannes cubans suxit,
In te fac vt inhabitem.
Aue fons benignitatis,
Plenitudo Deitatis
Corporalis in te manet,
Vanitatem in me sanet,
Quod tu confers consilium.
Aue verum templum Dei,
Precor miserere mei,
Tu totius arca boni,
Fac electis me apponi,
Vas diues: Deus omnium.

ORATIO V. DE AMABILI Christi Benignitate.

DOmine Iesu Christe benignissime Deus, qui summa semper amabilíque benignitate, erga tuos vsus fuisti, quando infantulus in vlnis Simeonis requiescebas, quando Apostolorum lauabas pedes, quãdo crucem ponderosam baiulans, ad mulieres conuersus, eas consolabaris, vestibus spoliabaris, & manus perforandas crudeliter, porrigebas. Precor te vt etiam mihi benignitatem amabilem conferas, qua cum

omnibus, prout conuenit, conuerser, animi ſumma dulcedine cum illis agam, nec aduerſantibus ſim aſperior, quàm fauentibus: verùm amabilem dulcémque benignitatem omnibus exhibeam.

AD COR.

SVmmi Regis cor aueto,
Te ſaluto corde læto.
Te complecti me delectat,
Et hoc meum cor affectat,
Vt ad te loquar, animes.
Quo amore vincebaris,
Quo dolore torquebaris,
Cùm te totum exhaurires,
Vt te nobis impertires,
Et nos à morte tolleres?
O mors illa quàm amara,
Quàm immitis, quàm auara,
Quæ per cellam introiuit,
In qua mundi vita viuit,
Te mordens cor dulciſſimum.
Propter mortem quam tuliſti
Quando pro me defeciſti,
Cordis mei cor dilectum,
In te meum fer affectum,
Hoc eſt quod opto plurimum.
O cor dulce prædilectum,
Munda cor meum illectum,
Et in vanis induratum,
Pium fac, & timoratum,
Repulſo tetro frigore.
Per medullam cordis mei,

Peccatoris atque rei,
Tuus amor transferatur,
Quo cor tuum rapiatur.
Languens amoris vulnere.
Dilatare, aperire,
Tanquam rosa fragrans mirè,
Cordi meo te coniunge,
Vnde illud & compunge,
Qui amat te, quid patitur?
Quidnam agat, nescit verè,
Nec te valet cohibere,
Nullum modum dat amori,
Multa morte vellet mori,
Amore quisquis vincitur.
Viua cordis voce clamo,
Dulce cor, te namque amo,
Ad cor meum inclinare,
Vt se poßit applicare,
Deuoto tibi pectore,
Tuo viuat in amore,
Ne dormitet in torpore,
Ad te oret, ad te ploret,
Te adoret, te honoret.
Te fruens omni tempore.
Rosa cordis aperire,
Cuius odor fragrat mirè,
Te dignare dilatare,
Fac cor meum anhelare,
Flamma desiderij,
Da cor cordi sociari,
Tecum Iesu vulnerari,
Nam cor cordi similatur,
Si cor meum perforatur,
Sagittis improperij.

Infer tuum intra sinum,
Cor, vt tibi sit vicinum,
In dolore gaudiosq,
Cum defermi specioso,
Quod vix seipsum cupiat.
Hîc repauset, hîc moretur,
Ecce iam post te mouetur,
Te ardenter vult sitire,
Iesu noli contraire,
Vt bene de te sentiat.

ORATIO VI. DE ARDENtissima Christi Domini Charitate.

DOmine Iesu Christe charitas increata, qui tanto amore salutem nostram semper sitiuisti, & veluti profugus in aliena terra peregrinari dignatus es, cuius est terra omnis, & plenitudo eius, vt præterea omnium hominum qui ad te veniunt, miserias & calamitates sustollere promiseris: denique post immensos nostri caussa exantlatos labores, etiam sanguinem vniuersum profundere, & animam pretiosissimam pro nobis ponere volueris: per hæc te supplex oro, vt mihi veram charitatem infundas, qua te inprimis ardentissimè diligam, deinde proximum omnem in te, & propter te summo complectar amore, nihilque mihi in rebus vllis parcam, quibus vel tibi, vel proximo, obsequium aliquod exhibere queam, quantumuis id durum sit mihi atque molestum.

AD FACIEM.

SAlue caput cruentatum
Totum spinis coronatum,
Conquassatum, vulneratum,
Arundine verberatum,
Facie sputis illita.
Salue cuius dulcis vultus
Immutatus & incultus,
Immutauit suum florem.
Totus versus in pallorem,
Quem cæli tremit curia.
Omnis vigor, atque viror
Hinc recescit, non admiror
Mors apparet in aspectu
Totus pendens in defectu
Attritus ægra macie.
Sic affectus, sic despectus
Propter me sic interfectus
Peccatori tam indigno
Cum amoris intersigno
Appare clara facie.
In hac tua paßione
Me agnosco pastor bone,
Cuius sumpsi mel ex ore,
Haustum lactis cum dulcore,
Præ omnibus deliciis.
Non me reum asperneris,
Nec indignum dedigneris
Morte tibi iam vicina,
Tuum caput hic inclina
In meis pausa brachiis,
Tuæ sanctæ paßioni

Me gaudere in interponi
In hac cruce tecum mori
Præsta crucis amatori
Sub cruce tua moriar.
Morti tuæ tam amaræ
Grates ago Iesu chare
Qui es clemens, pie Deus
Fac quod petit tuus reus
Vt absque te non finiat.
Dum me mori est necesse
Noli mihi tunc deesse,
In tremenda mortis hora,
Veni Iesu absque mora,
Tuere me, & libera,
Cùm me iubes emigrare,
Iesu care tunc appare,
O amator amplectende,
Temet ipsum tunc ostende,
In cruce salutifera.

AMEN.

ORATIO SEPTIMA DE liberalitate ac compassione Christi Domini.

DOmine Iesu Christe potentissime ac liberalissime Deus, qui summa liberalitate te ipsum totum nobis donasti, quando in maximis laboribus, & corporis molestijs nihil tibi parcens, omnes sitientes ad te venire iussisti, vt aqua salutari eos potares, & liberalissimè cælestis sapientiæ, diuinæque gratiæ thesaurum illis com-

municares: denique ſanguinem vniuerſum illum, etiam qui in corde, interioribúſq; viſceribus latebat, vt te totum nobis impendere non dubitares, liberaliſſimè effudiſti: oro vt mihi liberalem des animum, quo nō ſolum in tuum obſequium, ſed in auxilium quoque, ſalutemque proximorum me totum, meáque omnia liberaliter impendam, fac etiam (precor) vt ſedulò & continenter paſſionem tuam, dolorémq; ſanctiſſimæ matris in corde geſtem, quorum meditatione vitam meam Chriſtiano homine, & vocatione mea dignam traducam, animúmque meum ita componam, vt dignus ſit, in quo per gratiam tuam quieſcas, & habites vnà cum Deo Patre & ſpiritu ſancto in ſecula ſeculorum. Amen.

Matt. 16

Chriſte panis Angelorum, Miſerere.

Christe qui es cibus Apostolicus,
Adorandum Christi corpus,
Adunatio hominis ad Christum,
Aeternum mysterium,
Alimentum spiritale,
Angelorum esca,
Angelicum, cœleste, summéque venerandum sacrificium,
Agnus absque macula.
Animarum potus & esca,
Benedictio mystica,
Benedictio viuificatiua,
Beneficium Christi præstantissimum,
Calix benedictionis,
Caro Christi viuificatrix & pro mundi vita,
Cibus & conuiua,
Cibus in cuius fortitudine itur ad montem Dei,
Cœl[illegible] antidotum quo à peccatis preseruamur,
Communicatio deifica, & mystica corporis & sanguinis Christi,
Communis totius orbis victima,
Consummatio sacramentorum,
Corporalis vnio ad Christum, & substantialis filij Dei participatio,
Corpus Christi verum,
Corpus Domini deificatum, sanctum & sanctificans,
Corpus crucifixi viuificatiuum,
Deus absconditus & saluator,
Diuinæ affluentia largitatis,
Diuin[illegible] & a[illegible]ustissimum sacra-

Miserere nobis.

Amb. in psal. 118. Aug. in psa. 98. Conc. fl. Chrys. homil. 83 in mat. Sap. 16. Chrys. sup. psal. 95. Exod. 12 Cõc. Tri. sess. 13. c. 2. Cyril. in Io. l. 4. cap. 43. 1. Cor. 10. cap. Io. 6. 2. Reg. 19. Cõc. Tridem. sess. 13. c. 2. Dion. c. 2. Eccles. Hierar. Theop. in 6. Ioa Damas. lib. 4 fid. c. 14. Isa.

mentum,

Cōſ. Tri. Seſſ. 22. c. 2. Diuinum & propitiatorium ſacrificiū,
Diuinus carbo comburens peccata, & illuminans corda noſtra,
Donum tranſcendens omnem plenitudinem,
Chryſoſt. de Sacerd. l. 6. Dulciſſimum conuiuium cui aſſiſtunt Angeli miniſtrantes,
Pſ. 110. Eſca timentibus Dominum,
Euchariſtia corporis & ſanguinis Chriſti,
Pſal. 80. Frumenti adeps ſatians nos,
Zach. 9. Frumentum electorum,
Gratia Chriſti ſalutaris,
Chryſ. ho. 17. ad Heb. Hieron. can. 1. ad Tit. Gratia viuificatiua,
Hoſtia pura & incruenta nos mūdans,
Illibata victima, & incruenta ſacrificij ſeruitus
Cōc. Eph. Incruenta, rationalis & ſuauis victima,
Dan. 12. Iuge ſacrificium,
Magnum ſalutis noſtræ pretium,
Manna abſconditum,
Chryſ. ho. 24. in 7. Co. Maximum dilectionis ſignum,
Medicamentum & holocauſtum ad ſanandas infirmitates, & purgandas iniquitates,
Mat. 26 Memoria paſſionis Chriſti, & mirabilium Domini,
Pſ. 110 22. Menſa Domini aduerſus eos qui tribulant nos,
Num. 4 Menſa propoſitionis & dulciſſimi conuiuij,
Memoriale præcipuum diuini amoris,
Mirabile ſacramentum,

Miſerere nobis.

Mysterium Christianorum in saluatoris corpore & sanguine dedicatum.
Mysterium fidei & pacis, maximè horrendum & verendum.
Mysterium pietatis terram nobis cœlum faciens.
Mysterium nostræ redemptionis & vnitatis quo Christo vnimur.
Noui testamenti noua oblatio,
Oblationis Dominicæ sacrificium, & oblatio incruenti sacrificij,
Offerens & oblatio,
Panis benedictionis, Deifer, sanctificatus & cor hominis confortans,
Panis filiorum Dei, in cuius fractione Christus agnoscitur,
Panis vitæ vitam præstans homini, qui de cœlo descendisti, & qui caro es pro mundi vita.
Panis egentium, & vita pauperum,
Panis suauissime omne delectamentum in se habens,
Panis substantialis animæ substantiam fulciens,
Panis in Dei verbi corpus immutatus,
Panis omnipotentia verbi caro factus,
Panis pinguis & deliciæ regum,
Panis supersubstantialis,
Pharmacum immortalitatis,
Pignus futuræ gloriæ & perpetuæ fœlicitatis,
Pingue holocaustum, præcelsum & venerabile sacramentum,
Propitiationis hostia ac purum acim-

Miserere nobis.

Hier. ep. 17. ad Marcel. Can. Missæ. Chrys. hom. 83. in Mat. & li. 3. de Sacerdo. Cyril. lib. 11. in 26. Ioã. Cõc. Lat. c. 1. Iren. lib. 4, ca. 32. cõtr. hæreses, Nazian. in Iulianũ, Bern. ser. de cœna, 1. Cor. 10. Psal. 103. Mat. 7. Ioan. 6. Eccl. 34. Gen. 49. Mat. 6. Ign. epist. ad Eph. Cõc. Tri. vt supra. Ps. 19. Cyr. c. 5. ĩ missa.

maculatum corpus Christi.

Rationabile sacrificium, ac victima perennis, *Emiss. ho. 5. in Pasca*

Refectio animarum sanctarum, *Hilar. li. 8. Tri.*

Sacramentum panis, & communicatio carnis & sanguinis Christi, *Aug. 26. in Ioan.*

Sacra oblatio & sacrificium omnium sanctissimum,

Salutiferum & omni suauitate repletum conuiuium,

Stupendum supra omnia miraculum,

Sacratissima Dominicæ passionis commemoratio, & Eucharistia, *Dio. Hie. eccl. ca. 3. & cap. 2.*

Sacrosanctum & augustissimum mysterium, *Aug. 26. in Ioan.*

Sanctus cibus & incorruptum epulum, *Cō. Trid.*

Signum vnitatis, & spiritalis animarum cibus, *Cle. li. 6. cōst. c. 23.*

Spiritus dulcedo in proprio fonte degustata,

Symbolum gratiarum actionis, diuinorum mysteriorum corporis & sanguinis Christi, *Theoph. in 14. Mat.*

Transelementatio panis & vini in corpus & sanguinem Christi, *Cōcil. Lateran. c. 1.*

Transsubstantiatus panis,

Tremendum, impollutum, vitaléque sacramentum, *Io. 1. ca.*

Verbum caro factum habitans in nobis, *Aug. lib. 10. Ciuit. cap. 20.*

Verum Ecclesiæ sacrificium, *Pauls. in vitas,*

Verè propitiatiorium pro viuis & defunctis, *Ambros.*

Viaticum animarum, & in Domino *Aug. 26. in Ioan.*

Miserere nobis.

morientium, Misere. *Cyril. lib. 4. in Io. ca. 17.*
Vinculum charitatis, Miser.
Vitale ſacramentum & impollutum, Miſer.
Viuifica ſanctificatio, Miſer. *Zach. 9.*
Vinum germinans virgines, Miſer.
Propitius eſto Parce nobis Domine.
Propitius eſto, Exaudi nos Domine.

Ab indigna corporis & ſanguinis tui ſumptione,
A concupiſcentia carnis,
A concupiſcentia oculorum,
A ſuperbia vitæ,
Ab omni peccandi occaſione,
Per deſiderium illud quo hoc paſcha cū Diſcipulis manducare deſideraſti,
Per ſummam humilitatem qua diſcipulorum pedes lauaſti,
Per ardentiſſimam charitatem qua hoc diuinum Sacramentum inſtituiſti,
Per Sanguinem tuum pretioſum quem nobis in altari reliquiſti,
Per quinque vulnera huius tui corporis ſacratiſsimi, quæ pro nobis ſuſcepiſti,

Libera nos Domine.

Peccatores, Te rogamus audi nos.
Vt nobis fidem, reuerentiam, deuotionem huius admirabilis Sacramenti augere, & conſeruare digneris, Te rog.
Vt ad frequentem vſum Euchariſtiæ per veram peccatorum confeſsionem nos perducere digneris, Te rogam.

Vt nos ab omni hæresi, perfidia, ac cordis cæcitate liberare digneris,
Vt sanctissimi huius Sacramenti pretiosos & cœlestes fructus nobis impertiri digneris,
Vt in hora mortis nostræ hoc cœlesti viatico nos confortare, & munire digneris,
Fili Dei,
Agnus Dei qui tollis pecc. &c.

Te rogamus audi nos.

PSALMVS. 22.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocauit.
Super aquam refectionis educauit me: animam meam conuertit.
Deduxit me super semitas iustitiæ, propter nomen suum.
Nam & si ambulauero in medio vmbræ mortis non timebo mala, quoniam tu mecum es.
Virga tua, & baculus tuus: ipsa me consolata sunt.
Parasti in conspectu meo mensam: aduersus eos qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meum, & calix meus inebrians quàm præclarus est!
Et misericordia tua subsequetur me: omnibus diebus vitæ meæ.
Et vt inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.
Gloria Patri, &c.
Vers. Panem cœli dedit eis.

Resp. Panem Angelorum manducauit homo.

ORATIO.

DEus qui nobis sub sacramento mirabili passionis tuæ memoriam reliquisti, tribue quæsumus, ita nos corporis & sanguinis tui sacra mysteria venerari, vt redemptionis tuæ fructum in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis, &c.

Iesu sponse sanguinum, Miserere nobis.
Sanguis Christi dulcissime,
Lætifica nos.
Sanguis noui & æterni testamenti, Salua nos.
Sanguis spes nostra, confirma nos.
Sanguis æternæ vitæ pignus, corrobora nos.

Sanguis animarum lauacrum, laua nos.
Sanguis piſcina languentium, ſana nos.
Sanguis dura corda mollificans, conuerte nos.
Sanguis fons puritatis, irriga nos.
Sanguis fons charitatis, Inebria nos.
Sanguis miſericordiæ pelagus, Ablue nos.
Sanguis ſuper niuem dealbans, Dealba nos.
Sanguis ſine quo non fit remiſsio, Redime nos.
Sanguis ablutio ſcelerum, Purifica nos.
Sanguis cæcos illuminans, Illumina nos.
Sanguis eliſos erigens, Erige nos.
Sanguis mortuos viuificans, Viuifica nos.
Sanguis mundi medicina, Sana nos.
Sanguis iuſtorum conſolatio, Conſolare nos.
Sanguis peccatorum refugium, Foue nos.
Sanguis pretium redemptionis noſtræ, Redime nos.
Sanguis holocauſtorum conſummatio, Suſcipe nos.
Sanguis Angelorum admiratio, Exhilara nos.
Sanguis ſanctorum glorificatio, Glorifica nos.
Sanguis Seraphin iubilatio, Accende nos.
Sanguis martyrum fortitudo, Conforta nos.
Sanguis confeſſorum portus, Recipe nos.
Sanguis virginum dulcedo, Conſolare nos.
Sanguis victoria noſtra, Corona nos.

Propitius esto, Parce nobis Domine,
A viro sanguinum & doloso,
A cōmunicatione carnis & sanguinis,
A collustatione aduersus carnem & sanguinem
Per sanguinem tuum pretiosum in circumcisione effusum.
Per sanguineum sudorem tuum,
Per sanguinē quē flagellatus effudisti,
Per sanguinem spinarum violentia expressum,
Per sanguinem à clauis & lancea effusum.

Libera nos Domine.

Peccatores Te rogamus audi nos.
Vt propè fiant in sanguine tuo, qui longè sunt, Te roga.
Vt sanguis tuus visceribus nostris semper adhereat, Te rog.
Vt lauentur stolæ nostræ in sanguine tuo, Te rogam.
Vt per te regatur Ecclesia sanguine tuo acquisita, Te.
Vt per sanguinem tuum mereamur resistere vsque ad sanguinem. Te.
Vt sanguis tuus nos inebriet, Te rogamus audi nos.
Vt sanguis tuus conscientias nostras emundet, Te.
Vt per sanguinem tuum de sanguinibus liberemur, Te.
Vt sanguis tuus corda nostra viuificet, Te rog.
Christe audi nos, &c.

VIrgo Maria meruit exaltari super choros Angelorum, quoniam, vt credimus, in dextera patris subleuata in cœlis, regni solio post Christum gloriosa resedit. Hæc Virgo significata fuit per virgam Aaron, quæ post triduum edidit amigdala. Nam B. Virgo tertio sæculo edidit Christum in vna persona Deum & hominem. O fœlix Maria, ô lux gentium, spes fidelium, cui Apostoli reddunt obsequium, ad cuius Angeli canunt triumphum. Quam Christus amplexatur, quæ de terris ad cœlestem vitam lata est ab Angelis. S. Hildefonsus Archiep. Tolet. Serm. de B. Virg. 8. & 11.

Bern. ser. de B. Maria.

OPVS EST MEDIATRICE ad Mediatorem istum, nec alia vtilior quàm Maria. Quidquid ergo illud est quod offerre paras, Mariæ commendare memento, vt ab eodem alueo ad largitorem gratiæ, gratia redeat quò influxit.

Idem Alio ser. de aquæ ductu.

MODVS PIE RECITANDI Rosarium Beatissimæ Virginis Mariæ aut coronam eiusdem.

ROsarium Deiparæ virginis recitaturus (quod quinquies orationem Dominicam, & quinquagies salutationem Angelicam complectitur) dicto Pater noster, subiungat decem Aue Maria, & vbi in singulis deuenerit ad illud Iesus, vnum ex infra

ſcriptis myſteriis quæ in cuiuſque Roſarij decade proponuntur, addat, & pia cogitatione reuoluat: ſi quis verò coronam D. Virginis (quæ 63. Aue Maria & 7. Pater noſter continet) recitare voluerit, ad ſextam decadem eadem myſteria repetere, & ad tria vltima Aue Maria virtutes ſubiectas, vel alias pro cuiuſque deuotione, per interceſſionem glorioſiſſimæ Virginis à Deo poterit depoſcere. In fine autem, vel in principio addatur Symbolum.

PRIMVM ROSARIVM
Gaudioſum.

Ad decadē.	1.	quæ	*Virgo cõcepiſti Ieſum*	*S. Maria mater dei ora pro nobis peccatoribus nunc & in hora mortis noſtræ. Amen.*
	2.		*Viſitando Elizabeth portaſti.*	
	3.		*Virgo genuiſti,*	
	4.		*In Templo præſentaſti*	
	5.		*In Templo inueniſti.*	

Repete prædicta quinque myſteria.

Tria aue	*qui nobis augeat*	*Fidem rectam.*
		Spem firmam.
		Charitatem perpetuam.

2. ROSARIVM DOLOROSVM.

Ad decadē
- 1. 2. 3. 4. 5. *qui pro nobis*
  1. *Sanguinem sudauit,*
  2. *Flagellatus est,*
  3. *Spinis coronatus est,*
  4. *Crucem baiulauit,*
  5. *Crucifixus est.*
- *S. Maria mater dei ora pro nobis peccatoribus nunc & in hora mortis nostræ. Amen.*
- *Sextam Repete quinque prædicta mysteria.*
- *Tria aue qui nobis*
  - *Intellectū illuminet,*
  - *Voluntatē perficiat,*
  - *Memoriam roboret.*

3. ROSARIVM GLORIOSVM.

Ad decadē
- 1. 2. 3. 4. 5. *qui*
  1. *Resurrexit à mortuis*
  2. *Cælos ascendit,*
  3. *Spiritum sanctum misit,*
  4. *Te assumpsit,*
  5. *Te in cœlis coronauit.*
- *S. M. mater Dei ora pro nobis peccatorib⁹ nunc & in hora mortis nostræ. Amen.*
- *Sextam. Repete prædicta quinque mysteria.*
- *Tria aue quæ*
  - *Dirigat cogitationes,*
  - *Regat verba,*
  - *Gubernet opera.*

Litan. B. V. Mariæ

Sancta Dei genitrix Virgo Maria sacra,
O Rube, qui medio sospes in igne fuit,
Turris Dauidicæ gloria, montis apex,
Vellera Gedeonis, flumina dulcis aquæ,
Fons occluse, Domus aurea, porta Sion,
Lectule pro thalamis, & Salomonis ebur.
Hortule, flos campi, lilia, stella maris,
Pulchra carens næuo, sponsa, columba Dei,
Sol electe, nitens luna, ruina stygis,
Palma triumphalis, pacis oliua, scala,
Fuse procul platanus, deliciúmque rosæ,
Virtutis speculum, perpetuáque Cedre.

P. Aedm. Campianus S.I.

LITANIAE BEATISSIMAE Dei genitricis, Mariæ in sacra æde Loretana per dies Hebdomadæ dici & cantari solitæ.

Litaniæ primæ pro die Dominica.

†In nomine Patris, & Filij & Spiritus S. Amen.

Ant. Beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen eius.

Kyrie eleison
Christe eleison
Kyrie, &c.
Christe audi nos
Christe exaudi nos.
Pater de cœlis Deus.
Fili redemptor mundi Deus.

Spiritus ſancte Deus.
S. Trinitas vnus Deus.
Sancta Maria.
S. Dei genitrix.
S. virgo Virginum.
Mater Chriſti.
Mater diuinæ gratiæ.
Mater puriſſima,
Mater caſtiſſima.
Mater inuiolata.
Mater intemerata.

Miſerere nobis.

Mater amabilis,
Mater admirabilis.
Mater creatoris.
Mater ſaluatoris.
Virgo prudentiſſima.
Virgo veneranda,
Virgo prædicanda,
Virgo potens,
Virgo clemens.
Virgo fidelis.
Specuium iuſtitiæ.
Sedes ſapientiæ.
Cauſa noſtræ lætitiæ.
Vas ſpirituale.
Vas honorabile,
Vas inſigne deuotionis.
Roſa myſtica,
Turris Dauidica,
Turris eburnea,
Domus aurea.
Fœderis arca.
Ianua cœli,
Stella matutina,

Ora pro nobis.

Salus infirmorum,
Refugium peccatorum,
Consolatrix afflictorum,
Auxilium Christianorum.
Regina Angelorum,
Regina patriarcharum.
Regina prophetarum.
Regina Apostolorum.
Regina Martyrum.
Regina Confessorum,
Regina Virginum,
Regina sanctorum omnium, — Ora pro nobis.
Agnus Dei qui tollis peccata mundi, &c.
Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Kyrie eleison.
Christe eleison
Kyrie eleison, Pater noster, &c.
Vers. Et ne nos inducas in tentationem.
Resp. Sed libera nos à malo. Amen.
Vers. Ora pro nobis Sancta Dei genitrix.
Resp. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

ORATIO.

Gratiam tuam quæsumus Domine, mentibus nostris infunde: vt qui Angelo nunciante Christi Filij tui incarnationem cognouimus, per pasionem eius, & crucem ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

ANTIPHONA.

A Prima Dominica Aduentus vſque ad purificationem incluſiuè.

ALma Redemptoris mater, quæ peruia cœli
Porta manes, & ſtella maris, ſuccurre cadenti,
Surgere qui curas populo: tu quæ genuiſti
Natura mirante, tuum ſanctum genitorem.
Virgo prius ac poſterius, Gabrielis ab ore
Sumens illud Aue, peccatorum miſerere.

In Aduent. Verſ. *Angelus Domini nunciauit Mariæ.*

R. *Et concepit de ſpiritu Sancto.*

ORATIO.

Gratiam tuam, &c. vt ſupra. 128.

Poſt Natiuitatem. Verſ. *Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti.*

Reſp. *Dei genitrix intercede pro nobis.*

ORATIO.

DEus qui ſalutis æternæ Beatæ Mariæ Virginitate fœcunda humano generi præmia præſtitiſti, tribue quæſumus, vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus, per quam meruimus autorem vitæ ſuſcipere Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum Filium tuum. Amen.

LITANIAE SECVNDAE, EX ſacra Scriptura ſumptæ, Pro Feria ſecunda.

† In nomine Patris, & Filij: & Spiritus ſanctus. Amen.

Antiph. *Beata Dei genitrix Maria, virgo perpetua, templum Domini, ſacrarium ſpiritus Sancti: ſola ſine exemplo placuiſti Domino noſtro Jeſu Chriſto: ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto fœmineo ſexu. Augu. ſermo. 18. de ſanctis.*

Kyrie eleiſon.
Chriſte eleiſon, &c.
Sancta Maria,
Sancta virgo virginum,
Mater viuentium, *Gen. 3.*
Mater pulchræ dilectionis, *Eccl. 24.*
Mater Sanctæ ſpei, *ibid.*
Paradyſus voluptatis, *Gen. 2.*
Lignum vitæ, *Pro. 9.*
Domus ſapientiæ,
Porta cœli, *Gen. 28.*
Deſiderium collium æternorum, *& 49.*
Ciuitas refugij, *Num. 35.*
Gloria Hieruſalem. *Exod. 25*
Sanctuarium Dei, *ibid. & c. 30.*
Tabernaculum fœderis,
Altare thymiamatis, *Gen. 27.*
Scala Iacob, *Sap. 7.*
Cant. 2.

Ora pro nobis.

Exod. 3.	Speculum ſine macula,	Ora pro nobis.
Jud. 6.	Lilium inter ſpinas,	
3.*Reg.*10	Rubus ardens incombuſtus,	
Cant. 4.	Vellus Gedeonis,	
	Thronus Salomonis,	
	Fauus diſtillans,	
	Hortus concluſus,	
	Fons ſignatus,	
Prou. 3.	Puteus aquarum viuentium,	
	Nauis inſtitoris de longè portans panem,	
Cant. 6.	Aurora conſurgens,	
	Pulchra vt luna,	
	Electa vt ſol,	
Iere. 14.	Caſtrorum acies ordinata,	
	Solium gloriæ Dei,	
	Regina Angelorum,	
	Ora, &c. vt ſuprà. fol. 128.	

A cunctis periculis. Libera nos mediatrix noſtra.

Per immaculatam conceptionem tuam, libera nos mediattix noſtra.

Per ſanctam natiuitatem tuam, libera &c.

Per admirabilē annunciationē tuā, libe.&c.

Per mundiſſimā purificationē tuā, libe. &c.

Per glorioſam aſſumptionem tuam, lib.&c.

Peccatores, Te rogamus audi nos.

Vt Eccleſia per te gratiiſque celeſtibus abundet.

Vt veram pœnitentiam nobis impetrare digneris.

Vt Imperatori N. Regique noſtro N. ac Gubernatori noſtro de hoſtibus Eccleſiæ ſanctè victoriam impetrare digneris.

Vt exercitum Catholicum hic & vbique conseruare digneris.
Vt Societates tibi peculiari obsequio deuotas conseruare & augere digneris.
Vt ecclesiæ Sanctæ cunctóque populo Christiano pacem ac vnitatem impetrare digneris.
Vt tuos misericordes oculos ad omnes infirmos afflictósque conuertas.
Vt ad laudes tibi cantandas nos animes.
Vt tibi filióque tuo nos cum lilio castitatis seruire facias.
Vt benedicto fructu ventris tui nos frui facias.
Vt omnibus fidelibus defunctis requiē æternam impetres.
Agnus Dei qui tollis peccata mūdi, &c.
Pater noster, &c.

Te rogamus.

Vers. *Sub tuum præsidium confugimus, sancta Dei genitrix Virgo Maria.*
Resp. *Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris: sed à cunctis periculis libera nos semper virgo gloriosa.*
Vers. *Domine exaudi orationem meam.*
Resp. *Et clamor meus ad te veniat.*

ORATIO.

Pietate tua quæsumus Domine, nostrorum solue vincula peccatorum, & intercedente B. Maria cum omnibus sanctis tuis, nos famulos tuos, benefactores, atque loca nostra, in oī sanctitate custodi, omnésque consanguinitate, affinitate, atque

familiaritate nobis coniũctos à vitijs purga, virtutib⁹ illustra: pacẽ & salutẽ nobis tribue: hostes visibiles & inuisibiles remoue: carnalia desideria repelle: aërem salubrẽ, & fertilitatem indulge: amicis & inimicis nostris charitatem largire, atque oppidum N. cum omnibus in eo habitantibus ab omni peste, infideliúmque feritate, & potentia illęsum conserua, & omnibus fidelibus viuis & defunctis, in terra viuentium, vitam & requiẽ æternam concede: & pontificem N. omnes prælatos, & cunctum populum Christianum ab omni aduersitate custodi, & benedictio tua sit super nos semper. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

ANTIPHONA.

Ad Purificatione vsque ad Feriam v. in cœna Domini exclusiuè.

AVe Regina cælorum,
Aue Domina Angelorum,
Salue radix sancta,
Ex qua mundo lux est orta.
Gaude gloriosa
Super omnes speciosa,
Vale valdè decora,
Et pro nobis semper Christum exora.
Vers. *Dignare me laudare te virgo sacrata.*
Resp. *Da mihi virtutem contra hostes tuos.*

ORATIO.

CОncede misericors Deus, fragilitati nostræ præsidium, vt qui sanctæ Dei genitricis memoriam agimus: intercessionis eius auxilio, à nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

LITANIAE TERTIAE PRO feria Tertia, ex SS. Patribus desumptæ.

† In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, Amen.

Antiph. *In periculis, in angustiis, in rebus dubiis, Mariam cogita, Mariam inuoca, Non recedat ab ore, non recedat à corde: & vt impetres eius orationis suffragium, non deseras conuersationis exemplum. Amplectamur Mariæ vestigia, & deuotissima supplicatione beatis illius pedibus prouoluamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis, potens est enim: nempe vellus medium inter rorem & aream, mulier inter Solem & Lunam, Maria inter Christum & Ecclesiam constituta.* *Missus. &c serm. 12. in 1. c. Apoc.*

LITANIA.

KYrie eleison. *Bona. c. 3 spec.*
Christe eleison. &c. *S. Meth. cant. c. 1.*
S. Maria abyssus misericordiæ profundissi- *Bon. c. 5. sp. Iust. c.*

Decõnub. Ephrem. Ire.lib,3. c. 33.	ma,	
	Amica Dei Patris,	
Ber. ser. 4.su.sal.	Balsamum non mixtum	
	Balsamo suauior	
Metho.	Canticum Cherubin	
Ber.se.2. de assũp.	Causa salutis generis humani	
	Castellum Iesu	
B.ep.144	Cisterna Bethleemitica	
Bru. ser. de lau. Mar.	Columba formosa,	
	Dapifera deliciarum,	
	Decora sicut Ierusalem,	
Cyril. hom. 6.Io.Nu.	Decus & ornamentum,	
	Dulcedo cordis iustorum,	
Be.de verbo Apoc.	AEgrotantium exultatio,	
	Electa ex millibus,	
Ephe.	Fax fidelium,	Ora pro nobis.
Bernard.	Filia Dei patris,	
Metho.	Fons humanitatis filij Dei,	
Ath. ser. de Deip.	Fons perennis curationum,	
	Fons gratiæ & consolationis,	
Method.	Forma disciplinæ christianæ,	
Dam. de Assumpt.	Fructus honoris, & honestatis	
	Gaudium totius Trinitatis,	
Ephr.	Gaudium mortalium,	
Hie.se.1. de Assũp.	Genitrix tui creatoris,	
	Habitaculum verbo Dei dignum,	
Bo.in ca.	Hæreseon cunctarum interemtrix,	
Brig. ser.	Ianua Regis alti clausa,	
Aug.Na.	Ianua salutis,	
zi.in tra	Lactatrix saluatoris.	
Chrijs h. de annũ.	Lampas lucidissima orbis,	
	Lapis abscissus sine manibus,	
Bern. de Nat.	Lectulus Dei floridus	
	Lectulus Salomonis,	
Hil.de p.		

Mater filij dei, Mater tui patris,
Magiſtra gentium, Magiſtra virtutum,
Nauis mercibus referta,
Nectare dulcior,
Nubes di ei ſplendidiſſima,
Nubes cæleſtis clariſſima
Obſes fidei noſtræ apud Deum.
Odôr agri pleni,
Officina medicinæ,
Oliua in domo Dei fructifera,
Oliua ſpecioſa in campis,
Palatium Regis Angelorum animatũ & conſecratum,
Palma florens,
Palma in Cades,
Palmes vitis veræ,
Paradiſus ſpiritualis,
Peccatorum & miſerorum ſpes,
Radix bonorum omnium,
Radix ſancta ex qua mũdo lux eſt orta,
Raptrix cordium,
Regina creaturarum omnium,
Sacrarium ſpiritus ſancti,
Sacra & animata arca Dei,
Sancta Sanctorum,
Salus deſperantium,
Salix virens,
Scala peccatorum, & ſanctorum omnium.
Scabellum Dei, Speculum Angelorum,
Super omnes Angelos glorificata,
Supra omnes creaturas prope tuum

Ora pro nobis.

S. Anſel. Anſel. Iren lib. 2. cõt. he. In ſpe. c. 10. Cãt. 3. Meth. Daſ. li. 4 De inca. S. Br. or. Lau. inſ. de Nati. Heſ. Ser- de b. M. Laur. de cõnu. c. 9 Hiero. in Pſa. 77. Epip. lib. Aug. ſer. 6. de Na. Hilar. in Pſal. 118 Damaſ. Hild. ſer. 4. de. aſſ. Eccl. 24. And. Hie. Pſal. 91. Eccl. 24. & Hilde. Bonau. Iac. in li. Bona.

Bern. cap. 174. & Fulg. de lau. Mariæ. Idem ſermo. 4.

de assũp. Gr.Naſ. Chry.ho. in hipop. Chr.inli. Bern. de Aſſumpt.

Filium in cæleſtibus exaltata, ora.
Trinitatis habitatio conſecrata, ora.
Virgo fœcunda, ora.
Virgo virginum, ora.
A cunctis periculis. vt ſuprà. fol. 129.
Agnus Dei, &c.

ORATIO, 129.

DOmine Ieſu Chriſte verbum patris, ſplendor gloriæ, & figura ſubſtantiæ eius, qui ad reparandam abiectionis noſtræ ruinam, in puriſſimis beatæ virginis viſceribus frater & caro noſtra fieri dignatus es, te ſupplices exoramus, vt eiuſdem virginis precibus & meritis inueniamur apud te ſemper, & caſtitate nitidi, & charitate feruentes. Qui viuis & regnas Deus in ſecula ſeculorum. Amen.

Antiph. Tempore Paſchali vſque ad octauam Pentecoſtes excluſiuè.

Regina cæli lætare, Alleluia,
Quia quem meruiſti portare, alleluia,
Reſurrexit ſicut dixit alleluia,
Ora pro nobis Deum alleluia.
Verſ. *Gaude & lætare virgo Maria alleluia,*
Reſp. *Quia ſurrexit Dominus verè alleluia.*

ORATIO.

DEus qui per reſurrectionem filij tui Domini noſtri Ieſu Chriſti familiam

tuam

tuam lætificare dignatus es: præsta quæsumus, vt per eius genitricem virginem Mariam, perpetuæ capiamus gaudia vitæ. Per eundem Christum Dominum nostrum.

LITANIAE QVARTAE PRO FERIA IIII. EX SCRIPTVRIS Sacris & SS. Patribus sumptæ de eius Prælectione, Concept. & Natiuitate.

† In nomine Patris, & Filij & Spiritus S. Amen.

Ant. *Sub tuum præsidium confugimus Sancta Dei genitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed à periculis cunctis libera nos semper virgo gloriosa & benedicta.*

1. Prælectio.

KYrie eleison, &c.
S. Maria ab æterno ordinata. *Prou. 5.*
Inter omnes prælecta. *Cant. 6.*
Patribus cœlitus promissa. *Gen. 3.* [illegible] 8.
Mysticis præfigurata miraculis. *Cant. 4.*
Oraculis prænunciata propheticis. *Gen. 3.*

2. Conceptio.

S. Maria sine peccato concepta, *Prou. 13*
Serpentis caput conterens. *Gen. 47.*

Ora pro nobis.

Cyril. Hom. 6. in Nest.

Lucerna inextincta,
Terra sacerdotalis & immunis,
Mater Dei sancta,
Hildep. Vas Sanctificationis,
c.10. de Vas electionis,
Virg. Cy Vas solidum auri ornatum, lapide pre-
pri. ser. de tioso,
Na. Chr. Mater Dei penitus incontaminata.
Ephr.
Chrys. in 3. Natiuitas.
liturg.
Mat.1. Sancta Maria Regali ex progenie exorta,
Isa.11.
Nu. 24. Virga de radice Iesse,
Nyssen. Stella Iacob.
Prou. 21.
Hildeph. 4. Præsentatio in templo.
Exo. 25.
& Epiphan. de S. Maria in templo præsentata,
Vniuersas filias supergressa,
laud. M. Singulare virginitatis exemplar,
Exo. 21. Candelabrum aureum, & facula super
& ipsum
Cant. 1. Altare thymiamatis, & Nardus odorifera,
Eccl. 24.
Balzamum aromatizans,
Cant. 3. Vngu a fumi ex vniuersis aromatibus
Luc. 1.
Method. 5. Virtutes.
Bon. in
S. Maria fide conspicua,
... Ie... 8. de Filia Hierusalem pulchra & decora.
SS. Bon. Flos cœlestis,
& sup. Flos Campi,

Ora pro nobis.

Flos florum & gemma mulierum, ora.
Virtutum omnium abyssus.
A cunctis periculis, vt supra fol. 129.
Kyrie eleison, &c. Pater Noster, &c.

ORATIO.

PReces nostras quæsumus Domine apud Clementiam tuam Dei genitricis commendet oratio : quam idcirco de præsenti seculo transtulisti, vt pro peccatis nostris apud te fiducialiter intercedat. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum, &c.

Antiph. *Ab octaua Pentecostes vsque ad Aduentum exclusiuè.*

SAlue Regina, Mater misericordiæ, vita, dulcedo, & spes nostra salue. Ad te clamamus exules filij Euæ. Ad te suspiramus gementes & flentes in hac lachrymarum valle. Eia ergo Aduocata nostra, illos tuos misericordes oculos, ad nos conuerte. Et Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende. O clemens, ô pia, ô dulcis virgo Maria.

V. *Ora pro nobis sancta Dei genitrix.*

R. *Vt digni efficiamur promissionibus Christi.*

ORATIO.

OMnipotēs sempiterne Deus, qui gloriosę virginis matris Mariæ corpus & animam vt dignum filij tui habitaculum effici mere-

retur, spiritu Sancto cooperante præparasti: da, vt cuius commemoratione lætamur, eius pia intercessione, ab instantibus malis, & à morte perpetua liberemur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

LITANIAE QVINTAE PRO FERIA V. EX SACRA SCRIPT. & SS. patribus sumptæ, De eius Desponsatione, Annunciat. Visitat. Partu & Virginitate.

† In nomine Patris & Filij & Spiritus S. Amen.

Antiph. *Recordare virgo mater, dum steteris in conspectu Dei, vt loquaris pro nobis bona.*

Desponsat, Annunciat. Visitat.

Sancta Maria — *Ora pro nobis.*

Kyrie eleison, &c.

Mat.1.c. S. Maria iusto Ioseph desponsata,

Isa.2. Mons Domino in vertice montium præparatus,

Luc.1. Ab Angelo humiliter salutata,

Gratia plena.

Cant. 4. Inter mulieres benedicta,

Luc.1. Sponsa Dei.

Ier.3. Sancto spiritu adumbrata.

Psal.4[illegible] Ancilla Trinitatis humilima,

[illegible]eg [illegible]. Mulier circundans virum.

Exod.15 Ciuitas Dei,

Templum Domini,
Sacrarium spiritus sancti,
Tabernaculum Dei cum hominibus,
Tabernaculum tui creatoris,
Arca testimonij,
Vas aureum cœleste māna continens,
Quæ Elyzabet cognatam visitasti.

PARTVS.

S. Maria terra germinans saluatorem,
Virgo florens Aaron,
Mensa panis propositionis,
Botrus Cypri,
Fons lucis omnem hominem illuminans,

VIRGINITAS ANTE partum, in partu & post partum.

Ora pro nobis.

S. Maria Virgo perpetua, Deíque genitrix gloriosa
Candidata virtutibus,
Mons de quo sine manibus scissus est lapis,
Porta orientalis clausa,
Virginum caput gloria & magistra,
Virgo augustissima,
Virginitatis æternitas,
Virginitatis imago, ac corona,
Virginitatis primiceria,
Virginum regina, ac mater.
Virgo sancta corpore & spiritu,
Virgo perpetua & mater,

Eccl. 24. Exo. 25. & 16. Luc. 2. Isa. 45. Num. 17 Exo. 25. Cant. 1. Ester. 0. & Aug. ser 18. de sanctis Aug. ser. 2. de assumpt. Hila. ser. 6. de assump. Dan. 2. Ezech. 44. Isio. c. 17. De off. di. Hild. c. 1. & 10. de virg. Ambr. lib. 2. de virg. c. 6. Bern. in 12. Apoc.

Cyr. hom. 6. Hie. li. 1. conc. Jou. Ier. 1. de aſſ. & in apol. pro li. Dam. ſer. 2. de Nat.

Virgo ineffabilis,
A cunctis periculis, &c. vt ſupra fol. 129.

ORATIO.

FAmulorum tuorum quæſumus, Domine, delictis ignoſce, vt qui tibi placere de actibus noſtris non valemus, genitricis filij tui Domini noſtri interceſſione ſaluemur. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum.

ANTIPHONA.

AVe candidum lilium fulgidæ, ſempérque tranquillæ Trinitatis. Aue roſa fulgida cælicæ amœnitatis, De qua naſci, & cuius lacte paſci Rex cælorum voluit,
Diuinis influxibus animas noſtras paſce.
Verſ. *Poſitus eſt hic in ruinam & reſurrectionem multorum.*
Reſp. *Et tuam ipſius animam pertranſibit gladius.*

ORATIO.

OMnipotens ſempiterne Deus, maieſtatem tuam ſupplices exoramus, vt ſicut vnigenitus filius tuus, cum noſtræ carnis ſubſtantia in templo eſt præſentatus, ita nos facias purificatis tibi mentibus præſentari Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum.

LITANIAE VI. PRO FERIA VI. ex Sacra Script. & SS. patribus desumptæ de eius conuersatione, &c.

† In nomine Patris, & Filij & Spiritus S. Amen.

Antiph. *Ad sanctißimam virginem & Dei matrem accurrentes, eius patrociniis vtilitatem assequamur. Itaque quotquot estis virgines ad matrem Domini confugite. Illa enim pulcherrimam, pretiosißimam et incorruptibilem possessionem patrocinio suo vobis conseruabit.* *Chrysost.*

CONVERSATIO CVM FILIO.

Kyrie eleison, &c.
S. Maria à pastoribus & Magis cum filio inuenta, *Luc. c. 2.*
S. Maria legi purificationis sponte subiecta,
Nubes Domini leuis, *Mat. 2.*
Aegyptum cum filio ingressa, *Isa. 19.*
Ex Aegypto in Nazareth reuersa, & cum filio dulciter conuersata, *Mat. 2.* *Luc. 2.*
Quæ filium triduum quæsisti, & in templo inuenisti,
Deficiente in nuptiis vino filium deprecata, *Io. 2. & 19.*
Quæ stabas iuxta crucem filij, & Ioan-

Ora pro nobis.

Luc. 2. nivirgini fuisti commendata, ora.
Nissen. Doloris gladio transfixa, ora.
Act. 2. Filij resurrectione exhilarata, ora.
In die pentecostes sancto spiritu repleta, ora.

ASSVMPTIO ET CORONATIO.

Cant. 8. Sancta Maria deliciis spiritualibus affluens, ora.
Off. eccl. Super dilectum tuum innixa, ora.
Iacob. & Chryſ. in Liturg. Super choros Angelorum exaltata, ora
Mater honoratior quàm Cherubin, ora.
Mater gloriosior quàm Seraphin, ora.
Apoc. 12. Mater honorificata, ora.
& Ildep. Mulier amicta sole ac omnium mulierum decus, ora.
Duodecim stellis coronata, ora.
Aug. ser. de Assup. Regina cœlorum, Regina à dextris filij adstans, ora.
Psal 44. In vestitu deaurato varietate circumdata, ora.
Off. Eccl.
Psal. 44. Quam laudant astra matutina, ora.
Per. Epi. 174. Cuius pulchritudinem sol & luna mirantur, ora.
2. Cor. 11. Cuius vultum deprecantur omnes diuites plebis, ora.
Bern. ser. 1. decircun. Virgo & mater veris cumulata honorum titulis, ora.
Cant. 6. & Virgo castissima, electa, admiranda, deuota, ora.
Hom. 1. & 2. Regia, ac vni Christo desponsata, ora.
Via regia saluatoris, ora

Via errantibus. ora. *Su. miss.*
Via reconciliationis, ora. *Ber. ser. 2 de adu.*
Vexillum fidei, & vexatorum portus, ora. *Am. lib 2. virg.*
Vrbs fortitudinis, & vnicum molestiarum omnium leuamen, ora.
Vigilantissima custos omnium te diligentium, & pio affectu colentium, ora. *Apon. li 4. in cãt.*
Regina Angelorum, &c. ora. *Num. 25*
A cunctis periculis, libera nos mediatrix nostra. *Dam. de do. B. M.*
Kyrie eleison, &c. vt supra. *Collect. huius li.*

ORATIO.

O Domina mea S. Maria, me in tuam benedictam fidem, ac singularem custodiam, & in sinum misericordiæ tuæ, hodie & quotidie, & in hora exitus mei animam meam & corpus meum tibi commẽdo: omnem spem & consolationem meam, omnes angustias, & miserias meas, vitam, & finem vitæ meæ tibi committo: vt per tuam sanctissimam intercessionem, & per tua merita, omnia mea dirigantur & disponantur opera, secundùm tuam, filiíque voluntatem. Amen.

LITANIAE SEPTIMAE PRO SABBATO DESVMPTAE ex sacra script. & sanctis Patribus.

† In nomine Patris & filij & spiritus sancti, Amen.

Antiph. *Per te accessum habeamus ad filium, O benedicta, Inuentrix gratiæ, Genitrix vitæ, mater salutis, vt per te nos suscipiat, qui per te datus est nobis. Excuset apud ipsum integritas tua culpam nostræ corruptionis, & humilitas Deo grata nostræ veniam vanitati. Copiosa charitas tua nostrorum cooperiat multitudinem peccatorum, & fœcunditas gloriosa, fœcunditatem nobis conferat meritorum. Bernard. serm. 2. de Aduentu.*

Dam. li. 10. de assump. Cant. 7. & Epi. ser. de B. Virg. Bern. epi. 174. Ep. ... in ora. Andr. Hier. Au. ser. 83. de assump. Ephrem. Off. Eccl. Bruno. ser. de Nat. Mat. Philad. Eccl. 24. Ber. ser. 3. de ascens. Gen. 6. Ex. 25. Damas. ser. 1. de do. Hild. ser. 1. de assump. Chrysip. Bonau. Idem in carm.

PRAECONIA B. VIRGI. MARIAE.

Sancta Maria. — Ora pro nobis.

KYrie eleison, &c.
Abyssus miraculorum,
Aceruus tritici vallatus liliis,
Aduocata nostra & omnium iniquorum,
Adiutrix destitutorum,
Aditus recuperationis,
Ager Dei amplissimus,
Altior cœlo,
Alabastrum vnguenti,
S. Maria Angelis superior,
Ancilla Domini,
Ancilla cui Dominus Leuiathan ligauit.
Anchora fida & sacra his qui tempestate iactantur,
Aquę ductus cœlestium gratiarum,
Aquila grandis magnarum alarũ,
Arca Noe salutaris,
Arca Dei, & sanctificationis,
Arca noui testamenti,

Sancta Maria.

Armarium vitæ,
Arcus fœderis in nubibus cœli,
Assectatrix Iesu perpetua,
Aurum purum ac aula diuinorum mysteriorum.
Benedicta in mulieribus,
Botrus vitis,
Cedrus in libano exaltata,
Circumscriptio incircumscripti
Cinamonum aromatizans
Clauis cœlorum
Clauitrum pudoris integrum
Clypeus omnibus in te sperantibus
Clibanus in quo sacrificiũ coquitur
Cœlum animatum.
Columba speciosa desuper riuos aquarum.
Columba Noe fidelissima
Continens eum qui nusquam contineri potest
Contritio prauitatis hæreticæ
Confortatrix martyrum.
Concha Gedeonis rorida.
Cratis tornatilis
Crux quæ in vlnis Dñm portasti
Cupressus in monte Sion
Currus ignis
Curatio vulnerum immedicabiliũ
Custos hominum
Custos in vineis
Desertum speciosum
Desiderata gentibus

Ora pro nobis.

Epiph. S. 78. Da. de asſ. Ansſ. in ora. Luc. 1. Bona. in Psſ. Eccl. 24. Method. Ber. ser. 4. sup. salue. Ep. Hildep. Off. Eccl. Leuit. 2. Damasſ. de asſupt. Hier ser. de asſup. Bona Cyril. Sophro. de asſ. Bona. In carm. Amb. de vir. c 14. Eph, C... 6. Laur Iust. de connu. Herm. Archie. conſ.

Ephr. Rup. cant. 10. Bon. in spe. 16. Ephr. Amb. de vir lib. 2. And. Hieros.

M.ethod. bona ſu. & in pſ. 53. Off. Eccl. Hil de ſer. 4. de aß. An ſel. c. 12. de B. vir. Damaſc. li. 4. fid. c. 15. Hie. de aß. Bo na. Aug. ſer. 2. de an. Of. ec cl. Meth. Method. Bern ſer. 3. in ſal ue Bo. c. 1 ſpec. Method. Gen. 2. Hildep. Chryſoſ. Ber. ep. 51 Eph. Iac. in Litur. Cuc. 1. Ath. Ber. in carm. Lat. 6. E phr. Bun. ſpec. c. 12. Lau. iuſ.	Sancta Maria.	Diſciplina omnium Dioptra perſpectiua Domus impleta gloria Domini Domus ſeptem colũnarum à Deo facta Domina Angelorum Domina Regum Domina cœli & terræ ac rerum omnium Exemplum perfectionis Exemplar confeſſorum Expectatio præmiorum noſtrorum. Feneſtra cœli Ferculum Salomonis Feſtiuitatis noſtræ principium & finis Filia Hieruſalem pulchra & decora Firmamentum diuidens aquas ab aquis Fluuius de loco voluptatis egrediens Fons vberrimus totius Trinitatis Fons vniuerſam terram irrigans Gloria & corona iuſtorum Gloria prophetarum Gloria virginum & omnium piorum Gratia plena Hera noſtra Heſter populum liberans Honorificentia populi noſtri Honor martyrum	Ora pro nobis.

Sancta Maria.

Hortus plantationum
Hortus non seminatus
Humilitatis forma
Ianua salutis
Illuminatrix cordium
Imago veri solis expressa
Infirmorum solatium
Inuentrix gratiæ,
Innixa super dilectum,
Iudith pulcherrima,
Lætitia generis humani,
Liber obsignatus,
Lignum plantatum secus decursus aquarum,
Lignum Libani ex quo sibi Salomon ferculum præparauit,
Lignum vitæ singulis mentibus reddens fructum suum,
Lilium conuallium,
Lucerna à Domino illuminata,
Lumen cæcorum,
Luna plena,
Lux carens fuligine culpæ,
Magnum mundi miraculum,
Manna suaue,
Mansio cœlestis Imperatoris,
Mare pacificum,
Margarita pretiosa cœlestis,
Martha excipiens Christum in domum suam,
Mater Domini præ omnibus gloriosa,
Mater misericordiæ,
Mater omniũ fidelium vniuersalis,

Ora pro nobis.

Ansel. de præp. ad V. i. Bon. c. 10. spe. Ber. ser. 1. de adu. Bon. in car. Eph. Gre. Nico. Bo. in car. Rup. cant. 4. Bo. vt su. Laud. de com. c. 9. Bon. Ber. ser. 1. [illegible] 3. Sup. sal. Amb. ser. 3. in Psal. 21. Hildeph. c. 2. de B. ma. Catha. sen. ora. 11. Metho. Aug. li. 1. Trin. c. 10. Dam. in hym. de aß. And. Hi. Bona. in spec. c. 9. Eccl. 24.

Ephr. de lau. Mar. Off. Eccl. S. Brigid. And. Cre. ora. 2. de Mar. Ber. sup. mi. 1. Re. 15. Hild. bon. in ps. Cyril. Al. hom. 6. c. Nesto. Ansel. or. ad Mar. Bon. spec. c. 7. Hesich. ser. de Mar. Chrysip. de Desp. Damas. lib. 4. c. 8. Ephr. Laur. de cob. c. 9. Ephr. Bona. in Li. Eccl 24. Ans. & off. eccl. Ephr. Chrysip.

Sancta Maria.

Mater timoris & magnitudinis,
Mediatrix Dei & hominum,
Per quam post Deum totus viuit orbis terrarum,
Microkosmos,
Miraculorum effectrix,
Mirthus electa,
Mons Ephraim,
Mons pinguis,
Mortis destructio, & vitæ introductio,
Norma castitatis,
Norma rectæ fidei
Nutrix panis cœlestis, & omnia nutrientis salutis,
Opus digitorum Dei,
Ornamentum clarum naturæ nostræ,
Ortus solis nullum ferens occasum,
Ordinata ab æterno,
Orphanorum susceptio,
Pauor spiritualibus nequitiis,
Pax & gaudium mundi,
Pincerna cœlestis curiæ,
Platanus iuxta aquas,
Plantatio rosæ in Iericho,
Porta fulgida lucis & vitæ
Portus tranquillus,
Pratum totius fragrantiæ spiritus sancti,
Præconium Apostolorum,
Præses vitæ nostræ,
Princeps regum & regnorum,

Ora pro nobis.

Sancta Maria.	Prodigium cœleste,	Ora pro nobis.	Cyrill.
	Promptuarium diuinæ charitatis,		Greg.
	Propitiatorium vniuersæ terræ,		Nazia.
	Propugnaculum fidei Christianæ,		in Dia.
	Pudicitiæ ornamentum,		Bona. in
	Purgatrix criminum,		ps. Ignat.
	Purpura Regia,		ep. 10.
	Rebecca pulcherrima;		Method.
	Refugium tui gregis,		And. Cre.
	Regeneratrix nostra		de dorm.
	Regina misericordiæ.		B. Virg.
	Reparatrix parentum		Exod. 25.
	Resurrectio Adami		Laur. vt
	Rosa recens ac redolens sine spina.		sup. Hie.
	Sceptrum rectæ doctrinæ & fidei orthodoxæ		ep. 10.
			Ber. ser. 5.
	Secretum verecundiæ		de B.
	Sepulchrum nouum & signatum Christi		Virg.
			Ber. vt
	In qua omnis spes vitæ & virtutis		sup, Ber.
	Cuius spiritus super mel dulcis Signaculum fidei.		hom. 2.
			sup. miss.
	Sion sancta, & signum magnum		Aug. ser.
	Soror & sponsa Dei		24. de
	Species Iacob, & spes nostra		na. chr.
	Speculum passionis Christi		Ephr. et
	Stella vitæ, & à sole illuminata		Bona. in
	Stella maris, ac lumen studiosorum		carm.
			Cyril. ho.
	Thalamus Dei & cœlestis sponsi		8. c. Nest.
	Thalamus flagrans virginitatis		Am. l. 2.
	Tabernaculum testamenti		Virg.
	Tabula scriptam legem ferens		
	Thesaurus vitæ immortalis		

Hie. li. 1. c. Iou. Eccl. 24 Hil. Apoc. 12. Aug. ser. 6. de Natu. arn. Psa. 49. Lau. iust. hier. in Psal. 18. Off. eccl. Ephr. Epiph. Eph. Hild. Conc. Ephe. 1. Damas. li. 3. c. 11. Iacob. in li turg. 2. par. 20. Eccl. 23. Hie. in 6. Mich. Ps. 109. Bon. in spe. c. 3. Off. Eccl.

Sancta Maria,

Theotocos, S. Mater Dei
Thronus Dei
Templum Salomonis sanctificatum
Templum indissolubile spiritus sancti
Vallis benedictionis
Vas admirabile opus excelsi
Vaticinium prophetarum
Vestimentum Dei impollutum
Virga virtutis Dei
Vita nostra
Vitis vuarum ferax,
Vmbraculum spiritus sancti,

Ora pro nobis.

A cunctis periculis.
Pater noster. vt supra fol. 129.

SEQVENS CANTICVM ET PSALMOS, QVIDAM DEVOTVS *B. Virginis seruus olim legere consueuit, vt sic ipsum quoque nomen Maria (quod quinque constat litteris) pio prosequeretur cultu. Huius rei exstat monumentum in celeberrimi monasterij S. Bertini, quod Audomaropoli cernitur, templo. Haec deuotio Anno 1163. tempore Leonis Abbatis, & Theodorici Comitis Flandriæ insigni miraculo, quod eidem Dei seruo, Ioscio dicto, iam mortuo accidit, confirmata fuit, dum ex illius ore flos exiit, ex auribus duo, & ex oculis totidem: in quibus inscriptum, MARIA.*

CANTICVM B. MARIAE Virginis. Lucæ cap. 1.

M.

MAgnificat anima mea Dominum. &c. vt supra, fol 103. Aue Maria gratia plena; &c.

A.

AD te leuaui oculos meos, qui habitas in cælis. *Psal.* 122
Ecce sicut oculi seruorum, in manibus dominorum suorum.
Sicut oculi ancillæ in manibus Dominæ suę, ita oculi nostri ad dominum Deum nostrũ donec misereatur nostri.
Miserere nostri Domine, miserere nostri, quia multum repleti sumus despectione.
Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus & despectio superbis.
Gloria patri, & filio. Aue Maria. &c.

R.

REtribue seruo tuo, viuifica me, vt custodiam sermones tuos. *Psal* 118
Reuela oculos meos, & considerabo mirabilia de legẽ tua.
Incola ego sum in terra: non abscondas à me mandata tua.

Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas: in omni tempore.
Increpasti superbos: maledicti qui declinant à mandatis tuis.
Aufer à me opprobrium & contemptum: quia testimonia tua exquisiui.
Etenim sederunt principes, & aduersum me loquebantur.
Seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis.
Nam & testimonia tua meditatio mea est, & consilium meum iustificationes tuæ.
Adhæsit pauimento anima mea, viuifica me secundùm verbum tuum.
Vias meas enunciaui, & exaudisti me, doce me iustificationes tuas.
Viam iustificationum tuarum instrue me: & exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit anima mea præ tædio: confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitatis amoue à me: & de lege tua miserere mei.
Viam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.
Adhæsi testimonijs tuis Domine, noli me confundere.
Viam mandatorum tuorum cucurri, cùm dilatasti cor meum.
Gloria patri, &c. Aue Maria, &c.

I.

Psal. 125. IN conuertendo Dominus captiuitatem Sion: facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum: & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: magnificauit Dominus facere cum eis.

Magnificauit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.

Conuertere Domine captiuitatem nostrã: sicut torrens in austro.

Qui seminant in lachrymis: in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos.

Gloria patri, &c. Aue Maria, &c.

A.

AD Dominum cum tribularer clamaui, & exaudiuit me. *Psal. 119*

Domine libera animam meam à labijs iniquis, & à lingua dolosa.

Quid detur tibi aut quid apponatur tibi: ad linguam dolosam.

Sagittæ potentis acutæ: cum carbonibus desolatorijs.

Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est habitauit cum habitantibus Cædar, multùm incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Gloria patri, &c. Aue Maria. &c.

Vers. *Diffusa est gratia in labijs tuis.*

Res. *Propterea benedixit te Deus in æternum, &c.*

ORATIO.

1. COncede nos famulos tuos quæſumus Domine Deus perpetua mentis & corporis ſanitate gaudere, & glorioſa beatæ Mariæ ſemper virginis interceſſione, à præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia.

2. DEus qui corda fidelium ſancti ſpiritus illuſtratione docuiſti, da nobis in eodem ſpiritu recta ſapere, & de eius ſemper conſolatione gaudere.

3. ECcleſiæ tuæ quæſumus Domine preces placatus admitte, vt deſtructis aduerſitatibus, & erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate.

4. DEus omnium fidelium paſtor & rector, famulum tuum N. quem paſtorem eccleſiæ tuæ præeſſe voluiſti, propitius reſpice, da ei quæſumus verbo & exemplo quibus præeſt proficere, vt vnà cum grege ſibi credito ad vitam perueniat ſempiternam.

5. OMnipotens ſempiterne Deus, qui facis mirabilia magna ſolus, prætende ſuper famulos tuos, & ſuper congregationes ipſis commiſſas, ſpiritum gratiæ ſalutaris, & vt in veritate tibi placeant, perpetuũ eis rorem tuæ benedictionis infunde.

6. DEus largitor pacis, & amator charitatis, da famulis tuis veram cum tua voluntate concordiam, vt ab omnibus quæ nos pulſant tentationibus liberemur, Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

ORATIO D. GREGORII Nazianzeni.

O Ter beata mater, O lux Virginum
Quæ templa cæli lucidißima incolis.
Mortalitatis liberata sordibus
Ornata tam immortalitatis stola,
Meis benignam ab alto aurem exhibe verbis.
Manensque virgo suscipe obsecro preces.
Nam solus est honor sic tibi à mortalibus.
Quæ facta verbi mater es diuinitus
Confisus vnde verba persoluo tibi,
Plexámque de prato coronam florido
Tibi offero Regina, quòd me plurimis
Dignata quondam gratijs, varijs ad hæc
Me liberas semper calamitatibus,
Multisque defensas ab aduersarijs,
Tam qui videntur, quàm videri qui haud queant.
Me flecte tandem, quomodo in vita auctior
Virtute fiam, téque semper præsidem
Vitæ meæ, ac demum benignam, ac sedulam
Habeam aduocatam filio coram tuo.
Cum ceteris charis Deo virgunculis,
Ne me ergo tradier sinas tortoribus.
Aut perditori hominum fieri ludibrio,
Aßiste. & à tenebris & igne libera,
Fac vt fide tuáque saluer gratia.
Quare hunc tibi hymnum pango Chariſterion,
Salue pudica gratiosa, mater &
Virgo omnium sanctißima ac pulcherrima,
Excentibus præstantior cælestibus,
Regina mundi gaudium mortalium,
Semper benignam te exhibe mortalibus,

Mihique sit salus vbique maxima.

ORATIO PRO PERSEVErantia in cultu Dei, ac Beatæ Virginis Mariæ.

DEus qui nos à seculi vanitate conuersos ad brauium supernæ vocationis accendis, pectoribus nostris purificandis illabere, & gratiam nobis, qua in te, & seruitio sanctissimæ matris tuæ Mariæ perseueremus, infunde, & protectionis vestræ muniti præsidijs, quod te Domine donante promisimus, impleamus: & nostræ professionis executores effecti, ad ea quę perseuerantibus in te promittere dignatus es, pertingamus.

ALIA ORATIO.

BEatæ & gloriosæ, sempérque Virginis Mariæ quæsumus Domine, intercessio gloriosa nos protegat, & ad vitam perducat æternam. Per Dominum nostrum, &c.

LITANIAE PRO INFIRMIS & afflictis, Ex Sacris literis depromptæ.

✝ In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, Amen.

Antiph. *Signa autem eos qui crediderint, hæc sequentur: In nomine meo dæmonia eijcient, linguis loquentur nouis, serpentes tollent: & si mort[illegible]*

rum quæ biberint, non eis nocebit. Super ægros manus imponent, & bene habebunt. Mar. 16.

KYrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison, &c.
Qui Iob vlcere pessimo percuti in exē- *Iob.* 2.
plum patientiæ permisisti, c. 5.
Qui vulneras, & mederis, percutis & *Exod.* 4.
sanas, c. 9.
Qui Moysis lepram sanasti,
Qui AEgyptios ob peccata vlceribus
percussisti,
Qui populum Israel de AEgypto edu-
ctum ab infirmitate seruasti, *Ps.* 104.
Qui Mariam à lepra mundasti, *Num.* 12
Qui à serpentibus percussos ænei ser- c. 21.
pentis aspectu sanasti, *Exod.* 15
Qui sanctæ tuæ Legis transgressoribus 1. *Reg.* 2.
varias infirmitates prænunciasti,
Qui mortificas & viuificas, deducis ad
inferos & reducis,
Qui populum tuum ob Dauidis pecca- 2. *Re.* 24
tum afflictum, eiusdem precibus a peste
liberasti,
Qui orantes te in sua infirmitate curare
consueuisti,
Qui sanas contritos corde.
Qui propter misericordiam tuam in te *Eccl.* 38.
sperantes saluos facis, *Psa.* 146.
Qui Regi Ieroboam aridam manum *Psal.* 1.
sanam restituisti: & 16.
Qui viduæ filio ad Eliæ preces vitam 3. *Reg.* 13.
redidisti, 3. *Reg.* 17

Miserere nobis.

Qui Ezechiam Regem ad te humiliter
4. Reg. 20. recurrentem, à graui morbo liberasti.
Qui Tobiam in exemplum patientiæ
Tob. 2. cæcum fieri permisisti,
c. 11. Qui eundem per Angelum tuum lumen cæli videre fecisti,
Qui Dæmonium à Sara compescuisti,
c. 12. Qui varios languores, morbósque in
Exod. 9. pœnam peccati immittere consueuisti,
2. Reg. 24. Qui febricitantes, & complures à malignorum spirituum vexatione exe-
Mat. 8. misti,
Luc 4. 6. 8. 9. Qui omnes malè habentes curasti,
Mat. 8. 12. Qui paralyticos, aridos, leprosos, liberasti,
Luc. 5. Qui omnes infirmos tangẽtes saluasti,
Mat. 14 Qui surdos audire, mutos loqui, clau-
11. dos progredi, cæcos illuminari fecisti,
15. Qui mulierem à sanguinis fluxu, &
9. & luc. contractam liberasti & curasti, & mor-
13. tuos resuscitasti.
Qui infirmos visitari, & cõsolationem
Mat. 25. accipere voluisti,
2. cor. 1. Qui per Apostolos tuos, claudos am-
Act. 3. 14 bulare fecisti, Petri vmbra omnes ab
5. 28. infirmitatibus tuis liberasti,
Psal. 17. Christe fortitudo nostra, firmamentum & refugium nostrum,
Sap. 16. Adiutor & protector, liberator & susceptor ac cornu salutis nostræ,
Saluator omnium,
Agnus Dei, &c.
Pater noster, &c.

Miserere nobis.

Psalmus

PSALMVS.

DIlexi quoniam exaudiet Dominus: vocem orationis meæ.

Quia inclinauit aurem ſuam mihi: & in diebus meis inuocabo.

Circundederunt me dolores mortis: & pericula inferni inuenerunt me.

Tribulationem & dolorem inueni, & nomen domini inuocaui.

O Domine libera animam meam, miſericors Dominus & iuſtus: & Deus noſter miſeretur.

Cuſtodiens paruulos Dominus: humiliatus ſum, & liberauit me.

Conuertere anima mea in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos à lachrymis, pedes meos à lapſu.

Placebo Domino: in regione viuorum.

Gloria patri, & filio, &c.

Verſ. In tua infirmitate ne deſpicias te ipſum.

Reſp. Sed ora Dominum, & ipſe curabit te.

V. Clamauerunt ad Dominum cum tribularentur.

R. Et de neceſſitatibus eorum eduxit eos.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te perueniat.

ORATIO PRO INFIRMIS.

OMnipotens sempiterne Deus, salus æterna credentium, exaudi nos pro famulo tuo infirmo N. pro quo misericordiæ tuæ imploramus auxilium, vt reddita sibi sanitate, gratiarum tibi in Ecclesia tua referat actiones.

ALIA ORATIO INFIRMO dicenda.

DOmine Iesu Christe Fili Dei viui, per amarissimas angustias, quæ te in Mõte oliueti tantopere coarctarunt, & per admirabilem illum horrorem ac tremorem, qui carnem tuam Sanctis. ita cõstrinxerũt, vt diceres, Tristis est anima mea vsque ad mortem, te humili corde, ac corpore ad terram vsque prostrato rogamus, vt in vltimo illo transitu, quo ex hac vita migrandũ erit, cum timor ac tremor cor nostrũ ac intellectũm occupabunt, succurrere, & in tã tristi agonia fortitudinem ac spem de tua misericordia largiri digneris. O dulcissime Magister, ne nos in tam horribili certamine deseras: at sicut pater tuus cælestis angelum de cælo misit, qui te consolaretur, ita nobis angelum mittas, qui eo tempore nos comitetur, muniat ac corroboret aduersus omnes insultus inimici, & in omnibus adiuuet: nec consentiat, vt prauorum spirituum exercitus, aduersum nos præualeant, aut tentatio-

nibus suis & mendacibus persuasionibus nos decipiant prosternántque. Arma quoque cor nostrum virtute passionis tuæ, & confirma, ne vlla aduersitas aut infirmitas, quantumuis diuturna ac vehemens, impatientiam aut fastidium, aut murmurationē in nobis pariat. Sed in omnibus ac per omnia, anima nostra se subijciat, ac offerat sanctiss. tuæ voluntati, siue illa infirmitatem, siue sanitatem, siue aduersitatem, siue vitam concedat: eo planè modo, quo tu Domine naturalem tuam voluntatem patris tui cælestis voluntati postposuisti, cum diceres: Non mea voluntas fiat, sed tua. Non tibi supplicamus ô Domine, vt dulcem concedas mortem, aut exiguos dolores, aut facilem denique ægritudinem. Hæc enim tuo relinquimus nutui ac beneplacito, vt de ijs disponas, non pro nostro arbitrio, inquam, sed pro nostra necessitate ac vtilitate. Hæc verò gratia potissima est quam efflagitamus, vt scilicet in quibuscumque casibus, des nobis talem fortitudinem, animíque robur, quæ nullo pondere flectatur, sed stare potius nos faciat fortes, & immobiles vsque ad extremum vitæ momentum: vt ex hac societate, quæ per Diuinam tuam gratiam nobis tecum communis est, ad illam transire mereamur, quam tecum habent sancti per gloriam.

Gran. in tractat. de passione.

ORATIO AD CHRISTVM cruci affixum

O Domine Iesu Christe qui præ amore tuo erga me tibi ipsi parcere noluisti, quæso vt sic cor meum, tuis sacris vulneribus transfigas, animámque meam sanguine tuo inebries, vt quocumque oculos conuertero, te cruci videam affixum, & quamcumque rem intuitus fuero, ea mihi videatur roseo illo tuo sanguine tincta, quo népe totus in te transformatus, nihil inueniam extra te, ac nihil videam præter plagas tuas. Hæc sit consolatio mea, in hac quam patior infirmitate, vt tecum sim confixus cruci, hæc sit maxima afflictio mea, cogitare aliquid extra te, quod non sit propter te, saluator mundi: Obsecro te vt me cum Apostolo tuo B. Andrea clamantem exaudias & dicentem: O bona crux, quæ decorem ex membris domini suscepisti diu desiderata, sollicitè amata, sine intermissione quæsita, & aliquando cupienti animo præparata, accipe me ab hominibus, & redde me magistro meo, vt per te me recipiat, qui per te me redemit, qui viuit & regnat in secula seculorum. Amen.

LITANIAE PRO FIDELIbus defunctis.

Loca quædam quibus probatur oratio pro defunctis

Mortuo non prohibeas gratiam, Eccles. cap. 7. Vnde D. Augustin. Temporarias pœnas alij in hac vita tantùm, alij post mortem, & nunc & tunc, verumtamen ante iudicium illud seuerissimum, nouissimúmque patiuntur. Lib. 21. de ciuit. Dei, cap. 13.

Qui dixerit verbum contra Spiritum Sanctum, non remittetur ei, neque in hoc seculo, neque in futuro. Mat. Cap. 12. Lib. 6. cō. Iulia. cap. 5.

Quod non dixisset Dominus (ait D. August.) si nulla peccata remitterentur in iudicio illo nouißimo.

† In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, Amen.

Antiph. *Sancta & salubris est cogitatio pro defunctis orare vt à peccatis soluantur, Lib. 2. Machab. Cap. 12.*

KYrie eleison, &c.
Sancta Maria, &c. ora pro fidelibus defunctis.
S. Michael, &c. ora pro fidelibus defun.
Omnes Sancti Angeli & Archangeli, orate pro nobis.
Sancte Petre, &c. vt supra in communibus Litanijs Romanis, ora pro fidelibus defunctis.

Propitius esto,	Parce eis domine.
Propitius esto,	Exaudi nos domine.
Ab omi malo,	Libera nos Domine.
Ab ira tua,	Libera nos domine.
A potestate Diaboli,	Libera nos domine.
A flamma ignis,	Libera nos domine.
A pœnis purgatorij,	Libera nos domine.
A regione vmbræ mortis,	Libera nos.
Per natiuitatem tuam,	Libera nos.
Per dulcissimum nomen tuum,	Libera.

Per multitudinem miserationum tuarum.

Per acerbiſſimam paſſionem tuam,
Per ſanctiſſima vulnera tua,
Per precioſiſſimum ſanguinem tuum,
Per ignominioſam mortem, qua noſtram moriendo deſtruxiſti,
Peccatores, Te rogamus.
Qui Mariam abſoluiſti & latronem exaudiſti,
Qui ſaluandos ſaluas gratis,
Vt parentes, propinquos & benefactores noſtros à pœnis inferni eripere digneris,
Vt omnes fideles defunctos ab æterna damnatione liberare digneris.
Vt deſiderium ipſorum adimplere digneris,
Vt Angelorum cœtus eis ſplendidus ſubueniat,
Vt eis Patriarcharum & Prophetarum cuneus occurrat.
Vt omnium fidelium defunctorũ quorum ſpecialis in terra memoria non habetur, miſereri digneris,
Vt eis omnibus parcere, & indulgere digneris,
Vt eos glorioſus Apoſtolorum chorus excipiat,
Vt candidatorum martyrum triumphans exercitus eos lætus excipiat,
Vt eos ſanctorum confeſſorum agmen deducat,
Vt iubilantium virginum eos corona comitetur,
Vt ad autorem ſuum qui eos de limo

Te rogamus audi nos.

terræ formauit, redire valeant, Te roga.
Vt mitis atque dulcis Iesu tunc eis aspectus benignus appareat. Te rogamus.
Vt ad dexteram in electorum consortium eos recipiat, Te rogamus.
Fili Dei, fons pietatis, Te rogamus.
Rex tremendæ maiestatis, Te rogamus.
Qui claues habes mortis & inferni, Te ro.
Agnus Dei qui tollis peccata mundi,
Dona eis requiem.
Agnus Dei qui tollis peccata mundi,
Dona eis requiem.
Agnus Dei qui tollis peccata mundi,
Dona eis requiem sempiternam.
Christe audi nos, &c. Pater noster, &c.

PSALMVS. 129.

DE profundis clamaui ad te Domine, Domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendentes: in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates obseruaueris Domine, Domine quis sustinebit?
Quia apud te propiciatio est, & propter legem tuam sustinui te Domine.
Sustinuit anima mea in verbo eius, sperauit anima mea in Domino.
A custodia matutina vsque ad noctem: speret Israel in Domino.
Quia apud Dominum misericordia, & copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israel, ex omnibus iniquitatibus eius.

Verſ. Requiem æternam dona eis domine.
Reſp. Et lux perpetua luceat eis.
V. A porta inferi, R. Erue Domine animas eorum.
V. Abſolue Domine animas omnium fidelium defunctorum.
R. Ab omni vinculo delictorum.
V. Ne abſorbeat eas tartarus, nec cadant in obſcurum.
R. Sed ſignifer S. Michael repræſentet eas in lucem Sanctam.
V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.

ORATIONES.

FIdelium Deus omnium conditor & redemptor, animabus famulorum famularúmque tuarum remiſſionem cunctorum tribue peccatorum, vt indulgentiam quam ſemper optauerunt, pijs ſupplicationibus conſequantur.

DEus venię largitor & humanæ ſalutis amator, quæſumus immenſam clemẽtiam tuam, vt noſtræ congregationis fratres, propinquos & benefactores, qui ex hoc ſæculo tranſierunt, Beata Maria ſemper Virgine intercedente, cum omnibus ſanctis tuis, ad perpetuæ beatitudinis conſortium peruenire concedas.

ORATIO PRO PATRE & Matre.

DEus qui nos Patrem & Matrem honorare precepiſti, miſerere clementer

animabus patris ac matris meæ, eorúmque peccata dimitte, méque eos in æternæ claritatis gaudio fac videre.

ORATIO pro recenter defuncto.

INclina Domine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur, vt animam famuli tui N. quam hodie de hoc seculo migrare iussisti, in pacis ac lucis regione constituas, & Sanctorum tuorum iubeas esse consortem.

SEQVENTIA.

DIes iræ dies illa
Soluet seclum in fauilla
Teste Dauid cum Sibilla.
Quantus tremor est futurus,
Quando Iudex est venturus,
Cuncta stricte discussurus!
Tuba mirum spargens sonum
Per sepulchra regionum
Coget omnes ante thronum.
Mors stupebit & natura,
Cùm resurget creatura,
Iudicanti responsura.
Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur,
Vnde mundus iudicetur.
Iudex ergo cùm sedebit,
Quidquid latet apparebit,
Nil multum remanebit.
Quid tum miser sum dicturus?

Quem patronum rogaturus?
Dum vix iustus sit securus?
Rex tremendæ maiestatis,
Qui saluandos saluas gratis,
Salua nos fons pietatis.
Recordare Iesu pie,
Quòd sum caussa tuæ viæ,
Ne me perdas illa die.
Quærens me sedisti lassus,
Redemisti, crucem passus,
Tantus labor non sit cassus.
Iustæ Iudex vltionis,
Donum fac remißionis,
Ante diem rationis,
Ingemisco tamquam reus,
Culpâ rubet vultus meus,
Supplicanti parce Deus,
Qui Mariam absoluisti,
Et latronem exaudisti,
Mihi quoque spem dedisti.
Preces meæ non sunt dignæ,
Sed tu bonus fac benignè,
Ne perenni cremer igne.
Inter oues locum præsta,
Et ab hœdis me sequestra
Statuens in parte dextra.
Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis,
Voca me cum benedictis.
Oro supplex & acclinis,
Cor contritum quasi cinis,
Gere curam mei finis,
Lachrymosa dies illa,
Qua resurget ex fauilla,

Iudicandus homo reus.
Huic ergo parce Deus.
Pie Iesu Domine.
Dona eis requiem.

AMEN.

ORATIO COMMVNIS.

DOmine Deus omnipotens, miserere famulorum, famularúmque tuarum, & gratiam quam de te per Christum sperauerunt, remissis criminibus ipsorum propitius tribue, ne in iudicio cum eis contendas, ne æternis cruciatibus eos adiudices, sed eos tecum in sempiternam quietem recipias, vbi ea omnia fœliciter percipiant, quæ hîc firmiter crediderunt. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

ORATIONES SELECTAE,

R. P. F. Ludouici Granat. & P. Petri de Ribadeneyra Societatis IESV, recens nunc in Latinum sermonem conuersæ, quibus nobilissimarum virtutum actus exercentur, distributæ in singulos hebdomadæ dies.

DIE DOMINICA.

Prima Oratio in qua excitatur animus ad Dei timorem.

Timor Dei Lucæ.18. Cap.7.

SI publicanus ille Euangelicus, non audebat oculos suos ad cœlum leuare, sed à longe stans percutiebat pectus suum, dicens, Deus propitius esto mihi peccatori. Et si peccatrix illa sancta, non ausa est in conspectum Domini venire, sed stans retrò secus pedes eius, profusis lachrymis veniam obtinuit delictorum: Si sanctus ille Patriarcha Abraham volens cum Deo sermonem

Gen.18.

miscere dixit, Loquar ad Dominum meum cùm sim puluis & cinis, si isti tales ac tanti, tantopere se abiecerunt, ac submiserunt, cùm se coram tua maiestate sisterent, quid faciet pauper & miserrimus peccator, qualis ego sum? Quid faciet puluis & cinis? Quid faciet abyssus peccati & miseriæ? At quia mi Domine non possum habere timorem illum ac reuerentiam tantæ debitam maiestati, nisi tu in me respicias, da veniam, vt sic mihi liceat caliginosos eleuare oculos, vt splendor gloriæ tuæ visus mei debilitatem nequaquam obtundat. Ac cùm veræ sapientiæ principium sit timor sancti nominis tui, ab eo nunc Domine exordium sumam. Dona ergo mihi hanc gratiam, placeátque infundere animæ meæ donum timoris, mediante sancto tuo spiritu, quo sine, parum proderunt considerationes istæ, quas hoc loco statutum est ad-

ducere. Ad hunc quippe timorem ipse nos excitas, cùm ais, Ne terreamini ab his qui occidunt corpus, & post hæc non habent amplius quid faciant. Timete eũ qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam: ita dico vobis, hunc timete. Hoc ipsum nos docet Ecclesia S. cũ hunc in modum cantat: In conspectu gentiũ nolite timere: vos verò in cordibus vestris adorate, & timete Dominum, quia angelus eius vobiscum est, vt liberet vos. Fac igitur Domine, vt anima mea & cor meum te timeat. Nã in te (qui omnia es) non minor est ratio cur timearis, quàm ameris, cũ sis vti infinitè misericors, ita etiam infinitè iustus: & vt opera misericordiæ tuæ absq; numero sunt, ita & iustitiæ. Quod verò supra modum timorem ingenerat, est, plura esse vasa iræ, quam misericordiæ. Timeam ergo te ob magnitudinem iustitiæ tuæ, ob profunditatem iudiciorum tuorum, ob celsitudinẽ Maiestatis tuæ, ob immensitatem amplitudinis tuæ, ob innumera peccata & præsumptiones meas, ac super omnia rebellionem continuam, qua sanctis tuis inspirationibus reluctatus sum. Timeam te ac trepidem ante faciem tuam, in cuius conspectu tremunt Potestates, columnæ cœli concutiuntur, & vniuersæ terræ ambitus obstupescit. Et quis obsecro te non timeat Regem Gentium? Quẽ non terreant verba Prophetę nomine tuo loquentis, cùm ait: *Me non timebitis, & à facie mea non dolebitis? Qui posui arenam terminum mari, præceptũ sempiternũ quod nõ præteribit,*

Luc.12.

Ier.5.

Et commouebuntur, & non poterunt; et intumescent fluctus eius, Et non transibunt illud. Si omnes creaturæ tuæ, quæ vel in cœlis, vel in terra sunt, ita tibi morem gerunt, & ob magnitudinem Maiestatis tuæ formidant, quid ego vilissimus peccator puluis & cinis facturus sum?

Si Spiritus illi Angelici cùm te adorant, & laudes tuas decantant, ita contremiscant: cur labia mea & cor meum simili intenta officio præ stupore ac reuerentia non deficiunt? Ah miserum me, cuius anima sic induruit quomodo exsiccati sunt fontes oculorum meorum, vt ampliùs non fluant lachrimæ meæ, cùm seruus loquar cum Domino, creatura cum Creatore, homo cum Deo, luteum vasculum cum eo qui cuncta ex nihilo creauit? Volo, sed non valeo, nec enim exequi valeo quæcunque desidero.

Tu Domine, confige timore tuo carnes meas, lætetur cor meum, vt timeat nomen sanctum tuum.

Timeam te quoque, Domine, propter iudiciorum tuorum, quæ ab initio mundi vsque huc exercuisti, magnitudinem & profunditatem. Magnum fuisse iudicium clamat primi Angeli lapsus, tot virtutibus ornati: Magnum parentis nostri Protoplasti vnicum delictum: Magnum Cataclismus, qui vniuersum mundum inuoluit. Magnũ planè iudicium electio Iacob, & Esau reprobatio, derelictio Iudæ, & Apostoli Pauli vocatio, reiectio populi Iudaici, & Gentiũ adoptatio, aliáque similia, quæ nobis insciis

ſecretiſſimè indies accidũt. Præter hæc omnia, eſt quod horrorem incutit maximũ, tot ſcilicet videre nationes verſari ſuper faciem terræ in regione & vmbra mortis, ac è tenebris infidelitatis ad alias tenebras, è moleſtijs temporarijs ad tormenta properare æterna. Timeam te meritò Domine ob hęc tua iudicia tam profunda, tam occulta, iuréque verear, ne cum tot populis ipſe quoque reprobus efficiar. Si enim vix iuſtus ſaluabitur, impius & peccator vbi parebunt? ſi innocentiſſimus Iob à furore iræ tuæ tremat, quomodo non formidabit ab impetu tumentium fluctuum, qui à S. viri innocentia tanto diſtat interuallo? ſi Ieremias in vtero matris ſanctificatus, adeo timuerit iram tuã, vt non inueniret angulum in quem ſe abderet, quò ſe vertet, qui in peccatis conceptus & natus, reliquum deinde vitæ tot criminibus contaminauit & exegit? *1. Pet. 4.* *Iob. 31.*

Timeam te inſuper ob multitudinem peccatorum meorum, quæ infinita ſunt, quibuſcum ſiſtendus ſum ante tribunal tuũ, quando in conſpectu tuo ignis exardeſcet, & in circuitu tuo tẽpeſtas valida ingruerit, cùm aduocaueris cœlum deſuper, & terram diſcernere populum tuum. Ibi in conſpectu tot gentium ac tot Angelorum detegentur ac innoteſcent ſcelera mea, non verbis modô ac opere, ſed & mentis cogitatione cõmiſſa. Ibi tot habebo iudices, quot me præceſſerunt bonis operibus præſtantiores: tot aduerſum me exurgent teſtes, quot mihi fuère ad virtutem exhortatores. Et tamen *Aug. c. 4. medit.*

cùm certus sim de tali iudicio, nondum vitiis meis, vt par est, frænum, modúmque pono, sed potius in peccatorum fæcibus computresco: Nam gula me vilissimum reddit, superbia vanum, auaritia stringit, consumit inuidia, murmuratio lacerat, ambitio eleuat, ira perturbat, effundit leuitas, torpor opprimit, tristitia deiicit, fauor attollit. Hic complices cerno quibuscum natus, huc vsque vixi, hi sunt amici, quos habui familiares, magistri quibus parui, Domini quibus seruiui. Ne intres tamen, ô Domine in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens

Psal.14. Quem enim iustum reperies, si remota pietate iudicaueris eum? Proinde ad pedes tuos prostratus, corde humili & contrito plorabo cum propheta, & dicam,

Ps.6. Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me. Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: Sana me Domine quoniam conturbata sunt ossa mea. Et anima mea turbata est valdè, sed tu Domine vsquequò? Conuertere Domine, & eripe animam meam, Saluum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui, in inferno autem quis confitebitur tibi?

ORATIO SECVNDA DE eodem Timore Dei.

Sumpta cum Sequentibus ex P. Petro de Ribad.

DA mihi, quæso Domine sapientiæ tuę initium, veræ iustitiæ fundamentum, custodiam & virtutum omnium propugnaculum, sanctum timorem tuum, sine quo virtutes omnes pulueris instar à facie venti disperguntur. Et qui Angelorum de cœlo, & tot insignium tuorum familiarium in terra lego ruinam, ac robustos quotidie deficere, ipsosque vt ita dicam, gigantes tremere video, timeam, & ego debilitati meæ, & iudicia tua pertimescam, fugiam omnes ruendi occasiones, viuámque in sollicitudine, & circumspectione, cohibeam sensus, componam affectus, appetitiones mortificem, fugiam denique quidquid me potest à te tuáque gratia diuellere. Quando tua mihi adfuerit gratia, vtar illa cum animi gratitudine: quando abfuerit, defleam id amarè, quæram illam sollicitè, quando redierit, amplectar, & studeam conseruare: viuámque semper in sancto isto timore. *Timor Dei.*

ORATIO 3. AD MOERОREM Sanctum siue tristitiam à Deo petendam.

QVi fit Domine, quòd corde non rũpor, dum hominum in te offensiones *Tristitia.*

intueor: & quàm iniquè ab iis tractaris, quos tuis semper ad te beneficiis inuitare non cessas? Esse enim quod eis dedisti, in te & ipsa dona tua, abutuntur. Quis non angatur animo, & tristitia consumatur, qui in suam debilitatem, ad casum propensionem, ad surgendum difficultatem, ignauiámque in legitimo pretiosissimorum donorum tuorum vsu oculos coniicit? Quis non sanguineas fundat lachrymas, illarum memor, quas à te in crucis ligno pro se fusas videt, quíque sanctissimam tuā vitam ab ipso statim conceptionis initio mœrore semper plenam animaduertit? O igitur omne bonum meum, fac me tecum flere, nec pœnarum mearum quærere leuamen, illa sola consolatione contentum, quòd nullum mihi solatium sit in hac vita futurum, quòd hanc certissimam ac tutissimam ad te perueniendi viam agnoscam.

ORATIO IIII. AD VERAE pœnitentiæ petendum spiritum.

Pœnitentia.

AEquissime Iudex, qui vt nullum opus bonum irremuneratum, ita nec prauum relinquis impunitum: quíque immensa tua misericordia acceptas, si velit peccator, temporalem in hac vita pœnam, pro æterna, quam exigeres in futura: fac me quæso dignos facere pœnitentiæ fructus, vt qua mensura, sine freno & pudore te hactenus offendi, liberas appetitionibus meis habenas laxando, eandem sumam de meipso

vindictam, reddámque pro viribus, quod à me iustissimè requiris: vt qui toties hactenus me illicitis rebus totum tradidi, à licitis etiam nunc, amoris tui intuitu contineam.

ORATIO V. AD PETENDVM à Deo Contritionis donum.

Cõtritio.

CONuertantur oculi mei in fontes lachrymarum, Deus, quòd tuam offenderim maiestatem, cor meum dolore rumpatur, quòd tuam sim ausus violare legem: frangantur denique viscera mea, quòd à tua declinauerim voluntate. En Deus meus, & dulcissime sponse animæ meæ, flagella illa tibi propono, quibus delicatissimũ vnigeniti filij tui Iesu Christi Domini mei corpus fuit laceratum: spinas quæ sacrum illius caput penetrarunt: clauos qui manus pedésque transfixerunt, crucem quæ ipsum sustinuit, lanceam quæ incensum amore cor vulnerauit, denique vulnera, quæ accepit ipse pro me: propter quæ omnia, Deus, peto confringi cor meum, vt contritum & in pulueres vera contritione redactum, tuæ charitatis igne accendatur, & in sacrificium & holocaustum suauitatis totum consumatur.

O Deus meus si omnes purgatorij pœnas potius sustinuissem, quàm te offendissem? O si & nunc etiam infernum sustinerem potius, quàm te iterum offenderem? Vtinam possem sanctorum omnium Marty-

rum ferre tormenta, ne qua rationalis creatura te auderet offendere? Gratiam itaque, Deus, concede, vt præterita mea peccata ita defleam, ne in eadem vel alia recidam reliqua vita mea.

ORATIO 6. AD VERAE confessionis gratiam à Deo petendam.

Confessio. QVantæ fuit Deus misericordiæ, reliquisse te potestatem in terra dimittendi peccata? & per humilem pœnitudinem purámque & perfectam peccatorum confessionem ignoscere peccatori, & in tuam illum recipere amicitiam? O igitur Redemptor meus, agnoscam me ipsum, & humilem: effundam velut aquam in conspectu tuo cor meum: & ad Sacerdotis ministri tui pedes prostratus, in amaritudine animæ meæ, & copiosis oculorum lachrymis integram, simplicem & perfectam omnium peccatorum meorum solius tui amoris intuitu faciam confessionem: concipiámque firmissimum emendationis propositum, solicitus fugere omnes relabendi occasiones.

ORATIO 7. AD FIDEI DOnum à Deo petendum.

Fides. O Lux animæ meæ clarissima, quæ à suprema oritur luce: ô veritas infallibilis, quæ ab æterna summáque oritur verita-

te, quæ Deus eſt, qui ſolus comprehendit, quidquid in diuino ſuo clauditur pectore,& ſolus in ſecretis ſuis myſteriis dignus eſt fide: ſequatur ô Domine, anima mea in mediis ignorantiæ tenebris, & in media huius vitæ nocte conſtituta, fidei tuæ ſanctæ ductum & lucem,qua credam quæ non video: certum ſit mihi quod credo, quantumuis ſit obſcurum & abſconditum.

Credam igitur ô gloria & beatitudo mea, quicquid de tua natura, de tua gloria, de tuis proprietatibus, & trium Diuinarum perſonarum in eadem eſſentia diſtinctione, de verbi æterni cum humana naturæ coniunctione nobis reuelaſti: & cætera omnia myſteria profundiſſima quæ aperuiſti,& dilecta tua ſponſa (optima illorum omnium cuſtos & conſcia) Eccleſia Romana nos docet. Hanc ego ſemper magiſtram & matrem agnoſcam, huius vocem audiam, huius doctrinam ſequar. Et quoniam fides dum viua eſt, operatur, faciam ego opera vitæ ad meæ fidei teſtimonium. Ne quid in tuo conſpectu (quem fides eadem vbique docet eſſe præſentem, verúmque viuorum ac mortuorum iudicem) faciam quod in alterius mortalis conſpectu facere erubeſcerem: ſed vt tremam in eo ſtatu viuere, in quo mori non libet. Amen.

FERIA SECVNDA.

ORATIO I. DE LAVdibus Dei.

Laus Dei

CVm tanta in me ſint quæ timoris, & lachrymarum materiam præbeant, expediebat Domine Deus vt in hoc Sancto pœnitudinis exercitio, totius vitæ curſum exigerem. Attamen magnitudo gloriæ tuæ non-ſolùm nos obligat vt te adoremus, omníque reuerentia colamus, ſed etiam vt laudemus & glorificemus. Te enim decet hymnus in Syon, cum reuera ſis inſtar pelagi omnium perfectionum, nempe ſapientiæ, omnipotentiæ, pulchritudinis, diuitiarum, magnitudinis, ſuauitatis, Maieſtatis, in quo omnium creaturarum tam cœleſtiū quam terrenarum perfectiones ſummo prorſus gradu elucent. Cuius comparatione omnis pulchritudo deformitas eſt, omnes diuitiæ, inopia ſunt ſummáq; paupertas omne robur debilitas, omnis ſapiētia ignorantia, omnis dulcedo amaritudo. Denique quidquid vel in cœlis ſupra, aut infra in hoc mundo reſplendet, minus coram te eſt, quàm lumen candelæ in conſpectu ſolis. Tu ſolus ſine deformitate perfectus exiſtis, magnus ſine quātitate, bonus ſine qualitate, fortis ſine debilitate, vbique locorū abſque loco, infinitus magnitudine, virtute omnipotēs, bonitatē ſummus, ſapiētia inæſtimabilis. In conſilijs terribilis, in iudicijs iuſtus, in

cogitatione ſecretus, verax in verbis, in operibus Sanctus, miſericordia copioſus. Erga peccantes patiens, & pœnitentes pius. Talem ergo Domine te confiteor, & vt talem laudo, ac glorifico nomen Sanctum tuum. Infunde lumen cordi meo, & da ſermonèm ori meo, vt cogitem gloriam tuam & dignè annũciem laudem tuam. Sed quia hæc in ore peccatoris ſpecioſa eſſe nequit, hinc cæleſtes Angelorum choros, omnémque creaturam qua poſſum humilitate inuoco, & cantico illo glorioſo, quod Sancti illi pueri in medio ignis Babylonici decantabant inuito: vt te mecum exaltent ſuppleántque quod meæ deeſt infirmitati, dicentes,

Benedictus es Domine Deus patrum noſtrorum, & laudabilis & ſuperexaltatus in ſecula. *Dan.c.8.*

Et benedictum nomen gloriæ tuæ ſanctum, & laudabile, & ſuperexaltatum in omnibus ſeculis.

Benedictus es in templo Sancto gloriæ tuę, & ſuperlaudabilis, & ſupergloriosus in ſecula.

Benedictus in throno rẹgni tui, & ſuperlaudabilis, & ſuperexaltatus in ſecula.

Benedictus es, qui intueris abyſſos, & ſedes ſuper Cherubin, & laudabilis, & ſuperexaltatus in ſecula.

Benedictus es in firmamento cæli, & laudabilis, & glorioſus in ſecula.

Benedicite omnia opera Domini Domino, laudate, &c.

Benedicite Angeli Domini Domino.
Benedicite cœli, & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt Domino.
Benedicite omnes virtutes Domini Domino laudate &c.
Benedicite ſol & luna Domino, laudate, &c.
Benedicite ſtellæ cœli Domino, laudate, &c.
Benedicite imber & ros Domino, laudate, &c.
Benedicite omnis ſpiritus Dei Domino, laudate, &c.
Benedicite ignis & æſtus Domino, laudate, &c.
Benedicite frigus & æſtas Domino, laudate, &c.
Benedicite rores & pruina Domino, laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.
Benedicite gelu & frigus Domino, laudate, &c.
Benedicite glacies & niues Domino, laudate, &c.
Benedicite noctes & dies Domino, laudate, &c.
Benedicite lux & tenebræ Domino, laudate, &c.
Benedicite fulgura & nubes Domino, laudate, &c.
Benedicat terra Dominum, laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.
Benedicite montes & colles Domino, laudate, &c.
Gloria Patri, &c.

ORATIO II. AD PETENdam à Deo veritatis cognitionem.

AMor meus Sancte, veritas æterna, Da mihi quæso huius veritatis amorem. Splendeat illa in corde meo, in verbis, in operibus meis: vt sollicitè impleam, quæ voui tibi, & quæ promisi hominibus, iuxta sanctissimam tuam voluntatem. Tanti hanc æstimen veritatem, vt nihil sit, quod me possit ab illa diuellere: non aliorum in me propensio, non alienatio: non fauor, non offensio: non timor, non spes: non aliud quidquam, quod turbare solet, aut etiam debile cor nostrum expugnare. Nihil inquam, tantum apud me valeat, quod à tuæ veritatis confessione, propugnatione, ac defensione desistere, aut minùs candidè cum hominibus agere, aut promissis non stare me faciat.

ORATIO III. AD PETENdam à Deo Religionis vitæve spiritualis studium.

COncede mihi quæso Domine IESV Christe, diuinum spiritum tuum, quo tandem tuus esse, religiosam vitam ducere, & verè spiritualis esse incipiã, fac me id plenè intelligere, ex me ipso nihil me boni præstare posse, vt omnem à me præsumptionem abijciam: in te verò posse me omnia: ne ita deficiam in me, quin confidam in te

Occuper ſemper in vilitatis, ac profundæ miſeriæ meæ attenta meditatione: cognoſcam quid tandem eſſem, niſi manu tua ſuſtentarer: vt ſic me in tuo conſpectu magis humiliem. Attendam item rationi, quam de diuinis tuis donis, déque grauiſſimis, & innumerabilibus peccatis meis tibi ſum redditurus: timeámque ne tremam diuina tua & occulta iudicia. Æqua animi gratitudine lęta ſuſcipiam & aduerſa: cum eodem vtraque amore, paterniſque viſceribus à te mihi mittantur: ſubijciatur omnino ſpiritui caro mea, & huius intuitu omnem aſperitatem amplectatur, & pœnitentiam: repellat verò mollitiem omnem, delicias omnes. Eò verò maiorem animæ, quàm corporis curam geram, quò illa hoc eſt dignior ac nobilior. Hæc mea ſit occupatior, hoc ſtudium. Hæc vera ſitis, tibi vniri, te frui, excutere quidquid priuare, aut diuellere me poteſt à tua gratia, & ſecreta, dulcíque familiaritate tua.

Contemplatio.

ORATIO IIII. AD PETENdum à Deo Contemplationis donum.

QVomodo ô Domine, & omne bonum meum, effunditur cogitatio mea & per omnes creaturas liberè diuagatur? quomodo obnubilatur, & obſcureſcit vmbris vanitatum? cur non potius ad te accedit & amplectitur? Quid nouit anima mea, ſi te, qui totum eius es bonum, non nouit?

Quòd si te ignorat, quomodo amabit? quomodo desiderabit? quomodo laborabit pro assequendo te, aut consequetur, quem nō desiderat aut eo fruetur, aut possidebit? O ergo beatitudo, & afflictæ animæ meæ requies, ingredere tu illam quæso, & tecum illam trahe. Tædio mihi sunt omnia in hoc mundo, grauísque miseræ huius vitę sarcina: suspiria ex intimis ducam visceribus, affectu & dulci desiderio tui ac cerui instar vulnerati & sitientis ad viuarum curram fontem aquarum, omnes conculcans curas & molestas sollicitudines eius, quod non es tu: pendeámque semper & absorbear ineffabili ac suauissima tui contemplatione.

ORATIO V. AD PETENdam à Deo Maturitatis virtutem.

COlligantur quæso Domine, affectus omnes, sensus & facultates animæ meæ in te, vt ea sic vnita, non diuidatur, aut sese ad vanitatem & multitudinem creaturarum abijciat. Cúmque planctus risui præstet, cuius nobis ipse fuisti exemplo, tunc me fœlicem existimem, cùm te in lachrymis pœnísque imitatus fuero: sitque mihi afflictio ipsa consolationi, pignúsque beatitudinis & æternitatis: fugiat cor meū leuitatem, & omnem dissolutionis materiam, risum, vanáque solatia: omnes sensuum meorū claudantur ianuæ, ad cuiusuis creaturæ ingressum: tibi soli Deus meus *Maturitas.*

& creator, pateant, & sic in tuam transmuter immutabilitatem.

ORATIO VI. AD S. SIMplicitatis à Deo petendum Spiritum.

Simplicitas.

DEus simplicis cordis amator hominum, quibus tua facile secreta communicas, tribue mihi columbinam simplicitatem, cum serpentina prudentia coniunctam, simúlque gratiam, qua multitudinem implicationémque rerum inferiorum euitans, illud vnum eligam, partémque optimam & securissimam, quia tu Deus es, & omnia in omnibus, & omne bonum meũ quæram. Amem ex corde sanctissimam tuã legem, eiusdémque me præceptis subijciã: gaudeam de bonis proximorum, doleam de malis: cogitem de omnibus bene: cùm quid affirmauero, id simplici voce, est: cùm negauero, voce, non, vtar, abhorream fugiámque fictum omne, & duplex cor.

ORATIO VII. AD SILENtij virtutem à Deo petendam.

Silentii.

IMpone Domine frenum linguę meæ, & non solum ab illicitis & inutilibus verbis abstineat, sed licitis etiam & vtilibus vtatur moderatè. Et quoniam difficile est feram hanc mea virtute mitescere, & serpẽtis huius venena impedire: eam tu, Domine comprime, tuáque gratia purifica: vt ea in-

frænata, recolligatur & quiescat in te cor meum. Fac me profundissimum sanctissimúmque illud tuum silentium imitari, quo etiam ab iniquo iudice de calumnijs & falsis tibi impositis accusationibus, tãquam mutus, ô verbum æternum tacuisti, nec te excusare, nec mortem responso tuo differre voluisti. Quando verò loqui me sit necesse, fac me omnes leges, & circunstantias requisitas obseruare, ac ita proloqui, & verba mea tibi inprimis placeant: animam verò meam non lædant, aut scandalizent proximum.

FERIA TERTIA.

ORATIO I. IN QVA DEO pro acceptis beneficijs aguntur gratiæ.

Ludo. Gran.

GRatias ago tibi Dñe Deus, pro vniuersis beneficijs & gratijs in me collatis, iã inde à primo die quo in vtero matris meæ conceptus sum, vsque in hanc horam præsentem, & pro amore tuo singulari, quo ab æterno me dilexisti, statuendo me creare ad imaginem tuam, tum redimere, totúmque tuum facere, & ea omnia largiri, quibus hactenus ornatus sum. Omnia quippe quæ in me sunt, quæque firma spe expecto, tua sunt. Tuum est corpus hoc, tua sunt membra singula & sensus, tua est anima mea, & omnes quibus prędita est facultates: omnes horæ & momenta quibus ha- *Gratitudo.*

ctenus vixi, tua sunt, tuæ sunt vires, & salus mea, tuum est cęlum & terra, quæ me sustentant. Tuus sol, luna, stellæ, campi, aues, pisces, animalia, ceteræque creaturæ, quæ te iubente seruiunt mihi. Hæc omnia tua sunt domine Deus meus, idcirco quas maximas valeo, gratias ago: sed multo maiores reddo, eo quòd ipse meus esse voluisti: totum enim te, pro me obtulisti, & in remedium meum impertiuisti. Amore mei carne te humana vestiuisti, propter me in stabulo nasci voluisti, pannis inuolui, octauo die circumcidi, in AEgyptum relegari, multis modis tentari, persequutiones pati, propter me malè excipi, flagellari, spinis coronari, iniurijs & ignóminijs excipi, ad mortem damnari, cruci affigi. Propter me ieiunasti, orasti, noctes insomnes duxisti, lachrymas copiosissimè fudisti, inaudita tormenta & dedecora subijsti propter me, sacramentorum tuorum medicamenta instituisti, confortans me liquore tui pretiosissimi sanguinis, sanctissimáque carne tua in Eucharistiæ sacramento me nutriens, in quo tu Deus meus es, vt me protegas, vt me sustentes, vt me fortifices, vt me oblectes, in quo spei meæ pignus, & tesseram amoris tui accipio. Pro his omnibus gratias ago tibi quàm possum maximas, dicens ex intimo corde meo cum Regio Propheta.

BEnedic anima mea Domino, & omnia
Psa.102 quæ intra me sunt nomini sancto eius.
Benedic anima mea Domino: & noli obli-

uisci omnes retributiones eius.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis qui ſanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in miſericordia & miſerationibus.

Qui replet in bonis deſiderium tuum, renouabitur vt aquilę iuuentus tua.

Faciens miſericordias Dominus, & iudiciũ omnibus iniuriam patientibus.

Notas fecit vias ſuas Moyſi: filijs Iſrael voluntates ſuas: Miſerator & miſericors Dominus, longanimis, & multum miſericors.

Non in perpetuum iraſcetur, neque in æternum comminabitur.

Non ſecundum peccata noſtra fecit nobis: neque ſecundum iniquitates noſtras retribuit nobis.

Quoniam ſecundum altitudinem cœli à terra corroborauit miſericordiam ſuam ſuper timentes te.

Quantum diſtat Ortus ab Occidente, lõgè fecit à nobis iniquitates noſtras.

Quomodo miſeretur pater filiorum, miſertus eſt Dominus timentibus ſe: quoniam ipſe cognouit figmentum noſtrum.

Recordatus eſt quoniam puluis ſumus, homo ſicut fœnum dies eius, tanquam flos agri ſic efflorebit.

Quoniam ſpiritus pertranſibit in illo, & nõ ſubſiſtet, & non cognoſcet amplius locum ſuum.

Miſericordia autem Domini ab æterno, &

vſque in æternum ſuper timentes eum.
Et iuſtitia illius in filios filiorum: his qui ſeruant teſtamentum eius, & memores ſunt mandatorum ipſius, ad faciendum ea.
Dominus in cœlo parauit ſedem ſuam, & regnum ipſius omnibus dominabitur.
Benedicite Domino omnes Angeli eius potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem ſermonum eius.
Benedicite Domino omnes virtutes eius, miniſtri eius, qui facitis voluntatem eius.
Benedicite Domino omnia opera eius, in omni loco dominationis eius, benedic anima mea Domino.
Gloria patri, & filio, &c.

ORATIO II. AD GRATITUDINIS affectum à Deo petendum.

APeri mihi Domine, qui ſis, qui tot beneficijs me velut irretis & circundas: nec dona ipſa tantùm, ſed teipſum in illis mihi communicas. Quid ab egena hac, & quę vix eſt digna inter viliſſimos terræ vermiculos computari creatura, effuſa hac tua liberalitate prætendis? Augebitur fortè gloria tua ex hoc quòd te amem? Puriſſimum omnino deſiderium tuum de noſtro bono promouendo, & immenſa illa æternáque bonitas tua te vrget Domine, vt teipſum communices homini, quò ad te illum pertrahas, tuíque ac beatitudinis tuæ participẽ facias. O itaque omne bonum meum, ſubmergar quæſo in hac tuæ bonitatis, meæque indignitatis ac vilitatis abyſſo: agno-

ſcam meam nihilitatem, & donorum tuorum magnitudinem, certúſque ſim, non minoris mihi æſtimanda quæ triſtia videntur, quàm ipſa lætiſſima: non minus quæ tribulationem, quàm quæ afferunt conſolationem: cùm omnia à benedictiſſimis iſtis manibus tuis mihi proueniant. Vtar illis ritè vt par eſt, éxque ſincero & humili corde gratias pro illis agam.

ORATIO III. AD PETENdam à Deo Humilitatem.

SVauiſſime ac dulciſſime IESV, qui, cùm eſſes Deus æternus, te ipſum tamen humiliaſti, & noſtræ carnis vilitatem induiſti, in qua veræ humilitatis nobis eſſes magiſter ac concionator: da mihi Domine, quod admirabili hoc tuo exemplo doctrináque docuiſti. Quò verò theſaurum hunc abſconditum obtineam, inſere quæſo cordi meo meiipſius cognitionem, quæ vera eſt humilitatis radix ac fodina, fac me omnem repellere honorem, cùm meus non ſit, ſed tuus: ad omnium me pedes abiicere, & ab omnibus deſpici optare, qui omnium ſeruorum tuorum, imò & eorum, qui me nequiores eſſe videntur, ſim viliſſimus: vt qui reipſa omnibus illis deterior fuiſſem, niſi me tua manus ſuſtentaſſet: & ſi illi à te dona, quæ ego accepi obtinuiſſent, maiori illi gratitudine, quàm ego reſpondiſſent. Et ſiquidem ad humilitatem viam ſternit humiliatio, *Humilitas.*

fac me magni æstimare, & amplecti, quidquid me potest ad illam obtinendam iuuare. Fugiat anima mea vanam omnem complacentiam, nec paruam aliorum æstimationem, propriæ appetitum, cordis leuitatem, oculorum agilitatem, & quicquid interius aut exterius superbiam sapit, aut vanitatem admittat: vt sic humiliatus, & tua gratia verè humilis effectus, illam merear consolationem quam verè humiles habere consueuerunt.

ORATIO IIII. AD IVSTItiæ virtutem à Deo petendam.

Iustitia. DOmine IESV Christe, qui iustus noster es, & iustitia nostra, concede, obsecro, mihi gratiam tuam, qua nouerim laudis tibi sacrificium propter id quod in teipso es offerre, & propter omnia beneficia, quæ in me liberalissimè contulisti, & propter omnia quæ mei gratia operatus & passus es.

Defleam quæso peccata, quæ in te admisi: negligentiámque meam in legitimo preciosissimorum donorum tuorum vsu. Seruem & vota mea, & mandata tua: tantáque attentione & sollicitudine in quocumque tuo opere solius tui amoris occuper intuitu, atque si ex illorum singulis tota mea felicitas, omnéque bonum meum dependeret. Ne quæso in proximum meum, eorum quicquam admittam, quæ iuxta iustitia le-

ges nollem in me admitti: & contra quicquid ex iustitia mihi fieri vellem, id etiam faciam in proximum. Extendatur etiam Domine, iustitia mea in eos, qui sunt vitâ sancti, exequendo quæ illorum nomine præstare mihi incumbit, & illorum (quod in me est) pœnas, quas in Purgatorio luunt bonis præstitis operibus eleuando. Obediat verò non minus anima mea consiliis, & admonitionibus sancti Angeli custodis mei: æquum est enim tam sollicito Duci, pædagogo & magistro meo, qui omnia mihi procurat bona, promptam à me obedientiam, & humilem reuerentiam exhiberi.

ORATIO V. AD LIBERALITATIS virtutem à Deo obtinendam.

Concede mihi quæso liberalissime Domine gratiam qua immensam illam tuam largitatem imiter, qua tuis omnibus creaturis te ipsum communicas. Esse illis das, & conseruas, in actionibus suis illas iuuas, imò & eisdem cooperaris: & in omnibus illis ineffabili quodam modo te ipsum homini tradis, eundem carnis & sanguinis dilectissimi filij tui participem reddis: & super ipsos hostes tuos infensissimos, quo ipsi tempore te oppugnant, dona noua gratiásque nouas (etiamsi præuideas eisdem illos aduersum te abusuros) velut pluis largissimè: Cùm tu itaque Domine, *Liberalitas.*

adeo ſis effuſus, & veluti bonorum tuorum diſſipator; cur non ego, quæ mea non ſunt, ſed tua, & in eum finem mihi conceſſa, vt illis tibi fideliter ſeruienti noua ſemper conferas beneficia, fiáſque mihi ipſe tuorum donorum præmium, cur inquam illa non diſpergam omnia iuxta tuam voluntatem? Quæ maior mihi gloria eſſe poteſt, atque ſi tibi ſimilis & conformis appaream? Ex hoc igitur Deus meus, & Rex meus, me tibi totum conſecro, & tui amore etiam in vſum proximorum offero temporalia & ſpiritualia, fortunas, conſilium, verba, opera, ſanitatem, & (ſi opus erit) vitam ipſam, ad gloriam ſanctiſſimi nominis tui, & eorum vtilitatem, quos tu, Domine ſanguine proprio, vitáque impenſa redemiſti.

ORATIO VI. AD FORTItudinem à Deo impetrandam.

Fortitudo.

QVàm debilis eſt, Domine, is qui ſibi ipſi, quàm contrà fortis, qui tibi innititur? Qui vel ſemel ſpiritus tui guſtat dulcedinem, quàm fortis euadit, ſiue ad operandum bene, ſiue ad patiendum mala? ad reſiſtendum carnis molliciei, ad ferendos duros & ictus aduerſos? Corrobora, ô Domine, animam meam, ac tuæ fortitudinis ac protectionis muni præſidio, quo ita ſui ipſius euadat Domina, vt ſi quando veteris Adami ſenſerit inordinatos motus, conſen-

ciat tamen numquam. Comprime, Deus meus, omnia membra sensúsque meos, linguam præcipuè quæ non potest sine gratia tua domari, indomita verò ignis est exardescens, origo & fons magnorum malorum. Fige Domine, meum in tua luce intellectum, affectum in amore: & conforta cor meum ne terreatur aduersis néve prosperis insolescat. Possside Domine inferiorem meum hominem, ne vmquam exequendis iis, quæ tibi sunt grata, fatigetur, aduersísve deficiat, cùm hæc eadem, veram solidámque virtutem & comitari, & excitare consueuerint.

ORATIO VII. AD VERAM hominis libertatem à Deo petendam.

QVid est, Domine Deus, quod cùm me adeo liberum creaueris, vt nemo possit vim vllam meæ inferre voluntati, & pretiosissimo tuo sanguine ab ea, in quam exigentibus meis peccatis captiuitate incideram, redemeris ac sanctissima tua gratia me corroboraueris, & munieris, tam malè hac tanta vtar libertate, vt & peccati, & ipsius Sathanæ mancipium me ipsum constituam, propriis vinctum appetitionibus: quæuis enim laus me extollit, deiicit ignominia, vana excæcat complacentia, corrodit inuidia, omnia denique peritura gustu suo falso, & fallaci blandicie captiuant cor meum. *Libertas Spiritus.*

Nihil facere aliud videor, quàm te quotidiè offendere, & persuasus libertatẽ meam in eo consistere, vt propriæ semper acquiescam voluntati, habenas propriis appetitibus laxo, & incido miser in tot Dominorum captiuitatem, quot sunt illa quæ diligo inordinatè. O igitur liberator meus, sine quo nemo est verè liber, hanc mihi veram ac perfectam libertatem concede: aufer peccata, quæ illa me spoliant, méque tibi coniunge vt ignem obedientiæ tuæ diligam, ac intelligam, nunc fore me verè liberum, cum sanctissimæ legi tuæ omnino subiectus ero.

FERIA QVARTA.

ORATIO I. IN QVA petitur amor Dei ac charitas.

Ludou. Gran. Amor Dei.

SI obligatio qua benefactoribus nostris pro acceptis beneficiis deuincti sumus, tanta sit, & singula beneficia quasi titiones, & amoris incentiua, si iuxta multitudinem lignorum, ignis qui ex iis prodit, excrescere solet, quantum ô Domine amoris ardorem in corde meo nasci par est, cùm tot habeam quasi ligna beneficiorum, ac veluti faculas amoris tui? Si totus hic mundus tam visibilis, quàm inuisibilis in mei gratiam factus est, an non meritò flamma quæ ex illo exurgit, tanta esse debet, quantus est ipse mundus? Atque

hoc tanto magis, quia in te ſolo reperiuntur, omnes amandi cauſſæ ac rationes, quæ in cunctis ſunt creaturis, & ſingulæ quidem in ſummo perfectionis gradu. Si namque bonitatem conſideremus, quis te melior inuenitur? Si pulchritudinem, quid te ſpecioſius? Si ſuauitatem ac benignitatem, quis te ſuauior magíſque benignus? Si diuitias ac prudentiam, quis te ditior atque prudentior? Si de amicitia agas, quis æquè amauit atque ille, qui tanta noſtri cauſſa paſſus eſt? Si de beneficiis, cuius ſunt omnia quæ poſſidemus, niſi tua? ſi de ſpe atque fiducia, à quo ſperemus ea quæ nobis deſunt, niſi à miſericordi manu tua? Si tantus eſt amor quo naturę ductu in parentes ferimur, quis magis pater dicēdus eſt, quàm ille qui ait, Patrem nolite vocare vobis ſuper terrā, eſt enim pater veſter, qui in cœlis eſt: ſi tanto amore diligantur ſponſi, quis eſt ſponſus animæ meæ, niſi tu? aut quis replebit ſinum cordis mei, & deſideria mea ſatiabit, niſi tu Domine? Si de vltimo fine ſermo eſt, quem aiunt philoſophi infinito amore diligi, quis principium & finis meus, niſi tu? Vnde enim originem traxi, & quò vt perficiar vadam, niſi ad te, & in te? A quo eſt omne id quod habeo, & à quo ſpero me accepturum ea, quæ deſunt, niſi à te? Denique ſi amoris cauſſa eſt ipſa ſimilitudo, ad cuius imaginem & ſimilitudinem anima mea creata eſt, niſi ad tuā? Hoc ipſum ex modo, quo operando vtitur luce clarius conſtat. Vbi enim eſt ſimilis agendi ra-

Mat. 23

tio, ibi par eſt exiſtendi modus. Atque ob hanc coniunctionem quæ inter te, & hominem reperitur, aptiſſimè dixerunt philoſophi eidem, artem, ipſam naturam, atque vice verſa, naturam, artem imitari, eo quòd homo vt Deus operetur, & Deus vt homo. Vbi ergo tanta eſt in operatione conformitas, non diſſimilis eſſe debet exiſtendi modus. Age, ſi ſolus iſte titulus, & ſinguli ſupradictorum ſint ſoli per ſe amoris incentiua, quale debet eſſe id, quod ex omnibus illis ſimul iunctis deriuabitur? Certe quantum vaſtum pelagus, ſingula quæ in ipſum intrant flumina ſuperat, tantum hic amor, cæteros omnes antecellere debet. Si porro tot mihi ſuppetant Domine diligendi rationes, cur te non amem toto corde, ac intimis viſceribus meis? O tota fiducia mea! O amantiſſime ſuper omnia amata! O ſponſe floride, ſponſe ſuauis, ſponſe mellifiue! O amabile principium meum, & ſumma ſufficientia mea! Quando te amabo omnibus viribus, & ex tota anima mea? quando tibi in omnibus placebo? Quando morietur in me, quidquid tibi contrarium eſt? Quando totus ero tuus? quando deſinam eſſe meus? Quando præter te nihil in me viuet? Quãdo me depaſcent amoris tui flãmæ? Quando violenter trahes? Quando immerges me, & totum in te transferes? Quando fœlicem illum videbo diem, quo ſublatis omnibus impedimentis & perturbationibus, facies vt vnus ſpiritus tecum ſim, nec in poſterum à te diuellar? Ah Domine quanti

constitit tibi beneficentia in me tua? Quanta aufers ex domo tua? Quantorum bonorum tuorum iacturam facis? Quare Domine cùm sis infinitæ liberalitatis & clementiæ pelagus, detines in ira tua misericordias tuas erga me? Quare iniquitates meæ tuam vincent bonitatem? Cur potius culpa mea caussa erit meæ damnationis, quàm bonitas tua saluationis? Si dolorem ac animi pœnitudinem requiris, certè ita me pœnitet Maiestatem tuam offendisse, vt malim me millies mortem oppetiisse, quàm vel vnum crimen aduersus te commisisse. Si satisfactionem, offero tibi hoc miserabile corpus meum, in quod omnem furorem iræ tuæ liberè stringas, tantùm ne deneges mihi amorem tui. Non aurum vel argentum postulo, imò neque cœlum, neque terram, nec aliquid aliud creatum, hæc enim absque te animum nequeunt satiare meum. Omnia mihi absque te egestas sunt. Amorem quæro, amorem efflagito, ob tui amorem langueo & suspiro. Da mihi amorem tuum & sufficit. Quousque Domine hanc gratiam differs? Cur me nocte diéque affligi permittis, & non succurris? Quamdiu Domine, quamdiu obliuisceris mei? Quamdiu auertes faciem tuam à me? Quamdiu inter tot anxietates, ac desideria fluctuabit anima mea? Respice Domine, & oculos misericordiæ tuæ ad me conuerte. Non equidem portionem illam quæ filiis in abundantia dari solet, peto, at sola micâ, quæ de mensa tua cadet, contentus sum. Ergo me vt pau-

perem & famelicum catulum coràm diuite mensa tua præsento. Hîc intuebor vultum tuum, considerando quo gestu ipsemet edis, & filios tuos cœlestis tuæ gloriæ cibo pascis. Hîc subsisto, & cor meum in mille transfero formas, vt cor tuum ad misericordiam flectam. Non me satiant Domine res vllæ vitæ huius, te solum desidero, te solum quæro, faciem tuam exopto, ad tui amorem semper & vbique aspirabo, ac

Psal.17. cum Propheta cantabo, dicens:

Diligam te Domine fortitudo mea: Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus. Deus meus, adiutor meus, sperabo in eum: protector meus, & cornu salutis meæ, & susceptor meus. Laudans inuocabo Dominum: & ab inimicis meis saluus ero.

Gloria Patri, & Filio, &c.

ORATIO II. AD PETENdam à Deo Charitatem.

Charitas AEterna charitas, ac bonitas infinita, in qua omnes sancti amoris causæ continentur: propter immensum & incomprehensibilem illum amorem, quo me ab æterno prosecutus es peto, eundem vt animæ meæ infundas, quo te nullo mei intuitu priuatáve commoditate, sed propter temetipsum purè amem. Fac me supereminentem istam tuam, & inæstimabilem charitatem imitari, qua Solis vim naturali-

ter suam lucem spargentis, infinito interuallo excedens, te ipsum, & diuina dona tua, nullius proprij emolumenti aut vtilitatis intuitu communicas. Fac me, Domine, mandatis tuis sanctissimis, & iustissimis omni reuerentia, & sollicitudine parere: quorum obseruantia manifestum est gratiæ tuæ, & diuini tui amoris indicium. Gaudeat anima mea, gratiásque tuæ agat maiestati pro iis omnibus, quæ eidem placent: tristetur verò semper pro iis, quæ displicent & offendunt. Amem item & proximum meum Domine in te, pro te, & propter te: & ex iis quæ mihi aut quæro, aut à me reiicio: discam, quæ illi vel optare debeam, vel auertere. Bene illi velim, qui mihi vult malè, quia id tibi gratum est. Vincam beneficiis eum, qui est in me iniquus. Nouerim ex inimici persecutione, quàm ex amici beneuolentia potiùs fructum capere: compati patienti, congaudere gaudenti, vt qui eiusdem sit mecum naturæ, & tuæ similitudinis ac imaginis, & tu ipse ita fieri iubes, immortalíque gloria afficis eum, qui te in hoc dulcissimo amore imitatur, & ostendit operibus ipsis se filium tali patre dignum.

ORATIO III. AD PETENDAM à Deo virtutem concordiæ.

FAc me quæso Domine, vnum tecũ coniunctione vera meæ cum tua volunta- *Cõcordia*

te concordia, velléque ſemper quod tu vis in proſperis & aduerſis: imitari etiam te, tuóſque diuinos mores in iis, quæ vilis ego creatura tua poſſum & debeo, Ieſu Chriſti filij tui Domini noſtri me exemplis ſedulò conformando. Fac me etiam cum hominibus eandem habere concordiam, vt nulli vmquam dans iuſtam querelæ occaſionem, ſed omnibus omnia factus, omnes tibi lucrifaciam. Examinem ſemper occultos cordis mei angulos: ne mihi proprius amor imponat, & falſa decepto ſecuritate perſuadeat grata eſſe tibi mea opera, quæ ſunt fortè ingratiſſima. Hoc denique meum ſit ſtudium, emendare ac perficere vitam meam: diuina tua iudicia, factáque reuereri: aliorum me iudicio ſubmittere: quò veræ concordiæ fructu, tam erga te, quàm erga proximum frui ſemper valeam.

ORATIO IIII. AD COMpaſſionis affectum à Deo petendum.

Cōpaſsio. PEr excellentiſſimam illam Domine, viſcerum tuorum compaſſionem, qua noſtris compaſſus malis, multo illa fœliciùs, quàm nos ipſi vel optare poſſemus, reficis ac reparas: quáque ipſas miſerias noſtras ſuſcepiſti, vt in crucis ligno, quæ pro noſtris peccatis debebamus, ipſe perſolueres: humillimè ſupplico, vt vero dolore transfigas cor meum propter omnes offenſiones, quæ

tam in te, quàm in seruos tuos, in misero hoc admittuntur mundo, & propter afflictiones, siue corporis, siue animi, quibus proximi omnes mei afficiuntur, sentiámque ego dolorem de ipsorum dolore, instar membri vnius, quod alteri compatitur: ídque non erga amicum modò, sed erga hostem quoque meum amoris tui præstem intuitu, si quidem omnes fratres sumus, & filij tui, veri ac cœlestis patris. Compatiar etiam animabus, quæ horrendis purgatorij pœnis tuæ iustitiæ satisfaciunt pro peccatis in hac vita commissis, nec priùs diuino tuo donantur conspectu, & amplexibus iucundissimis, nec laudare te tam perfectè possunt & intensè, atque facerent in cœlo, donec sint omni ex parte mundatæ.

ORATIO V. AD MVNDI contemptum à Deo petendum.

BEnignissime & dulcissime Domine IESV Christe, quem stultus & infidelis mundus, tantis affecit iniuriis & ignominiis, concede mihi, quæso, eundem vt agnoscam, & simul contemnam. Ne ipsius me deliciæ emolliant, ne decipiant promissa, ne iudicia commoueãt, terreántque minæ, ne dicta ipsius aut facta, fauor aut inuidia in causa sint, cur vel latum à te vnguem discedam. Omnia ipsius arbitrer vt stercora, vt tuam consequar gratiam, tibi sim ser- *Contemptus mũdi.*

nus, tecum viuam, sempérque fruar.

ORATIO VI. AD PETENdam à Deo Constantiam.

Cõstantia

QVid mihi, ô Domine, bene cœpisse prodest, si statim ac leuissima occasione desistam, nec in bene cœptis constans perseuerem? Ah quàm facile deliciis emollior, timore deterreor, spe falsa decipior, & ventulo quouis rapior, & à te procul diuellor? Cur non me ad laborandum, & pro te moriendum mouent tot constantissimorum martyrum exempla? qui dum tui gratia mortem sustinuerunt, ipsam vitam sunt adepti. Cur tot delicatissimarum virginum virtute & constantia, quæ in carne debili mundum vicerunt, ac de morte, peccato, & ipso triumpharunt inferno, non corroboratur cor meum? O Deus meus, quí fit, quod nec confundar, nec erubescam, cùm & iniquorum videam in te offendendo obstinationem, & arctissimam cum suis vitiis, & sceleribus coniunctionem: (ex quibus tamen non nisi maximam inquietudinem, conscientiæ remorsum, æternam mortem, & turpissimam hauriunt corruptionem) & meam in tui dilectione & laudibus (ex quibus te tuáque immortali gloria fruar) remissionem & inconstantiam?

ORATIO VII. AD PETENdam virtutem discretionis.

QVis possit, Domine, tempestuosum hoc mare à profunditatis altitudinísque periculosis extremis nauigare securus, nisi nauem ipse Sanctæ discretionis dirigas gubernaculo? Hæc enim discretio est illud sal, quod omnibus sacrificiis adhiberi voluisti: hæc mensura, omniúmque regula virtutum, hæc actionum bonarum perpendiculum: hæc initium, medium, finísque omnium eorum quæ grata sunt tibi, sine qua vitium est, quod virtutis specie tegitur, & oculis tuis abominabile, quod apud homines alicuius est pretij. Da igitur mihi, Deus meus, thesaurum hunc, ducem & magistrum omnium virtutum: & fac me imprimis cognoscere, & æstimare, quid inter te creatorem meum, & reliquas creaturas intersit. Deinde ne in meis actionibus mihi, sed aliorum potius consilio virorum præcipuè spiritualium, prudentúmque deferam, & vt ipsi lapsus qui mihi contingunt, interdum experimento mihi sint & admonitioni, vt in posterum caueam diligentiùs. *Discretio*

FERIA QVINTA.

ORATIO I. DE CONFIDENTIA in Deum.

Ludou. Gran. Cõfidentia in Deum

DOmine Deus meus, omnes rationes quæ me ad amorem tui obligant, etiam in te ſperare me compellunt. In quem enim ſperare debeam, niſi in eum qui me tam tenerè diligit: niſi in eum qui me tot beneficiis cumulauit: in eum qui tanta pro me paſſus eſt: in eum qui me toties vocauit, tanto tempore expectauit, mihi pepercit, & ab omni malo liberauit: in quem ſperabo, niſi in eum qui eſt infinitè miſericors, pius, amabilis, benignus, patiens, & qui tam promptus eſt ad ignoſcendum: In quem ſperabo niſi in eum, qui eſt pater meus, & pater omnipotens: pater vt amet me, & omnipotens: vt opē ferat meæ neceſſitati: pater vt bene mihi velit: omnipotēs vt poſſit mihi benefacere: pater cui maior cura eſt, & prouidentia de ſuis filiis ſpiritualibus, quam alicui patri de filiis carnalibus: in quem denique ſperabo, niſi in eum, qui in omnibus ferè ſcripturis ſuis mihi præcipit, vt appropinquem illi, ſperem in illo, & qui ſic agentibus millies fauorem, mercedémque promittit? Et ad confirmandum hæc omnia, dedit mihi pignoris loco veritatem, ac verbū ſuum, præterita beneficia quamplurima, tormenta quæ pro me paſſus eſt, & ſangui-

nem pretiosum mei caussa effusum. Quid porro non expectabo à Deo ac Domino tam bono, tam verace, à Deo qui sic me dilexit, qui propter me, se carne vestiuit, verbera, vellicationes, & alapas sustinuit, & tandem mortem in cruce oppetiit, solo amore mei victus? Nec illi hæc omnia sufficiebant, nisi etiam ad vtilitatem meam se ipsum sub exigua hostia, mihi vt cibum relinqueret. Quomodo igitur me fugere poterit, quando eum quæram, qui me sic quæsiuit fugientem se? Quomodo petendi veniam negaturus est, qui mihi vt eam peterem, præcepit? Quomodo remedium negabit, pro quo nunc nihil ipsi soluendum est, cum mihi illud prius tanto sanguinis sui pretio comparauit? His ergo de caussis in ipsum confidenter sperabo, ac in tribulationibus meis audenter cum Propheta cantabo, dicens. Dominus illuminatio mea & salus mea, quem timebo? Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo? Dum appropiant super me nocentes, vt edant carnes meas. Si exurgat aduersum me prælium, in hoc ego sperabo. Si consistunt aduersum me castra, non timebit cor meum, &c.

Gloria Patri, &c.

ORATIO II. AD PETENDAM à Deo virtutem spei.

QVis, ô Domine, seipsum intuetur, & non deficit, ac diffidit sibi? Quis con- *Ps. 26.*

trà tuam intuetur bonitatem, & non confidit, sperátque? Cuius pusillanimitas ac diffidentia non euanescet, qui quantum bonitas tua ipsius malitiam, omnipotentia debilitatem excedit, animaduerterit, nouerítque quanto sit fortior in te, quàm debilis & infirmus in se. In te Domine spes nostra nititur, sine cuius gratia nulla sunt merita nostra. Manat enim spes nostra ab illo vitæ fonte, qui pro nobis est mortuus in cruce, ex riuulis inquam pretiosi sanguinis, qui ex vnigeniti tui corpore tam copiosè & liberaliter in ligno illo sancto effluxerunt. Illud enim est sacrificium iustitiæ, & caussa nostræ spei. Hæ nostræ diuitiæ, hic thesaurus noster, & denique vita nostra. Christus pro me mortuus est. Quid est quod timeam? & quid est quod non sperem? O igitur refugium meum, & spes mea, fac me sperare in te, ac sollicitudine magna exerceri, semper in mandatorum tuorum custodia: resistere malis viriliter, excitari ad bona quæque alacriter: aggrediar ardua & difficilia, in eísque propter amorem tuum spe secura persistam.

ORATIO III. AD CONFIDENTIÆ DONUM À DEO PETENDUM.

QVis vnquã potuit Deus meus, quod habet esse, antequam illud haberet, desiderare aut promereri? Aut quænam hominis fuerunt in te merita, cur illum ad

Confidentia.

imaginem, & ſimilitudinem tuam creares? tui ipſius, tuæ fœlicitatis participem facceres? naturam noſtram vnigeniti tui filij vnires perſonæ, quem ipſum gloriæ tuæ ſplendorem, & ſubſtantiæ figuram, precium nobis, redemptionem, cibum, ducem, magiſtrum, auxilium, refugium, premium denique dares & coronam? Quis horum beneficiorum memor, & immenſæ illius bonitatis, quæ ſola te vrſit, homini vt illa conferres: quis, inquam, præ amore non deficiat, non liqueſcat, & non in te ipſum transformetur? Quis non tantæ confidat bonitati, qua ita præuentum ſe videt, vt plura multo acceperit, quàm optare poterat vel cogitare? Quis abiiciet animum, ſi Chriſtum aſpiciat in cruce? Quis non latus illud ſacrum apertum ingrediatur, & in eo habitet ac requieſcat? & ſaluatus in ſecuriſſimo illo portu, non videat tumentes omnes vitæ huius miſeræ fluctus & tempeſtates? O igitur omne bonum meum, concede mihi hanc fiduciam, quæ vt vera ſit ac firma, da ſimul cor mundum, & à peccatorum morſu liberum, continuam virtutis exercitationem, fortémque, & dum valeo viribus conſtantem pœnitentiam: & denique vt tanta ſollicitudine, ac vigilantia reliquum vitæ tempus in tuis occuper obſequiis: quanta me hactenus occupaui in ſequendis & amplectendis mundi huius vanitatibus.

ORATIO IIII. AD PACIS virtutem à Deo petendam.

Pax.

VEre Salomon ac Rex pacifice, vera pax nostra, Domine, in quo velut in centro ac summo bono suo mens nostra suam inuenit pacem & quietem, collige, quæso, effusum spiritum meum, & tot oppugnatum rerũ varietate, quot sunt ea quæ diligit extra te, ac illam da pacem, quam solus dare potes. Adæqua meam tuæ voluntati, vt ea velit, quæ tu vis, & vt mente mea omnino tibi subiecta, inferiores illi subiiciantur appetitus. Viuam ô Domine, sicut apis sollicita intra cor meum, aliorum vitam gestáque relinquam, vt vanis expeditus curis, in tui solius occuper contemplatione, in qua secura veráque pax inuenitur. Fac me omnem mei ipsius & aliorum turbationis occasionem sollicitè fugere: gaudeam de aliorum prosperitate, doleam de infortunio: Nouerim molestas eorum importunitates & ingenia, qui mecum degunt, agúntve, æquanimiter ferre; nec animæ meæ pax ab illis, sed à meipso dependeat.

ORATIO V. AD IMPETRANDAM à Deo patientiam.

Patientia.

CVr Domine conqueror, si qua me iniuria affici, aut iniustè affligi iudico?

Si reuoco in memoriam, quoties, quámque grauiter te offenderim, quódque propterea infernum ipsum promeritus sim, ac magna sit misericordia tua, qua statuis vt in temporali hac vita, & leuiter pendam, quod æternùm in altera, & suppliciis exquisitissimis fuissem luiturus: cur conqueror, cùm te videam cruci propter mea peccata suffixum? Neque enim decet membra esse delicata sub capite spinoso, & pro iisdem durissimè tractato: Cur conqueror, si aduerto, quòd si præsentes labores ad tempus æquanimiter tollerauero, me tua consolabitur misericordia, abstergésque manu tua oculorum meorum lachrymas, ac dabis requiem confractis afflictisque ossibus, & quòd iuxta patientiæ ac tollerantiæ meæ modum erit consolatio, & retributio tua. Pluant itaque aduersa quæque tui caussa Domine, super me, præbente tamen te robur, & spiritum ad ea ferenda, quia sine gratiæ tuæ subsidio, carnis meæ deficiet debilitas: fac me Domine iudicia omnia falsa, suspiciones vanas, calumnias, iniurias omnes quæ fiunt contra me, æquanimiter, sine murmuratione, sine querelis, sine excusationibus, sine interiori eorum sensu, aut exteriori eorundem indicio tollerare, etiamsi à seruis tuis, ac proptèr bene, & laudabiliter gesta, illa mihi obueniant, eóque maiori lætitia ac gaudio oblectetur in se anima mea, quo se innocentem, & à culpa, quæ impingitur, vacuam se magis inuenerit. Corrobora

ô Domine, animam meam cognitione, & amore sanctissimæ tuæ passionis, vt non solum præsentes cum gaudio feram aduersitates, sed etiam optem absentes: crucísque genus quoddam esse iudicem, sine cruce viuere ac mori.

ORATIO VI. AD VERAE congratulationis gaudium à Deo petendum.

Gaudiũ congratulationis.

GAudeat anima mea, & præ lætitia deficiat Domine, propter id quod tu es in teipso, & propter singulas tuas perfectiones & excellentias, & propter admirabilem illam harmoniam, & dispositionem pulcherrimam, qua mundi machinam fabricasti, nominatim verò gaudeat propter ineffabilia mysteria quæ redemptionis nostræ caussâ es operatus, & propter ea quæ indesinenter in cœlo, inferno, & in ipsa terra operaris: & propter laudes, & reuerentiam ab electis tuis tibi exhibitam. Gratulor ergo tibi Deus meus, de his omnibus: gaudeo de gaudio tuo, liquescítque anima mea, dum fœlicitatem tuam & magnitudinem contemplatur: amat opera tua, reueretur iudicia, laudat exempla: magnificat misericordias, extollit thesauros gratiarum, & priuilegiorum, quæ indefessè tuis communicas amicis, corde gratias agit, lingua prædicat, & totis tibi supplicat visceribus, vt eadem augere digneris & conseruare.

ORATIO VII. AD PETENdam à Deo Castitatem.

Castitas.

REprime, Domine, sensus omnes meos, & munda cor meum a voluptaria omni ac sensuali cogitatione. Da mihi mundum, purúmque ac perfectè amantem castitatis spiritum tuum, qua & corpus & animam ab omni seruem fœditate & corruptione. Ne verò cadam aliquando, fac me omnes labendi fugere occasiones. Da mihi, Domine, Temperantiæ sobrietatisque virtutem, asperitatis ac pœnitentiæ amorem, meiipsius cognitionem, ac fragilitatis propriæ timorem, quo illam semper præ oculis habens, cuiuscunque etiam sanctissimæ fœminæ consortium cautè declinem: facilè siquidem stupa accenditur apud ignem. Sed super omnia, Domine, tui ipsius sensum mihi dari peto, vt absorpta in te, & deliciarum tuarum dulcedine immersa obliuiscatur anima mea sensualium omnium appetituum, ac suauissimo spiritus tui liquore inebriata, omnem carnis amaritudinem fœditatémque reiiciat. Fac me, Domine, pulchritudinem intelligere, & æstimare libertatem, imò & potestatem, quam etiam in hac vita castitas obtinet. O mi Rex animæque meæ sponse amantissime, qui tuo nos exemplo, cœlestem hanc docuisti virtutem, tuáque doctrina eius aperuisti pretium & valorem, fac me purissimam Virginem Matrem tuam, ceteràsque

delicatissimas virgines sponsas tuas imitari, quæ ne suam perderent integritatem, vitam profuderunt. Et qui mundum me castúmque esse iubes, quod sine tua gratia facere non possum: da quod petis, petéque quod vis. Amen.

FERIA SEXTA.

ORATIO I. IN QVA A DEO petitur Obedientia.

Obedientia. Psal. 4.

QVia verò spes secura non est absque obedientia, sicut in psalmis dicitur, Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino: ideo ô Domine concede mihi, vt cum hac spe misericordiæ tuæ, iungam & obedientiam mandatorum tuorum, cum non minus tibi hanc debeam, quàm cæteros omnes virtuosos affectus. Quoniam tu Rex meus es, Dominus meus, & Imperator meus, cui obediunt cœli, terra, mare & omnes aliæ creaturæ, quæ semper obseruarunt, & obseruaturæ sunt legem mandatorum tuorum: da Domine, vt perfectiùs his omnibus obediam tibi, qui plus sum obligatus diuinæ tuæ Maiestati: fac ô mi Rex, vt morem tibi geram, & integrè seruem mandata tua sanctissima. Tu Domine regna in me, non mundus, vel princeps eius, non caro, nec propria mea, sed tua sola voluntas fiat. Expelle omnes istos tyrannos, inuasores regni & sedis tuæ, fures gloriæ tuæ, euersores iustitię tuæ, Tu solus impera,

tu solus omnia dispone & ordina. Tu solus & sceptrum tuum agnoscatur. Tibi & sceptro tuo obtemperetur, vt voluntas tua fiat in terris, sicut & in cœlo. O quando tandem aderit optata ista dies? O quando me liberum ab his tyrannis videbo? O quando in anima mea non alia vox quàm tua resonabit? Quando sic sceptrum Madian & inimicorum meorum vires attritas, ac depressas videbo, vt ad implendam sanctam tuam voluntatem nihil in me restet contradictio? Quando hoc mare ita placidum erit, & cœlum serenum, quando tam mortuæ & mortificatæ erunt passiones meæ, vt amplius non latrent, nec compareant fluctus, neque nubes, neque clamor, nec alius tumultus, qui hanc pacem, atque obedientiam alterent ac perturbent, & regnum tuũ in me impediant? Impertire mihi Domine hanc obedientiam, aut (vt melius dicam) largire mihi istud in cor meum ius & Dominium, vt illud mihi obediens, tibi numquam obstreperum sit, donec in omnibus subiiciatur tibi. Atque ita subiectus intimo corde cum propheta dicam, Legem pone mihi Domine viam iustificationum tuarum, & exquiram eam semper. Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam, & custodiam illam in toto corde meo. Deduc me in semita mandatorum tuorum, quia ipsam volui. Inclina cor meum in testimonia tua, & non in auaritiam. Auerte oculos meos, ne videant vanitatem, in via tua viuifica me. Gloria patri, &c. *Ps. 118.*

ORATIO II. AD PETENDAM à Deo virtutem obedientiæ.

Obedientia. DOmine Iesu Christe, qui adeo exactè obedientiam seruasti, vt, ne illius iacturam faceres, vitam ipsam perdideris; æterno tuo patri obediens vsque ad mortem, mortem autem crucis: peto, Domine, perfectam hanc obedientiam, gratiamque qua omni loco & tempore animo volam, quod à me exigis, omnibúsque viribus, & maximo quo possim conatu animæ meæ studeam adimplere. Da mihi, Domine, simplicem ac perfectam erga superiores meos, ministros tuos obedientiam, tam in arduis, quàm in iis quæ facilia sunt, tam in asperis quàm in iucundis. & vt in illorum manibus velle nolléque meum cum perfecta mei resignatione reponam. Afficiar quæso, amplectarque libentiùs humilia, & quibus labor aut confusio coniuncta sunt, cum mihi iniungentur, quàm alta, & quibus requies & honor insunt. O Domine, qui non solùm excellentissimam hanc obedientiam nos docuisti, dum æterno tuo Patri illam exhibuisti, sed dum hominibus non bonis tantùm, sed iniquis etiam eandem præstitisti: ac voluisti vt cæteræ omnes creaturæ, eandem nobis commendarent, dum incredibili promptitudine ad nutum tibi omnes obtemperant, imò & homini quodam modo, iuxta præscriptum tuum, vt ab eis discat homo. tibi, & iis. quos tuo loco

ad ipsius gubernationem statuis, obedire. Ne quæso, Domine meos vnquam superiores iudicem, néve contra illos in corde meo obmurmurem: ne me excusem, aut in mandatis impossibilitatem prætendam: nec media vlla ad impediendum quæram: sed simplici, prompta, hilari, perfecta, ac constanti voluntate ob tui amorem præstem, quidquid fuerit mihi ab illis iniunctum.

ORATIO III. AD MISERIcordiæ virturem à Deo petendam.

Misericordia.

QVis, Domine in vilium horum ac perituorum bonorum distributione pauperibus facienda tenax sit & auarus? qui tuam erga se liberalitatem & misericordiam expertus, ad hoc sibi nouerit eadem bona concessa, vt si per indigentium manus tibi restituerit, suorum à te obtineat veniam peccatorum. Infunde igitur mihi, Deus meus pium hunc erga pauperes affectum, vt eorum necessitatibus subleuandis omnia illa bona ex animo impendam: quæ vbi defuerint, affectum saltem semper offeram cordis. Nec satis esse ducam si vilia hæc leuísque momenti bona, hilari vultu egentibus distribuero, nisi multo etiam hilariori, illatas ita condonauero iniurias, vt tui amoris intuitu, non expectem veniam à me peti, sed misericordia præueniam eum, qui me affe-

cisset iniuria: magísque doleam de illius culpa, quàm de iniuria mea, ideóque lachrymis, & ex totis visceribus meis ductis suspiriis veniam illi à tua impetrem bonitate.

ORATIO IIII. AD PETENdum à Deo spiritum paupertatis.

Paupertas. Saluator benignissime, qui ditissimus, Deúsque maiestatis immensæ existens, pauper pro me homo factus es, vt tua me paupertate ditares; Quid quæso tibi in terra quæsiuisti? quid inuenisti? quid elegisti? paupertatem omnino, eámque exactam adeo, vt in paupere præsepio nasci, & nudus in cruce mori volueris, vbi nec haustum aquæ, nec vbi sacrum reclinares caput, habere potueris: vt hoc me exemplo doceres, quanti facere me par esset, quod tanti tu faceres, quo affectu desiderare, quæ tu in hoc mundo eligeres, tuámque amplecti paupertatem, nuditatem induere, & in cruce denique tua gloriari. Fac me igitur mi Rex, ex nunc per gratiam tuam, omnibus mundi pompis, & superfluis valedicere: omnem contemnere voluptatem: cúmque mihi defuerit quippiam, gaudere ex animo, ob tui amorem, & imitationem: ne decipiar, existimans necessarium, quod verè est superfluum: ne me teneat eorum sollicitudo, quæ ad miseram hanc vitam ducendam conducunt, certo persuasum, te ve-

rè patrem eſſe, qui ineffabili tua prouidentia auiculis per aera, & vermiculis per terram diſcurrentibus omnia præbeas neceſſaria. Illa verò ſpiritualia diuináque dona animæ meæ peto communicari, quorum tuos tantùm amicos participes facis: temporalia verò ac peritura ita ſecurè ac confidenter fac me contemnere, vt cum eiſdem tuis amicis te ad viuorum mortuorúmque iudicium venientem merear comitari.

ORATIO V. AD PETENDAM à Deo virtutem manſuetudinis.

VEræ manſuetudinis magiſter, qui dixiſti: Diſcite à me, quia mitis ſum & humilis corde; concede mihi altiſſimam hanc, & excellentiſſimam virtutem, cuius tu & magiſter nobis & exemplum eſſe voluiſti, fac me abſolutiſſimam illam tuam manſuetudinem imitari, ne vlla in corde meo lateat amaritudo: nulla in verbis impatientiæ, aut iræ appareant ſigna: nulla in operibus vindicta ſequatur: ſed conſtans ſemper ſit anima mea, inſtar agni manſueti, ad bonum & malum, cum tanta inter iniurias, & miſeræ huius vitæ incurſus pace & quiete, vt gratum tibi ſit in ea habitare, & gratiæ tuæ donorúmque plenitudine eandem ditare velle. *Manſuetudo.*

ORATIO VI. AD PETENdam à Deo virtutem Prudentiæ.

Prudẽtia

NOuerim te Domine, nouerim me, meditetur frequenter anima mea, quid post miseram hanc vitam bonos maneat & iniquos: tibi charos & inimicos: fugiat propterea quæcumque ipsam possunt a te separare: amplectatur verò quæ vt magis tibi vniatur, tu àque dulcedine & familiaritate fruatur, iuuare illam possunt. Et cùm huius mundi sapientes omnia contempserint, quæ à vili abiectáque creaturarum cognitione illos retardabant, ne sim illis insipientior, vt non parui ducam quæcumque mihi creaturæ omnes offerre possunt, te omnium factorem cognoscam. Compone, Domine, omnes animæ meæ cogitatus & affectus, voluntatem, intentionem, iudicia, suspiciones verba, opera: & omnia ad te ipsum recta dirige, qui rerum omnium principium es & finis, centrúmque, & omnis beatitudinis meæ compendium.

ORATIO VII. AD SPIRItum solitudinis à Deo petendum.

Solitudinis.

QVàm solum, quámque bene associatum est Domine, illius cor, qui tecum habitat, quàm verò inquietum illud quod à te separatum, creaturarum strepitui est

immersum? Quomodo illi loqueris, qui solitarius est & collectus: quàm securum reddis, quàm illi te communicas familiariter? quot aperis secreta? quomodo superinduis, & supernæ tuæ lucis splendore clarificas? Propterea enim Domine, multi serui tui, hominum conuersationem fugerunt, & quæsiuerunt solitudinem, vt te in illa inuenirent, tuam audirent vocem & conuersationem iucundam. Recollige quæso spiritum meum, ô Diuine spiritus, & solitudine, recessuque ab omnibus creaturis, & à seipso, deduc eum ad sacrum pectus tuum, vt in illo requiescens, rebúsque omnibus visibilibus dormiens, ineffabilis tuæ dulcedinis ac suauitatis fruatur amplexibus. Amen.

DIE SABBATI.

ORATIO I. IN QVA SE homo, & omnia sua offert Deo.

QVemadmodum ô Domine, obligatus sum tibi obedire, sic etiam donare me & offerre debeo, & in manus tuas resignare, cùm tot iustis titulis ac nominibus totus tuus sim. Tuus (inquam) quia creasti me, & esse quod habeo, mihi dedisti: tuus, quia in hoc esse me conseruasti, tótque prouidétiæ tuæ beneficiis ac officiis cumulasti: tuus, quia me ex seruitute in libertaté asseruisti, ac emisti nõ auro, aut argento, *Ludo. Gran. Oblatio.*

ſed pretioſo ſanguine tuo. Tuus quia toties me redemiſti, quoties è peccato eruiſti. Si itaque tot nominibus tuus ſum, & tu viciſſim es meus Rex, meus Dominus, meus Redemptor, & liberator meus: ecce conuerto me, vt dem tibi, quod tuum eſt, hoc eſt meipſum: Trado me tibi in mancipium & ſeruum: ecce do tibi claues, & Dominium meæ voluntatis, vt poſt hac ampliùs nec meus ſim nec alterius: ſed totus tuus: vt non viuam mihi, ſed vt ſeruiam tibi: adeo vt ſiue comedam, ſiue bibam, ſiue quid aliud agam, omnia ad gloriam tuam referam. Me tibi ſiſto, vt diſponas de me ſicut de eo quod tuum eſt, ſecundũ voluntatem tuam, ſi velis me viuere, mori, ſanum eſſe, aut infirmum, diuitem aut pauperem, laudatum vel illaudatum, in omnibus me tibi offero: in manus tuas me reſigno, poſſeſſioni meiipſius renuncio, vt in poſterũ non ſim meus, ſed tuus: donec id quod tuum eſt per iuſtitiam, etiam ſit tuum mea cum voluntate. Sed quis horum aliquid præſtabit abſque te? Quis vel pedem mouebit abſque te? Largire ergo mihi hanc gratiam Domine, vt quæ iubes, faciam, & iube quod vis. Tu ipſe animum nobis addidiſti, vt à te miſericordiam flagitaremus, cùm diceres

Luc. 11. per vnigenitum filium tuum: Petite & accipietis, quærite & inuenietis. Pulſate, &

Iſa. 45. aperietur vobis, ſpem quoque noſtram erexiſti dicens per prophetam: Non eſt Deus iuſtus & ſaluator præter me. Conuertimini ad me omnes fines terræ. Porro ſi tu ipſe

nos Domine vocas. nos inuitas, & vt ad te recurramus, tua brachia extendis, cur non speremus iisdem nos recipiendos? Tu Domine haud similis es hominibus, qui cum sua communicant, pauperiores fiunt, ac hoc nomine molestiam sentiunt quando rogãtur. Tu Domine talis non es, quia sicut tibi nihil decedit, cùm omnia largiris, ita iniquo animo non fers, quando rogaris. Proinde aliquid à te petere, non est importunum agere, sed obedire tibi, quando quidem vt postulemus præcepisti. Hoc est honorare te, hoc est te glorificare. Hac enim ratione & esse te Deum, ac Dominum vniuersi orbis, omniúmque datorem protestamur: à quo cùm omnia dependeant, omnia petenda sunt. Vnde ipsemet à nobis hoc genus sacrificij præ cæteris postulas dicendo. Immola Deo sacrificium laudis, & redde altissimo vota tua. Et inuoca me in die tribulationis: eruam te, & honorificabis me. Psal. 49

Motus itaque tam pio mandato accedo ad te, vt quidquid Domine tibi debeo, id mihi concedere digneris. Scilicet vt sic te adorem, sic timeam, sic reuerear, sic laudem, sic pro vniuersis beneficijs gratias agam, sic te toto pectore amem, sic spem meam totam in te collocem, sic sanctis tuis obediam præceptis, sic me in tuas manus offeram & consignem, sic has & alias eius generis gratias petam, vt expedire iudicas ad promouendam sancti nominis tui gloriam, & animę meæ salutem. Oro insuper te Domine vt mihi concedas peccatorum veniam. cō-

tritionem veram, & pœnitentiam perfectam: & da mihi gratiam, ne ijsdem, vel alijs in posterum te offendam. Potissimum verò virtutem exposco, qua carnem, eiusque desideria castigem, linguam refrænem, cordis affectus mortificem, vagas imaginationis cogitationes recolligam, vt sic omni ex parte renouatus, & reformatus merear esse templum viuum, & habitaculum tuum. Adde & eas virtutes, quibus non modò purgetur habitaculum istud, sed & egregiè adornetur, vt sunt nominis sancti tui timor, firmissima spes, profundissima humilitas, perfectissima patientia: clara discretio. paupertas spiritus, perfecta obedientia, cõtinua fortitudo, diligentia summa in cunctis rebus, quæ ad tuum cultum, & obsequium pertinent. Ante omnia verò ardentissima charitas tam erga te, quàm erga proximum.

Et quia scio me his omnibus indignum, nec aliquid horum promeritum esse, obsecro Domine vt memineris misericordiæ tuę (que nostram supponit miseriam) vt ista faciliùs executioni mãdẽ. Memorare quod non vis mortem peccatoris (vt ipsemet testaris) sed vt conuertatur & viuat. Recordare non venisse filium tuum vnigenitum in hunc mũdum (vt ipse ait) vt vocaret iustos, sed peccatores. Mememto quanta fecit, quanta passus est à die natiuitatis suæ, vsque dum in cruce moreretur non pro se, sed amore mei. Quæ omnia clementissime Pater offero tibi in sacrificium pro peccatis

& necessitatibus meis, non in meo, sed filij tui dilectissimi nomine. Quia de te dicitur, quòd honoras patres in filijs, vni parcis propter alium (quemadmodum & Dauid fecit, honorans Miphiboseth propter patrē eius Ionathā) honora igitur & tu vnigenitū filiū tuū, benefaciens mihi propter amorē illius: quia ipse meus est pater, & secundus Adam meus: & ego filius illius licet immorigerus: Aspice Domine, quia ad te confugio, venio ad ostiū misericordiæ tuæ, expono tibi paupertatem meam, detego tibi vulnera mea, tamquam vero medico, & cum tali spiritu inuoco te, & in conspectu tuo effundens animam meam, orationem prophetę tui repeto dicens, Inclina Domine aurem tuā, & exaudi me, quoniam inops & pauper sū ego. Custodi animam meam quoniam sanctus sum, saluum fac seruum tuum Deus meus sperantem in te. Miserere mei Domine, quoniam ad te clamaui tota die: lętifica animam serui tui, quoniam ad te Domine animam meam leuaui. Quoniam tu Domine suauis & mitis: & multæ misericordiæ omnibus inuocantibus te. Auribus percipe Domine orationem meam, & intende voci deprecationis meę. In die tribulationis meæ clamaui ad te: quia exaudisti me. Non est similis tui in dijs Domine, & non est secundùm opera tua. Omnes gentes, quascumque fecisti venient, & adorabunt coram te Domine, & glorificabunt nomen tuum. Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia, tu es Deus solus. Deduc me Dñe

Psal. 85.

in via tua, & ingrediar in veritate tua, lætetur cor meum; vt timeat nomen tuum. Cōfitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in æternum.

Gloria patri, & filio. &c.

Lætitia.

ORATIO II. AD SANCTAM lætitiam à Deo petendam.

QVantam Domine, quámque iustam habet anima lætitiæ caussam, si quæ in te sunt magna & excellentia, attentiùs consideret? Potentiam, inquam, tuam immensam, sapientiam ineffabilem, bonitatem infinitam, pulchritudinem, misericordiam, iustitiam & beatitudinem, ceteráſque perfectiones quas habes sine numero. Et quî fit quòd non extra se rapiatur animus, dum attendit intrinsecam solius inter omnes creaturas hominis tecum cognationem, qui tā arcto humanę nostræ naturæ vinculo te astrinxisti, vt verè Deus sit homo, homóque Deus? Quomodo item non gaudio exultat iubilátque animus, qui certò nouit aliam esse, post hanc vitam, æternam & beatam, & vnigenam filium tuūm portam nobis, & pignus ad illam esse? O igitur omne bonum meum Rex gloriæ, lætitia, & plenum omnium electorum gaudium, tranquillam queso redde, ac lætam animam meam, simúlque vanam omnem lætitiam repelle, quæ contristat potius, & obnubilat cor. Ignosce peccatis m̄eis, da firmam in

tuo amore constantiam, & vt tum ex mundæ conscientiæ testimonio, tum ex gloriosæ tuæ visionis arrha lætetur & exultet in te anima mea.

ORATIO III. AD PETENdam à Deo virtutem Abstinentiæ.

FAc me Deus meus, omnia superflua, & voluptaria ita resecare, vt solo necessariorum vsu circa victum & vestitum sim cõtentus: nec solùm à vanis corporis, sed maiori etiam sollicitudine à noxijs animæ abstineam delicijs. Ne mihi gustus & appetitus, sed ipsa ratio, meráque necessitas regula sit: vt omnia delectabilia siue licita aliàs sint, siue illicita, siue in promptu mihi sint, siue haberi possent, solius amoris tui intuitu sanus reijciam: ægrotus verò licitis temperatè vtar, ídque non sine dolore, quòd tunc non liceat maiori abstinentia & seueritate vti ad tibi placendum. Et qui exactissimam sum de tuis omnibus mihi collatis donis rationem redditurus, sciam quæso ea qua par est, vti gratitudine, animámque meam perfecta disponam abstinentia, vt peccatorum meorum veniam obtinere, & sanctorum desideriorum compos esse, perfectámque sanctissimæ tuæ legis obedientiam assequi possim. *Abstinẽtia.*

Tempe-rantia.

ORATIO IIII. AD OBTInendam virtutem Temperantiæ.

DEus meus, & creator meus, qui omnia in numero & pondere, & mensura creasti, concede, vt & ego omnia mea, ea faciam attentione, & circumspectione, vt & numerus & pondus ac mensura, quæ par est in eis eluceat. Tempera Domine, cor meum, ne cogitationibus turbetur inutilibus, aut etiam vtilibus extra tempus occupetur. Moderare animæ meæ affectus, ne vel amet, vel detestetur, lętetur aut tristetur speret aut timeat, nisi quod & quantum & prout tu vis. Infrena linguam meã, vt oẽs silentij custodiat regulas. Moderare gustus, & appetitiones meas, in victu, vestitu, somno, & reliquis carnis commoditatibus, vt necessarijs contentus, quidquid superfluum est, circumcidam. In omnibus itaque Domine adhibeam modum & terminum: in solo amore tui, in tuis laudibus, in gratitudine, ac recognitione immensæ tuæ ac infinitæ bonitatis, quæ absque modo laude, exaltatione gloriáque digna est, modum nesciam, terminum non adhibeam.

ORATIO V. AD OBTInendam à Deo carnis castigationem & macerationem.

Carnis castigatio.

AEterne Deus & immense, qui tua ineffabili sapientia spiritum &

carnem in vnum coniunxisti, & stricto adeo node colligasti, vt eiusdem partes hominis; animaque ita sit vita corporis, vt & esse & pulchritudinem suam, ab illa habeat, agnoscam quæso, hāc animę excellentiam, & dignitatem, efficiámque vt caro ancillę instar subiecta sit illi, ac pareat, nec illius mollicie spiritus vigor hebetetur. Pręscindam etiam quidquid ad indulgentiam & voluptatem eius spectat: nec aliud admittam, quàm mera ad conseruationem necessitas postulat. Omnes inordinatas meas appetitiones mortificem, meipsum odio sancto persequar, crucem meam super humeros tollam, vt tuus possim esse discipulus, & tecum in tua mori.

ORATIO VI. AD ANIMArum Zelum à Deo petendum.

NOn nouerat homo valorem animæ suæ excellentiam: quam vt doceres, Domine, vt qui optimè illam noueras, de cælo descendens, totum sanguinem vitámque propriam pro ea tradidisti. Si tu igitur omne bonum meum, tanti illam fecisti: quid est quod ego eandem parui pendam: nec vtar, aut liquescam pro meorum fratrum salute animarum: cur sanctus illarum zelus, mea non penetrat viscera: non marcescit & consumitur cor meum? dum video crucis tuæ fructum ita perire, deprædante dæmone tuas fortunas, de tuis triumphante spolijs. O Deus meus, & Rex meus, tuę istæ *Zelus animarū.*

manus, ſacrúmque latus perforatum clamant ad me, docéntque quid mihi ſit faciendum, quid perpetiendum animarum gratiâ, quarum amor & zelus, amplius te ipſum penetrarunt, quàm ferrum lanceæ, clauíque ipſi. Imprime igitur amorem hunc, & ſanctum zelum in anima mea: inflamma illam zelo animarum, quas ipſe quæſiuiſti, & pro quibus propriam vitam impendiſti. Hæc mea ſicut deſideria, hæ vires, hæc ſollicitudo mea abſque alio reſpectu, aut proprij emolumenti intuitu: fælicem me potiùs iudicem ac beatum, cùm plurimum pro eis pati, aut etiam mori contigerit, vt hoc tibi nomine ſimilis fiam.

ORATIO VII. AD PERSEuerantiæ Donum à Deo petendum.

Perſeuerantia.

QVid conferunt, Deus meus, & beatitudo mea, virtutes omnes ſine perſeuerantiæ dono? Quid feliciter nauigaſſe prodeſt, ſi nauis in portu pereat? aut pugnæ tempore ſtrenuè ſe gerere, ſi tandem hoſti cedit victoria? aut arare & ſerere bene ſi meſſis tempore ſegetes euaneſcunt? perſeuerantia enim eſt, Domine, quæ præmiũ, gloriam, & coronam conſequitur, ſine qua nulla virtus, vitam æternam adipiſcitur, iudicante te hominem iuxta merita ſtatus, quo, cùm vocatur, inuenitur: & in quam partem ceciderit lignum, in ea manet. Concede igitur mihi, pijſſime, & benigniſſime

Domine, preciosissimum perseuerantię donum, quod solus donare potes. Ne verò ex me huic dono aliquod impedimentum obsistat, fac me omnem rerum caducarum amorem radicitus euellere: meúmque totū cor in cælum ita transferre, vt quamuis corpore in terra hæream, spiritu tamen apud te viuam.

ORATIO D. THOMAE Aquinatis, ad varias virtutes obtinendas aptissima.

CONcede mihi, quæso, omnipotens & misericors Deus, quæ tibi placita sunt, ardenter concupiscere, prudenter inuestigare, veraciter agnoscere, & perfectè adimplere. Ad laudem & gloriam nominis tui, ordina statum meum, & quod à me requiris vt faciam, tribue vt sciam, possim, & velim: & da exequi vt oportet, & expedit saluti animæ meæ.

Via mihi quæso ad te sit tuta, recta & cōsummata, non deficiens inter prospera & aduersa, vt in illis non extollar, & in istis nō deprimar. In prosperis gratias tibi referam, & in aduersis seruem patientiam. De nullo gaudeam vel doleam, nisi quod promoueat ad te, vel quod abducat à te. Nulli placere appetam, vel displicere timeam, nisi tibi.

Omnia in charitate da facere, & quod ad cultum tuum non pertinet, quasi mortuum reputare.

Vilescant mihi omnia transitoria propter

te, & chara ſint mihi omnia tua, & tu Deus meus plus quàm omnia. Delectet me omnis labor, qui eſt pro te, & tædioſa ſit mihi omnis quies, quæ non eſt in te.

Frequenter & feruenter da mihi dulciſſime Domine, cor meum ad te dirigere, & defectionem meam cum emendationis propoſito dolendo penſare.

Fac me Deus meus humilem ſine fictione, hilarem ſine diſſolutione, triſtem ſine deiectione, maturum ſine grauitate, agilem ſine leuitate, veracem ſine duplicitate, timẽtem ſine deſperatione, in te ſperantem ſine præſumptione, caſtum ſine corruptione, proximum corripere ſine indignatione, ipſumque ædificare verbo & exemplo ſine elatione, obędientem ſine contradictione, patientem ſine murmuratione.

Da mihi dulciſſime Ieſu cor peruigil, quod nulla à te abducat curioſa cogitatio: da immobile, quod nulla deorſum trahat indigna affectio: da inuictum quod nulla fatiget tribulatio: da liberum quod nulla ſibi vendicet violenta delectatio, & da rectum, quod nulla ſeorſum obliquet ſiniſtra intentio.

Largire mihi dulciſſime Deus meus, intellectum te cognoſcentem, diligentiam te quęrentem, ſapientiam te inuenientem, cõuerſationem tibi placentem, perſeuerantiã te dulciter & fiducialiter expectantem, fiduciam te feliciter amplectentem: da tuis pœnis configi per pœnitentiam, tuis beneficiis vti in vita per gratiam, & tandem tuis gau-

dijs in patria frui per gloriam, qui cum patre & spiritu Sancto viuis & regnas in sæcula, Amen.

QVOTIDIANVM HOMINIS pij exercitium cum meditationibus aliquot singulis Hebdomadę diebus accommodatis.

NE ex illorum sis numero, qui in vanum acceperunt animam suam, & hac Christi voce notantur, qua ait: Quid hic statis tota die otiosi? Né & perennis exilij cogaris audire sententiam: discedite à me operarij iniquitatis: operæpretium erit in accuratæ vitæ rationis studium incumbere, & si nequeas totos dies Religiosorum more, diuino te deuouere obsequio, decimam certè cuiusque diei partem eidem consecrabis. Quare prior auroræ, posterior nocti respondeat, sic vt vtrumque hoc tempus ab ipso ordiaris, & cum eodem fœliciter finias. Mat. 20. Cap.

EXERCITIVM MATVTInum.

1. *QVàm primum somno defunctus expergisceris, memoria ac mente reuolue, te peregrinũ, extreméque inopem esse: cui tantum via restet, quantum ab ea hora, qua anima tua diuino nutu in hoc corporis domicilium infusa, in lucémque edita, effluxit temporis.*

2. *ILlud animo quoque repetas diligenter, animam tuam ad imaginem & similitudinem Dei conditã, cælumque sedem eius, ac verũ esse patrimoniũ:*

vbi eam benignißimus pater, ipsi Angeli & cælestes conciues tui auidè præstolantur.

3\. *OCulos tuos in eum defige locum, vbi modò versaris, à cælesti patria remotißimum, hostibus refertum, quorum hi ab instituto te retardare conantur itinere, illi aliò errabundum deducere, alij in necem propellere. Insuper considera quanta sit naturæ imbecillitas ad casum sponte sua pronæ: sicque sublimem illam beatorum patriam salutando, vt à sanctiss. Trinitate plenam tribus animæ tuæ potentijs, intellectu, memoria, & voluntate, impetrent salutem: & aduersus hostes tuos, mundum, dæmonem ac carnem, victoriam gloriosam. Denique iterata tertiò Dominica prece cum Salutatione Angelica, & Apostolico Symbolo, Deum trinum & vnum reuerenter adorato.*

4\. *MEmor sis sacrificij quod Christus Dominus verus Dei viui filius die Parasceues in cruce obtulit Patri ad tua & mundi scelera expianda. Et cùm nihil in te sit, quo tanto pro munere gratias referre vales, te beatum reputes, si teipsum, & quicquid vel cogitaueris, vel dixeris, egeris vel passus hoc die & quocunque tempore fueris, liberaliter offeras, protestatus ingenuè, nihil a te profecturum quod j eri non cupias intuitu Dei, quem obnixè rogabis vt Christi sanguinis merito te locupletet, ac sensuum custodiam largiatur. Quo nomine subiunges Orat. Dominicam, & Salutationem Angelicam in honorem vulnerum eius quinquies repetitam, tum sacræ Missæ officio, in quo eiusdem paßio ac mors offertur, qua decet mentis attentione ac reuerentia, libenter adesto.*

EXERCITIVM DIVRNVM.

COgitabis te non amplius esse iuris tui, sed Iesu Christi, qui sanguinis pretio toties te re- 1
demit, & à diaboli iugo liberauit, quoties implicitum noxis, liberum reddidit. Et præterquam quod hoc primo diluculo te obtuleris Deo, gaudeas vel maximè, quòd tanti Principis sis mancipatus obsequio.

COnsiderabis quòd sicut hi qui ad catenas dā- 2
nantur, sua frustrantur libertate, nec superbire ob aliquam indulgentiam, vel lamentari ob pœnam solent: ita te, qui Christi seruus es, tot amoris astrictus vinculis, quot illius in te dona relucent, gerere decet. Sic vt siue te solatio, siue doloribus affici sinat, non sit quo extollaris, vel anxiè queraris, sed potius in bonis ducas paternam hanc dispositionem.

QVantumuis autem huic te addixeris domino 3
cogitandum tibi erit, vt illi ex amore, non vt seruus, sed instar amantissimi filii seruias. Te enim eò loci posuit, vbi res omnes creatæ, tibi sint seu magistri, seu Ductores, seu impulsores ad augustam tanti numinis Maiestatem religiosè colendam. Vbi demum te, tuaque omnia, & diuini & angelici oculi perpetuò contemplantur, & obseruant, tuósque minutim enumerant gressus: quibus coram, forte hac nocte sisteris, vt minimarum quarumque actionum & cogitationum rationem reddas. His peractis animam tuam Virgini Matri cælique Reginæ, Angelica dicta precatione commen

dabis, vt illius ope fretus, sincerus, fidusque Christi cultor euadas.

CONSCIENTIAE EXAMEN noctibus singulis instituendum.

VBi iam nox aderit, nonnihil secedas, vt tecũ exacti temporis rationes ineas. Ac primo quidẽ supplices ad Deũ fundes preces vt mentis oculos tibi aperiat, quibus tã magnitudinẽ quàm multitudinẽ beneficiorum cernas, quæ de manu eius accepisti, siue ea sint naturæ, siue gratiæ: inter quæ primum erit, quod ipsemet Deus, & non alius artifex ad imaginem & similitudinem suam te creauerit, vt esses hæres cæli, & socius Angelorum, cùm antequam nascereris, totum hunc mundum vsibus tuis destinarit, & huc vsque conseruarit, Filium suum vnigenitum dederit, qui pœnas sacrilegis tuis sceleribus debitas suo capite luerit, sacramenta instituerit animæ tuæ morbis curandis aptissima: sanctos in cœlestes sedes transtulerit, vt essent tibi patroni & aduocati, ceteràsque res creatas ceu magistras esse voluerit, vt tanto aptius, tantæ vale is inseruire Maiestati. Angelum insuper custodem atque ductorem dederit, qui ignauia torpentem excitet, qui toties cor tuum pulset, quoties vel bonam aliquam inspirationem, vel consilium, vel lectionem, vel concionem, vel bonum aliquod exemplum ante oculos ponit. Qui æternæ vitæ thesauros tibi præparauit, et in præsens vsque tempus semper misericors beneficia, beneficiis cumulans, tuam tolerauerit iniquitatem. Quibus ergo laudibus atque gratiis a Deo munificum prosequ-

ris benefactorem?

GRatiam atque lumen etiam petes, quo peccati turpitudinem malitiamque agnoscas, excitatoque in te animi de admissis sceleribus dolore, tantum aduersus ea sentias odium, ut in posterum ad vomitum non redeas.

Diligenter animaduerte, quemadmodum his 3.
donis usus fueris, quæ tibi contulit Deus, iuxta discursum illum, qui in proximo attingitur puncto. Ac primo loco ea sint quæ mente, cognationéve volueris, cùm te non lateat, illam esse creatam, non solùm ut imago Dei sit tribus ornata potentiis, memoria, intellectu, & voluntate: sed etiam instar horti vel domus sanctissimæ Trinitatis, in qua libens sedem figat, & ut dulcis hospes suauiter ambulet, quam cùm summa cura obseruare debueras, et sic undequaque munire, ut nil nisi quod sanctum purumque sit, eam subiret: ita laxasti ac prostituisti, ut locum dares omnibus mundi quisquiliis ac sensibus tuis, præsertim verò lingua (homini ad cognoscendum Creatorem suum data) talem in modum uterere, ut in arma eos ad offendendum Deū ac proximum tuum conuerteres. Si porro actiones omnes tuas expenderis, aut planè peruersas, aut multis erroribus permixtas cernes, imo & pessimā tuam peccandi consuetudinem, promtatemque deprehendes, quibus te dæmon seu catenis quibusdam implexum pro libitu suo ad præcipitem casum trahit. Accedunt scelerum altæ radices, quæ vixdum purgato pœnitudine animo, nouas generant no-
xarum spinas. Instanter orabis Christum Do- 4.
minum, ut culpas admissas benigne remittat: illique tanquam mundi saluatori, singula errorum

tuorum, quibus constrictus es, vincula detegas, ac concepto melioris vitæ proposito, quamprimum licebit, ad humilem tui accusationem, exomologesimque confugias: tum verò pari conatu inuigilabis ad tui custodiam, propriæ voluntatis expugnationem, & mortificationem, vt tandem prauos quosque motus, moresque radicitus euellas.

EXERCITIVM NOCTVRNUM.

1. *PRiusquam te somno daturus sis, hæc meditaberis, nempe postquam sol iam occubuerit, cæteris rebus quiescentibus, & alta silentia tenentibus, Angelos cælorum incolas & Dei famulos in terra degentes haudquaquam quiescere, sed diuinum Numen contemplando, perpetua illius luce longè maxima dulcedine frui, quod tibi meritò tristitiam pariet, qui dum somnum corpori tuo, putredini ac vermibus subiecto indulges, tanto splendore priuaris.*

2. *CVm certùm sit, somnum nihil aliud esse, quã mortis imaginem, veram autem humanæ mentis quietem deliciasque in Dei aspectu ac contemplatione pulchritudinis eius consistere: lectulũ tuum vt sepulchrum aspice, mentéque in Deum erecta, te tanto tempore sepultum fore, ac Dei spoliatum memoria, ex animo dole. Ipse ergo pronus supplices, vt quandocunque expergisceris, non se aliud tuis cogitationibus ingerat, quàm eius bonitas, & vbi surrexeris, cælesti ornatus gratia viuas, diémque transigas.*

3. *QVemadmodum verò exactus hic dies imaginem refert totius temporis, quo tibi in hac*

vita mortali agendum est, ita vox mortem, ac tempus quo corpus hic obscuro iacet conclusum tumulo. Itaque bis Oratione Dominica pronunciata, adiuncta Salutatione Angelica, tam pro teipso quàm pro animabus illis, quæ duras illas Purgatorij pœnas sustinent, humiles fundes Christo Domino preces, tui & totius mundi causa mortuo & sepulto, vt te soletur, gratiámque concedat, qua momentum hoc quod restat vitæ, illæso pede decurras, ac cœlesti semper præditus gratia fœliciter termines. 3°

PRAXIS BREVIOR, CONducens ad excitandum animi affectum in Deum.

SEmper oculis fidei videat homo, quòd summa intelligentia scilicet Deus in ipsum oculos suos dirigat, quòd omnes cogitationes, & intentiones cordis eius, verba pariter & facta, totam animam & corpus penetrando consideret. Et concipiat imaginem Dei tanquam continuè eum attendentis, & hanc cogitationem frequenter consideret, vel etiã ore promat cum reuerentia, & timore dicens: Dominus videt me. Concipiat ergo propositum in animo suo, quod velit illi summo Domino vniuersorum reuerendissimo, optimo, amorosissimo, & bene factori maximo complacere, & inuenire gratiam in oculis eius dicendo: ò vtinam in oculis summi Dei gratiam inuenire possem! O vtinam illi placerem! O vtinam puro corde diligerem eum. & cætera huiusmodi innumerabilia. in tertia persona hæc iaculatoria formet, quæ postmodum in secunda persona fiat. dum se in Domini [illegible]

fuerit admissum: faciat etiam semel in die quandam recollectionem, & in mente sua concepta diuina præsentia, quod consuetudine facillimum est, composito quasi quodam fasciculo principalium beneficiorum scilicet creationis, Redemptionis, conseruationis, promissæ glorificationis & similium, Deo pro his gratias agat. Postmodum de peccatis in generali propositis doleat, & veniam precetur. Deinde gratiam petat, & illuminationem, pœnitentiam atque in virtutibus profectum, &c. Et studeat se in præsentia Domini, eius sanctissimæ voluntati conformare, corde non ficto, quia Deus intuetur cor, sed & corde hanc recollectionem facere debet, & non ore. Habeat firmissimum propositum nunquam peccandi, nec venialiter quidem ex proposito & deliberatione. Quod si natura immortificata reluctata fuerit, ratione contradicat eidem quantum potest, & Domini auxilium poscat humiliter. Confundatur quoque in præsentia Domini, quod sanctum suum beneplacitum non diligit toto corde, & quod propositum suum, (scilicet velle Diuinum beneplacitum) perficere non sinat, propter alia transitoria, quæ magis diligit. Sic contemplatio incipiat tua (iuxta consilium D. Bernardi super Cant.) à tuiipsius notitia, dum scilicet considerabis, quàm immortificatus sis, quàm ingratus, quàm tepidus, quàm carnalis, quàm vilis in anima & corpore, & displicere incipies tibi. Modus autem faciendi hanc recollectionem expressus est supra in die Dominica.

DOMINICA DIE DE BEneficio Glorificationis.

1 GAudia paradysi tibi promisit Deus: primo diuinitatis fruitionem, Redemptoris nostri & Deiparæ virginis visionem supra te videbis.

2. Iuxta te, fruiturus es societate sanctorum iucundissima ob eorum qualitatem, sunt enim nobilissimi, speciosissimi, charitate plenissimi, & numero plurimi.

3. Intra te, propter glorificationem animæ & corporis ratione quadruplicis dotis qua adornabitur, videlicet claritatis, subtilitatis, impassibilitatis & agilitatis.

4 Extra te, locum amœnissimum, deliciosissimum, scilicet odoribus, suauitatibus, melodiis, & diuersis harmoniis, altissimum, amplissimum, iucundissimum, pulcherrimum.

5. Subtus te, cum perspexeris te tam sæuos, & terribiles, diuina virtute hostes vicisse, et commissos reatus Dei clementia defleuisse, & tam dolorosos cruciatus, Dei misericordia euasisse.

Circum te, talia multa dona & magna ac speciosa, quæ nec oculus vidit, nec auris audiuit, &c.

DIE LVNAE, SEV FERIA II. de Beneficio Creationis.

1 PRimo, ab æterno te prædestinauit, & dilexit perpetua charitate, creauit te tempore, quo ei placuit, & inter nobilissimas creaturas te constituit: non lapidē, aut aliud quid simile creauit.

2. *Impendit tibi corpus cum membrorum integritate, complexionis bonitate, & sexus nobilitate, ad ei seruiendum te aptum faciens, tribuit tibi animam, creans eam ad imaginem & similitudinem suam, sui capacem, immortalem, & exornatam multis virtutibus & potentiis.*

3. *Dedit tibi Angelum custodem a tuæ conceptionis hora in vtero matris tuæ, qui te custodiret, & multis beneficiis donaret.*

4. *Largitus est parentes Christianos, ex quibus nascereris Christianus, non Saracenus aut Iudæus, et bonos parentes et in tempore fidei Christianæ,*

5. *Creauit te ad gloriam, & sui fruitionem, & cælum, ignem, aërem, aquam & terram, & omnia quæ in eis sunt ad tuum vsum, non indigens ipsa nec te nec illis, nec alio, quàm sua bonitate inuitatus & illectus.*

DIE MARTIS SEV FERIA III. de beneficio Gratificationis.

1. *GRatificauit te in dilectissimo filio suo, non parcens ei, sed largiens eum tibi, in pretium, exemplum et socium.*

2. *Dedit tibi Spiritum sanctum in signum adoptionis, priuilegium dilectionis, & in auxilium desponsationis, sua tibi communicans dona, fructus & inspirationes.*

3. *Impendit tibi sacramenta, et primò sanctam ecclesiam, vbi in diluuio peccatorum, sicut Noe in arca, posses saluari, donauit.*

4. *Abluit te baptismate, in quo tibi induisti*

originalem culpam, restituit innocentiam, vocauit te suo nomine Christianum, in fuimen. eam filium Dei, & hæredem regni cælorum te constituit.

DIE MERCVRII SEV FERIA IIII. de beneficio Vocationis.

1 **P**Assus est te licèt post recepta beneficia à Deo auersum & per diuersa scelera ad creaturas conuersum, noluit te in tali statu permanere & damnare.

2. *Te multifariam errantem sæpe reuocauit, modò per internas inspirationes, modò per aliorum admonitiones, quandoque per sacræ scripturæ exhortationes, & per suorum beneficiorum largitiones, nonnunquam per gloriæ & suppliciorum ostensionem: & aliis multis modis.*

3. *Donauit te bona voluntate, quæ suorum munerum est principium, mentis tuæ surditatem confregit, ardens desiderium proficiendi dedit, conuersionis obstacula repulit.*

4. *Quoties ad eum conuerti voluisti, ad instar istius prodigi Euangelici paterno te recepit gaudio, amplexando, deosculando, & primam stolam restituendo, & annulum.*

5. *Præter hæc quòd te pœnitentē recepit, de seculo te eduxit sicut Loth de Sodomis, & Abraham de Chaldæis, Noe de diluuio, & Ionam de vtero ceti, & ventre lupi. Coniunxit te conuentui bonorum, custodiens à conuentu malignantium.*

DIE IOVIS, SEV FERIA V. de beneficio Iustificationis.

1. *MVtauit voluntatem tuam, vt opera pœnitentiæ, quæ tibi prius erant amara, fierent dulcia, & quæ prius erant dulcia, fierent amara: dando tibi peccandi in hoc & in illo continentiam, quod est insigne donum.*

2. *Dedit tibi perseuerantiam & constantiam, sine qua nemo saluatur. Cum multi qui melius inceperint, non perseuerauerint. Constantiæ spem et gratiam, ne ab incepto desisteres, sed sperares veniam, gratiam & gloriam te ab eo consecuturum, de hoc te certum quasi faciens diuersis modis internarum consolationum.*

3. *Tribuit tibi sacramentum sui pretiosi corporis & sanguinis in viaticum peregrinationis tuæ, in sacramentum vnionis, & in sacrificium redemptionis.*

4. *Exhibuit tibi sanctas scripturas tanquam speculum, vbi tuos defectus valeas contemplari, affectus inflammare, magis ac magis purgare, & illuminare ac iustificare.*

5. *Tradidit ornamenta & exercitia virtutum, quibus fœditatem tuorum peccatorum operires, et non in iustificatione deficeres, sanctos tibi in exempla contulit, quibus accendaris & instruaris*

DIE VENERIS, SEV FERIA VI. de beneficio Dotationis.

1. PRæbuit tibi insignia dona, naturæ, fortunæ, gratiæ, præter omnia instrumenta corporis & animæ, te reduxit aberrantem, instruxit ignorantem, erexit iacentem, gratiam merendi, & exterius te exercendi dedit, intellectum erudiendo, affectum inflammando, gustum internæ consolationis præbendo, atque arrham vitæ æternæ dando.

2. Caussam delinquendi præcauit, & si quando te cadere permisit, in sacrum cadere fecit, vt fortior surgeres, & ne frangereris, manum supposuit, vitiorum deformitatem edocet, vt in virtutum admirationem trahat.

SABBATHO, DE BENEFICIO Gubernationis.

1. COnseruauit te in esse, dans tibi augmentum, & esse iucundum & sanum, cum ex te sis nihilum, te conseruauit à tantis periculis, languoribus, hostibus, subministrauit victum, domum, & alia vtilia.

2. Conseruauit in te propter te cæteras creaturas, ministrans successiones temporum, & producens diuersitatem florum, fructuum, &c. ad tollendum fastidium.

3. Te erexit non solum per prospera, sed etiam per aduersa, imò & circa te est ita sollicitè

intendens, ac si ei non esset cura aliorum, & semper est tibi præsens, omnia opera tua prospiciens, & mittit semper Angelos suos miro ordine.

DE MISERIA HOMINIS ex parte Corporis.

Considera te olim nihil fuisse,
Animal irrationale creari potuisse.
Conceptum esse cum sorde peccati.
Filium iræ, & inimicum Deo factum.
Quo cibo nutritus sis in vtero.
Quàm miserè editus in lucem.
Quàm grauis aliis in infantia,
Te nunc vas esse putredinis plenum,
Morbis innumerabilibus obnoxium.
Educatum in lachrymis.
Viuentem in miseriis.
Moriturum in angustiis.
Escam futurum vermium.
Quod nunc es, fuisse olim mortuos.
Quod illi sunt, te paulò pòst futurum.
Hic corpus vermibus, illic animam tormentis cruciari.

TESTAMENTVM SIVE PROTESTATIO CHRISTIANI Hominis quotidie, & præsertim in infirmitate facienda, & repetenda sæpius.

EGo peccator indignißimus, pretiosißimo Domini nostri IESV Christi sanguine redemptus, palam profiteor me, sincero corde ignoscere omnibus, qui quouis modo mihi iniuriam, vel molestiam aliquam intulerunt, & humiliter rogo tam præsentes quàm absentes omnes, vt mihi vicißim ignoscant, & dimittant, si in aliquo eos offendi.

Agnosco me hactenus non vixisse purè, nec sanctè coram Domino, sicut viuere debueram. Agnosco scelera mea multa nimis. Agnosco culpas, & negligentias meas infinitas. Agnosco quidquid mali per totam vitam meam commisi, & supplici mente à misericordißimo Domino Deo nostro veniam peto, dolens quòd vmquam eum offenderim, & proponens deinceps vitare peccata, & peccandi pronitatem & occasionem. O vtinam numquam in vita mea Diuinam bonitatem aliquo peccato offendissem, imo vellem si poßibile mihi esset, in signum veræ contritionis sanguineum sudorem, & sanguineas lachrymas pro peccatis & excessibus meis abundanter effundere. Quamuis autem grauiter, & multis modis hactenus offenderim, non tamen diffido de omnipotenti & benignißima misericordia ipsius Redemptoris mei, sed spero per meritum passionis, & mortis eius: non autem mea per merita mea fore me æternæ vitæ,

atque hæreditatis participem. Ego ipsam passionem eius sacratissimam pro refugio munimentóque tutissimo habeo. Ego eam inimicis meis inuisibilibus semper & vbique tanquam armaturam inexpugnabilem obiicio. Eam sanctæ Trinitati pro meritis quæ mihi desunt, & pro perfecta satisfactione de peccatis meis offero, Et cum Ecclesia Catholica fidem meam profiteor, dicens; Credo in Deum Patrem omnipotentem, &c. *Protestor itaque coram Sanctissima Maiestate tua, ac gloriosissima Virgine Maria matre tua, totáque Curia cœlesti me cupere et velle in ea fide vitam hanc finire, in qua conuenit obedientem Sanctæ matris Ecclesiæ filium mori. Ideóque intimo corde, & feruentissimo desidero, humilitérque peto, propter Deum mihi subueniri in extremis, Ecclesiæ Sanctis Sacramentis, videlicet Pœnitentiæ, Eucharistiæ & Extremæ Vnctionis. Protestor iterum iterúmque, me credere vniuersa quæ ipsa Catholica Romana fides continet, Et quæ à veris orthodoxis Christi fidelibus credenda sunt. Quod si (vt varia se offerunt pericula) eorum occasione (quod absit) ab hac fide deuiarem, vel impugnatione Dæmonis, vel violentia morbi pressus, aliquid huic proposito contrarium cogitarem, loquerer, aut facerem, iam illud reuoco, et contestor nunc et tunc, me nullo modo consentire talibus cogitationibus, verbis, vel operibus. Gaudeo & gratias ago tibi misericordissimo creatori, & saluatori meo, cuius ineffabili pietate me in hac fide moriturum confido. In manus tuas sanctissimas animam meam & corpus meum nunc, Et in hora mortis meæ commendo. Tu mihi succurre bone Iesu. Iesu mihi adesto: adesto mihi Iesu. Iesu mihi ad-*

esto. Peccaui in cœlum & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus, fac me sicut vnum de mercenariis tuis. Deus propitius esto mihi peccatori. Domine fac vt videam. Domine adauge mihi fidem meam. Domine saluum me fac. Media vita in morte sumus, quem quæremus adiutorem nisi te Domine? qui peccatis nostris iustè irasceris. Sancte Deus, Sancte fortis, Sancte & misericors saluator, amaræ morti ne tradas nos: ne proiicias nos in tempore senectutis, cùm defecerit virtus nostra, ne derelinquas nos. Sancte Deus, &c. Peccauimus tibi Domine cum patribus nostris, iniustè egimus, iniquitatem fecimus.

Tibi quoque o Angele Dei, qui mihi ad custodiam datus es, commendo fideliter hanc meam sententiam & voluntatem, humiliter petens, vt illam offeras patri meo clementissimo tempore necessitatis meæ, cùm ab ipso donata sit, vt eam in sanguine filij sui Domini nostri Iesu Christi sanctificare dignetur, & me ad perfectionem perducere antequam moriar. Quia ipsi cupio hic & in æternum, tamquam minimum suum ac vilissimum mancipium, quod tamen manus eius fecerunt & plasmauerunt, diligenter seruire. Tu qui corda scrutaris & renes, scis quid possim tua gratia, fac vt in cœlo & in terra voluntas tua in me fiat. Gaudium accedat matri tuæ sanctissimæ Virgini Mariæ, Angelo custodi, *patronis meis, D. Thomæ, Catharinæ, N. & tibi gloria in æternum & vultra.* Amen.

HYMNVS DE GLORIA PAradiſi, ex Petro Damiano Card. Hoſt. ex dictis S. Auguſt. lib. medit. cap. 26.

AD perennis vitæ fontem,
Mens ſitiuit arida,
Clauſtra carnis præſto frangi
Clauſa quærit anima,
Gliſcit, ambit, eluctatur,
Exul frui patria;
Dum preſſuris, ac ærumnis
Se gemit obnoxiam,
Quam amiſit, dum deliquit,
Contemplatur gloriam,
Præſens malum, auget boni,
Perditi memoriam,
Nam quis promat ſummæ pacis,
Quanta ſit lætitia,
Vbi viuis margaritis,
Surgunt ædificia,
Auro celſo micant tecta,
Radiant triclinia,
Solis gemmis pretioſis
Hæc ſtructura nititur,
Auro mundo tanquam vitro,
Vrbis via ſternitur,
Abeſt limus, deeſt fimus,
Lues nulla cernitur.
Hyems horrens, æſtas torrens,
Illic nunquam ſæuiunt,
Flos perpetuus roſarum
Ver agit perpetuum.

Candent lilia, rubeſcit
Crocus, ſudat balſamum.
Virent prata, vernant ſata
Riui mellis influunt,
Pigmentorum ſpirat odor,
Liquor & aromatum,
Pendent poma floridorum
Non lapſura nemorum.
Non alternat luna vices,
Sol, vel curſus ſyderum,
Agnus eſt fœlicis vrbis
Lumen in occiduum.
Nox & tempus deſunt ei.
Diem fert continuum.
Nam & Sancti quique, velut
Sol præclarus rutilat,
Poſt triumphum coronati
Mutuò conjubilant,
Et proſtrati pugnas hoſtis
Iam ſecuri numerant.
Omnis labe defœcati,
Carnis bella neſciunt,
Caro facta Spiritalis,
Et mens vnum ſentiunt,
Pace multa perfruentes
Scandala non perferunt.
Mutabilibus exuti
Repetunt originem,
Et præſentem veritatis
Contemplantur ſpeciem.
Hinc vitalem viui fontis
Hauriunt dulcedinem.
Inde ſtatum ſemper iidem,
Exeuntes capiunt.

Clari, viuidi, iucundi
Nullis patent casibus.
Absunt morbi semper sanis,
Senectus iuuenibus.
Hinc perenne tenent esse,
Nam transire transiit,
Inde virent, vigent, florent,
Corruptela corruit.
Immortalis vigor atræ
Mortis ius absorbuit.
Qui scientem cuncta sciunt,
Quid iam scire nequeunt?
Nam & pectoris arcana
Penetrant alterutrum.
Vnum volunt, vnum nolunt,
Vnitas est mentium.
Licet cuique sit diuersum
Pro labore meritum.
Charitas hæc suum facit,
Quod dum amat alterum.
Proprium sic singulorum,
Commune fit omnium.
Vbi corpus, illic iure
Congregantur aquilæ.
Quæ cum Angelis, & Sanctæ
Recreantur animæ.
Vno pane viuunt ciues
Vtriusque patriæ.
Auidi & semper pleni,
Quod habent desiderant.
Non satietas fastidit.
Neque fames cruciat.
Inhiantes semper edunt,
Et edentes inhiant.

Nouus semper harmonias,
Vox meloda concrepat.
Et in iubilum prolata,
Mulcent aures organa.
Digna per quem sunt victores
Regi dant praeconia.
Fœlix cœli, quæ præsentem
Regem cernit anima,
Et sub sede spectat alta,
Orbis volui machinam.
Solem, lunam & globosa
Cum planetis sydera.
Christe palma bellatorum,
Hoc in municipium.
Introduc me post solutum,
Militare cingulum.
Fac consortem donatiui.
Beatorum ciuium.
Præbe vires inexhausto,
Laboranti prælio.
Vt quietem post præcinctum,
Debeas emerito.
Téque merear potiri,
Sine fine præmio.

AMEN.

DE MISERIA HOMINIS ex parte animæ.

Considera, vt ex nihilo creata,
Labe carnis inquinata,
Infirmitate & ignorantia plena.

Quæ pericula post baptismum.
Primum lethale peccatum mortem animæ attulisse.
Quàm multa flagitia illi postea accreuerint
Hanc seruam esse peccati, et dæmoni subiectam.
Quot tentetur carnis titillationibus.
Quot huius seculi illecebris,
Quot illusionibus dæmonis.
Vitam hanc mare esse æstuosum
Infinitis perturbationibus subditam.
Potentiam inimicorum maximam
Prælium animæ periculosum.
Terram durum exilium
Infernum horrendum receptaculum.

DE EFFECTIS PECCATI.

Considera maculari baptismalem animæ pulchritudinem,
Priuari animam dulcedine diuinæ gratiæ.
Offenso creatore, iniuriam fieri cæteris creaturis.
Amicam fieri Luciferi, et seruam peccati.
Asscribi numero reproborum omnium.
Ex vno peccato in aliud atque aliud præcipitari.
Derelicta synderesi, omnia perperam agere.
Intellectus lumen obscurari.
Memoriæ vim ad diuina minui.
Voluntatem illicitis inflammari.
Appetitum sensitiuum perturbari.
Merita Christi, parum animæ prodesse.
Sanctorum et Iustorum satisfactionibus priuari.
Præteritorum benefactorum fructu spoliari.
Inspirationes sanctas consuetudine peccandi suffocari.

Cœlum claudi, infernum aperiri, pœnas indies augeri.

DE CASTIGATIONE PECcati.

Lucifer ob superbiam è cœlo in æterna tormenta detrusus est.

Adam ob inobedientiam ex delicijs in miserias est eiectus.

Totus terrarum orbis ob luxuriam diluuio obrutus.

Quinque vrbes ob libidinem diuinitus conflagrarunt.

Ob inuidiam Dathan, & Abiron hiatu terræ absorbentur.

Furtum infelicis Achan lapidatione mulctatur.

Audacia Ozæ repentina morte punitur.

Adulterium Dauid seuerissime castigatur.

Iesabelis impietas præcipitio, & canum dilaceratione.

Blasphemia Sennacherib exercitus strage, & ipsius interitu.

Superbia Regis Antiochi horrendo morbo pediculari.

Sacrilegium Ananiæ, & Saphiræ morte repentina.

Peccata nostri temporis, peste, bello, & alijs incommodis.

Christus, vt peccatum deleret, cruci affixus est.

Illud tandem in penetrabilibus inferni obserabit.

Quid facias miser, tot peccatorum pondere oppressus?

DE BENEFICIIS ANGELI custodis, & hominis ingratitudine.

Considera quoties Angelum custodem tuis flagitijs offendisti.

Quoties ille errantem ad viam salutis te reduxit.

Quot pericula ipsius ope, & charitate euasisti.

Aliquando fortasse fuisses ab alio ex improuiso occisus.

Initineribus à latronibus, & alijs periculis reseruauit.

In fluminibus, vel mari, ne submergereris, tibi adfuit.

Quoties fecit, ne cibus, vel aër infectus tibi obesset

Quoties ne equi calce, vel tegulæ casu læderetis.

Quoties Spiritus fornicationis ab illo expulsus est.

Quoties, ne ira concitatus proximo noceres, te cohibuit.

Quot laqueos dæmonum ipsius ope à pueritia vitasti.

Quoties in peccato hærentem diabolus te suffocasset, nisi prohibuisset.

Quando in peccatum incidisti, ad confessionem te excitauit.

Bona consilia in dubijs continuo tibi suggessit.

Tua ingratitudine offensus, te iuuare non desit.

Vide, quàm sis illi obligatus, & quam referas gratiam.

DE MORTE EX PARTE Corporis.

Considera statum morientis ex grauitate morbi, & agonis.

Quid prosint medici, eorúmque remedia, & consilia.

Quid iuuent parentum, & amicorum lachrymæ:

Solius Dei, quem offendit, iudicio relinqui.

Mundum eum deserit, quem ipse tantopere desiderabat.

Omnium possessione cedere cogitur.

Rerum omnium creatarum vsu priuatur.

Singulorum membrorum dolore torquetur.

Quinque sensus paulatim eum deserunt.

Nudus, vt ingressus erat, discedit è vita.

Cadauer vix ad paucas horas ab amicis domi toleratur.

Vbi forma, doctrina, vel prudentia, quam admirabaris?

Quæ memoria erit de ipso post aliquot annos?

Cadauer vermibus deuorandum obijcitur.

Sic statutum est omnibus semel mori.

Hora, locus, modus incertus.

DE MORTE EX PARTE animæ in peccato existentis.

Considera, vt anima cognoscens finem suæ peregrinationis obstupescit.

Exitum viæ, quam ingressura est, timens, ingemiscit.

Corpus, quod delicatè tractauit, cogitat esse relinquendum.

Luenda videt quæcunque fecit, & cogitauit.

Dæmon, quicquid contra Deum commisit, importunus obijcit.

Id eam maximè excruciat, quod in vita charissi-

mum fuit.
Tetris dæmonum spectris horribiliter exagitatur.
Nunc cognoscit, quàm imprudenter vixerit,
Quàm melius esset pœnitentiam, quàm volupta-tem coluisse.
Intus sentit conscientiam accusantem, ac se condemnantem.
Horret prodire ante offensi Iudicis conspectum.
In singula momenta tremendam ipsius sententiā expectat.
Circumspicit vndique, & defensorem non inuenit.
Soluta corpore, ignotas regiones ingreditur.
Ab Angelo custode, cuius monita contempsit, deseritur.
A Dæmonibus, quibus obediuit, violenter rapitur.
Æterni tandem inferni flammis addicitur.

DE MORTE EX PARTE animæ iustæ.

Considera, quomodo gaudeat iam aduenisse finem laborum.
Corpore, quod semper domitum habuit, quàm libenter spoliatur.
Memoria ieiuniorum, ac pœnitentiæ plurima recreatur,
Contra dæmones, viuæ fidei clypeo munitur.
Spei adminiculo contra desperationem confirmatur.
Charitatis operibus magnopere roboratur.
Virtutum fragrantia mirificè delectatur.
Sanctorum præsentia in vltimo cōflictu recreatur,
Dæmonum irruentium agmina, Christi munere

dißipantur,
Ecclesiæ, & amicorum precibus mirum in modum reficitur.
Sacramentorum, quæ colit, salutarem vim experitur.
Intus habet conscientiam pacatam, extrinsecus Angelum consolantem.
Extra se Matrem Dei sibi applaudentem respicit.
Sursum Christum sponsum ad Regnum gloriæ inuitantem.
Sic ad cælestes nuptias gestit euolare.
Torrente diuinæ voluptatis perpetuò inebriatur.

De signis præcedentibus iudicium.

Considera aduentum, & tremenda facta Antichristi.
Persequutionem bonorum, qualis nunquam fuit.
Famem, & pestem toto orbe terrarum grassantem.
Quomodo mare insolitis fluctibus, & procellis agitabitur.
Monstra, & belluæ marinæ in terris cum fluctibus irrumpent.
Ipsum mare conflagrabit, & aqua fluctuans ardebit.
Herbæ, plantæ, & arbores rorem emittent sanguineum,
Palatia, arces, oppida, & vrbes corruent.
Saxa saxis, montes montibus collidentur.
Terra motibus concutietur insolitis.
Omnes montes vallibus æquabuntur
Abijcient se homines in cauernas pauore attoniti.
Stellæ cadere de cælo videbuntur.
Terra, & quicquid in ea est, igne consumetur.

Mortuis omnibus, omnium ſuccedet reſurrectio.
Oſſa mortuorum carnem reſument, vt adſint ad iudicium.
Tunc fiet cælum nouum, & terra noua,
Quid tunc eris?

DE GENERALI IVDICIO.

CONſidera, quomodo quiſque attendit ſibi ipſi, & non alteri:
Cerne damnatorum animas in horrendis corporibus.
Conſidera varietates ordinum Iudicem expectantium.
Apparebit ſignum filij hominis in Cælo.
Aſpice venientem Iudicem cum ſumma maieſtate.
Is erit inflexibilis, cùm ſit ſummè rectus,
Fugere, aut occultari nemo poterit, cùm ſit omnipotens;
Nihil eum latebit, qui ſcrutatur corda, & renes omnium,
Omnes omnium cogitationes, & facta patebunt omnibus.
Reddenda erit ratio de donis externis corporis, & animæ,
Nihil omnino inultum manebit.
Multi erunt accuſatores, amicus nullus reprobis,
Bonorum recte facta coram omnibus prædicabuntur,
Maxima cum lætitia audient boni: Venite benedicti,
Exprobrabuntur malis peccata coram omnibus, & audient, Ite maledicti,
Abſorptis in Inferno damnatis, cælum iuſtos amplectetur.

DE INFERNO.

Considera loci deformitatem, profunditatem, & fœtorem;

Vide flammas sulphureas, & in ipsis damnatos infelices.

Tortorum horribiles formas, atrocitatem, & vim indefessam,

Audi horrendos miserorum vlulatus, & blasphemias,

Visus torquetur tenebrarum densitate, & dæmonū præsentia,

Auditus maledictionibus continuis, & tortorum irrisionibus.

Tactus acerbitate ignium, frigorum, & discerptionum,

Gustus incredibili rerum omnium, quæ ibi sunt, amaritudine,

Odoratus tetro odore loci, & peccatorum omnium:

Memoria recordatione præteritarum voluptatum.

Intellectus apprehensione æternarum pænarum.

Voluntas acerbissimo odio eorum, qui ibi, & in cælo sunt;

Corpus totum omnibus tormentorum generibus excruciatur,

Anima atrocissimè angitur, sine spe relaxationis,

Considera multos damnatos, qui minus quàm tu peccauerunt.

Neminem liberatum iri, qui cum peccato mortali decesserit.

DE GLORIA PARADISI.

Considera loci splendorem, amœnitatem & amplitudinem,

Quantum sit gaudium videre S. Trinitatem fontem bonitatis.
Videre Christum Regem Cœlorum in decore suo,
Beatissimam Virginem, & sanctos omnes gloriæ plenissimos.
Frui iucundissima eorum omnium consuetudine,
Præditum esse præclaris illis corporis, & animæ dotibus.
Frui tam multis, & pretiosis donis, quæ oculus non vidit,
Videre sub pedibus horrendos dæmones, quos Dei munere superasti.
Super caput gloriam sempiternam, quam meritis Christi es adeptus.
Præteritæ pœnitentiæ fructus vberrimos,
Ita affici de omnium, qui ibi sunt bonis, vt de propriis,
In omnibus sensibus incredibilem delectationem percipere,
Deum sine fine videre, sine fastidio amare, & sine fatigatione laudare.
Securissimam, & æternam horum omnium bonorum possessionem.
Quàm sit miser, qui ob breuem delectationem tantis bonis se priuauit.
Quid agendum tibi sit vt tanta gaudia possis adipisci.

OCTO BEATITVDINES DE quibus Christus apud Matth. Cap. 8. Modus quoque ac ratio dictas beatitudines acquirendi.

Prima Beatitudo.

Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cœlorum.

Pauperes Spiritu faciunt hæc.
- *Peccata recognoscere,*
- *Seipsum contemnere,*
- *Neminem spernere,*
- *Omnes honorare.*

Secunda.

Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram.

Mitem efficiunt hæc.
- *Dulcis responsio,*
- *Suauis admonitio,*
- *Benigna reprehensio,*
- *Pia condonatio.*

Tertia.

Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.

Lugentem reddunt hæc.
- *Exclusio à gloria,*
- *Detentio in miseria,*
- *Proximorum mala,*
- *Peccata propria.*

Quarta.

Beati qui esuriunt & sitiunt Iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur,

Esurientem & sitientem faciunt hæc.
- *Horror vitiorum,*
- *Feruor virtutum,*
- *Fastidium temporaliũ,*
- *Desideriũ æternorum.*

Quinta.

Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

Mundum corde faciunt hæc.
- *Sinceritas intentionis,*
- *Rectitudo operationis,*
- *Exclusio prauæ cogitationis,*
- *Assiduitas contemplationis.*

Sexta.

Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur.

Misericordem efficiunt hæc.
- *Compassio in tribulatione,*
- *Humanitas in necessitate,*
- *Largitas cum hilaritate,*
- *Benignitas cum affabilitate.*

Septima.

Beati pacifici, quoniam filij Dei vocabuntur.

Pacificum reddunt hæc.
- *Silentium & solitudo,*
- *Frequens & deuota oratio.*
- *Assidua contẽplatio & mentis meditatio.*
- *De nulla re intromissio.*

Octaua.

Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cœlorum.

Patientem efficiunt. { *Timor æterni supplicij,* *Amor feruens Dei,* *Memoria passionis Christi,* *Spes & gaudium præmij æterni.*

SEQVITVR IBIDEM.

Beati estis, cùm maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos, mentientes propter me, gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis.

VIRI CVIVSDAM DEVOTI, contra vitia capitalia, & alia quædam peccata, sententia ac decretum.

CONTRA SVPERBIAM.

Vbi cognoui Deum altissimum pro me extreme humiliatum, numquam adeo me deprimere potuit homo, quin maiori me vilipensione dignum iudicarem.

CONTRA AVARITIAM.

Vbi cognoui animam meam nulla re posse satiari, præterquàm solo Deo meo, Miratus

sum, si aliud præter ipsum quærere debeam.

CONTRA LVXVRIAM.

VBi cognoui corporis mei nobilitatem, & quòd mihi conceditur purißimum corpus Christi sumere in os meum, dignum duxi omnibus modis laborare pro perpetua cordis & corporis puritate, ac memor esse doctrinæ D. Hieronymi, qui ait, Nolo spe pugnare victoriæ, ne perdam aliquando victoriam, si fugero, gladium deuitaui: & ideo fugio ne vincar. Nulla securitas est vicino serpente dormire, potest fieri vt me non mordeat, tamen potest fieri, vt aliquando me mordeat, &c.

CONTRA IRACVNDIAM.

NVlla hominum infidelitas me perturbare potuit, dum perpenderem quàm infidelis Deo meo fuerim ego. Et quoniam hic motus plerúmque infixus est naturæ ac moribus, vt euelli atque euinci non queat, si præuidere hunc possum, ratione reprimo. Aut si prius occupatus fuerit animus ab indignatione, quàm consilio pressus aut prouideri potuerit ne occuparetur, meditor quomodo animi mei motum vincam, iracundiam temperem, ac iuxta D. Ambrosii præceptum resistam iræ si possim, cedo si non possum. Cauere studeo ne in perturbationes prius incidam, quàm animum meum ratio componat. Exanimat enim mentem plerúmque aut ira aut dolor, aut formido mortis & improuiso percellit ictu. Ideo præuenire pulchrum iudico cogitatione, quæ voluendo mentem exerceat, vt non repentinis excitetur commotionibus,

Ambros. lib.1. Off. ca.21.13 & 7.

sed iugo quodam rationis & habenis constricta mitescat. Boni speculatoris esse indico, ita præten dere animo, vt apetitus neque præcurrat rationem, neque deserat, ne præcurrendo perturbet atque excludat, cúmque deserendo destituat. Plerúmque dum animus exagitatur, amittitur non solùm ratio, sed etiam inflammatur vultus, vel iracundia, vel libidine, pallescit timore, voluptate se non capit, vel nimia gestit lætitia. Hæc cum fiunt, abiicitur illa naturalis quædam censura, grauitas morum, autoritas ac constantia amittitur.

CONTRA GVLAM.

VBi gustaui cælestium cibòrum dulcedinem, nulla terreni edulij me seducere potuit ingluuies.

CONTRA INVIDIAM.

VBi cognoui quòd Deus me tantum peccatorem in gratiam recepèrit, non potui aliquem hominem odisse propter ipsius iniquitatem.

CONTRA ACEDIAM.

VBi perpendi quòd post breuissimum laborem æterna conquiritur beatitudo, nimis exiguum arbitratus sum quemcumque ego tolleraue ro laborem.

CONTRA VITIVM LINGVAE.

COmplures vidi loquendo in peccatū incidisse, vix quemquam tacendo. Sapientem ergo esse indicant qui nouit tacere. Ideo Sancti Domini, qui

sciebant quia vox hominis plerumque peccati adnuntia est, & initium erroris humani, amabant tacere. Hinc iuxta D. Ambrosij monita, linguæ meæ præcepi, vt proferat sermones libra examinatos iustitiæ, vt sit grauitas in sensu, in sermone pondus, atque in verbis modus, vt sic fiam mitis, mansuetus, atque modestus.

Ambr. c. 1. Off. ca. 2. & 4.

CONTRA INIVRIAS.

QVando aliquis mihi conuitiatur, lacessit, ad violentiam prouocat, ad iurgium vocat, tunc silentium exerceo, tunc mutus fieri non erubesco. Peccator est enim, qui me prouocat, qui iniuriam facit, & me similem sui fieri desiderat. Si retulero contumeliam, dicetur: ambo conuitiati sunt. Vterque condemnatur, nemo absoluitur. Iusti esse iudico dissimulare, nihil loqui, tenere fructum bonæ conscientiæ, plus committere bonorum iudicio, quàm criminantis indulgentiæ, contentum esse grauitate morum suorum. Hoc est enim silere à bonis. Occurrit mihi exemplum Dauid, quando maledixit ei Semei. Impium, sibi ipsi pœnam esse, iustum verò sibi ipsi gloriam, ac vtrique aut bonorum aut malorum operum mercedem ex se ipso solui.

CONTRA OMNIA VITIA.

CVm Dominicæ passionis, & mortis amaritudinem ad memoriam reuoco, nihil adeo est asperum, quod non æquanimiter portem.

QVERELA SIVE DIALOGVS animæ & corporis damnati, quem aiunt quidam S. Bernardum per nocturnum visum composuisse.

Noctis sub silentio tempore brumali,
Deditus quodammodo somno spiritali,
Corpus carens video spiritu vitali,
De quo mihi visio fit, sub forma tali:
Cùm dormirem paululum vigilando fessus,
Ecce quidam spiritus, nouiter egressus,
De prædicto corpore, vitiis oppressus,
Corporis cum gemitu plangebat excessus.
Iuxta corpus anima stetit & plorauit,
Et eam cum gemitu sic interrogauit:
O caro miserrima, quis te sic prostrauit,
Quam mundus tam prospere pridie ditauit?
Nónne mundus pridie tibi subdebatur?
Nónne te prouincia tota verebatur?
Vbi nunc familia, quæ te sequebatur?
Cauda tua florida iam nunc amputatur.
Non es nunc in turribus de petris quadratis.
Sed nec in palatiis magnæ largitatis.
Nunc delata feretro paruæ quantitatis,
Iaces nunc in tumulo breuiore satis.
Quid tibi palatia prosunt, vel quid ædes,
Vix nunc tuus tumulus bene capit pedes.
Quemquam falsò iudicans amodo non lædes,
Per te data nobis est in inferno sedes.
Ego, inquam, anima nobilis creata,
Ad similitudinem Domini formata.

O caro miserrima mecum es damnata.
Si scires supplicia nobis præparata.
Verè posses dicere, heu quid fui nata?
Vtinam ad tumulum de ventre translata!
Non est mirum, fateor, quia dum vixisti,
Quicquam benefacere me non permisisti:
Sed semper ad scelera pessima traxisti,
Vnde semper erimus in dolore tristi.
In pœnis acerrimis sum, & semper ero.
Nullæ linguæ sæculi dicerent pro vero,
Vnam pœnam miseram, quam infœlix fero.
Sed, quod magis doleo, veniam non spero.
Vbi sunt nunc prædia, quæ tu congregasti,
Vel celsa palatia, turres quas fundasti?
Et nummorum copia quam tu plus amasti,
Gemmæ per quas annulis digitos ornasti?
Vbi lecti strati iam tam miri decoris,
Vestis mutatoria varij coloris?
Species aromatum placidi saporis,
Vasa, mensæ, gausapæ niuei candoris?
Vbi modo volucres, vel caro ferina,
Vel murenæ nobiles, vel electa vina,
Non agnus, nec gregibus redolet coquinæ.
Talis peccatoribus imminet ruina.
Tua domus qualiter tibi modò placet?
Eius nóme summitas super nasum iacet?
Iam clauduntur oculi, lingua tua tacet.
Nihil tibi superest, quod iam lucro vacet.
Quicquid dudum misero congregasti more,
Dolo, fraude, fœnore, metu, vel rigore,
Longæua per tempora, cum magno labore,
A te totum rapiunt mors, humus humore.
Non modò circundaris amicorum choris
Cùm per mortem cecidit flos tui decoris.

Rapitur cuiuslibet vinculum amoris.
Tuæ iam tristitia cessauit vxoris,
In tuis parentibus amodo non speres,
Quia sibi remanent terra, Bacchus, Ceres,
Et thesauri copia, pro qua pœnas feres.
Mortem tuam breuiter plangit tuus hæres.
Non credo quòd mulier tua, siue nati,
Darent quinque iugera terræ siue prati.
Vt nos, qui de medio iam sumus sublati,
A pœnis redimerent, quas debemus pati:
Iam scis, caro misera, quàm sit malè tuta
Mundi nequam gloria, fallax & versuta:
Repleta doloribus, vitiis polluta,
Et veneno dæmonum nequiter imbuta:
Preciosis vestibus non es nunc induta,
Tuum valet pallium, vix duo minuta,
Paruo linteamine iaces inuoluta,
Tibi modò pauperes non ferent tributa.
Et licèt non sentias nunc tormenta dura,
Scias quod suppliciis non es caritura.
Nam testantur omnia scripturarum iura,
Quòd tormenta postmodum mecum es passura.
Te, qui pater pauperum non eras, sed prædo,
Iam rodunt in tumulo vermes, & putredo.
Tecum diu nequeo stare, iam recedo.
Nescis ad opposita respondere, credo.

RESPONDET CORPVS.

Tandem postquam anima talia dixisset,
Sese corpus erigit, quasi reuixisset.
Postquam verò gemitus multos emisisset,
Quærit quisnam talia locutus fuisset.
Es tu, inquit, spiritus meus, qui sic faris?

Non sunt vera penitus cuncta, quæ caussaris:
Iam probabo plenius, argumentis claris,
Quod, si quædam vera sint, multis nugaris
Feci te multoties in multis errare,
Et à bonis actibus sæpe declinare.
Sed si caro faciat animam errare,
Plus est culpa spiritus, audi tamen quare.
Mundus & dæmonium fœdus pepigere,
Et carnem miserrimam secum coniunxere,
Quam si rigor animi cesset coercere:
In peccati foueam cadunt ambo verè.
Sed, vt mihi dixeras, Deus te creauit,
Et bonam, & nobilem, sensu te ditauit,
Et ad suam speciem pariter formauit,
Vt ancilla fierem tibi me donauit.
Ergo, si tu domina creata fuisti,
Et dabatur ratio per quam debuisti
Nos in mundo regere, cur mihi fauisti,
In rebus illicitis, & non restitisti?
Num carnem, vt animam, iustum est culpari,
Quæ se, cùm sit domina, sinit ancillari?
Nam caro per spiritum debet edomari,
Fame, siti, verbere, si vult dominari.
Caro sine spiritu nihil operatur:
Eius adminiculo viuens vegetatur.
Caro quæ per spiritum non suppeditatur,
Per mundi blanditias mox infatuatur.
Caro quæ corrumpitur per se malum nescit.
Carni sine spiritu nihil innotescit.
Si, quod iubes, exequor, culpa tibi crescit:
Caro sine spiritu, mortua quiescit.
Si voluntas spiritus in opus ducatur,
Per carnem pedissequam, caro quid culpatur?
Culpa tangit animam, per quam imperatur,

Id quod caro fragilis viuens operatur.
Carne quidem grauius tu peccasti, crede,
Carnis sequens libitum, fragilis & fœdæ.
Rodunt mea viscera vermes in hac æde,
Iam non loquar amplius, anima recede.

RESPONDET ANIMA.

ADhuc, dixit anima, tecum volo stare,
Et tua si potero, dicta refrænare,
Vt quid mihi loqueris corpus tam amare,
Volens mihi penitus culpam imputare?
O caro miserrima, quæ viuens fuisti
Stulta, vana, friuola, à quo didicisti
Verba tam asperrima, quæ iam protulisti?
Attamen in pluribus recte respondisti.
Istud enim consonum scio veritati,
Restitisse debui tuæ voluntati,
Sed tua fragilitas prona voluptati,
Nugis mundi dedita noluit hoc pati.
Quando te volebam o caro, castigare,
Verbere, vigiliis, vel fame, domare,
Mox te mundi vanitas cœpit effrænare,
Et illius friuolis coegit vacare.
Et ita dominium de me suscepisti,
Perditrix domestica de me sic fuisti.
Per mundi blanditias me post te traxisti,
In peccati puteum tandem me misisti.
Scio me culpabilem, nam in hoc erraui:
Quod, cùm essem domina, te non refrænaui,
Sed tu me deceperas fraude tam suaui,
Quare tu deliqueras culpa magis graui.
Si mundi delicias, dolos machinantis
Despexisses fatui, sed & incantantis

Dæmonis astutias, è cœlo tonantis
Adhæsisses monitis, essemus cum sanctis.
Sed tamen tripudiis mundi fraus arrisit,
Ac vitam diutinam firmiter promisit:
Quod mori non putabas, sed mors hæc emisit:
Quando de palatio, ad tumbam te misit.
Hominum fallacium mundus habet morem,
Quod magis amplectitur, quibus dat honorem,
Illos fallit citius per necis rigorem,
Et dat post diuitias vermes & fœtorem.
Qui tibi, dum vixeras, amici fuêre,
Iacentem in tumulo nolunt te videre.
Corpus hoc intelligens cœpit quasi flere,
Et verbis humilibus ita respondere.

RESPONDET CORPVS.

QVi viuendo potui multis imperare,
Aurum, gemmas, prædia, nummos congregare.
Castella construere, gentes iudicare,
Putásne quod credidi tumulum hunc intrare?
Optimè nunc video, & est mihi clarum,
Quòd nec auri dominus, nec diuitiarum:
Honor, vis, scientia, virtus nec herbarum,
Mortis possunt fugere stimulum amarum.
Ambo quidem possumus à Christo culpari.
Et culpamur, fateor, sed non culpa pari.
Tibi culpa grauior debet imputari.
Multis rationibus potest hoc probari.
A sensato quolibet hoc non ignoratur,
Iura clamant, ratio pariter testatur,
Vt cui plus præ cæteris virtutum donatur,
Ab eo plus vtique tandem exigatur.

calibrite
colorchecker CLASSIC
mm